

ROMÂNIA
5245

ANALELE ACADEMIEI ROMANE

SERIA II. — TOMULŪ V.

ȘEDINȚELE ORDINARE DIN 1882—83

ȘI
SESIUNEA GENERALĂ A ANULUI 1883.

SECȚIUNEA I

PARTEA ADMINISTRATIVĂ ȘI DEȘBATERILE.

BUCUREȘCI
TIPOGRAFIA ACADEMIEI ROMANE (LABORATORII ROMÂNI)
26. STRADA ACADEMIEI. 26
1884.

PARTEA I.

PROCESELE VERBALE ALE ȘEDINTELORŪ ORDINARE

DE LA

9 APRILIE 1882 PÂNĂ LA 5 MARTIE 1883.

ACADEMIA ROMANA

SUMARELE ȘEDINTELOR ÎN ORDINARE DIN ANUL 1882—1883.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 9 APRILIE 1882. (*)

Sub Președinția D-lui *D. Sturdza*.

Secretar-general : D-lu *V. A. Urechia*.

Se citește adresa D-lui protopopu Gavrilu Popu din Clușiu.

Cartea donată «Istoria revelațiunii divine» Tom. II, se trimite la bibliotecă.

Câtu privește informațiunea D-lui Popu, că la archiva din Luca (Italia) există 20000 de documinte, dintre cari multe se referu la Istoria Românilor, D-nii *Sturdza* și *Urechia* amintesc, că asemenea documinte se găsesc și în Genova și la archiva din Barcelona.

Academia, când voru permite mijlocele, va trimite misiuni pentru cercetarea aceloru documinte.

Familia Civelli mulțămesc pentru adresa de condoleanță a Academiei.

(*) Se amintesc, că după decisiunea plenului Academiei, din 1882, nu se publică din procesele verbale. decâtu părțile, cari potu mai multu interesa și pe publicu.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 16 APRILIE 1882.

Sub președința D-lui *D. A. Sturdza*.

Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechia*.

D-lŭ Secretarŭ alŭ Academiei dă citire adresei D-lui ministru alŭ cultelorŭ și instrucțiunei publice, prin care Academia este rugată, a-și da părerea, care din proprietățile statului pŭte conveni mai bine pentru construirea unui localŭ pe sĕma Academiei Române.

Cestiunea se recomandă Delegațiunei, care va supune plenulul rezultatulŭ deliberațiunilorŭ sale.

Se comunică scrisŭrea D-lui *A. Papadopolu-Calimachŭ* pe lĭngă care ĭnaintĕză o copiă de pe oficiulŭ Domnului Moldovei *Grigore Alexandru Ghica*, din 7 Iunie 1856, No. 31, prin care vorniculŭ *Alecu Donici* d'ĭmpreună cu D-nii *Kogălniceanu, Laurianŭ, Seulescu, Codrescu, Barnutiŭ și Asachi*, au fostŭ ĭnsărcinați, să examineze autenticitatea isvodului lui *Clănău*.

Se primesce cu recunoștința.

D-lŭ *Simionŭ Fl. Marianŭ* anunță, prin scrisŭre, că a predatŭ Evangeliarulŭ de la *Homorŭ Inaltŭ Prea Săntiei Sale Mitropolitului* din *Cernăuți* și restituie totŭ-odată și adeverința de ĭmprumutare lăsată la *Mitropolia Bucovinei*.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 30 APRILIE 1882.

Sub Președința D-lui *D. A. Sturdza*.

Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechia*.

D-lŭ Președinte *D. A. Sturdza* anunță Academiei că ĭn urma comunicărei D-lui ministru alŭ Cultelorŭ și instrucțiunii publice, prin

care guvernul a recunoscut necesitatea unui local propriu al Academiei, D-sa a căutat a se informa în privința localității unde are să fiă clădit edificiul, de astă-dată însă numai două locuri pot fi luate în considerațiune, unul afară, la Șosea, lângă Monetăria Statului, care alt-cum are desavantajul de a fi prea depărtat, iar altul aproape de cheiul Dimboviței, vis-à-vis de spitalul Brâncovenesc. Locul acesta din urmă fiind mai în centru și mai ferit de sgomot, se poate crede, că va corespunde mai bine pentru scopurile Academiei.

D-lă *Sionă*, crede că locul de lângă cheiul Dimboviței fiind în apropiere de halele de comerț, este prea mult expus sgomotului. D-sa crede că ar corespunde mai bine locul de la vale de Herdan, care nu este afectat la nimic și nici mișcare multă nu este.

D-lă Președinte *Sturdza* arătă, că în această privință s-a interesat foarte mult, a cercetat anume și la administrațiunea Domenielor Statului, pentru ca să cunoscă mai de aproape localitățile de care dispune Statul și a aflat că în capitală sunt prea puține locuri corespunzătoare pentru localul Academiei, căci nu trebuie să perdem din vedere, dăce D-sa, că Academia are necesitate de un loc spațios unde să se potă instala biblioteca și diferitele sale colecțiuni, și unde să se potă face și lucrările științifice.

După o discuțiune la care ia parte D-nul Dr. Felix, Ionescu, Haret, decisiunea se amână pe ședința viitoare.

D-lă Secretar al secțiunii literare *B. P. Hasdeu*, dă lectură următoarelor comunicațiuni :

O scrisoare a D-lui Aug. Kanitz profesor la universitatea din Cluj, prin care arătă Academiei via sa gratitudine pentru alegerea sa de membru corespondent.

O scrisoare a D-lui Juvenalis Stefanelli, prin care mulțămesc Academia pentru premiarea operilor sale catechetice.

O scrisoare a D-lui Biondelli mulțămind Academia pentru trărirea ultimelor publicațiuni.

Academia ia act.

D-lu *Ionescu* crede, că aru fi bine ca Academia română încă să participe la investigațiunile archeologice ce se facu în Roma cu des-groparea Forului romanu, și propune a se numi o comisiune, care să elaboreze unu proiectu în această privință.

Discuțiunea asupra acestei propunerii se amână pe ședința viitoare.

ȘEDINȚA ORDINARĂ PUBLICĂ DIN 7 MAIU 1882.

Sub Președința D-lui *D. A. Sturdza*.

Secretarū-generalu : D-lu *V. A. Urechia*.

D-lu Președinte *Sturdza*, cu ocașiunea zilei de 10 Mai salută Academia făcendu-l o dare de sémă despre documintele aflate de d-lui la Wiesbaden.

D-lu *Tocilescu*, membru corespondinte, face darea sa de sémă despre săpăturile ce a întreprinsu la Igliza și în genere despre monumintele din Dobrogea.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 21 MAI 1882.

Sub Președința D-lui *D. A. Sturdza*.

Secretarū-generalu : D-lu *V. A. Urechia*.

D-lu Președinte *Sturdza*, în numele Princesei Aglaia Alaux, născută Grigore Ghica, presentază Academiei o frumoasă donațiune de 59 documinte istorice forte prețioase, cari tote se rapórtă la moșia Mărgineni. Din acestea, trei suntu scrise pe pergamenă, unul de la Iliășu Vodă din anul 1440 și douē de la Petru Rareșu; 13 chrisóve cu semnăturil domnesci și cu sigilele Domnilorū, din epoca dela 1622—

1706, 17 bucăți porunci domnesci de asemenea cu sigilele Domnilor, din timpul de la 1620—1768; 9 bucăți cu sigilele de chîrtia și în fine 17 bucăți diferite înscrisuri particulare, din epoca de la 1550—1866.

Academia priimesce cu bucurie această frumoasă donațiune și decide a exprima viile sale mulțămiri prințesei Aglaia Alaux născută Ghica.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 28 MAI 1882.

Sub Președința D-lui *D. A. Sturdza*.

Secretar-generall : D-lu *V. A. Urechiu*.

D-lu *Sturdza* comunică adresa D-lui membru *A. Fétul*, din 26 Mai 1882, cu No. 1667, depunendu capitalulu de 10,000 lei (dece mii), în două bonuri de rentă română amortisabilă, de câte 5000 lei unul. Academia decide, să se dea quitanță în regulă pentru primire și să se urmeze cu banii conformu voinței donatorului.

D-lu *N. Ionescu* atrage atențiunea Academiei asupra frumóselor escavațiuni ce se facu acumu în forulu dela Roma și exprimă dorința, să posedemú și noi informațiuni despre ele.

Se vorú cere de la D-lu *Obedenaru*, Secretariulu Legațiunei române la Roma și membru corespondinte alú Academiei.

ȘEDINȚA ORDINARĂ PUBLICĂ DIN 4 IUNIŪ 1882.

Sub Președința D-lui *D. A. Sturdza*.

Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechidă*,

D-lŭ Președinte *Sturdza* prezintă Academiei unŭ interesantŭ manuscrisŭ românŭ slavonŭ, din secolulŭ XVII, dăruitŭ din partea D-lui Saint-Pierre.

Se primesce cu viŭ mulțămiri.

D-lŭ *Aurelianu* continuă lectura avutului de informațiuni memoriŭ ce a scris : Despre starea economică a României, în secolulŭ XVIII.

D-lŭ *Gr. Ștefănescu* face Academiei o comunicațiune asupra unor fragmente de colțŭ de mamutŭ aflatŭ în nisipăria din Soseaoa Bonaparte.

D-lŭ *Gr. Tocilescu* continuă și termină frumoșea D-sale dare de sēmă despre excursiunea sa archeologică în Dobrogea.

D-lŭ *Gr. Ștefănescu* întretine Academia, despre fragmentele de aerolitŭ, ce i s'aŭ comunicatŭ din Ardealŭ, de către D-lŭ Koch, profesorŭ la Universitatea din Clujŭ.

D-lŭ *Urechidă* dă lectură unui raportŭ forțe interesantŭ asupra stărei actuale a Bisericei *Balilescii*, a familiei Tăutu.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 11 IUNIŪ 1882.

Sub Președința D-lui *D. A. Sturdza*.

Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechidă*.

Academia decide a mijloci lângă guvernŭ, să se dea D-lui Haretŭ

1000 lei, pentru construirea instrumentului ce a inventat, de măsurarea cursului apelor.

D-lă *Kogălniceanu* atrage atențiunea Academiei asupra muzeului privat, organizat în Chișinău de tinerul basarabean D-lă Ion Soroceanu. D-lă Soroceanu a descoperit prețioase urme ale popoarelor cari s'au strecurat prin Basarabia, urme scitice, gotice și romane. Ceramica, sticlăria și bronzeria sunt admirabil reprezentate în muzeu. D-lă Soroceanu a făcut săpături la Cetatea-Albă, Pendicașca, Olvia etc. Are peste 120 vase etrusce, aflate în Ackermanu. D-lă *Kogălniceanu* propune, că D-lă Tocilescu să viziteze acel muzeu. D-lă Soroceanu a trimis Academiei, acum doi ani, monografia asupra descoperirilor sale. Ce se va fi făcut cu dânsa?

D-lă *Sturdza* arată că această monografie n'a fost primită de Academia.

D-lă *Urechiă* depune 12 monede (două-spre-dece) adunate la Siliștia de către institutorul român de acolo, D-lă Popescu.

D-lă *Kogălniceanu*. Când s'a luat Galiția s'au ridicat arhivele vechi polone din Zolkief, unde erau depuse și arhivele ridicate de la Moldova de mitropolitul Dositei, luat de Poloni. Catalogul acestei arhive D-lă *Kogălniceanu* l'a vădit, sunt mai mulți ani. Acele cataloage trebuie să fiă în archiva de la Lemberg. Archiva Moldaviei s'a dus de la Zolkief în Podolia la un castel *Radzivilouka*. Ară trebui să urmărim acea archivă. Catalogul se poate găsi la archiva guvernului politic din Lemberg.

D-lă *Hasdeu*. În Lemberg sunt două arhive : una a orașului și alta a Galiției întregi, în Monastirea Bernardinilor. D-lui a fost admis în ea, dar i s'a dat cataloagele și a vădit, că numai un dulap numără până la 3000 de documinte. Apoi dreptul de copiere se plătesc acolo câte 5 florini de bucată ; nu a putut dar urmări cercetările așa de scumpe. Ară fi bine, ca guvernul român să ceară voia d'a le decopia gratis. — D-lă *Hasdeu* crede, că catalogul de

documente de care vorbesc D-lu Kogălniceanu, a fostu făcutu de mitropolitul Dositeiū, care a și muritū in Rusia, la Taganroc. Acolo se vorū fi aflāndū, undeva, și manuscriptele lui.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 20 AUGUSTŪ 1882.

Sub președința D-lui *D. A. Sturdza*.

Secretarū-generalū : D-lū *V. A. Urechiū*.

Asupra adresei No. 1720 de la alū 4-lea Congresū internaționalū de igienă, se decide a se ruga telegraficū D-lū Dr. Felix, represintantele guvernului românū, să represinte și Academia Română.

Adresa Ministrului de culte și instrucțiune publică *V. A. Urechiū*, donāndū Academiei douē-deci și donē manuscripte, cumpērate de la D-lū *M. Kogălniceanu*. Se primesce cu mulțămire și se va reclama manuscriptul arētātū că este in mānile D-lui *Hasdeū*, de la D-lui prin adresă formală.

Adresa Legațiunei Romāne din Roma No. 248 (inreg. 1738), se lea spre sciință, relativū la basamentulū descoperitū, alū *Daciei*, in escavațiunile din Roma. — Se trāmitū fotografiile la depositulū Academiei.

Legațiunea romānă de la Roma, cu adresa No. 258 (inreg. No. 1746) dā informațiunii despre *Coradini*, cu raportulū anexatū alū consulatului românū din Florența.

Spre sciință.

Asemenea cu No. 270 (inreg. No.—) cu informațiunii de la comitetulū din Odesa.

La dosarū.

Adresa Ministrului de Culte și instrucțiune publică V. A. Urechîă, No. 10,000 (inreg. No. 1744), donându, în numele D-lui Popovici din Salonicu, 16 monede de argintu și 7 de aramă.

Asemenea cu No. 9797 (inreg. No. 1743) cu 12 bucăți argintu, 10 de bronzu și o statueta fără capu, donațiune de la D-lu Consulü generalü Lenșu.

Asupra ambelorü adrese Academia decide :

a) Se va conserva în colecțiunea Academiei douë monede de argintu bulgare ;

b) Se vorü trãmite la museulü Statului tôte cele-lalte și acolo se vorü clasifica de comitetulü archeologicü, din care facü parte mai mulți membri ai Academiei.

c) Propunerile D-lui Lenșu pentru explorațiuni ulterioare, în studiulü secțiunei istorice.

D-lü *Urechîă* donézã manuscrisele ce pregãtise când-va de la dicționarü, literile N și O, spre a fi utilizate de comisiunea dicționarului.

Asemenea donézã manuscriptulü pregãtitü de D-lui pentru a publica unü almanahü alü tuturorü societãtîlorü din intręga Dacia, pe anulü 1869.

Asemenea unü manuscriptü din secolulü XVIII : *Исторія Троядей* urmatü de *Pildele filosofilorü*.

D-lü *Alexandri* a vëdütü la Paris statua lui Stefanü celü-mare și a aflat'o admirabilü esecutatã, de și cu barbã. Acum este întrebarea : unde va fi aședatã : la Palatulü Administrativü din Iași, ori în piațeta Pastia sau la Copoü? — D-lü *Alexandri* arëtã pentru ce preferã sã fiã aședatã la Copoü și Academia se unesce cu opiniunea D-lui *Alexandri*. Stefanü-celü-Mare, care a luptatü 40 de ani contra Rësãritulul, se cuvine sã fiã aședatü cu fëța spre Rësãritü și la Palatulü Administrativü nu este posibilü acësta. La piațeta Pastia, în fëța unui otelü nu-și are loculü; la Copoü dominã orașulü, este în fëța unei Casarme marl și cu vederea spre rësãritü, dacã se va aședa în capulü șoselei promenadel.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 27 AUGUSTU 1882.

Sub președința D-lui *D. A. Sturdza*.

Secretarū-generalū : D-lū *V. A. Urechidă*.

Se primesce pentru bibliotecă, opera : «*Voltaire, Bibliographie de ses oeuvres, par Georges Bengesco. Tome I-er Paris 1882.*»

Se va mulțami autorului.

Asemenea de la D-lū *V. A. Urechidă*, ca darū :

- a) *La science politique, revue internationale*, de Emile Aollas.
- b) *Budgetele Statului pe 1860—1871*, legate.
- c) Foiletonū legatū de numeroșe proiecte de legi.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 3 SEPTEMBRE 1882.

Președința D-lui *D. A. Sturdza*.

Secretarū-generalū : D-lū *V. A. Urechidă*.

Se aprobă cumpărătorea făcută de D-lū B. P. Hasdeu la Genova, a operel în 3 volume «*Codice diplomatico Tauro-Ligure*». Alū doilea exemplarū din acestă operă se va propune D-lui ministru alū instrucțiunii publice pentru biblioteca Universității. Se va mulțami D-lui Mihăilescu din Galați pentru serviciile ce a adusū la ocașiunea espedierei din Galați la București a lădel cu aceste cărți.

Se tea actū de declarațiunea D-lui Maniu, că contractulū de arendare alū moșiei Lămotescii (satulū nou) pe anil 1883—1888, este conformū cu condițiunile licitațiunei.

Se citește epistola D-lui profesorū emeritū N. Macarescu (din

Iași) în privința manuscrisurilor repozatului predicatorilor Sofronie Barbowschi. — Se decide a se face întrebare despre ele la biblioteca Universității din Iași.

D-lu *Bacaloflu* face o interesantă comunicațiune asupra stărei progresând a cabinetului de fizică alu Universității din Bucuresci (Veđi volumulū memoriilor).

D-lu *V. Maniu* citește recenziunea sea despre documintele Hurmuzachi (publicatū în Tomulū memoriilorū pe 1882/3).

D-lu *V. A. Urechiu* comunică Academiei douē documinte de la Mihai-Vitezulū, aflate de D-lu Densușeanu în facsimile, în numărū de numeroșe exemplare în biblioteca repozatului D. Papiū Ilarianū. D-lu Urechiu cetindu-le în traducere romānescā, arētā importanța acestorū documinte din respectulū istoriei lui Mihai Vitezulū. Academia decide sā fiā alăturate la Anale și adaose și la colecțiunea Hurmuzachi.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 17 SEPTEMBRE 1882.

Sub președința D-lui *D. A. Sturdza*.

Secretarū-generalū : D-lu *V. A. Urechiu*.

Asupra adresei D-lui N. Barbu (înregistratā la No. 1774) depunēndū cărțile III-VI și parte dintr'a VII din Titu-Liviū, traduse de D-sa, se decide, după ore-care discuțiune, ca sā se aștepte informațiunī în scrisū de la D-lu *Sion*, cā a revēđutū și aprobatū traducerea.

Se citește epistola D-lui Iosef Socoșenu, parochū la San-Mihailū (Ardēlū) proponēndū sā vēndā Academiei unū praporū de la biserica d'acolo, pretinsū purtătorū alū datei de 1482.

D-lu *B. P. Hasdeu* contestā autenticitatea datei. Nu este praporulū

din 1482, căci data este scrisă în cifre arabice, cum nu se scriau datele în acea epocă. — Apoi în inscripțiune se citește : « robul *lui* Dumneșeu », și se știe, că până pe la 1650, nu se scria *lui* cu *i* ci numai *lu*.

P. S. S. Melchisedecū : mai este că și vorba Dumneșeu e scrisă cu *zeme* în locu de *zale*.

Academia decide a se răspunde D-lui Socoșenu, în sensul desbaterilor de mai sus.

D-lu *N. Ionescu* a vizitat în Elveția două biblioteci; în biblioteca monastirii de la St. Gall, a aflat unu codice de manuscrise. Intre aceste manuscrise, este unu unu felu de prescurtare istorică despre crușimile lui Vladu Draculu Voevodu, de la anii 1460-1462. Acestu documentu este scrisu într'o limbă nemțescă vechiă. Dificultatea de a o descifra a îndemnatu pe D-lu *N. Ionescu*, să facă și să presinte Academiei, unu fragmentu de fac-simile în fotografiă. — Academia dorind să aibă facsimilatū întregulū manuscrisulū, s'arū pute adresa către bibliotecarul de la St. Gall, care forțe gentilū se va pune la dispozițiunea ei, plătindu-i-se costulū lucrării.

Documentulū se coprinde de vr-o cincî pagine în folio. D-lul crede că este ineditū, de și faptele din elū suntū cunoscute. Alū doilea documentu aflatū de D-lu *Ionescu*, la cea-altă bibliotecă de la Berna, l'a aflatū între manuscrisurile lui Bongars, păstrate în dîsa bibliotecă. Bongars era unu agentū oficialū alū lui Henricū IV. Dintr'o biografii a acestul Bongars, făcută de Dr. Hermann, se vede, că acestu agentū oficialū a călătoritū și pe la noi. De aceea este importantă scrisoarea aflată între hărțile lui Bongars, relativă la uciderea lui Mihaiu-vodă Vitezulū. Este unu felu de narațiune de ultimele momente ale marelui Domnū și unu memoriū justificativū asasinării lui. Documentulū coprinde încă și însemnarea datei când a fostū scrisū, care e cu 15 zile după crunta perpetrare a uciderii. D-lu *N. Ionescu* înainte de a da citire acestui prețiosū documentu, scrisū într'o limbă italiană țesne de cititū și de înțelesū, observă, că în câte-va locuri numai

a lăsată lacune, unde nu a fost sigură de adevărata cetire a cuvintului. D-sa, în urma acestor preliminare, citește documentul, ascultată de academiă cu multă atențiune. (Veți la vol. memoriilor).

D-lu Președinte *Sturdza* mulțămindu D-lui Ionescu, cere să se publice documentul la colecțiunea Hurmuzachi.

D-lu *Ionescu* obiectă că aru apare prea târziu și cere să se publice și în anale. D-sa propune Academiei a face sacrificiul, să dăruască la câte-va biblioteci din Elveția, din operele publicate de ea; căci este o adevărată rușine să nu se găsească în acele biblioteci nici o carte românească, de câtă dără, la Berna, broșura cea vechiă «Paul și Virginia».

Academia incuviințază a se trimite o alegere de cărți ale sele :

D-lui I. Idtensohn, Stiftsbibliothek, St. Gallen.

D-lui Pater Gabriel Mejer, bibliothéque de l'Abbaye à Einsiedeln.

D-lui bibliotecarū de la ville Berne.

D-lui bibliotecarū «de la bibliothéque de la ville (Wasserkirche)» la Zurich.

D-lu *V. A. Urechii* informază Academia, că sub strașina de la unu turnu alu monastirei Trei-Erarhi din Iași, D-lu Lecomte, restauratorul monastirei, a datu de unu documentu, care deși numai din primil ani al secolului acestuia, i se pare de o reală importanță. Acestu documentu conține istoria ultimil acoperiri a mănăstiril, de către meșteri rom'ni, cari consemneză inșil faptulū, prin propria lorū scrisore și iscăliturā, și facu unu felū de gazetā a timpului, povestindū politica țilei, rēscōla orașului cu Mitropolitulū în potriiva Domniei, etc. — Este de doritū, țice D-lu *Urechii*, să posedemū acestu prețiosu documentu.

Academia decide a se ruga D-lu Le comte să i-lu comunice.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 1 OCTOMBRE 1882.

Sub președința D-lui *T. Maiorescu*.

Secretar-generălu : D-lă *V. A. Urechiă*.

D-lă Președinte dă cuvântulă D-lui Dr. Felix, care face Academiei raportulă sêu despre partea ce a luată, în luna trecută, în numele ei, la Congresulă igieniștiloră din Elveția. D. Dr. Felix face o forțe interesantă dare de sêmă despre lucrările principale ale acelu Congresu. (Să se vedă în volumulă memoriilor).

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 8 OCTOMBRE 1882.

Sub președința D-lui *T. Maiorescu*.

Secretar-generălu : D-lă *V. A. Urechiă*.

Se trâmite la bibliotecă :

a) Două broșuri manuscrite dăruite de D-lă *V. A. Urechiă*, cu titlulă : ΠΑΤΡΑ ΣΜΗΝΤΕΝΙŪ, adică arêtare a începutulă și a pricinei despărțirei aceloră două biserici, a Răsăritulă și a Apusulă.

b) Altă manuscrită : Cinstitulă paraclisă ală Sfintulă Sfințitulă Mucenică Haralambie,—scrisă la 1816 feb. 17, de Nicolae Grid.

D-lă *Urechiă*, donatorulă acestor manuscrite, atrage atențiunea Academiei, asupra versuriloră următore de la finea paraclisulă :

Mare mucenice, sînte,
Haralambie părinte,
Ne-ău inferbentatū la minte
Sfintele tale cuvinte,
Care le-ăi vêrsatū odată,
Viindu-ți ceresca plată
Pentru patima rêbdată etc.

c) Totu D-lu Urechia donază bibliotecel Academiei și unu altu 4-lea manuscrisul cu titlul : «*Pentru sciința stihiloră, unde se cuprinde și alte sciinți.*»

Titlul nu corespunde pe deplinu coprinsului, căci în genere se tratéză de altu-ceva de câtu de stihii. Primul articolu din acéstă carte-enciclopedia, se ocupă *de fericiri*; altu 2-lea «ПЕНТРЪ МОАРТЕ»; altu 3-lea «ПЕНТРЪ ВАМЕНЪ»; altu 4-lea «ПЕНТРЪ ТЪРЪСРАРЕА ШИ НЕСТАТОРНИЦЕА БІЕЦЕИ ВАМЕНЕЦЪ»; altu 5-lea «ПЕНТРЪ ЧЕЛ МАРЕ»; altu 6-lea «ПЕНТРЪ ЛЪМЕ»; altu 7-lea ПЕНТРЪ ФІИИЦА ЛЪИ Д-ЗЕД; altu 8-lea «СЕНЕКА ДИЦЕЛЕНТЪСЪ»; altu 9-lea «ПЕНТРЪ ПЛАТОН СОКОТИТ КА ШИ ЛЪЗЪДЪТОР А ЛЪИ СОКРАТ»; altu 10-lea «СОКОТЕЛЕА А ЛЪИ КІКЕРО АСВРА ЛЕЦЕИ Ш'А ЕВЛАВЕИ»; altu 11-lea «ПЕНТРЪ ИЗМІИТЪ»; altu 12-lea «КАРАКТИРЮА ЛЪИ ШІКТЕТ»; altu 13-lea «ЧЕРЧЕТАРЕА ФІРИИ ПЕНТРЪ АПЪ»; 14-lea «ГЪНДІРИ АСВРА ШІИИЦЕИ КЪЦЕТЪЛЪИ»; 15-lea «ХАРАКТЕРЮА ЛЪИ ШІКТЕТ»; 16-lea «ГЪНДІРИ А ЛЪИ КІКЕРО АСВРА ЛЕЦЕИ»; 17-lea «ПЕНТРЪ АЕР»; 18-lea «ХАРАКТЕРЮА ЛЪИ ШІКТЕТ, ТЪЛЪКЪ»; 19-lea «ЧЕРЧЕТАРЕА ФІРЕИ ПЕНТРЪ ФОК»; 20-lea «ГЪНДІРИ А ЛЪИ КІКЕРО АСВРА КЪЦЕТЪРЕИ»; 21-lea ЁГЪШІ «ХАРАКТИРЮА ЛЪИ ШІКТЕТ»; 22-lea ca la N. 20; 23-lea «ЧЕРЧЕТАРЕ А ФІРЕИ ПЕНТРЪ ЧЕРІО»; 24-lea «ГЪНДІРЕ А ЛЪИ КІКЕРО АСВРА ЛЕЦЕИ»; 25-lea «ЧЕРЧЕТАРЕА ФІРЕИ ПЕНТРЪ СОАРЕ»; 26-lea «ДІАЛОГ : АЛЕЗАНДРЪ ШИ КЛІТЪС»; 27-lea ЁГЪШІ ГЪНДІРЕА ЛЪИ КІКЕРО АСВРА ЛЕЦЕИ ШИ 28-lea ЁГЪШІ ХАРАКТЕРЮА ЛЪИ ШІКТЕТ.

Aceste scrierî diverse, dice D-lu Urechia, suntu traducerî după limba francesă, făcute de mitropolitulu Leon. Se probéză acéstă prin notița dela finele volumulu, cu data de 1814 Mai 1.

Academia primesce donațiunea manuscrisurilor, cu mulțămire.

Se voru trâmite la secțiunea de istoriă douê numere din jurnalulu : *La provence*, coprinđendû desemnul a nisce vase bisericesci, pe care D-lu V. *Lieutenant* cancelarû alu Felibrigilorû din Marsilia, le comunică, rugându-se a se încerca de Academiă descifrarea inscripțiuniloru de pe acele vase.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 15 OCTOMBRE 1882.

Sub președința D-lui *P. S. Aureliană*.

Secretarū-generalū : D-lū *V. A. Urechiiă*.

D. N. Ionescu citește informațiunea sa despre manuscriptul din Biblioteca dela St. Galles, relativū la Vlad-Țepeșū. (Veđi volum. *memoriil.*)

Se citēsce memoriulū D-lui Alex. Pencovici, înregistratū N. 1818.

Se decide a se trimite la secțiunea istorică, urmândū ca și în ședința plenară, la altă ocașiune, să se mai revédă de Academia.

Cu adresa N. 11,481, dela Prefectura județului Iași, s'a primitū lei trei sute, cu cari acelu județū a venitū în ajutorū Academiei pentru înființarea unei stațiuni de observațiuni meteorologice.

Academia iea actū și câtū pentru partea din adresa Prefecturii relativă la locul de stăbilire a observatorului, se va trāmite adresa la secțiunea respectivă.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 22 OCTOMBRE 1882.

Președinte: *P. S. Episcopulū Melchisedech*.

Secretarū-generalū : D-lū *V. A. Urechiiă*.

D-lū *V. A. Urechiiă* donéză bibliotecai Academiei opulū intitulatū «Mission médicale dans la Tartarie Dobrudjea» de Doctor Camille Alard, Paris 1857.

D-lū Urechiiă arétă însemnătatea opulū, datoritū unui medicū, carele vizită Dobrogiă, atașatū la armatā francesă, înainte de resbelul Crimeei. Opera tratéză despre Geografia, Geologia, Zoologia, Botanica, și Etnografia Dobrogei.

P. S. S. *Episcopul Melchisedec* citește memoriulă sãu despre inscripțiunea dela monastirea Rãsboieni. Academia ascultã cu via mulțãmire abundantulã de informațiuni precioase, memoriulã alã P. S. Melchisedec.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 29 OCTOMBRE 1882,

Sub președința D-lui *Dimitrie A. Sturdza*.
Secretarũ-generalũ : D-lũ *V. A. Urechidã*.

D-lũ *George Sion*, cu adresa înregistratã No. 1815, rãspundẽndũ la adresa Academiei No. 1805, arãtã, cã aprobarea D-sale asupra traducerii din Titu Liviu, de D-lũ N. Barbu, este neîndoiosã, și propune sã se dea traducẽtorului o parte din banii ce i se cuvine pentru lucrare.

Academia recunõsce, cã nu este dreptũ ca D-lũ Barbu sã nu-și primescã remunerațiunea pentru lucrare, pãnã dupã tipãrirea ei, de ore-ce acẽstã tipãrire va intãrziã încă din cauza cã nu s'a primitũ traducerea primelorũ cãrți, ce se încredințase D-lui Cotovu.

D-lũ *B. P. Hasdeũ* întrebã dacã evangelia, care a încãputũ în mãnile D-lui membru Sbiera, din Bucovina, și care aminteste așa de multũ codicele dela Mãhaci, a sositũ la Academia?

P. S. S. *Ep. Melchisedec* dãndũ informațiuni asupra acestui nou și importantũ codice, care se pãstreazã pãnã astãzi de D-lũ Sbiera, anunțã descoperirea unei alte opere, la monastirea Rãsboieni, descoperire fãcutã totũ de D-lũ Crețu, profesorũ la liceulã Mateiũ-Basarabũ din Bucuresci. Comparatũ cu Evangeliulũ lui Varlaam, se vede a fi anteriorũ. În biblioteca dela Buzẽu existã Evangeliarulũ din secolulũ lui Vasile-Vodã, care și acesta se pare a fi copiatũ dupã unulũ mai vechiũ. Comparatũ cu celũ din Britisch museum, care pare a fi identiculũ cu Evangeliarulũ din Brașovũ, reproduș de D-lũ Ci-

pariu la No. 1., P. S. Melchisedecū nu află asemănare și conchide, că Evangeliarul descoperitū de D-lū Crețu este, celū puținū, de pe la începutulū secolului XVII. Data nu se pōte precisa, lipsindū pōrta cărțil.

P. S. S. Ep. Melchisedecū propune, ca Academia să cēră acēstā operā dela Epitropia S-tului Spiridonū de care depinde Monast. Rēs-boeni. apoī să se incredințeze D-lui Crețu, ca termināndu'și lucrarea asupra'ī s'o comunice Academiei.

D-lū *Hasdeū* îndemnă, să nu sã pērđă din vedere la comparația Evangelielorū acestora și Evangeliarulū publicatū sub Racoți, care se vede că s'a făcutū după unū manuscripțū multū mai vechiū. Textulū Evangeliarului publicatū de D-lū Cipariū sub No. 1 în Analecte este același în Evangeliarulū dela British museum.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 5 NOIEMBRE 1882.

Sub președința D-lui *Dimitrie A. Sturdza*.

Secretarū-generalū : D-lū *V. A. Urechii*.

D-lū *Alexandri* arētă că a primitū, ca membru alū comisiunei concursurilor, o operā despre *Strategia militară*, și nu scie, că cine va putea să cerceteze asemenea lucrare ?

D-lū *Stefănescu*, amintesce, că în comisiune se află membri cunosători de cele milităresci, ca D-lū colonelū Fălcoyanu.

Incidentulū se inchide.

D-lū *Bacaloglu* face comunicațiunea sea despre espoșițiunea electrică dela Munciu, din anulū acesta (Veđi volumulū *Memoriū*).

D-lū *Alexandri* vorbesce de splendórele espoșițiunei electrice din Mai, dela Londra.

P. S. Melchisedecū citește memoriulū sēū despre escursiunea ce

a făcutu în Bucovina în véra anului acestuia. Lectura ș-o mărginesce asupra M-stirei Putna. (A se vedé la volum. *Memorii*).

D-lu *Tocilescu* citește comunicațiunea despre falsificatoriî de anticită(î. (A se vedé volumul *Memorii*).

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 3 DECEMBRE 1882.

Sub președința D-lui *T. Maiorescu*.

Secretarî-generalu : D-lu *V. A. Urechîu*.

D-lu *Dr. Haretu* esplică noulu său aparatu, construitu la Paris, pentru măsurarea rapidității apelorî în canalele descoperite. Academia ascultă cu viu interesu aceste explicațiuni.

P. S. S. *Părintele Melchisedech* continuuă lectura memoriulul său despre visita ce de curéndu făcu la Monastirî din Bucovina (Veđi vol. *Memorii*) și termină cu propunerea următore :

PROPUNERE.

Domnilorū colegi,

Precum ați vėđutū, Monastirile nōstre ne au păstratū multe resturî din vechia cultură a Romānilorū. Bisericile nōstre, decā nu în totulū, celū puținū în parte, represintă motive sublime de arhitectură, care și astāđî facū onōre geniulul străbunū. Pictura bisericescă ne dă tipurile și modelurile, după care trebuie să se cultive și desvolte la noi acēstă artă. De asemenea : sculptura, argintăria, desernulū și cusătoria găsescū aici modele vrednice de imitatū și continuatū. Ele ne îndemnă la formarea tipurilor de arte naționale. Monastirile, de asemenea, prin monumintele lorū istorice ne dau o mulțime de date, spre a ne completa și desvolta istoria trecutului nostru în tōte privirile. Academia arū face unū mare serviciū cul-

turei noastre intelectuale și artelor, decât ară lua măsuri, prin omenii competenți, a se aduna toate resturile culturii noastre antice păstrate prin Monastiri, și a se publica într'unu album, care să potă fi pusu la dispozițiunea publiculu, a scriitorilor și artiștilor Români. Arhitectura noastră bisericască, lipsită de modeluri tipice au ajunsu în anarhia, lăsată la caprițiulu arhitecților, cari cea mai mare parte se conducă ori de modeluri străine, ori inventate de dênșil, și adese ori fără gustu și rău nemerite. Decă ară fi adunate într'unu albumu frumoșele motive antice de arhitectură bisericască, s'ară forma după ele o arhitectură bisericască propriă națională, și totu o dată frumoasă, unitară. Școalele noastre de pictură, desenuri și de cusătoria încă ară căpeta o mulțime de modeluri pentru arta și industria națională.

Propunū deci, ca onorabila Academiă să iea dispozițiunile următore :

1. Să se adune și studieze la Academiă toate inscripțiunile aflătore, în toate țerile locuite de Români, pe la biserică, mănăstiri și alte monuminte antice.

2. Să se angajeze unu arhitectu, sau și doi, cari să alégă modelurile și motivele cele mai alese din arhitectura noastră antică, să le desemneze și descrie, compunēndu totu o dată după ele modele de arhitectură bisericască națională.

3. Să se angajeze unu pictor, care să formeze unu albumu de pictură antică, de sculptură, de desemnurile ornamentelor bisericesci de cusătoria și argintăria.

Acēstă lucrare se pōte face treptatū alocāndū pe fiă-care anū în Budgetulu Academiei o sumă ore-care. Lucrările persōnelorū însărcinate cu acēstă colecțiune de produse antice să se publice într'unu albumu, care să fiă pusu la dispozițiunea artiștilorū români, pentru restabilirea și desvoltarea artelorū Române : Arhitectura, pictura, desemnulu, argintăria și cusătoria ornamentelorū bisericesci.

Acēstă lucrare s'a făcutū de multū în toate țerile civilizate. Este timpulū, ca și România să nu mai fiă lipsită de ea.

O asemenea lucrare va fi totū-o-dată și de mare onōre pentru

națiunea noastră. Ea va da dovăda cea mai pipăită despre cultura și inteligența românească, nu numai în prezent, dar și în veacurile de multă trecute; va lega cultura actuală cu cea trecută, și în multe ne va emancipa de robia spirituală, care ne împinge a căuta și a adopta toate de la streini.

Cândă amă fostă în Petersburg, în anulă 1868, trimisă de guvernă, împreună cu răposatulă Ioană Cantacuzină, amă dusă bătrânulă Mitropolită Isidoră ună esemplariă din Albumulă făcută de Maiestatea sa Regele nostru, albumă în carele erau desemnate cu eleganță o parte din vechile biserici și mănăstiri Române. Mitropolitulă foiletându-lă, a admirată frumuseța zidiriloră și cu surprindere mi-a dășă : «Eă n'amă sciută că în țera D-văstră se află așa frumoșe biserici!»

Lucrarea acăstă, pe care v'o propună, Domniloră colegi, nu trebuie amănată multă, căci monumintele năstre aceste precioșe, pe dă ce merge, multe se deteriorează, se strică și se perdă. Așa d. e. D-lă Bucovski, care a visitată în anulă acesta biserica Logofătulă Tăutulă dela Bălilești, care în toate privirile este ună monumentă de artă antică, și de care amintescă și Letopisetulă Moldovei, numind-o iscusită biserică (Letopis. t. I, p. 146), mi-a spusă cu durere de inimă românească, că ea a ajunsă acum în cea mai deplorabilă stare, descoperită, părășită de totă îngrijirea și gata a se ruina.

Cine, decă nu Academia, corpulă savanțiloră români, trebuie să simță mai adăncă trebuința de a face să se perpetue și să se lase posteritășii geniulă culturei și ală artel strămoșiloră năștri?

Episcopă Melchisedecă.

Academia, după ce a ascultată cu mulțămire precioșele informașuni ale P. S. Episcopă și membru, decide ca propunerile sële să fiă comunicate secșiunei istorice spre opinare.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 10 DECEMBRE 1882.

Președinte: *P. S. S. Episcopulă Melchisedecă.*

Secretar-generălu : D-lă *V. A. Urechăă.*

Se citește raportulă secțiunei sciințifice (anexa A). Academia a probă conclusiunile secțiunei.

ANEXA. A.

SECȚIUNEA SCHINTIFICA.

Ședința din 12 Noembre 1882.

Sub Președința D-lui *Em. Bacalolu.*

Secretarŭ : D-lă *G. Ștefănescu.*

Membri presinți : *Bacalolu Eman.; Brăndzŭ Dim.; Feliz I.; Ștefănescu Grigorie.*

La ordinea zilei suntŭ : adresa D-lui Ministru alŭ Cultelorŭ și Instrucțiunei publice, pe lângă care se alătură decisiunile Congresului Geograficŭ ținutŭ la Venetia în 1881, și adresa D-lui Directore alŭ gimnasiului din Giurgiu prin cari cere ore-cari deslușiri în privința înființării unei stațiuni meteorologice în acelŭ orașŭ ; ambele înaintate în studiile acestei secțiuni prin adresa D-lui Președinte alŭ Academiei cu No. 1723.

Secțiunea luândŭ în cercetare fiă-care cerere în parte, și anume :

a) În privința dorințelorŭ Congresului Geograficŭ din Venetia :

La punctulŭ 26 care coprinde : «A 3-a grupă dorește ca direcțiunea generală a cercetărilorŭ prin săpăturilă a Regatului și institutele analoge din alte țeri, să adune noțiuni precise asupra mișcării solului deduse din situațiunea monumintelorŭ vechi în raportŭ cu nivelulŭ mării.»

La punctul 27 care cuprinde : «Grupa 3-a dorește, ca observațiunile făcute pe munți și în general la înălțimi mari, să fiă publicate *in extenso*, lăsându-se mai cu seamă pe dorința formulată de Congresul meteorologic de la Roma, după propunerea D-rului Hann.»

La punctul 31 care cuprinde : «Grupa a 3-a avându în vedere rezultatele importante promise de studiul electricității pământesci, dorește ca observațiunile să fiă stabilite într'unu mod regulat în alte localități alese într'adinsu.»

Secțiunea este de părere că noi ne posedându până acum asemenea observațiunii. Academia să recomande membrilor săi, care ar fi în pozițiune să facă asemenea observațiunii să le comunice Academiei.

La punctul 29 care cuprinde : «Grupa a 3-a aflându cu mulțămire că, de acum înainte observațiunile temperaturii superficiale a solului vor fi înregistrate în stațiunile meteorologice ale Italiei și Franciei, dorește ca asemenea observațiunii să se facă și în alte părți și mai cu seamă în stațiunile de munți.»

Secțiunea este de părere, ca Academia să invite pe diriginții stațiunilor meteorologice din Iași și Bucuresci, ca, pe lângă observațiunile temperaturii atmosferice, ce le facă astăzi, să ia și temperatura superficială a solului, și Academia să le comunice la timpul Congresului, până ce vomă avé și stațiunii meteorologice la munte.

b) În privința cererii D-lui Directore alu Gimnasiului din Giurgiu : Secțiunea este de părere a se recomanda D-lui Directore Casa *Cappeller* din Viena; eară în ceea-ce privesce delegațiunea pentru instalarea aparatelor, se va trimite atunci cându aparatele voru fi fostu comandate și aduse la Giurgiu.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 21 IANUARIE 1882.

Președinte : *P. S. S. Episcopulă Melchisedecū*

Secretarū-generalū : D-lū *V. A. Urechîă*.

D-lū *Secretarū Urechîă* arătă, că după tratatele postale internaționale, trebuie să existe la ministerulū de culte unū biuroū pentru primirea și espedirea gratuită a comunicațiunilor de orl ce natură dintre societățile savante recunoscute. Asemenea biuroū trebuie se existe și aci la culte; să ceremū ca să nu ni se iea plată pe trāmiterile de anale la diverse societăți.

Se aprobă.

P. S. S. Melchisedecū, rōgă să se doneze D-lui Schmidt din Sucēva unū exemplarū din «*Descriptio Moldaviae*», căci D-lū Schmidt se ocupă cu istoria Romānilorū.

Se aprobă.

D-lū *Vilhelm Schmidt* din Sucēva, propune să vëndă Academiei 3413 numere de urice relative la țerile romāne.

Academia decide a se rugă DD. Marian, Sbiera și Stefanelli să cerceteze colecțiunea propusă și a referi.

Se decide plata a 66 clișeurī, esecutate de libr. Socec & pentru Coresi, din ș respectivū in suma reclamată de 1423, lei.

Asupra adresei minister. de culte N. 20,064. urmēză otārirea deja luatā in ședința din urmā, d'a se trāmite Mōnastirei Nēmțului unele cărți.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 10 FEBRUARIE 1883.

Sub președința D-lui *D. A. Sturdza*.

Secretar-generall : D-lă *V. A. Urechăă*.

D-lă *Dr. A. P. Alexi* din Năsăudă, prin epistola către D. Densușianu, se rógă, ca Academia să dea gratis analele sale cu observațiunl meteorologice, din Iași și Ferăstrău, pe 1879—80 și cele viitoare, pentru stațiunea meteorologică romănescă organizată în Năsăudă.

Se aprobă.

D-lă *G. Sion* arătă, că a vedută documintele vechi ce D. Cimara, proprietarulă Darabaniloră, este dispusă a le dăruă Academiei și ăice că suntu multe și precioase.

D-lă *Sturdza* le cunoșce și doresce, că D. Cimara să nu aștepte inventoriarea loră de oment nepregătită la această lucrare, ci mai bine să le espedieze Academiei, cu simpla indicare a numărului loră totală.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 25 FEBRUARIE 1883.

Sub președința D-lui *T. Maiorescu*.

Secretar-generall : D-lă *V. A. Urechăă*.

1. Adresa afirmativă a Președintelui Academiei regale bavareze de sciințe, cu Nr. 1097 (r. acad.) și respundendă la provocarea Academiei romăne de a face schimbă de publicațiunl.

Se aprobă schimbulă de Academia.

2. Asemenea se aprobă schimbulă cu societatea de archeologiă din Zagravlia. (vedă adresa cu Nr. 1922 (reg. ac.) dela HRVastsko Archeologičko Društvo.

3. Asemenea se aprobă schimbulu cu seminarulŭ archeologicŭ și epigraficŭ alŭ Universităŭii reg. imperiale din Viena (adresa acestuia N. 1935 r acad).

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 5 MARTIE 1883.

Sub președința D-lui *T. Maiorescu*.

Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ *V. A. Urechiă*.

1. Adresa Institutului Venetian de Științe, Litere și Arte, cu no. 123, care propune a face schimbŭ de publicaŭiuni cu Academia română. Se recomandă Delegaŭiunii.

2. Adresa Academiei de științe naturale din Halle, care notifică că primește schimbŭ de publicaŭiuni cu Academia. — Se recomandă Delegaŭiunii.

Se dă cuvântul D-lui Grigore Tocilescu spre a ŭine disertaŭiunea asupra Inscripŭiunii de la Isarlicu din Dobrogea.

UNIVERSITATEA
PARTEA II.

SESIUNEA GENERALĂ DIN ANUL 1883.

SESIUNEA GENERALĂ DIN ANUL 1883.

ȘEDIȚA DIN 15 MARTIE 1883.

Sub președința D-lui *D. A. Sturdza*.

Secretarū-generalū : D-lū *V. A. Urechia*.

D-lū Președinte *Sturdza* salută Academia întrunită într'unū numărū de membri așa de însemnatū și crede, că împărtășesce unū sentimentū alū întregel Adunării, propunendū votulul ei, înainte de pășire la ori-ce lucrare, adresarea unei telegrame către Majestățile lorū, pentru a exprime Auguștilorū Membri și protectori al Academiei, respectulū și devotamentulū institutului, căruia Națiunea a încredințatū grija de cultura și de limba ei.

Căldurōse și unanime aplause aprobă propunerea D-lui Președinte și urări de deplină și grabnică însănătoșare și întōrcere în patriă a Majestăților lorū suntū exprimate de Academiă.

D-lū Secretarū-generalū *Urechia* citește raportulū sēu despre lucrările din cursulū anului Academicū din urmă, în cuprindere :

Domnilorū Membri,

Conformându-mē art. 12 din regulamentulū nostru generalū, amū onōre să vē aducū informațiuni despre lucrările terminate sau pe cale de urmărire, de la data închiderel sesiunei D-vōstră, din anulū 1882.

I. Activitatea Academiei în anulū percursū Academicū o puteți ur-

mări, Domnilorū membri, în procesele-verbale ale celorū 36 de ședințe, cari s'au ținutū până la cea din Vinerea trecută, 11 Martie.

În aceste ședințe s'a ocupatū Academia, negreșitū, cu multe afaceri de simplă administrațiune, dar nu numai ședintele din primele Vineri ale fie-cărei luni, ci și mai multe din cele de peste săptămână au fostū consacrate la desbateri și ascultări de lucrări și memoriil din diversele direcțiuni ale activității Institutului nostru.

Cu bună-sémă, procesele-verbale nu vorū putea să vë facă sensibilū totū câștigulū moralū și intelectualū dobânditū din diversele desbateri de peste anū, dar acestū câștigū este realū și se manifestă evidentū, mai cu sémă prin deșteptarea atențiunei publice asupra a numeroșe cestiuni, cari interesază dezvoltarea rāpede și sigură a literilorū, sciințelorū și artelorū naționale.

Dintre cestiunile atinșe prin diversele comunicări și memoriil citite în decursulū anului expiratū Academicū, voiū aminti pe cele următoare :

a) Comunicațiunea D-lui Gr. Ștefănescu, asupra unui c lțū de matutū aflatū în carierile de nisipū din șoseaua Colentinei.

b) Comunicațiunea aceluiășū onor. membru, asupra unui fragmentū de aerolitū.

c) Raportulū D-lui Bucevski, asupra bisericei de la Balilești, a logofetului Teutū.

d) Raportulū D-lui dr. Felix, asupra congresului de igienă, din Elveția.

e) Comunicațiunea D-lui Kogălniceanu, asupra anticităților din Basarabia, colectate în Chișinău.

f) Comunicațiunea D-lui Bacaloglu asupra colecțiunilorū din Cabinetulū de fizică, mai cu sémă din punctulū de vedere alū electricității.

g) Relațiunea aceluiășū D. Membru, asupra esposițiunei de electricitate din München.

h) Recensiunea D-lui V. Maniu, despre documintele din colecțiunea Hurmuzachi.

i) Relațiunea D-lui N. Ionescu, asupra manuscriptului din bibliotecă St. Galles, despre Vladu Dracul.

k) Darea de sēmă a aceluiașu învățatū colegū, despre altū manuscriptū din o bibliotecă elvețiană, relativū la mórtea lui Mihai Vitézulū,

l) Memoriulū atātū de plinū de informațiuni, alū P. S. Episcopulū Melchisedecū, despre escursiunea sea din 1882, la numerōse monastiri în Bucovina, însoțitū cu 40 calcuri preciose dupre diverse inscripțiuni, de la monastirele Putna, Rădăuți, Dragomirna, Suceva etc. etc.

m) Darea de sēmă a aceluiașu neobositū colegū despre inscripțiunea de la Resboent.

n) Informațiunea învățatului nostru membru corespondinte, D-lū profesorū Haret, asupra aparatului său, construitū la Paris, prin lucrarea Academiei, și destinatū la măsurarea rēpediciunii apei în canalele descoperite.

o) Raporturile multiple ale D-lui Tocilescu, altū membru corespondinte, din cei mai activi, asupra escursiunii archeologice, cu care Academia l'a însărcinatū în Dobrogea și mai cu sēmă la Iglitza.

p) Memoriulū atātū de instructivū și de unū folosū realū, alū aceluiași d-nū membru, despre falsificatoriū de anticități, cari au ajunsū a înșela lumea, până și în Constanța.

q) Acelașu colegū mai a întreținutū Academia, în o recintă ședință, despre inscripțiunea de la Isarlic din Dobrogea.

r) Memoriulū P. S. Melchisedec despre evangeliarulū de la Resboent.

s) Informațiunile D-lui Urechia despre manuscriptulū Acatistului s-tului Haralambie, a documentului aflatū în turla Bisericei Trei-le-rarchi din Iași, a două documinte relative la Mihaiū Vitézulū, descoperite de repositulū Papiū Ilarianū etc. etc.

t) Memoriulū atātū de interesantū alū D-lui membru Aurelianū, despre starea economică a României în secolulū alū XVIII-lea.

u) Memoriulū D-lui Sturdza, asupra documintelorū din Wiesbaden etc.

Activitatea internă a Academiei a provocatū lucrări esterne, cari

i s'au comunicatŭ cerĕndu-se avisulŭ ori deslegarea ei. Voiŭ cita dintre tŭte :

a) Memoriulŭ D-lui Alex. Pencovicŭ, asupra excursiunii sale la Romĕnii din Macedonia ŝi la Muntele Atos ;

b) Scrisŭrea D-lui Lieutaud membru importantŭ alŭ Felibrigilorŭ ŝi alŭ Societăŭtei de limbi romanice, din Sudulŭ Franciei, prin care cere avisulŭ Academiei asupra inscripŭiunilorŭ de pe unele tave de metalŭ, aflate de elŭ, in mai multe biserici catolice din acea parte a Franciei, etc.

Ambele lucrări suntŭ trĕmise in cercetarea secŭiunii nŭstre de istoriă.

c) Scirea ce D-lŭ Creŭu a făcutŭ să perrină despre unŭ codice nouŭ aflatŭ de D-sa in Bucovina, coprinđendŭ unŭ evangeliarŭ cu o limbă romĕnescă amintindŭ pre acea a codicelui Măhăceanu, a interesatŭ viŭ Academia. Acelŭ codice incredinŭtatŭ de D-lŭ Creŭu in mĕnele colegului nostru D-lui Sbiera, sperămŭ că va veni neintărdiatŭ in mai directă cunoscinŭă a Academiei. Pĕnă atunci Academia pe cĕtŭ 'i a statŭ in puŭtină, a făcutŭ din acĕstă descoperire interesantă, obiectulŭ unorŭ desbateri speciale.

II. In marginea mijlŭcelorŭ de cari dispune, Academia a regulatŭ unele misiuni de cercetări diverse. D-lŭ G. Tocilescu a primitŭ in-sărcinarea d'a face săpături la Iglitza ŝi in alte părŭi ale Dobrogei, ŝi raporturile d-sale asupra rezultatelorŭ obŭtinite, vorŭ convinge din nouŭ pre Academia : de ce pagubă naŭională este exiguitatea bugetului ei, căci nu se potŭ continua ŝi inmulŭi încă lucrări ca cele ce a făcutŭ D-lŭ Gr. Tocilescu.

In o recentă călătŭriă la Severinŭ, sub semnatulŭ luăndŭ sciinŭă despre descoperirea unei necropole romane, cu ocasiunea nivelărei malului Dunărei pentru construirea cheiului, aŭ avutŭ de a regreta tăcerea autorităŭilorŭ locali asupra acĕstui faptŭ ŝi desfacerea mormintelorŭ, fără unŭ prealabilŭ studiŭ ŝi o competentă observaŭiune a lorŭ. Cu tŭte acestea, in asistinŭa d-lui președinte alŭ nostru, am avutŭ mulŭămirea, dăndŭ de unŭ micŭ mormĕntŭ de copilŭ, încă in-

tactū, sa-lū deslacemū cu îngrijire și să constatămū presiunța în elū a unei medalii romane.

Dacă amintescū acestū faptū, în acestū locū, este pentru ca să am ocaziune solemnă, de a atrage atențiunea autorităților nōstre județene și comunale asupra marel greșeli, ași putea dice crimă chiar, ce facū, de câte ori, dândū de ori-ce monumentū anticū, nu vestescū îndată Academia sau Ministeriul de Instr. publică. cari prin omeni competenți să tragă tōte învățămintele istorice posibile înainte de nimicirea monumentului sau de dislocarea lui. Voiū mai adăuga însă, că lucrarea de la Severinū, avēndū a continua și fiindū posibile descoperiri ulterioare, guvernul a și însărcinatū pe D-lū Sutzu, membrulū Comitetului Archeologicū, cu veghiarea săpăturilorū ce aū a se mai face.

La propunerea d-lui N. Ionescu, ca să se intereseze Academia de săpături ce se facū în *forum* de la Roma, să însărcinatū colegulū nostru, membru corespondinte D-lū Dr. Obedenaru, ca să urmărească și să vedă întrū câtū descoperirile acelea arū putea interesa istoria nōstră. — Secțiunea istorică va avea să ia informațiuni din raportulū deja primitū de la D-lū Dr. Obedenaru.

Colegulū nostru D-lū Hasdeu a fostū impeditū de a realiza până acum misiunea ce a avutū în Dobrogea. Domnia sea crede, că o va indeplini cu succesū în cursulū verei acesteia.

III. Observațiunile meteorologice provocate de Academia sētū făcute prin membrii sēi, dobândescū o valōre din ce în ce mai mare în ochii observatoriilorū din străinătate. — Și aci, ca în tōte direcțiunile, puținătatea mijlōcelorū financiare ne-a ținutū aprōpe în *statu quo* alū anului din urmă. Cu tōte acestea, zelosulū nostru membru corespondentū D-lū Hepitesū, cu ocaziunea lucrărilorū sale ca inginerū alū Călei ferate București-Călărași-Dobrogea, a instalatū, cu instrumintele nōstre, unū observatorū temporarū în Cămpia Bărăganului.

Dintre județele provocate, după deslegarea D-vōstră, de a se asocia, cu mijlōce bănesci, la stabilirea de observatoriū locale, n'a rēsponsū până astă-zi de câtū județulū Iașilorū, punēndu-ne la dispozițiune o sumă de 300 lei. Ori-cătū de mică, acēstă sumă probéză

în favoarea membrilor conducători aceluși județ și ne face să sperăm, că nu vor întârzia și alte județe a imita pe cel de la Iași și așa, Academia va putea organiza un sistem complet de culegeri de observații meteorologice.

IV. În privința imprimatelor executate în decursul anului Academic, amintesc D-văstră, că s'au împărțit : Tom. III Seria II și secț. II (memorii) din Anale; asemenea Tom. IV Seria II cu secț. II (observații meteorologice) și din Tom V aproape toate memoriile au apărut în broșure deosebite, conform unei decizii a d-văstră anterioară; și încă în decursul acestei sesiuni va fi completată și împărțită întregă și tomul acesta de memorii.

Din publicația Hurmuzaki a apărut Tom. IV partea I-a și 69 côle din partea II-a, utilizându-se la această publicare și o însemnată parte din copiile de documente dobândite de la Arhivul Venețian, pe lângă cele adunate de reședintele întru fericire Hurmuzaki.

De la D-lu B. P. Hasdeu nu s'a primit Tom. II din publicația Coresi, din cauza dificultăților ce întâmpină la pregătirea acestui al doilea volum, menit să cuprindă un vast glosar comparativ.

Mă vedușii să înregistrați necompletarea, din cauza lipsei sale din țară, și a publicațiilor ce a fost luat asupra-și și onor. D. Alex. Odobescu și anume : «Istoria Ieroglifică a lui D. Cantemir» (opere complete tom. IV), «Vita Dem. Cantemirii» autobiografia de același scriitor; «Viața sântului Varlaam» (din care sunt tipărite numai 4 côle), după manuscriptul lui Udrisite Năsturelu, care este în mâinile D-lui Odobescu și «Pravila de la Govora», din care avem deja imprimate 12 côle. În sesiunea anterioară, d-văstră ați exprimat părerea, că acele din operele imprimate, cari sunt terminate, să se dea în mâna publicului. Deca Delegația D-văstră n'a realizat acea dorință, a fost legănându-se mereu cu speranța că, din o zi în alta, D-lu Odobescu ar putea veni în țară, spre a da prefețele, notele, glosariile, etc. promise la fiă-care din aceste publicații.

«Mai bine mai întârzietați, dar publicate cum se cuvine,» a fost

conclușiunea Delegațiunii D-văstră, atât pentru lucrarea D-lui Odobescu cât și pentru a D-lui Hajdeu.

V. La concursurile pentru premii din diversele fonduri ale Academiei s'au prezentat opurile arătate în anexata listă, și cari s'au trimisă în timpu comisiunilor respective.

VI. Dintre membri noi aleși, D-lu Marienescu, conformându-se regulamentului, 'și au trimisă, este puțină timpă, discursul său de intrare asupra «Vieții și scrierilor lui Petru Major». — Academia va avea deci a asculta acestu memoriu inauguralu.

VII. Colecțiunile diverse ale Academiei se înmulțiră și astă-timpă în modu îmbucurătoru.

Amă avută onore a mai provoca schimbulu de publicațiuni cu 36 societăți diverse, din totă lumea. Respunsurile favorabile primite deja de la o mare parte din aceste societăți, ne face a spera unu răspunsu de aceeași natură de la acele, cari din cauza distanței, au întârziat. Astă-felă, Biblioteca noastră deja prosperă, grația iubirei și stăruințelor d-nei văstre și chiar și a unor persoane streine Academiei, va dobândi unu nou mijlocu de înavățire. Ca și în altă an, în adevăr, darurile de cărți nu au lipsit bibliotecel noastre, iar printre donatori voiți cita și de astă-dată pre D-nii Sturdza, George Sion, Ministeriile de esterne, finanțe și agricultură, d-nii de Rosny, Tache Andreianu, P. Ispirescu etc. Să nu uită a înregistra mai alesă intrarea în Biblioteca noastră a întregel colecțiunii de manuscrise de Letopisețe Române, colecțiune dobândită de la d-lu Mihail Kogălniceanu, prin ministerul de Culte și Instr. Publică, în luna Iulie trecutulă anu.

Numerose și forte prețioase suntă Uricel, documintele, medaliile, ce au sporit colecțiunile noastre în anul din urmă, nu numai ca daruri de la unii din membri, precum de la D-nii Sturdza, Crețulescu, Urechia, dar' și de la persoane streine, precum d-nii G. Lensch, A. Popovici (de la Salonicu), Ispirescu, d-na Aglaea Ghica, etc.

Aceste numeroase și precioase daruri suntă o probă elocinte de iubirea ce întâlnește Institutul nostru în societatea cultă Românească. Constatându această iubire, cu câtă neplăcere me ved constrinsă a vă informa,

domnilor membri, că a mai trecut încă un an fără să fim putut înainta cu lucrările relative la construcțiunea localului indispensabil pentru dezvoltarea Academiei și fără de care devine apăsătoare și imposibilă conservarea frumóselor noastre colecțiuni și mai ales utilizarea lor, fiă de către d-vóstră, fiă de către cercetători particulari.

Asemenea constatare nu o face totuși alungându din inimă ori-ce speranță în viitor. Nu cred că manifesta un sentiment numai subiectiv, când afirmă, că națiunea, care a încredințat Academiei grija și iubirea culturii și a limbii sale, nu va întârzi de a acorda acestei Academii și mijloacele prin care dânsa își va putea îndeplini marea ei chemare. Urmărind cu încordare de puteri, îmbunătățirea situațiunii sale, Națiunea a putut un moment să lase pe alt doilea plan al preocupărilor sale această Academiă Română; astăzi însă, ea urmărește să se simtă datoră, a asigura primului său institut de cultură, totă dezvoltarea de care este capabilă, punându-l la dispozițiune mijloacele financiare indispensabile, dar' mai cu seamă un local apropiat cu trebuințele sale.

Terminându, domnilor membri, am un onoare de a anexa pe lângă raportul acesta, darea de seamă a Casierului d-vóstră, relativă la gestiunea fondurilor, pe anul Bugetar al cărui finit se apropie

Secretariu Generalu: *V. A. Urechia*

Se ia cunoștința de adresele următoare : a) Dela Academia di Archeologia, lettere, e belle Arti, din Napoli, No. 248 (reg. la Ac. No. 1966). b) Adresa dela Inst. de Numismatică din Milano (reg. la No. 1964). c) Dela Verein für geschichte und Altertumskunde, din Hohenzollern. reg. la No. 1965.

Delegațiunea va regula schimburile propuse.

Se alege prin scrutin comisiunea cercetatoriă raportului despre lucrările de peste an ale Academiei. Au întrunit majoritatea D-nii Quintescu (23 voturi), Babeșiu (17 voturi) și Sbiera (17).

Se procede la alegerea comisiunii cercetatoriă conturilor casieriei.

Se alegu D-nii Ștefănescu (19 voturi), Sion (18 vot.) și Barițiu (12 voturi).

D-lu Barițiu neprimindă, pentru motive arătate, Academia numește în loculă D-sale pe D-lu Babeșiu.

PROGRAMA

PENTRU

LUCRĂRILE SESIUNEI GENERALE DIN ANULŪ 1883.

1. Raportulă anuală alu Secretarului generală despre activitatea Academiei și a secțiuniloră, în decursulă anulul încetată. (Art. 17 Statute și art. 12 Regulamentă).

2. Alegerea Comisiunei pentru esaminarea lucrăriloră făcute de Delegațiune în decursulă anulul, — a Comisiunei pentru cercetarea compturiloră din anulă încetată, — și a comisiunei pentru combinaarea bugetului pe anulă 1883—1884. (Art. 27 Regulamentă).

3. Raportulă comisiunei însărcinate cu cercetarea cărțiloră intrate la concursă pentru premiulă Năsturelă Herescu de 4000 lei și Heliaide Rădulescu de 5000 lei.

4. Raportulă comisiunei didactice.

5. Receptiunea solemnă a d-lui Al. Marienescu.

6. Raportulă Comisiunei însărcinate cu cercetarea lucrăriloră Delegațiunei în decursulă anulul 1882—1883. (Art. 27 Regul.).

7. Raportulă asupra stării financiare a Academiei. (Art. 7 lit. b statute).

8. Determinarea subiecteloră de pusă la concursă pe anil viitorl. (Art. 7 lit. a. Statute).

9. Alegerea Comisiuniloră pentru cercetarea operateloră ce voră intra la concursă în anulă viitoră. (Art. 7 lit. c. Statute).

10. Raportulă Comisiunei Bibliotecel.

11. Afacerea Bălășescu.

12. Formarea bugetului pe anulă 1883—1884. (Art. 7 lit. m și Art. 40 Statute).

13. Raportulă d-loră Barițiu, Marianu și Tocilescu despre cercetările archeologice în Transilvania, Bucovina și Dobrogea.

14. Cestiuni ortografice.
15. Raportul despre operele lui Seulescu.
16. Raportul despre colecțiunea de poezii populare de Bărsanu și Iarnik.
17. Cestiunea localului Academiei.
18. Adresa Ministeriului Afacerilor Străine No. 2962 pentru a se trimite publicațiunile «Hurmuzachi» legațiunilor Române din străinătate.
19. Propunerile diverse din partea secțiunilor literare, istorice și științifice.
20. Votarea regulamentului colecțiunilor și alu Bibliotecel.
21. Alegerea Delegațiunii. (Art. 7 lit. i. și Art. 14 Statute).
22. Raportul Secretarului generalu asupra lucrărilor sesiunei generale (Art. 12 Regulamentu).

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 16 MARTIE 1883.

Sub președința D-lui *D. Sturdza*.
 Secretarū-generalū : D-lū *V. A. Urechă*.

D-lū *Alexandri* depune cele trei caete de poezii populare culese de DD. Bărsanū și Iarnik și arătă, că le-a cercetatū, după însărcinare și le-a aflatū în adevărū originale și credinciose stilului și cugetărei poporului românū. D-lū *Alexandri* propune, să se facă din aceste poezii o edițiune populară economică, pentru a se respândi cartea cu ușurință.

D-lū *Maiorescu* dīce, că e fericitū d'a auđi propunerea D-lui *Alexandri* și nici că putea fi altmintrelea : D. Iarnik este unū bărbatū competente și D. Bărsanū nu mai puținū unū tinerū plinū de zelū. D. *Maiorescu* adaogă, că a primitū dela autorī unū glosarū pregătitū pentru a se alipi la colecțiunea în cestiune, ca să se esplice înțelesul ace-

loru cuvinte, cari li s'aũ pãrutũ mai puținũ cunoscute insoțindu-le de cercetãri filologice. D. Maiorescu propune, cã acestũ glosarũ sã fiã publicatũ împreunã cu colecțiunea.

D-lũ *Alexandri* se unesce cu acẽstã propunere, de ore-ce inușũ a aflatũ în poesii cuvinte, cari deși romãnesci, le-aũ înțelesũ cu anevoiã, fiindũ espresiuni locali, din pãrțile pe unde suntũ culesse poesiile.

D-lũ *G. Sion* Arũ primi bucurosũ tipãrirea acesteĩ colecțiuni, decã Academia arũ avea fonduri disponibile. D-lui propune sã se dea la vre-unũ e litorũ.

D-lũ *Maiorescu* combate acẽstã opiniune. D. Iarnik este membru corespondinte și ca omagiũ pentru alegerea sa elũ la trãmisũ Academiei colecțiunea fãcutã. Acẽstã colecțiune este importantã, ca documinte ale spiritului poporului romãnũ. Cãnd unũ bãrbatũ atãtũ de competente ca D-lũ *Alexandri* a disũ, cã poesiile adunate meritã tipãrirea, nu mai incãpe ezitare.

D-lũ *Maniu*, vorbesce în sensulũ tipãrirei, arẽtãndũ importanța colecțiunilorũ de poesii populare și cum asemenea tipãririi primẽzã, trebuie sã primeze ori ce alte publicațiuni ale Academiei.

D-lũ *Ionescu* crede, cã se pũte inlãtura dificultatea ridicatã de D-lũ *G. Sion*, imprimãndu-se poesiile în anale. Dar cine pũte opri Academia, d'a edita colecțiunea trecutã în anale și în deosebi?

D-lũ *Alexandri*: Interesulũ Academiei este, cã aceste cãntãri populare sã se imprime, cãci cãntecele se perdũ cu timpulũ. D-sea amintesce cum a avutũ fericirea sã vinã incã destulũ de la timpũ spre a aduna cãntãrile populare, din gura a cãțĩ-va cãntãreșĩ bẽtrãni; așã dũcẽndũ, de pe buzele lorũ murinde a luatũ D-lui cãntãrile naționale. Admiratoriĩ acelorũ cãntãri l'aũ bãnuitũ, aflãndu-le frumõse, cã suntũ originale, proprii ale D-lui *Alexandri*. Arũ fi fostũ unũ mare titlu la gloriã pentru mine, sã le fiũ creatũ, dũce d-lũ *Alexandri*, dar faptulũ esactũ este, cã ele nu suntũ de D-lui, ci cã aparținũ aceluĩ condeitũ anonimũ, dar gloriosũ, care-lũ ține inina Romãnului. — D-lũ *Alexandri* revine a cere sã se facã o edițiune separatã de anale și forțe economicã, ca sã pũtã publiculũ a'șĩ procura cartea.

D-lũ *Sturdza*, arũ fi de pãrere sã se publice poesiile în anale, în

câte două colone spre a nu coprinde multă loc. Ca să se publice în anale, e d'ajunsu ca D. Alexandri să citescă din aceste poesii în o sedință plenară.

D-lu *Babeșu* nu este lămurit: DD. autori ai colecțiunei ceru ôre ajutoru de imprimat? Ajutoru nu putemu da. Voescu însă ca Academia să editeze culegerea? Se pôte face și ca operă specială, cum s'a făcutu din Istoria lui Michal, de Balcescu.

D-lu *Urechidă* arêtă, că DD. Iarnik și Bărsanū au propusū tipărirea colecțiunei de către Academia, sau să li se dea unū ajutoru pentru tipărire. Pe lângă acêsta art. 36 din regulam. Academiei prevede tipărirea de elaborate intrate chiar și de la streini, necum de la unū membru corespondinte, cum este D-lu Iarnik.

D-lu *Alexandri*, respundëndu la o observațiune a D-lui Sion, arêtă că nu este nici unū rēu decă în colecțiunea DD. Iarnik și Bărsanū, s'arū găsi poesii populare deja culese de prin alte țeri române. Suntū precioșe constatările acêste de direcțiune unitară a spiritului românescū. Ș'apoi nu mai puținū precioșe suntū și ineseși variantele, ba până și fragmentele de cântări aflate în o provincie română.

Academia aprobă, cu mare majoritate, editarea specială economică a colecțiunii de poesii populare a D-lorū Iarnik și Bărsanū, însoțite de glosarul anunțatū de D-lu T. Maiorescu.

II. D-lu Secretarū-generalū *Urechidă*, arêtândū necesitatea ce este de unū regulamentū pentru conducerea mai departe a Bibliotecei și a colecțiunilorū Academiei acêsta, la propunerea D-lui Președinte Sturdza, constituie o comisiune, cu însărcinarea d'a elabora unū asemenea regulamentū, compusă de DD. secretari ai Secțiunilorū și DD. Sbierea și Gr. Tocilescu.

III. D-lu *N. Ionescu*, face Delegațiunei întrebare de n'a sositū timpulū, ca comisiunea lexicografică să dea sēmă de lucrarea ei. Cu facerea dictionarului este unită definitivă fixarea ortografiei. D-lu Pușcariū, autorele micului poemū «Mêrulū» dîce, că prin regulamentulū ortograficū alū nostru, Academia s'a isolatū ca deindărătulū unui murū chinezescū. Este bine dar, să vedemū de avemū de îndreptatū ori de adaosū ceva la lucrarea anterioară. D-lu Ionescu întrebă decă cu

ocasiunea debaterilor asupra ortografiei, prevădute la nr. 14 din programa lucrărilor, nu s'arū conveni să se iea în dezbateri și cestiunea lucrării dicionarului.

D-lū *Președinte* este de părere, că e bine a se determina îndată modulū de discuțiune.

D-lū *Urechia*, arētā cā însuși, ca secretarū generalū, s'a isbitū a-desea în cursulū anului de dificultăți la aplicarea regulam. ortograficū alū Academiei. D-lui a însemnatū mai multe din acele dificultăți și le va supune la ocasiunea debaterilor, tocmai de aceea prevădute în programă la No. 14 și pentru că această dezbateri s'a și otăritū de Academiā a se face în sesiunea acēstā generalā, după provocarea D-lui Quintescu, de anulū trecutū. Cātū privesce comisiunea lexicografică, ea nu putea lucra nimica, căci încă nu s'a terminatū tipărirea cărților vechi.

D-lū *Babeșă* stărue asupra defigerei ortografiei, căci acēstā lucrare primēzā pe acea a comisiunii lexicografice. D. Ionescu, dice încă D-lū Babeșū, să se console, decā l'a supăratū vorbele din prefața poemului D-lui Pușcariū. Suntū trei frați Pușcariū și ei nu se învoescū între ei asupra ortografiei și totuși frați buni rămānū și nu se izolēzā unulū de altulū. Așa și noi din Academiā, nu ne izolānū decā nu vomū cādē din datā de acordū asupra ortografiei. Acēstā ortografiā este opera viitorului; noi nu facemū de cātū convențiunii trecētore.

D-lū *N. Ionescu* esplicā, cā interpelarea sa a făcut-o pentru cā n'a aflatū în programa lucrărilor, nici o mențiune despre lucrarea dicionarului. D-lui se mulțāmesce, cā cestiunea acēstā se va discuta cu ocasiunea debaterilor ortografice, de la Nr. 14, din programā. D-lū Ionescu, întru cātū privesce împedizarea ce întâmpinā comisiunea lexicografică cu neterminarea tipării autorilor vechi romāni, D-lui cere să se imprime acesti autori în edițiune economicā. cum a cerutū D-lū Alexandri să se tipărăscā poeziile adunate de DD. Iarnik și Bărsanū. Așa, autorii vorū ajunge mai lesne la mână publicului și imprimarea lorū se va face mai iute.

D-lū *G. Sion*, ca membru alū comisiunii arētā, cā comisiunea lexicografică este împedicatā a lucra, căci nu s'a terminatū editarea

cărților vechi. D-lui de aceea a voit să-și dea demisiunea și ană. Pe lângă această împedcare, D-lă Sion mai constata și lipsa de unitate de vederi în comisiunea lexicografică.

D-lă *Urechiu* nu vede posibilitatea de desbateri regulate fără două prealabile raporturi, unul de la comisiunea lexicografică, arătându starea la care sunt lucrările sale și propunerile ei pentru viitor, și ală 2-lea de la fosta comisiune ortografică, care luându de punctu de plecare propunerea de amendare, a regulam. ortografic, depusă la finea sesiunii generale academice din 1882, să ne aducă vederile ei asupra noilor amendări de introdusă în ortografia adoptată.

D-lă *Roman*: Cestiunea ortografiei este urgentă. Nu este completată mai cu sēmă în ceea ce privesce accentul. Imprimarele academiei nu consună cu regulile. Comisiunea să se adune spre a împlini lacunele și a fixa și regulile accentelor, de ore-ce în nici o limbă accentele nu jăcă ună rolă atât de însemnată ca la limba română.

D-lă *Hasleu*, nu vârsce reviziunea regulam. ortografic, căci acesta este rezultatul unu compromis. Defectele ce mai sunt se voră îndrepta cu timpul. Astăzi omenii au începută a se gândi mai multă la idel de câtă la ortografiă. Cătu privesce comisiunea dăisă lexicografică, rolul ei este acu numai de a aduna și publica cărțile vechi, ca să vedă prealabilă cum scrieau străbunii. Așa lucrare este operă de ani, eară până la terminarea ei, dicionarulă nu se pôte lucra. «Mai bine mai târziu și bine», cum dăce D. secretarū generalū în raportulă său. D'ocamdată rolulă nostru este *adunarea de materială* în tôte direcțiunile.

D-lă *Quintescu* constată, că cestiunea ortografiei este bine și legitimă pusă la ordinea dăiei, la nr. 14 din programă, căci acesta este conformă cu votulă Academiei asupra propunerii date de la finea sesiunii generale din 1882. D-lă Quintescu nu a cerulă nici D-lui *revizuirea*, să se începă lupta d'acapo, ci voturi interpretative, mai alesă asupra lui « și ». D-lă Quintescu citește și comentează propunerea d-sale dela 1882. (Veđi pag. 157 din Anale).

D-lă *Președinte* resumându desbaterile, vede conclusiunea în sen-

sulă propunerii D-lui Urechia, ca comisiunea lexicografică și ortografică se aducă raportul lor până în seplemăna viitoare.

D-lu *Sion* nu crede, că comisiunea lexicografică pôte face vre-unu raportu.

D-lu *N. Ionescu* este pentru reviziune în sensulă completărei regulamentului și așteplă raporturile aceste pentru jumătatea seplemănei viitoare.

Se inchide discuțiunea și Academia, cu mare majoritate, votăză conclusiunea propusă de D-lu Președinte, că comisiunea lexicografică și cea ortografică să aducă raportul lor în cursulă seplemănei viitoare.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 17 MARTIE 1883.

Sub președința D-lui *Dimitrie A. Sturdza*.

Secretarū-generalu : D-lu *V. A. Urechia*.

D-lu președinte dă citire telegramel M. S. Regelu în coprindere :
 «Regina și eu amă fostu adâncu mișcați de a D-vostră amintire și dorimū, ca lucrările acestei mature Adunări să fiă roditore și imbelșugate.»

Aplause unanime salută telegrama M. Sèle Regelu.

D-lu *Sbiera*, referindu-se la pasagiulū din raportulū secretarului generalū, relativū la codicele voronețianū, afiatū de D-lu Cretzu în Bucovina și care i s'a încređințatū D-sèle spre studiare, depune ți-sulū codice, însoțitū de unū glosariū alū vorbelorū, în forma lorū grafică, și de studiile și observațiunile proprie ale D-sèle. D-lu *Sbiera* propune tipărirea acestui importantū codice, în ordinea următoare :
 a) Textulū originalū în comparare cu textulū corespundătorū din biblia Bucureștēnă dela 1868 și din cea dela Blașiū 1797 ; b) glo-

sariu și c) Studiile.—D-lu Sbiera cere adoptarea formatului Psaltiriei lui Coresi.

D-lu *Hajletu* propune, ca codicele să se trimită în cercetarea unei comisii de trei membri aleși din ori-ce secțiune.

D-lu *Ionescu*, aprobă tipărirea codicelui. Pentru această tipărire nu este nevoia nici de comisiune nici de secțiune, căci există dispozițiunea Academiei de a se imprima cărțile vechi Române. Vom prevedea deci cifra necesară în bugetu. Negreșit că pentru unu studiu detaliat alu codicelui, ambele secțiuni de litere și de istoria voru avea totă inlesnirea de a-lu face.

D-lu *Urechă*, se unesce cu prima parte a propunerii D-lui Ionescu, dacă este vorba numai de tipărirea Codicelui Voroneșianu dar îndată ce este a se tipări și studiile particulare ale D-lui Sbiera, aceste după regulamentu trebuie să trecă prin secțiuni.

D-lu *Babeșiu* dice, că nu este cestiune de spese nici de formatu. ci lucru principalu este: studiulu D-lui Sbiera trece-va sau nu prin secțiune? D-lu Babeșiu susține afirmativa și se unesce cu părerea, ca cercetarea codicelui să se facă de ambele secțiuni unite. D-sa mai doresce, ca D-lu Sbiera, să facă din studiulu său obiectulu și alu unei ședințe publice.

D-lu președinte resumă desbaterea și propu e votulu, ca codicele voroneșianu și studiile referinte să fiă trâmise în cercetarea ambelor secțiuni întrunite, de litere și de istoria, rămânendu ca D-lu Sbiera să pregătescă și unu resumatu pentru una din ședințele publice ale Academiei.

Academia aprobă în unanimitate.

D-lu *Sion*, amintindu dispozițiunea luată de a se tipări o edițiune populară din colecțiunea Bărsană și Iarnik, cere trimiterea aacerei la secțiune ca ea să determine formatulu.

D-lu *Alexandri*, amintesce că cestiunea formatulu a fostu otărită cerendu-se o edițiune populară în forma pov.știlorū D-lui Ispirescu. Din punctulu de vedere alu economiei se va puté publica în formatulu istoriei lui Mihaiu-Viteazulu, în doué colone cu litera mică.

D-lu Alexandri propune numirea D-lui Sion pentru a face corectura și a privityhē tipărirea acestei cărți.

D-lu *Hasdeu*, dorește să se adopte formatul colecțiunii de cântece populare din Italia, publicată în șese volume, și să nu se întrebuinteze litere mici, din respectul higienic.

Academia însărcinează pe D-lu Sion, după propunerea D-lui Alexandri.

D-lu *Sbiera*, depune biografiile lui Miron Costin, Dimitrie Cantemir, și Gr. Urechiă, elaborate de D-sa. Academia decide comunicarea acestora în cercetarea secțiunii de istorie.

ȘEDINȚA DIN 18 MARTIE 1883.

Sub Președința D-lui *D. A. Sturdza*.

Secretar general : D-lu *V. A. Urechiă*.

D-lu președinte dă cuvântul D-lui membru V. Alexandri. D-sa amintesc cum a fost însărcinat de Academiă cu cercetarea colecțiunii de cântece populare făcută de D-nii Barsan și Iarnik. D-lui a găsit această colecțiune demnă de a fi imprimată într-o edițiune populară, pentru că D-nii Barsan și Iarnik au respectat limba și formele de cugetare ale Românului. Cu deosebire sunt precioase asemenea colecțiuni făcute în diversele țări române, pentru că din compararea acestora apare neîndoișă unitatea de simțire și de direcțiune a poporului român. În colecțiunea D-loru Barsan și Iarnik, D-lu Alexandri a aflat cântecele din Ardealu așa de asemenea cântecelor din România, ca și când ar fi fost făcute de același autor, pentru că geniul românesc este același peste Carpați ca și peste Dunăre, cum este dincoace și dincolo de Milcov. D-lu Alexandri pune mult preț pe colecțiunile de poezii populare, căci cântecele poporului se perd, și rapsodii cei vechi ai noștri pe

totă ziua se stingă dintre noi. În locul lor avem din ce în ce poezii proste, de mahala, și chiar pe arii streine, scâlciate. Este o pierdere de a nu se culege ariile române și poeziile relative. Din chiar cântecele populare, din care am publicat, multe s-au pierdut din gura poporului, așa că unii mă bănuiau, că nu le aș fi cules de la popor și că ar fi lucrări ale mele originale. Nu se mai găsesc pe urma mea, pentru că dăsele s'au stins, s'au uitat, «de aceea D-lu Alexandri laudă cu totă inima pe cei ce se apucă să adune asemenea tesure naționale și-i pare bine, că Academia a decis publicarea colecției D-lor Barsan și Iarnik.

D-lu Alexandri analizează apoi împărțirea cântecelor din colecția laudată, explică ce va să zică : «Doine și strigături», cum doinele sunt : de dragoste, de dor și jale, apoi haiducești și un gen particular de doine Ardelene și Bucovinene : doine de cătăniă. Ultima parte a colecției poartă titlu de «*Varia*». Aceste D-lu Alexandri le numește «balade», cântece bătrânești.

D-lu Alexandri crede utilă a citi două trei cântece din colecția în chestiune. Românul a cântat cu dragoste calul său, care ca un frate bun îl scapă la di de cumpănă pe pământul țerei. Calul și barda sa toporul erau în vremele cele grele singurul avut al românului. D-lu Alexandri află, în colecția din Ardeal, cântatul calul ca și în cântecele din România. D-sa citește următoarele versuri din această colecție :

CALUL RADULUI

Pe drumul Belgradului
Mere murgul Radului,
Din picioare schinteind,
Din gură țară țipând,
Cu frîn galben în picioare,
Cu șaua întorsă sub țole;
Măculița Radului,
Radului vitezei,
Murgulețu că-lu vedea
Și din gură așa-i grăia :
«Murgule, cal minunat,

«Cu vin roșu adaptat,
«Cu lapte dulce ngrășat
«Pe Radu un'tai lăsat ?
«Nu te, măică, supăra,
«Tristă veste de-î afla...
«Pe Radu rău l'am lăsat
«La Pörtă, la Țarigrad,
«Unde Turcii l'or tăiat.
Biața măică leșina
Și târziu când se trezia
Murgulețul blăstema :

- Murgule fii blăstemată,
- Că feciorul mi-ai lăsată
- Pe locu tare depărtată,
- L'ai lăsată
- Neîngropată,
- Cu pământu neînvelită,
- Fără locu de odihnită!
- Murgu capu 'n josu pleca
- Și cu jale necheza :
- Nu te măică, supăra

- Și nu mă mai blăstema.
- Că draguț feciorul tău
- Și vitează stăpănul meu,
- Cu pământu-l învelit
- Și-l cu locu de odihnit...
- Turcii cum mi l'oră tăiat
- Eu cu opita-am lucrat
- Până grăpa i-am gătut
- Și 'ntr'nsa l'am îngropat!

D-lu Alexandri analiză balada lui Toma Alimoși și apoi o compară cu poezia «*Calul Radului*» din colecțiune, aflând o minunată identitate de forme și cugetări între poemul Moldovenă și celu Ardelenă. «Puterea sângelui, frăția cea dreaptă, esplică asemenea fenomene.»

Dintre balade D. Alexandri citește una foarte grațiosă exprimând o cugetare filosofică admirabilă, că adică nu putem trăi unul fără de ajutorul altuia. D-sa citește «Teiul și Bradul :»

Teiul, Bradul se sfădia...

Teiul către brad grăia :

- Tu ești, brade, crânguros
- Și la trup ești noduros,
- Era eu suntă lemn de trebă,
- Ori și pe ce omă întrebă,
- Că pe mine mă cioplesc
- Și iconițe croiesc
- Și'n biserică mă tocimesc,
- Cu aur mă zugrăvesc
- Și foarte mult mă cinstesc!

Teiul, bradul se sfădia...

Bradul către tei grăia :

- Că și eu suntă lemn de trebă,
- Ori și pe ce omă întrebă,
- Că pe mine mă cioplesc
- Și șindrițe croiesc,
- Pe biserică mă tocimesc,
- Biserica s'o păzesc...
- Că de n'ar fi șindri,
- Ar fi vai de cinstea ta,
- Căci ploia cândă ar ploua
- Aurul ți l'ar strica!

«Șindri, exclamă D-lu Alexandri, care au apărat neamul nostru în zilele de furtună, a fost inima românului.»

Dintre cântecele de dragoste, D-lu Alexandri citează pe acel cu No. 216 și anume :

Frunză verde frunzuliță,
 Amu' avu'tu o mândruliță
 Ș'amu' lăsat'o să mai crească,
 Minte 'n capu' să dobândescă.
 Mândruța s'o măritatō...
 Vai de mine, ce păcatū !
 Și nu 'mī-arū fi cu bănatū
 Mândra de-arū avea barbatū
 Din vr'unū satū mai depărtatū,
 Dar mândra s'a măritatū
 De la noi a treia casă
 Și mi-i inimuța arsă ;
 Esū afară, vėdu-o;
 Intru 'n casă, auđu-o.
 Măicuța pune de cină,
 Dar inima mea suspină
 Și nimica n'o alină.

Și măicuța pricepură
 Și din graiū așa grăiră :
 — Ce ești, Nicuț, supărățu,
 Că mândruța te-a lăsatū,
 Cu altulū s'a măritatū ;
 Nu te, Nicuț, supēra,
 Că alta vei căpāta.
 — Maică, măiculeana mea,
 Maică, fericirea mea,
 Ești bătrână și nu cređi
 Și nici cređi și nici nu veđi,
 Că dintr'o sută ș'o mie
 Numai una 'mī place mie.
 Ceru-ī mare, stele'sū multe
 Și mai mari și mai mērunte.
 Luminōse, străluciose...
 Dar ca mândra nu-sū frumoșe !

Delicateța de simțire caracterisează, dice D-lu' Alexandri, cântecele poporului român. În deșertu' arū fi cătatū cine-va la romāni cāntece de beții și de amoruri obscene, căci poporul românū nu și a consacratū poesia de călū la simțiminte înalte și delicate, demne de sufletulū sēu mărețū și nobilū.

Academia a ascultatū cu încordată atențiune și cu unanimă aprobare frumoșă dare de sēală a D-lui Alecsandri.

D-lu' Președinte, dāndū cuvēntulū D-lui B. P. Hasdeū, D sa a întreținutū Academia asupra unei particularități a limbei romāne de peste Oltū în vorba *Bia*, care singură explică formele cuvēntulū *dragū*, luatū de la slavī.

Academia a urmāritū cuvēntarea D-lui B. P. Hasdeū cu deosebitū interesū.

D-lu' Gr. Tocilescu a vorbitū despre trei monuminte epigrafice de la Iglitza și a explicatū lectura ce D-sa propune despre aceste inscripțiuni de unū realū interesū pentru istoria Daciei. (Veđi volum. *memorit*).

ȘEDINȚA DIN 19 MARTIE 1883.

Sub Președința D-lui *P. S. Aurelianu*.

Secretarū-generalū : D-lū *V. A. Urechiă*.

D-lū *Quintescu* voesce a atrage atențiunea Academiei asupra pãrerii emisã de ilustrulū nostru colegū, D-lū *V. Alecsandri*, cu ocasiunea dãrii de sãmã asupra colecțiunii de poesii populare Ardelene, culese de D-niū *Iarnik* și *Bãrsanū*, pãrerē prin care D-sa recomandã Academiei reproducerea în menționata colecțiune și a acelorū poesii, cari se gãsescū cu totul identice și în alte colecțiuni de același felū, adunate de prin alte țeri locuite de Romãni. D-lū *Quintescu* rōgã pe D-lū *Alecsandri*, sã-l permitã a releva acea opiniune, cu atâtū mai multū cu câtū în legãturã cu observãrile sale are a face douē propunerī, cari, decã vorū avē aprobarea onorab. Academiei, sã pōtã fi luate în considerațiune la publicarea și a altorū poesii populare, ce se vorū mai face în viitorū.

Intru câtū asemenea poesii cu cuprinsū și formã identicã sunt proprietate comunã a tutulorū Romãnilorū, manifestațiunii ale întregulū spiritū Românescū, și prin urmare în casulū de față nu se pōte dice cã aparținū exclusivū Romãnilorū din Ardelū, D-lū *Quintescu* nu înțelege profitulū republicãrii acelorū poesii deja cunoscute. Acea nereproducere a lorū se pōte fōrte bine înlocui prin indicațiunea expresã, cã Ardeleniū aū și ei posesiile cutare și cutare din cutare colecțiune. Acestã procedere arū fi, dupã D-sa, cu totulū firescã, când s'arū întreprinde publicarea împreunã a întregulū tesaurū de poesii populare Romãne. Pentru ce dar sã nu se 'urmeze totū astūfelū și la publicarea separatã numai a unora ?

O altã cestiune 'i a fostū deșteptatã D-lui *Quintescu* de faptulū cã și în acestã colecțiune se aflã, pe ici pe colea, ore-care versuri schiope, adecã cãrora le lipsesce cãte o silabã. Intru câtū împlinirea versurilor arū constitui o atingere a posesiilorū populare ? D-sa nu vede

acésta. Din contră, ele arü câștiga, ele s'arü mai innobili, fără a perde nimicü din caracterulü lorü particularü. Nu se face totü astü-felü cu limba? Nu sunt permise pe alocurea öre-carü indreptări de incorectețe populare? Astü-felü fiindü cesliunea, după părerea D-sale, D-lü Quintescu mai face și propunerea, ca onor. d-lü membru însărcinatü cu publicarea colecțiunei, să o revedă în înțelesulü arătatü, indicändü expresü în note, pentru garanția, cum a fostü auđitü versulü în gura poporului.

Academia decide, ca D-lü Quintescu să'si facä în scrisü propunerile sale, carü se vorü pune la ordinea d'ilei în secțiunea respectivă.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 21 MARTIE 1883.

Sub Președința P. S.S. *Episcop. Melchisedecü* și apoi a D-lui *D. Sturdza*.
Secretarü interimü : *A. Romanu*.

D-lü *Stefănescu* observă, că după ce colegulü Marianü, impeditü a veni la sesiune, face parte din comisiunea didactică, să se alegă altulü în loculü lui.

D-lü *D. A. Sturdza*, ocupändü presidiulü, consultă adunarea, decă vre înlocuirea.

D-lü *Hasdeü* dice, că să se alegă unulü din membrii nou-veniți și propune pe D-lü *Al. Marienescu*, care se și numesce membru în comisiunea didactică.

D-lü Președinte *Sturdza* face comunicarea, că de la unü membru alü familiei *Hurmuzache*, care a făcutü mari servicii și multe donațiuni țerei, a primitü o sumă de documinte de mare interesü, atâtü pentru vechimea lorü călū și din punctu de vedere istoricü și alü limbei : suntü manuscripte autentice ale lui *Petru Schiopu*, pe carü D-lü *Sturdza* le depune, manifeständü și dorința de a le vedea publicate câtü mai curëndü și crede, că acestü scopü se va ajunge decă

D-lu Hasdeu le va adauga la volumul d-sale, ce va apare in scurtu timpu.

D-lu *Ionescu* dice, ca e de celu mai mare interesu ca ceea ce se comunica si se da academei, sa se publice imediatu, afara numai deca autorulu sau donatorulu si-are reserva, ca sa nu se publice pana la unu timpu, dar almintrelea, precum si in casulu de fata, documintele fiindu pretioase, trebuie sa se dea catu mai curendu in manile publiculu; apoi pentru prestigiulu academei cere, ca ele sa fi publicate in anale, observandu ca dandu-se d-lui Hasdeu, publicarea ar putea sa intarzie, de ore-ce d-lu Hasdeu e forte ocupatu.

D-lu *Preș. Sturdza* dice, ca-si rezervă sa le publice insu-si, nu numai pentru ca sa apară catu mai curendu ci tot-o-dată ca sa se publice bine, ceea ce este lucru principalu; apoi observă ca academia nu are fonduri de ajunsu; deca aceste se potu immări, bine e, sa se facă, dar' nu vede pentru ce nu s'ar pute da d-lui Hasdeu, care se ocupa de publicarea acestoru felu de documinte; apoi d-sa va face si curendu si bine prin urmare D-lu *D. Sturdza* crede, ca ceea ce propune e chiar dupa intentiunea d-lui *Ionescu*.

D-lu *Babeșiu* crede, ca facendu-se donatiuni academei, acele se facu din doue puncte de vedere, unul d'a se păstra bine, altulu d'a se publica; d-sa diferă in catu-va de opiniunea D-lui *Sturdza*, pentru ca donatorulu pote face ce vrea cu documintele, pote chiar sa le arunce in focu, dar deca vine si le doneză academei, e alta cestiune, pentru ca academia are sa dispună. Se dice, ca ea nu are mijloce; atunci se ivesce cestiunea de oportunitate! D-lu *Sturdza* ne-a spusu, ca lipsescu mijlocele; dorindu insă ca cu o di mai nainte sa se publice documintele, d-sa a dispusū, ca acesta sa o facă D-lu *Hasdeu*; in acestu casu D-lu *Babeșiu* consideră documintele ca unu depositu si deca D-lu *Preș. Sturdza* a dispusū așa, academia nu pote dispune alminterea.

D-lu *Sion* dice, ca deca nu ar fi condiționată ofranda, d-sa ar preferi unu altu organu ce are mai mare publicitate.

D lu *Stefănescu*, in cestiune mai generală, intrăbă deca se pote publica intr'o foiă particulară, ceea ce e proprietatea academei? d-sa nu

admite, că în publicațiunile private să p^otă apare nici chiar părți din documinte ce s^unt ale academiei.

D-l^u *Ionescu* cere a se tr^umite documintele la secțiunea istorică și să nu se ia nici o dispozițiune mai nainte de a lua secțiunea știință. Este o cruđime, ăice D-l^u *Ionescu*, din partea academiei, ne pun^undu-se actele la cun^oscerea secțiunii. Apoi adres^undu-se D-lui Președinte, intr^ubă, ce rol^u avem^u noi c^und D-l^u Președinte vine cu documinte, ni le presintă și apoi dispune ca să se dea la tipar^u? Pentru ce nu lasă ca să discutăm^u și noi, c^und academia singur^u e competente a decide, apoi vom^u vedea d^ecă nu avem^u mijloce... În fine resum^und^u, cere, a se tr^umite la secțiunea istorică, care să le v^edă și apoi să vină cu părerea ei.

D-l^u Preș. *Sturdza* ăice, că l^u pare r^eu de acest^u incident^u, d-sa însă în ajunul^u memorabilei d^eie în istoria patriei, (8 Aprilie) preocupat^u de importanța acelor^u documinte s'a grăbit^u a le da cât^u mai cur^end^u publicității; d-sa nu admite, ca academia să-l impună modul^u publicațiunii și ăice D-l^u *Hurmuzache* a venit^u și mi le-a dat^u, de la mine depindea a le ține, dar eu nu le sustrag^u, pentru că în sine s^unt^u prețioase; nu se sustrag^u publicității, care le va putea studia; nu se sustrag^u nici cercetării secțiunii, care de asemenea o p^ote face. Nu fac^u nici un^u r^eu academiei, ăice d-l^u Preș. *Sturdza*, pentru că tot^u ce cere d-l^u *Ionescu* se va face; v^e rog^u dară, nu m^e limitați, pentru că aș^u fi împedecat^u a veni altă dată cu asemenea documinte.

D-l^u *Alexandri*, cere închiderea discuțiunii, dar neadmit^undu-se, ăice: avem^u documinte de mare importanță, D-l^u Președinte ne-a^u dat^u multe și d-lui vine astă-d^ei a ne face una din cele mai frumoase colecțiuni, nu vrea să le ascundă ci propune a se publica, originalele r^em^unu academiei, prin urmare fiă-care p^ote a le studia; — d-sa propune, că mulțăm^und^u d-lui Președinte, academia să mulțăm^uască și D-lui *Hurmuzache*, a cărui familie a dat^u multe academiei, și să-l^u num^uască de membru onorari^u al^u s^eu.

Adunarea aprobă.

D-l^u *Hasdeu*, nu vrea să pună în situațiune dificile pre d-l^u Pr^eș.

ședinte, nici nu ar dori ca să aibă aerul d'a usurpa drepturile colegilor, dar observă, că d-sa ar publica documintele cu aceeași esecitate și îngrijire precum a făcut și cu alte lucrări premiate de academiă.

D-lu *Fătu* e de părere, ca condițiunea cu care D-lu Preș. pune donațiunea, să se respecte.

D-lu Președ. *Sturdza*, relevăză cestiunea pusă de d-lu *Stefănescu*, după care lucrările membrilor citite în academiă, se publică în anale; acésta se va urma.

D-lu *Alexandri* dice, că i s'a trimisă o colecțiune de poezie poporane din Mehedinți dar déca s'ar urma precum se pretinde, atunci d-lui s'ar considera ca oprită d'a le citi în academiă.

D-lu *Hasdău* observă, că în statute și regulamentu nu există nici o măsură proibitivă.

D-lu *Babeșiu* alta scie, că acele memorie etc., cari trecură prin revisiune și veniră la plenu, de sine se înțelege că se publică în anale, dar nu ațurea, așa se procede pretutindena.

D-lu *Ionescu* face conclusiunea : să respectăm regulamentul, și respundendū d-lui *Babeșiu*, dice : când se citește vre-o lucrare în ședință publică, este alu publicului, căci pôte asista unū stenografū, pe care nu-lū putem o pri ca să publice ceea ce a auditu, — în fine noi nu putem cere «C. C. privilegiate Publication».

D-lui *Aurelianu* i pare reū că nu e de acordū cu d-lu *Ionescu*, — Stenografulū nu resumă cu fidelitate testulū; fidelū și autenticū este numai ceea ce se publică de corpulū respectivū; d-sa, pentru prestigiulū academiēi, cere a se publica în anale; nu crede că e bine a publica prin alte organe; se pôte, întrăbă d-sa, ca unū membru alū academiēi, care astă-đi a datū, ca prinosū academiēi unū documentū, memoriū, etc., mâne să-lū publice prin gazete?

D-lu *Alexandri* dice, că cestiunea se lămuresce mai bine prin exemple de câtū prin teoriă. Aduce cine-va o piesă teatrală, interesulū autorulū este d'a nu se citi în publicū nici a se publica în anale, până a nu se represinta în teatru; — ne-amū aruncatū în discuțiuni prea întinse, departându-ne de la scopū; să revenimū, căci ne așteptă Pe-

tru Schiopu. D-sa face propunerea, ca «fiă-care membru, care va citi o lucrare, să declare, că este a academiiei, sau că rămâne proprietate a autorului».

D-lu *Quintescu* țice, că regulamentulu prevede a se publica lucrările în anale după decisiunea luată în plenu.

D-lu *Președinte* anunță, că D-lu *Alexandri* și-a retrasu propunerea și că nefiindū alta se trece la ordinea zilei, lăsându cestiunea deschisă. Adunarea aprobă.

Secretarulū comunică o scrisore a d-lui *Ionescu*, prin care d-sa transpune trei bucăți de corespondințe între repausatulū colegū *Laurianu* și *Anast. Panu*, etc.

Se mulțămesc D-lui *Ionescu*.

Secret. comunică scrisorea de la direcțiunea *British Museumului* prin care acesta arătă, că a primitu publicațiunile ce i s'a trimisū de la academiă.

Secretarulū citește procesele verbale : a) alū secțiunii literare, relativ la traducțiunile din *Plutarcu* și *Titu-Liviū*; b) alū secțiunilorū întrunite (lit. istor.) relativū la codicele *Voronețianū*.

Celū d'ântăiū se iea spre sciință, erū alū doilea se pune la ordinea zilei pentru ședința prosimă.

D-lu *Alexandri* relevă cestiunea colectării cântecelorū popor., spune că D-lu *Vulpeanu* are o colecțiune de cântece vechi (hêtrănesci, halducesci, etc.), carl se distingū prin originalitate, frumuseța de limbă, etc., carl tôte însuși le-a vëdulū și că a auditū pe D-lu *Vulpeanu* esecutându-le de minune pe flautū; nu scie însă decă suntū corecte; ar dori să se dea cuț-va spre revisiune.

D-lu *Ionescu* țice, că cestiunea ridicată de d-lu *Alexandri* este serioasă : cu ea se lëgă nu numai cântecele poporane, ci chiar conservarea depositelorū popor. Avemū douē conservatorii de musică, persoane abili; bine ar fi decă s'ar face asociațiuni naționale pentru cântări; dacă conservatoriile ar da concursulū lorū, nu numai cântecele (melodiile), dar și testulū lorū s'arū lăți și conserva; ar dori să se facă ore-care sârbătorii din anū în anū, în carl să se cante de acestea.

D-lu *Alexandri* amintesc pe mai mulți carl aū adunatū asemenea

cântece; cea mai mare și mai frumoasă colecțiune e a D-lui Carol Miculi, de la Cernăuți (care au adunată 48 cântece), apoi d-lu Ruschinski in Mold. și d-lu Henric Herlich, in Viena. Cântecele acestea sunt legate cu părinții noștri; conservarea loră dară e de mare interesu. D-sa se unesce cu d-lu Ionescu, pentru a destepla atențiunea guvernului, precum și la dorință, ca conservatorul să nu esecute de câtă asemenea piese naționale.

D-lu *Babeșu* încă recunoscce importanța loră, și ce însă ca să nu mai amblăm după noue, ci să studiem cele colectate, bune sunt, sau ba? să se vedă; d-sa și ce, că D-lu Goluchovski scie a prețui spiritul cântecelor și melodiilor românesce; să rugăm pe D-lu *Alexandri* ca să ne câștige un eșemplar.

D-lu *Alexandri* și ce, că omul in cestiune este lipsit (săracu); să i se facă un eșemplar.

Concluză: D-lu *Alexandri* este rugat să câștige un eșemplar pentru academiă.

ȘEDINȚA DIN 22 MARTIE 1883.

Sub președința *P. S. S. Melchisedecă*.

Secretar general: D-lu *V. A. Urechiu*.

Secretarul comunică încetarea din viață a membrului onorariu D-rul Laurento Diefenbach.

D-lu Președinte *P. S. S. Melchisedecă*, cere votul Academiei pentru a se exprime condoleanța ei. La propunerea D-lui *Alexandri*, se decide a se trâmite condoleanță la familia repausatului.

D-lu *Cretulescu* comunică, că s'a găsit în bogata bibliotecă de la Moscva mai multe documinte de importanță pentru istoria țerilor române, și anume convențiuni, tractate și corespondințe de ale prin-

cipiloru romănesci cu regii Poloniei. D-sa spune, că o persoană bine cunoscătoare de vechia limbă slavică, în care sunt scrise acele documente, le-a copiatu esactū. D-lū Crețulescu le are copiate precum și traducțiunea lor francesă; acum se lucrăză ca să se fotografieze semnătura, sigilele etc., și după terminarea acestei lucrări le va dărui Academiei.

D-lū Președinte mulțămesc D-lui Crețulescu în numele Academiei pentru zelulū ce a pusū în interesulū sciinței și alū Academiei.

La ordinea zilei fiindū pusū mai dinainte raportulū secțiunilor întrunite relativū la publicarea codicelui de la Voronețū, discușiunea asupra lui se deschide. Punctulū 1 pînă la 3 se admite.

La punctulū 4, D-lū Sbiera esplică, cum că textulū se va publica cu unū glosariū și cu unū studiū asupra codicelui lucratū de D-sa.

D-lū *Sion* dorește, ca publicarea să se facă în modulū următorū : întâiū studiulū apoi codicele și în fine glosariulū.

D-lū Președinte *P. S. S. Melchisedech* este de aceeași părere.

D-lū *Babesiu* observă, că D-lū Sbiera va face o disertațiune, care se va citi într'o ședință plenară, Academia va asculta cu plăcere; dar acēsta, precum și introducerea de care se vorbește în raportū, nu e unū studiū criticū ci e totulū altū ceva; D-sa crede însă, că cuvântulū de introduțiune, din raportū, însemnăză unū adevăratū studiū criticū.

D-lū Președinte *P. S. S. Melchisedech* cere, ca Academia să aibă cunoscință despre studiile făcute de D-lū Sbiera.

D-lū *Romanu* dă explicare despre ceea ce s'a petrecutū în secțiunile întrunite, unde D-lū Sbiera a presintatū copia textului originalū, unū felū de registru de tōte cuvintele ce se coprindū în elū, arētându-se tōte paginile unde occure și de câte ori occure câte unū cuvântū, dar fără transcripțiune, fără a se da înțelesulū cuvintelorū arhaice, precum nici accepțiunile cuvintelorū, tōte aceste avēndū a se completa, ca să se facă unū adevăratū glosariū; de asemenea s'a dīsū, că și ortografia să se înlocuēscă cu a Academiei, în fine stu-

diul D-lui Sbiera asupra codicelui nu s'a putut ceti, rămânându ca secțiunea să tea știință în altă ședință.

D-lă *Alecsandri* ține, că Academia trebuie să albă cunoscință despre orî-ce lucrare, ce se publică sub auspiciile și cu spesele ei, pentru că s'arū putea întempla, ca să se facă vre-o lucrare cu totul în contra vederilor și intereselor Academiei.

D-lă *Stefănescu* insistă, că deca s'arū critica și numai după acesta ș'arū admite vre-o lucrare, atunci nici o idee nouă nu arū pute eși la lumină; deca s'arū pute împedeca vre-o idee contrariă vederilor Academiei, nu s'arū produce nimica nouă.

D-lă *Fetuli* amintesc, că a asistat și D-sa la ședința secțiunilor întrunite, a audit că s'a făcut D-lui Sbiera observațiuni d'a îndrepta, completa, etc., dar secțiunea trebuie să cunoscă întrégă lucrarea și prin urmare e de părerea D-lui *Alecsandri*.

D-lă *Maiorescu* dice, că a asistat asemenea, scie că s'a făcut înțebări D-lui Sbiera, care a dat esplicațiuni, d. e. despre unele tipiconale, ne-a spus că a deseris istoricul codicelui, particularitățile osebite, cu unū cuvētū sumariul lucrării, deci întrebă D-lă *Maiorescu*, la acestea ce arū avea de quis Academia? Să se citescă? D-sa crede că nu, pentru că de ne-arū li venit vre-o 5 memorie, totū câte de 200 pagine, precum e alū D-lui Sbiera, amū fi pré fericiți de a le avea. dar Academia nu pōte fi silită să le asculte. Ceea ce D-lă *Alecsandri* cere, e numai în genere; în casul de față avem de a face cu unū studiū de limbă, pe care n'avem să-lū criticăm, de și publicațiunea se face sub auspiciile Academiei.

D-lă *Preșcinte* dice: amū sulevatū eū acestă cestiune, rogū inse pe D-lă *Maiorescu* să nu crēdă că mē temū de darvinismū. comunismū sau ateismū, căci ca Episcopū, deca amū venit în mijlocul D-vōstră, nu eū voiū avea temeri sau voiū presupune, că colegii mei arū face eresiă în contra bisericeii, dar cerū să se urmeze cum s'a urmatū cu tōte discursurile și lucrările.

D-lă *Alecsandri* ia cuvētulū numai ca să răspundă D-lui *Stefănescu*; nu crede că din acestū casū particularū să se facă regulă generală, d. e. avemū o ortografiă, acum să vină unū colegū a ti-

pări cu ortografia sa specială? noi avem încredere în colegii noștri, dar cerem să ne citescă lucrările.

D-lu *Sion* dice, că nu-l e cunoscută nici măcar indicele său registrului, trebuie dar, ca lucrarea să se întorcă la secțiune; observă totuodată, că nici locul tipăririi nu s'a fixat; apoi sulevă chestiunea păstrării codicelui și cere, ca lucrarea să se întorne la secțiune.

D-lu *Quintescu* : în procesul-verbalu alu secțiunilor întrunite s'a pus într'adinsu cuvintele «*intrulucere personală*,» tocmai fiindu-că, admitendū chiaru că Academia nu s'arū împăca întru tôte cu opiniunile D-lui *Sbiera*, n'arū puté face critica unu studiu criticu, rezultatul convicțiunilor personale ale D-sale. Locul tipăririi nu s'arū fi discutatū îndestulū.

După ce se rectifică, că locul tipăririi s'a discutatū și admisū de secțiune, precum se vede din alineatul raportului, după o discuțiune la care iaū parte mai mulți membri, punctele 3 și 4 se aprobă.

Cātu pentru locul tipăririi D-lu *Maiorescu* cere, să se admită a se face la Cernăuți, unde și tiparul e mai eltinu, sub priveghiarea D-lui *Sbiera*, care avendū neapărată trebuință de textul originalu, ilu va lua cu sine și speră că-lu va returna Academiei.

D-lu *Sbiera* declară, că manuscrisul originalu este de astăzi proprietatea Academiei.

D-lu *Sion*, considerandū eventualitatea că s'arū puté perde codicele, cere a se fotografia câte-va pagine. ca să avem celū puținū unu specimenū de limba și ortografia lu.

D-lu *Aleksandri* cere, ca textul originalu să nu se libereze, pentru că s'arū puté perde, arū puté să arđă și la tiparu nu se dă de câtū copia, iar D-lu *Sbiera* posedă o copiă exactă.

D-lu *Sbiera* recunósce că pericolele suntu posibile, dar acele suntu posibile și aci; crede însă, că textul este în siguranță și la d-sa, care a avutū și va avé tôte precauțiunile; unū lucru ce d-sa nu pôte ascunde este, că la completarea studiului d-sale și la tipărire are trebuință de textul originalu; deca Academia nu arū avé încredere, propune a se face precum se face la tôte bibliotecile publice, când se cere vre-unū codice cu împrumutare, adangă totū-odată că

d-sa vré să aibă codicele în Iuniu-Octobre, când va întreprinde tipărirea.

D-lă *Maiorescu* este de părere, că după ce D-lă Sbiera are trebuință de codice, să i-lă dăinū; dar după ce a declaratū că manuscriptulū este de astăđl proprietatea Academiei, să ne dea unū reversalū că l'a luatū ca proprietate a Academiei.

D-lă *Babesiu*, după cum pricepe d-sa siguranța și pericolulū, ar fi mulțumită cu garanția personală, dar sunt temerī carī ne preocupă : la unū particularū pericolulū e mai mare, de câtū la unū locū publicū, apoi mai adaugă și absința de mai multe luni a codicelulū... Scurtū, avēndū în vedere garanțiile date, și scrupulil ce-l avemū, deca nu e altă posibilitate, să primimū ceea ce cerū dd. Sbiera și Maiorescu.

D-lă Președinte *P. S. S. Melchisedecū* recunoșce că este o pozițiune foarte delicată acēsta. Respectămū, dice, pe D-lă Sbiera și-mī pare bine că tođl ilū stimāmū, tođl tindemū a nu i se vėtēma susceptibilitatea. vėdū că este și unū respectū alū secțiunilorū întrunite, sunt însă silitū a mă pune pe altū punctu de vedere : suntū documinte vechie de mare importanță, precum fui erī mișcatū de ale lui Petru schiopu, carī de s'arū perde arū fi o pierdere ireparabilă ; amū mersū pré departe cu sentimentalitatea. Părerea mea este, că noi avemū să facemū tóte aici, să tipărimū aici, iar D-lul Sbiera 'i-amū pune la dispozițiune tóte înlesnirile pentru ca D-sa să pótă veni aci.

D-lă *Fău* cere, ca tipărirea să se facă aici, iar corecturile și revisiunea o póte face D-lă Sbiera de a-casă, precum a făcutū și d-sa altă-dată cu o lucrare a D-sale, trāmițēndu-i-se cólele tipărite spre revisiune la Iași.

D-lă *Caragiani* dice, că D-lă Sbiera nu póte veni aci, dar pentru casulū perderil codicelulū să luāmū o copiă de pe dēnsulū, ca ori-ce s'arū întēmpla să avemū manuscriptulū.

D-lă *Președinte* amintesce, că suntū douē puncte în aliniatū.

D-lă *Maiorescu* observă, că ceea ce dice D-lă Fėtulū nu e aceeași lucrare : nu póte admite propunerea, ca revisiunea să se facă din depărtare. — Ceea ce dice D-lă Babesiu încă nu se póte admite, căci precum 11 ani codicele a statū la D-lă Sbiera și deca l'a adusū,

negreșitū va ține multū la restituire, deci cere a se da D-lui Sbiera.

D-lū *Alecsandri* se asociază la propunerea D-lui Caragiani.

D-lū *Roman* spune, că s'arū putē fotografia textulū întregū, ceea ce fusese ideea D-lui Ionescu în secțiune.

D-lū *P. S. Aurelianu* dice, decă ținemū la originalū să nū-lū dămū.

D-lū *Ionescu* susține propunerea d'a se fotografia tecstulū, d-sa încă a făcutū a se fotografia documinte și spesele nu suntū atāta de mari, dar în fine aci e vorba de a ne asigura originalulū; decă D-lū Sbiera are trebuința de textū, să i se dea celū fotografiatū.

D-lū Președinte pune la votū fotografiarea codicelul, care rămāne de asemenea cu fotografia lui, proprietate a Academiei.

Adunarea admite fotografiarea. Aliniatulū încă se pune la votū și se admite.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 24 MĂRTIE 1883.

Președinte : *P. S. S. Episcopulū Melchisedecū.*

Secretarū-generalū : D-lū *V. A. Urechidā.*

D-lū Președinte *P. S. S. Melchisedecū* depune unū manuscriptū în limba Jugo-slavă, conținendū apostolulū, cu parafrază română. Prea S. S. arētā, că lū a aflatū la Monastirea Agapia și că de și este scrisū la 1646, de către unū locuitorū din satulū Ghindăeni din Județul Neamțu, dar traducerea romānescă urmēzā să fiā multū mai vechiā. Unū profesorū din București lū-a căpātātū de la starița din Agapia pentru studiile sale și acelū D-nū profesorū lū aduse la Academia cu ocasiunea studiilorū codicelul voronețian, fiindū unū manuscriptū de mare valōre.

Academia decide : să se rōge D-lū Ministru de Culte a desărcina inventariulū Mōnăstirei Agapia de acestū Manuscriptū, care se va conserva de Academia, în interesulū studiilorū ulterioare.

D-lu *Stefănescu* inapoiindö manuscriptulü D-lui Teclu «Noțiuni generale despre industria pigmentelorü de depinsü» raportézä in numele sect. de sciințe, că 'lu a aflatü demnü de publicatü in Anale.

Se aprobä.

D-lu *Alecsandri*, in numele sect. de litere, raportézä, că studiulü D-lui Marianü asupra descantecelorü, culese de repaust. Seulescu, a-fostü aflatü demnü de a figura in anale și a face objectulü unei lecturü publice. iar colecțiunea lui Seulescu sä se conserve in arhivulü Academiei. Se aprobä conclusiunea.

D-lu *Maniu* aduce conclusiunea sect. de Istoriä, asupra raportului D-lui Barițiu relativü la Sarmisegetusa.

Academia aprobä acestä conclusiune. de a se publica in Anale și a se citi in ședința publicä de mäne Vineri.

Asupra cererei guvernului de a dăruï Academia publicațiunea de documinte «Hurmuzache» la diversele Legațiuni ale țerei, din străinătate, Academia conchide in modü afirmativü.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 25 MARTIE 1882.

Președinte: *P. S. S. Episcopulü Melchisedech.*

Secretarü-generalü : D-lu *V. A. Urechia.*

D-lu *Barițiu* dä citire raportului säu despre ruinele de la Sarmisegetusa, urmăritü de Academia. cu multä atențiune.

(Veđi volumulü memoriilorü).

Academia ascultä apoi cu viü interesü cuvântärea D-lui B. P. Hasdeu despre originea vorbelorü *facä* și *fäclü*.

D-lu *Sbiera* are cuvântulü și întreține Academia multü atentivä, despre codicele Voronețianü, descoperitü de D-lu profesorü Crețu.

ȘEDINȚA ORDINARĂ DIN 28 MARTIE 1883.

Președinte : P. S. S. *Episcopul Melchisedec*.

Secretar-generał : D-lu V. A. *Urechii*.

D-lu *N. Ionescu* semnalază din tôte lucrările ce sunt de realizat raportul relativ la premiarea cărților și stabilirea bugetului. D-sa rógă, ca comisiunea să nu aștepte depunerea tuturilor raporturilor speciale ci să ia în desbatere chiar astă-đi pe acelea cari au fost depuse. — D-lu *Ionescu* aminteste, că de acum doi ani trecuți au fost intratü la Academia o lucrare a D-lui *Marienescu* despre Mitologia românescă. D-sa rógă comisiunea, căreia s'a trimisü în timpü spre studiere, să înainteze neintârđiat raportul ei

D-lu *Sion* arătă, că comisiunea Lexicografică nu se pöte întocmi și nu este în situațiune de a da raportul ce i s'a cerutü despre studiul cestiunei.

D-lu *Ionescu* nu e mulțamitü cu răspunsul verbalü alü d-lui *Sion*; ca celü care a provocatü cestiunea, cere de la comisiune unü răspunsü formalü, în scrisü : să spună comisiunea de ce nu pöte realiza lucrarea ?

D-lu *Aleksandri* e de părere, că nu arü trebui să se intârđie lucrarea dicționarului până ce s'arü imprima tôte cărțile vechi cunoscute. Acastă comisiune să profite de materialulü deja dobânditü și să se pună pe lucru îndată, căci țera așteptă de la Academia mai cu sémă dicționarulü și gramatica ei. Peste 10—20 ani cine va mai impede ca pe Academia să 'și completeze lucrarea, că și dicționarulü e totü o lucrare provisorică, schimbăciösă.

D-lu *Urechii* intrébă decă D-lu *Sion* a vorbitü în numele comisiunei întregi ? Decă da, atunci Academia nu are ce raportü să aștepte, iar decă nu, să adăstämü primirea raportului, căci ađi nu e la ordinea đilef.

P. S. S. *Melchisedec* se unește ca să aștepte Academia depunerea raportului Comisiunei, fiă în ori-ce sensü ar fi elü.

D-lu *Quintescu* aprobă cu plăcere propunerea D-lui *Alecsandri* și se unesce a cere de la Comisiune raportul sêu pentru ședința de mâne.

D-lu *Alecsandri* arêtă importanța culegerii de arii românesci. D-lu *Vulpianu* a adunatû 780 de arii diverse și le-a transcrisû pentru flautû. După însărcinarea ce a avutû de la Academia, D-lu *Alecsandri* a propusû D-lui *Vulpianû*, să cedeze colecțiunea sa de arii Academiei. Culegătorulû arû vrea să mai adune și alte arii, peste vre-o douë sute, de prin Oltenia. D-lu *Alecsandri* laudă fidelitatea colecțiunii: Aci nu suntû amestecate cu cântece streine ori de stilulû cântărilorû de mahala: «Tu ești a mea belă etc». D-lu *Alecsandri* propune, ca Academia să desbată într'una diu ședințele sale, asupra întrebărei: ce se pôte face cu colecțiunea D-lui *Vulpianû*? Apoi nu se cuvine culegătorulû o remunerațiune pentru munca sa, căci dênsulû a cheltuitû multû cu călătoriile spre a face colecțiunea.

D-lu *Quintescu* aprobă în totulû aprecierile D-lui *Alecsandri* asupra importanței colecțiunii de arii românesci. D-lui propune să fiă trâmîsă în cercetarea unei comisiuni de profesori speciali, sub președința directorelui conservatorelui. Asemenea comisiune să observe mai cu sémă decât ariile suntû corectû transcrise.

D-lu *Alecsandri* cere, ca Judecătorii acestorû arii să fiă români, adecă să le judece potrivitû cu geniulû românulû, iar nu după anume regule de armoniã streinã.

D-lu *Quintescu* adaogă, că întru câtû privesce mai departe colectarea ceși propune să facă D-lu *Vulpianû*, i se pôte vota spese, căci acêsta este în conformitate cu statutele Academiei.

D-lu *Sion* nu este împotriva conclusiuniilorû ce se propunû, admite ajutorû de excursiune pentru D-lu *Vulpianû*, dar se întrebă: de unde fonduri? D-sa propune. să se recomande tipărirea colecțiunii D-lui *Vulpianû* Ministerulû Instr. publice.

D-lu *Alecsandri* se teme, că pe acêstă cale nu se ajunge la rezultatû; decl. propune defigerea unui premiû pe anulû viitorû, pentru cea mai complectă colecțiune de arii românesci. — D-lu *Vulpianû* va aduce atunci colecțiunea sa, la care a lucratû 15 ani de țile și o va mai fi complectatû până atunci. D-lu *Vulpianû* cunoșce unû românû

capabilu de a' transcrie musica pentru piano pentru ca așa colecțiunea să fiă la îndemâna publiculu musicalu.

După propunerea secret. generalu, cestiunea defigerei premiulu a-
rătătu de D-lu Alecsandri va reveni la ordinea zilei, când se voru des-
bate premiile de publicatū pe aniu viitoru.

ȘEDINTA DIN 29 MARTIE 1883.

Sub președința D-lui *T. Maiorescu*.

Secretarū-generalu : D-lu *T. A. Urechiu*.

D-lu Dr. Polizu, cu adresa sa înregistrată la No. —, cere Academie să-i cerceteze și să-i arête meritele literare a dictionarulu său româno-germanu, adusū în manuscrisū (18 volume).

D-lu *Urechiu* propune trāmiterea manuscrisulu în observațiunea secțiunei.

D-lu *B. P. Hasdeu* nu este de acestă părere. Suntū 18 volume și secțiunea nu va putē face lucrarea. Apoi necl vede. că Academia pōte da D-lui Dr. Polizu atestațiunea ce solicită.

D-lu *Baviliu* cere amānarea acestei cestiuni, căci este vorba de o lucrare ce conține peste 80,000 de vorbe.

D-lu *Quintescu* află intrarea cererē D-lui Dr. Polizu în o formă neregulată. Academia nu are a se pronunța de câtu când i se cere ori premiare ori ajutoru de tipărire.

D-lu *Președinte* pune la votu respingerea cererē D-lui Dr. Polizu, după propunerea unora din membri și ea nu întruneste majoritatea. Se pune la votu amānarea cestiunei pe ședința de joi și se primesce.

D-lu *Romanu*, arētându că dintre membrii comisiunei didactice lipseste D-lu membru Poni, propune să se alēgā altu membru, căci suntū multe cărți de cercetatū.

Academia numesce în loculū D-lui membru Poni absentu, pre D-lu Dr. Fētulū.

ȘEDINȚA DIN 1 APRILIE 1883.

Sub Președința D-lui *Aurelianu*.

Secretarū-generalū : D-lū *V. A. Urechidă*.

Asupra raportului comisiunii bibliotecii, Academia adoptă concludsiunile intocmai. (Anexa B).

Asupra petițiunei D-lui Dr. Polizu, relativă la cercetarea dictionarului său Româno-germanū, după o discuțiune, la care DD. Quintescu, Hasdeū, Babeșu, Alecsandri, Maniu, Roman, Ionescu și Barițu susținū, că Academia nu este chiamiată și n'are timpulū materialū d'a lua asupră-și o asemenea sarcină, iar DD. Ștefănescu, I. Ghica și Aurelianū cerū satisfacerea D-lui Dr. Polizu și trimiterea lucrărei sale în esaminarea secțiunei literariă. Se primesce acestă din urmă opiniune.

D-lū Sbierea aduce la cunoscință terminarea fotografiei codicelui Voronețianū și cere a se plăti fotografului costulū lucrărei.

Se aprobă.

D-lu Maiorescu citește o scrisore a D-lui Odobescu, prin care rógă Academia de a-lū desărcina de publicarea introducerilorū și glosarielorū la edițiunile cărțilorū vechi, cu care se însărcinase.

Cestiunea se va discuta în altă ședință.

D-lū *Quintescu* cetesce proiectulū de răspunsū la raportulū secretarului generalū de deschidere a sesiunei actuale.

Se decide a se lua în desbatere luni în 4 Aprilie. Ședința se ridică la orele 4¹/₂ p. m.

ANEXA B.

RAPORTULŪ COMISIUNEI BIBLIOTECEI.

Domnilorŭ colegi,

Conformŭ art. 49 din regulamentŭ sub-semnaŭil membril comisiunei Bibliotecel, avemŭ onore a vŭ face cunoscutŭ cŭ :

În cursulŭ anului espiratŭ (1 Aprilie 1882—26 Martie 1883) Biblioteca Academiei române s'a înavuŭitŭ cu unŭ numŕrŭ însemnatŭ de publicaŭiuni. Vomŭ aminti ântŕiŭ de cŕrŭile tipărite, apoi de manuscrise.

Anume, cu fondurile prevŕdute în budgetŭ s'aŭ *cumpăratŭ* pentru bibliotecă, următorele cŕrŭi tipărite :

	<u>Lei B.</u>
a) Pentru secŭiunea istoricŭ 19 publicaŭiuni în 117 volume, valore.	800.—
b) Pentru secŭiunea sciinŭificŭ 10 publicaŭiuni în 52 volume, valore.	789.—
c) Pentru secŭiunea literarŭ 11 publicaŭiuni în 78 volume, valore	682.50

Între aceste publicaŭiuni vomŭ aminti aici : Publicaŭiunile istorice ale Academiei ungueresci, cari nu ni s'aŭ trimisŭ în schimbŭ, în 89 de tomuri ; Codicele diplomaticŭ alŭ colonielorŭ tauro-ligure ; Analele Academiei de sciinŭe din Paris, partea botanicŭ, seria IV și V, în 40 tomuri ; Du cange, glossarium mediae et infimae graecitatis din 1688 și alte diferite publicaŭiuni linguistice. Peste totŭ s'aŭ cumpăratŭ 247 volume.

În modŭ îmbucurătorel s'a înavuŭitŭ biblioteca Academiei în anulŭ trecutŭ prin diferite *donăŭiuni* și *schimburi* cu mai multe societătŭi literare și sciinŭifice. Anume s'aŭ primitŭ, până în 26 Martie curentŭ, 509 publicaŭiuni în 746 volume ; s'aŭ mai dărunitŭ pentru biblioteca Academiei 36 diferite manuscrise în 47 volumuri și s'aŭ mai cumpăratŭ 2 manuscrise.

Astŭ-felŭ cŭ biblioteca Academiei s'a înavuŭitŭ peste totŭ în cursulŭ anului espiratŭ cu 1042 volumuri tipărite și manuscrise.

Pe lângă această creștere însemnată a bibliotecii trebuie să amintim aici și de progresul ce-l făcū colecțiunile noastre de documinte vechi istorice și limbistice. Anume s'aū primitū prin donațiuni dela DD. D. A. Sturdza, V. A. Urechia, princessa Aglaia Ghica, I. cav. de Puscariu, P. S. S. Melchisedecū, DD. Crețulescu și ministeriulū de Instrucțiune mai multe sute de documinte precioase, unele în copii, începēndū din secolulū alū XV-XIX-lea.

Catalogarea bibliotecii a făcutū asemenea progrese însemnate, de ore-ce astă-đi biblioteca Academiei a ajunsū așa đicēndū în curentū cu catalogarea.

Anume s'aū catalogatū din noū în anulū expiratū 1204 numere de cărți, în 2439 volume; asemenea s'aū catalogatū 208 cărte geografice, astū-felū că catalogarea anulul trecutū conține 2647 volume; peste totū avemū. așa dar, catalogate 4939 numere.

În legătură cu catalogarea bibliotecii avemū onóre de a atinge aici douē cestiuni principale: tóte dulapurile câte se află astă-đi în Academia suntū pline pe de desubtū cu cărți, astū-felū că nu mai există absolutū nici unū locū pentru aședarea cărților ce vorū veni de aci înainte, în câtū acele, sau vorū trebui lāsate afară, pe dulapurī, sau să se depunā în magaziā. Din această causā avemū onóre a propune Academiei înscrierea unei sume de 1500 lei în budgetū pentru procurarea a patru dulapurī noue.

O altā cestiune de o supremă importanță pentru colecțiunile Academiei este puțina siguranță ce o presintă ușile și ferestrele localului actualū. S'a cerutū în anulū trecutū de la guvernū să punā unū gardistū în serviciulū Academiei pentru pazā în timpū de nópte. Această cerere a rēmasū până astă-đi fără rezultatū.

Gr. Ștefănescu, Hasdeū, Maniu.

ȘEDINȚA DIN 2 APRILIE 1883.

Sub președința D-lui *T. Maiorescu*.

Secretarū-generalū : D-lū *V. A. Urechiă*.

Academia primesce cu viă espresiuñi de recunoscință patru facsimile după documintele lui Ștefanū-Celū-Mare din arhivulū Veneției, donate de Majestatea sa Regina, prin D-lū membru Ion Ghica. Academia decide a se publica facsimilele în Anale.

D-lū Ispirescu oferă cartea «Doctorulū de casă» de Ștefanū Piscupesculū. Se va mulțami.

D-lū Maniu, secretarulū secțiunilorū unite istorice și literare, dă lectură procesulul-verbalū al secțiunei din 29 Martie (Anexa C).

Academia Iea în desbatere acestū raportū, relativū la lucrarea D-lui Marienescu despre Mitologia Romănescă.

D-lū *Sion* arētă, că fiindū bōlnavū a lipsitū de la deliberarea secțiunei se intrēbă decă avemū mijloce pentru tipărire, de ore-ce 10,000 lei prevēduți în bugetū pentru anale nici nu ajungū; ca membru alū comisiunei bugetare, D-sa amintesce, că suntū deja alte lucrări, carl adastă tipărire, precum traducțiunile terminate din autoril latinī și greci.

D-lū *Babeșū* amintesce, că D-lū Marienescu a presintatū lucrările sale în cestiune, de mai bine de doui ani. Trebuie să ne preocupămū de budgetū, dar nu se cuvine să nu facemū nimicū cu memoriile primite; fiindū însă că de s'arū publica lucrarea d-lui Marienescu în Anale, arū eși pré voluminoșe, D-lul propune să se facă o edițiune mică, populară, spre mai lesne răspândire în publicū. Cu tōte aceste nu refusă, ca Academia să vērja cum stă cu budgetulū, ca să nu dea o conclusiune numai teoretică; deci propune amānarea.

D-lū *Ghica* combate amānarea, căci a se lăsa desbaterea acēsta la ocasiunea regulărei budgetului, este numai a ingreuia votarea aceluī budgetū. Să se decidă tipărire saū nu a opulul D-lui Marienescu și

când va veni rëndulü înscrierei la budgetü. de nu vorü fi bani se va amâna tipãrirea lui.

D-lü *Sion* nu vrea sã dea votü de desiderate ; numai decã cartea este utilã, intrebarea revine la budgetü.

D-lü *Maniu* se unesce cu procedarea propusã de D-lü Ghica : Academia sã primescã propunerea secțiunilorü unite fãrã a se preocupa de cestiunea budgetarã.

D-lü președinte pune la votü amânarea propusã de D.D. Babeșü și *Sion*, și ea se respinge cu mare majoritate, dupã care Academia continuã discuțiunea asupra cestiunei. D-lü președinte intrãbã decã D-lü Marienescu urmẽzã a beneficia de remunerațiunea prevãduțã la art. 61 din regulamentü.

D-lü *Maniu* esplicã cã autorulü se mulțãmesce dreptü tötã remunerațiunea cu o sufã de esemplare imprimãte din opulü sãu. Dupã òre-care discuțiune asupra numãrului de esemplare de tipãritü, Academia primesce propunerea D-lui Hasdeü, ca opulü sã fiã tipãritü deosebitü de Anale, în 500 de esemplare, din cari 100 se vorü da ca recompensã autorulü.

D-lü *Hasdeü* presintã Academiei 30 balade despre Novacü, culese totü de D-lü Marienescu, pe care le-a aflatü de unü genü cu totul deosebitü ; D-lui propune, sã fiã publicate, dupã modulü cumü s'a òtãritü a se publica colecțiunea Barsan-farnik. D-lü Marienescu le însoșise cu note numeroșe, cari însã vorü rãmãnea afarã din publicațiune. Se va indica însã provenința baladelü și variantele.

D-lü *Aleksandri* primesce ca Academia sã continue a publica culegeri de cãntece populare, dar cere, ca și cãntãrile lui Novacü sã trecã prealabilü prin cercetarea secțiunei, spre a se vedea de nu s'aü introdusü in ele alterațiuni de forme ori de vorbe, conțrariilü geniului românescü.

D-lü *Babeșü* credea, cã D-lü Hasdeü a referitü despre baladele Novacesci in deplinã înțelegere cu D-lü Aleksandri, care era alü doilea membru din comisiunea însãrcinatã cu cercetarea lorü acumü doui ani.

Academia votăză publicarea colecțiunei, după ce va fi aprobată și de D-lă Alecsandri.

D-lă Președinte pune votulă pentru numirea D-lui Nicolae Hurmusachi în calitate de membru onorariu ală Academiei.

Votanți 21, voturi esprese 21, albe 21, negre nici unulă. D-lă președinte proclamă pe D-lă Hurmusachi de membru onorariu ală Academiei. (*Aplouse.*)

Se pune la votă numirea D-lui Sella, președintele Academiei dei Lincei ca membru de onore.

D-lă *Cretulescu* arătă frumosele merite ale acestui bărbatu și în spec ală serviciile aduse de elă Academiei române.

Votanți 23 membri, voturi albe 23. D-lă Sella este proclamată membru onorariu.

D-lă *Dr. Brandză* resumă meritele științifice ale D-lui Dr. Ludovik Haynald, arhiepiscopu cardinalu în Calocia. Ca botanistu, acestu bărbatu a exploratū toți munții, de la fruntariile țerei năstre, precum Bucegiu, Muscelulă etc., a contribuită astă-felă la cunoscerea florei din regiunea năstră, adunându forte multe plante interesante, din cari a donatū unū numărū considerabilū și colecțiunei din Bucuresci.

După căldurōsa recomandațiune a D-lui Dr. Brandză, D-lă președinte pune votulă de numire a D-lui Haynald ca membru onorariu ală Academiei și este alesū cu 19 bile albe din 23 votanți.

D. D. *Maniu* și *Urechiu* propunū de membru onorariu pe D-lă P. Grădișteanu; meritele literare ale acestui bărbatu suntu apreciate: a condusū o revistă prē importantă, în unire cu DD. Urechia, Brandză etc., este unū scriitorū juristū forte prețuitū, apoi ca oratorū e cunoscutū din cei mai eminenti; limba românăescă are în acestu oratorū unū magistru de prima clasă. D-lă Maniu adaogă, că D-lă P. Grădișteanu este unū vechiu și devotatū amicū ală Academiei române. Se pune la votă numirea D-lui P. Grădișteanu de membru onorariu și este primitū cu 16 voturi adică cu deplină majoritate.

Se pune în desbatere propunerea secțiunei literare pentru numirea de membru corespondentū a D-lui G. Bengescu, autorulū *Bibliografiei lui Voltaire*.

D-lu Ghica laudă activitatea acestui june bărbatū. Bibliografia sa relativă la Voltaire a fostū bine primită în Francia și premiată de Academia francesă.

Se pune votulū și D-lu președinte proclamă pe D-lu G. Bengescu ca membru corespondentū alū Academiei, fiindū-că, a întrunitū 23 bile albe din 24 voturi.

D-lū *Hasdeū* depune manuscriptulū «Croniceī luī Urechiă» pe care lū-a imprumutatū altă dată de la D-lū Kogălniceanu, de ore-ce acestū cronicū este acum posesiune a Academiei.

D-lū Papadopolū-Calimachi cere tipărireā traducereī luī Herodotū pe care D-lū Dim. Ghica a terminat-o.

Academia decide a se avea în vedere cestiunea la budgetū.

Ședința se ridică la orele 5 p. m.

ANEXA C.

SECTIUNILE UNITE : ISTORICĂ ȘI LITERARĂ

Ședința din 29 Martie 1883.

Sub președința D-lui *Alecsandri V.*

Secretarū : D-lū *Maniu*.

Membri presinți : DD. *Alecsandri Vasile, Caragiani Ioanū, Hasdeū Bogdan P., Maiorescu Titu, Quintescu Nicolae, Romanū Alexandru, Sburea Ioanū, Babeșū Vincențiū, Barițiū George, Ionescu Nicolae, Maniu Vasile, Marienescu Atanasie M., Melchisedecū P. S. S. Episcopū, Urechiă Vasile A.*

Se pune în desbatere scrierea D-lui Marienescu despre Mitologia romană și română, volumulū primū, intratā la Academia în anulū 1880.

D-lū *Hasdeū B. P.* face, ca raportatorū, o espunere orală despre cuprinsulū și valōrea scrierei, arētându că I-ulū volumū studiatū de D-sa,

cuprinde numai mitologia păgână romană; că, după împărțirea ce s'a dată lucrării, secundulul volumul se va ocupa cu mitologia romană creștină, iar cel d'alui-treilea va trata neapăratul despre mitologia românească. Valoarea și importanța scrierii pentru istoria și literatura națională, este după D sa, necontestabilă; constată, că lucrarea este foarte sistematică, prin urmare propune tipărirea opului în volume separate. chiar și în Analele Academiei.

D-lu *Quintescu* crede, că ar fi mai bine să se amâne verice deciziuni până la terminarea întregului op.

D-lu *Alexandri V.* întemeiatul pe espunerea resumată și concluziunile raportatorului, volumul depus la Academia prezentându unu ce completul, este în contra amânării; pentru o mai bună lămurire însă asupra restului lucrării, propune a se cere informațiun de la D-lu *Marienscu* și în același timp a se întreba autorul cum înțelege D-sa să intervină Academia în această chestiune, care-i sunt pretențiunile sa dorința?

D-lu *Marienscu* chematul în sinul secțiunilor spre a-și espune vederile, declară, că întreaga lucrare va fi împărțită în 4 seri și totu atâtă volume; primul (I) volumul va cuprinde serbătorile și datinele romane antice din totu imperiul roman; secundul (II) volumul va trata despre serbătorile și datinile creștine; alu treilea (III) serbătorile și datinele populare păgâne conservate până astă-zi la poporul românesc; ultimul și cel de alu IV-lea va avea să esplice provenința istorică a datinelor cuprinse în primele trei tomuri sub numire de: «Elemente de mitologia daco-romană». Doue tomuri și anume tomul I este la dispozițiunea onor. Academiei; pe cel de alu III-lea ilu are terminat și pôte fi datul spre tipărire, în câtu pentru secundul tom, mai are de lucratul la aședarea materialului pe doue ultimele luni, de ore-ce întreaga lucrare, din acestu tom, este împărțită pe cele 12 luni ale anului. Pentru ultimul tom alu IV-lea, are materialul mitologiei adunatul din tomul alu III-lea, de asemenea are adunatul materialul copiosul din poesia poporană, din povesti, vrăji și descânțece și speră, că în restimpul de 1½ ani, va fi în pozițiune să-lu nainteze Academiei. Terminându, amintesc D-lu *Marie-*

nescu, că menirea întregului op^u este de a învedera romanitatea poporului român^u, prin toate datinele și credințele sale; de altcum împărțirea lucrării este în așa mod^u regulată, în cât^u fiă-care volum^u reprezintă un^u subiect^u separat^u și p^ote fi luat^u ca o lucrare completă; terminându, D-sa declară, că nu pune nici o condițiune Academiei, nu face nici o rezervă, nu caută folose pentru sine, dorința sa fiind^u a se tipări această lucrare sa^u cu mijlocele ministerului de Instrucțiune, ori cu ale Academiei, de ore-ce mijlocele sale nu-i permit^u o asemenea întreprindere.

După retragerea D-lui Marienescu, D-lă președinte Alecsandri V. resumându opiniunile emise în cursul^u desbaterilor și avându în vedere referatul^u D-lui raportator^u Hasdeu, face următoarea propunere:

«A se propune plenulul tipărirea primului tom^u în analele Academiei, trăgându-se 500 exemplare separate, din care un^u număr^u de 100 exemplare să se pună la dispozițiunea D-lui autor^u drept^u recompensă.»

Propunerea ast^u-fel^u formulată, punându-se la vot^u se primesce. Ședința secțiunilor unite se ridică la 4 ore.

ȘEDINȚA DIN 3 APRILIE 1883.

Sub Președința D-lui *D. A. Sturdza*.

Secretar^u-general^u: D-lă *V. A. Urechid*.

D-lă *Maniu*, secretarul^u secțiunei istorice, dă citire procesului-verbal^u de la 1 Aprilie. Academia îl^u lea în desbatere. (Anexa D)

I. Cestiunea adresei D-lui Meyer din Berlin, care a solicitat^u dela Academia informațiunil^u despre mișcarea literară istorică.

D-lă *Babeșu* nu primesce ca Academia să corespundă cu societatea istorică din Berlin prin D-lă Schwicker. D-lui doresce, ca Academia să-i dea D-lui Meyer informațiunile necesariil^u, cari date le p^ote

afla în raportul secretarului secțiunii istorice. D-lă Babeșu reclamă contra procesului-verbal al secțiunii, care nu a reprodușt bine cuvintele D-sale.

D-lă Președinte *Sturdza* înlătură reclamațiunea D-lui Babeșu, acéștă afacere neprivindă plenulă.

D-lă *Ionescu* cere de asemenea înlăturarea rectificărei de procese verbale de secțiune.

D-lă *Sturdza* pune în desbatere propunerea : se va satisface său nu cererea D-lui Meyer și anume : prin intermediul D-lui Schwicker ?

D-lă *Babeșu* dice, că Meyer nu cere intermediatoră. D-lă *Sturdza* preferă ca informațiunile să fiă trimese directă D-lui Meyer și anume în limba germană, ca să ajungă mai de grabă la societatea Istorică din Berlin. D-lă *Babeșu* esplică organizațiunea ac stei societăți, care cu publicațiunile sale a ajunsă la Români ; acum are lipsă de documinte și ne întrebă D-lă Meyer, unde le pôte căpăta ? Davornă noi raportul secțiunii istorice ? Acéșta nu se cere, ci numai informațiunii, sprijină și slătă. D-lă *Ionescu* a disă, că memoriulă să aréte, că istoria se cultivă la noi din vechiă, căci națiunea noastră nu s'a născută de eră. D-lă *Babeșu* încă este de părere să se dea informațiunii complete despre mișcarea istorică ; nu scie însă deca societatea istorică din Berlin dorește acéșta, căci D-lă Meyer nu o cere. D-lă *Babeșu* cere votarea conclusiunii secțiunii.

D-lă *Alexandri* susține propunerea D lui *Sturdza*, ca Academia să adreseze D-lui Meyer o lucrare făcută în sinulă ei.

D-lă *Maniu* rememoră conclusiunea secțiunii.

D-lă *Hasdeu* observă, că D lă Meyer prin faptulă că a trimisă pe lângă cererea sa câte-va specimene imprimate de lucrarea făcută pentru alte țeri, crede că informațiunea ce i se va da, să se mărginéscă la vre-o 10 ani în urmă. D-sa crede că nu e bine să se însoțéscă lucrarea de aprecieri, cari ară pulea-o face neadmisibilă de societate. Academia să facă ună registru ală lucrăriloră celoră mai interesante realizate pe terenulă istoricū.

D-lă *Urechiu* dorește, să se modifice conclusiunea secțiunii în a-

celu sensu, că nu secretarul generalu ci acela alu secțiunei istorice să facă lucrarea cerută, fiindu acesta de competența aceluia.

D-lu *Ionescu* combate propunerea D-lui Hasdeu, de a se mărgini informațiunea numai la 10 ani și conchide, ca lucrarea să se facă de secțiunea istorică, dar apoi D-lu secretaru generalu să o comunice D-lui Meyer.

D-lu *Sturdza* crede, că cu câtu informațiunea va fi mai completă, cu atâtu va fi mai mulțămitu să o aibă D-lu Meyer, iar apoi o va prezenta D-lui cum va voi. D-lui nu primesce să se trimită o prescurtare, așa dîcîndu unu catalogu de bibliotecă. Secțiunea istorică să facă memoriulu prin o comisiune de 3, ca să fiă bine îngrijitu; se pôte lucra și după închiderea sesiunei generale.

D-lu *Bacalofu* propune, ca elaboratulu să se publice în Anale.

D-lu *Sbierea* înțelege, că D-lu Meyer aru fi pre bucuros să capete de la Academia o informațiune călu de completă, de câtu n'a cerut'o, din respectulu unu omu de bună creștere. De altmîntrelea, că D-lu Meyer dorește acesta, probéză alăturarea pe lângă cererea sa a specimenelor arătătoare cum să se facă lucrarea. Indicarea ca intermediaru a D-lui Schwicker este tocmai o îmboldire mai multu, ca însăși Academia să facă lucrarea, căci bine scia Meyer, că Schwicker e cunoscutu de români și că Academia nu aru fi lăsatu pe Schwicker să vorbescă de români. D-lu *Sbierea* propune, ca unu membru din secțiunea istorică să facă raportulu cerutu, conformu specimenilor primite.

D-lu *Babeșu* susține aceeași părere, dar raportulu să nu se publice la noi, ci la Societatea Istorică în interesulu propagandei. Raportulu să nu fiă în numele Academiei; se fiă scrisu de unu membru.

Academia aprobă propunerea ca secțiunea istorică să facă lucrarea, care apoi unul din DD. membri să o trimită directu D-lui Meyer.

Se comun că procesul-verbalu alu secțiunei istorice No. 4. (Anexa E).

Asupra propunerii secțiunei relativă la legenda iconei dăruită de Stefanu-Cel-Mare la monastirea Zugravu, Academia decide publicarea în Anale a traducțiunei legendei, prezentată de P. S. S. Melchi-

sedecă și a se mulțami D-lui Ionescu pentru oferirea cărței rusești din care s'a și făcută traducțiunea.

Asemenea se decide publicarea în Anale a memoriului D-lui Barițu despre ruinele de la Sarmisagetusa.

De asemenea Academia încuviințeză publicarea în Anale a biografiei lui Gr. Urechiă de D-lă Sbierea.

Se citește procesul-verbală ală secțiunei istorice No. 5. (Anexa F)

Documintele D-lui Schmidt.

Academia lea cunoscintă de raporturile D-lorū Sbierea, Marianū și Stefanelli, relative la cercetarea colecțiunei de documinte, adunate de D-lū Schmidt, din Suceava, și pe care colecțiune doresce a o ceda Academiei.

Academia aprobă conclusiunea secțiunei istorice.

Cestiunea Dicționarului.

D-lū secretarū-generalū dă lectură procesul-verbalū alū comisiunei lexicografice din 3 Aprilie (Anexa G).

D-lū *Alecsandri* amintesce, că Academia a fostū luatū decisiunea laceriei prealabile de glosare după cărțile vechi ce ea le publică. D-lū *Alecsandri* se intrébă căți ani va trebui să se aștepte publicarea dicționarului? Cărți și manuscrise vechi se descoperū pe tótă ziua. Trebui va să așteptămū deci încă 20—30 ani, ca să le avemū pe tôte? Ca și în o anterióră ședință, D-lū *Alecsandri* cere, ca Academia să se pună pe lucrulū dicționarului cu elemintele ce avemū astăzi, lăsându urmașilorū datoria de a completa lucrarea noastră.

D-lū *Quintescu* doresce să vedă realizarea dicționarului, dar i se pare că adoptându părerea D-lui *Alecsandri*, Academia va merge numai în zig-zag. Dicționarulū proiectatū de DD. Laurian și Maxim nu a pututū fi aprobatū de Academia, din considerațiunei limbistice, de și presinteză unū avutū materialū. Pentru acēsta s'a otăritū să se publice cărțile vechi mai întâiū; amū făcutū sacrificiū pentru acēsta, Paol cum vorū rămānea publicațiunile întreprinse de Academia prin DD. Hasdeū și Odobescu? D-lui e de părere să se aștepte terminarea tipărireii cărțilorecval, cu atâtū mai multū, că nu suntemū în-

telesi asupra grafiei și a formelor limbii; apoi cum este posibilă redactarea dicționarului fără asemenea înțelegere? Unii din noi dicu, de exemplu: *completamente*; eu nu dicu așa. D-lu Maiorescu întrebuințează cându pe *iune*, cându pe *ie*; alții dicu *năciune*.... Care din forme este cea bună și care trebuie să rămână? D-lu Quintescu propune deci, amânarea lucrării dicționarului la sesiunea viitoare și până atunci Academia să se înțeleagă asupra morfologiei limbii.

D-lu *Aleksandri* demonștră, că noi avem deja o ortografiă a Academiei, și că deci, ori-câtu de necompletă și de neperfectă o recunoșce această ortografiă, obiecțiunea D-lui Quintescu este înlăturată, pedicile sunt numai imaginari, iar obligatiunea Academiei către publicu este reală. Prin urmare, cu ce avem deja adunată din cărțile vechi publicate, să se procedă imediatu la lucrare.

D-lu *Urechia* arătă, că a fostu unul din provocatorii aducerii de exemple din cărțile vechi la fiă-care vorbă din dicționar. Nu înțelege însă amânarea lucrării până la terminarea publicațiunei cărților vechi. Membrii comisiei lexicografice potu consulta directu cărțile și manuscrisele vechi din Biblioteca noastră și a nu mai aștepta tipărirea lor. Așa se și procedase la începutu. D-lu *Urechia* însuși avusese însărcinarea, care a și realizat-o, de a estrage cuvintele însoțite de exemple din unele cărți vechi.

D-lu *Urechia* întâmpină obiecțiunea D-lui Quintescu în privința morfologiei, că în dicționar se pôte pune toate formele în usu. Se va scrie deci *națiune* și se va explica că unii dicu *nație* și alții *năciune*.

D-lu *Sbierea* a fostu de față de la urdirea dicționarului. Pentru că nu a aprobatu tendințele primei comisii, nu a participat la această lucrare. Dicționarul nu are să copriindă altu-ceva de câtu cuvintele folosite din vechime până astă-zi, dânduli-se înțelesul diversu ce-lu au avut în decursul timpului. Relativu la diversitatea de forme ale cuvintelor, D-lu *Sbierea* ca și D-lu *Urechia*, cere să se înscrie în dicționar toate formele usitate, fără ca Academia să se pronunțe pentru una anume, căci s'ar'u putea ca publicul să nu o primescă pe aceea: Publicul este care stabilește cu succesu morfologia. Noi să ne mărginim a culege cuvintele și a le da înțelesul ce au avut

și care lă-au. Numai astă-felū dicționarulū Academiei va fi cu ade-văratū dicționarulū limbei române. Dicționarulū publicatū ca proiectū, nu este alū limbei nōstre. Căltū pentru ortografiā. Academia a otā-ritū pe a sa și deci nu esistā pedicā pentru lucrarea imediatā a dicționarului.

D-lū *Quintescu* se sfiesce a lua cuvēntulū față cu unū bărbatū de autoritate ca D-lū *Alexandri*, dar o face, pentru că nu a fostū înțelesū bine. Nu se opune la grābirea lucrārei dicționarului, numai o-biecțiunile ce aū adusū i se parū valide. Nici membrii comisiei lexicografice nu suntū înțeleși între ei : scrie-vorū *constituție*, *constituțiune* sau *constitutione* ori *constituciune*. Arū fi posibilā lucrarea, decā s'arū fi otāritū, ca dicționarulū să mērgā până la 1830, însă se cere să fiā și alū limbei de ađl. Apoi D-lul nu admite publicarea cuvēntului în multe forme. Pentru acēsta cere amānarea lucrārei până la sesiunea viitoare, ca până atunci membrii să se punā în acordū în privința gramaticiei și a morfologiei.

D-lū *I. Ghica* se unescē cu DD. *Alecsandri*, *Urechia* și *Sbiera*. D-lul arētā, că sistemulū propusū de D-lū *Quintescu* a fostū pusū la încercare de atāția ani și s'a doveditū nepracticū. Sā încercāmū așa dar cu sistemulū celū-faltū, și deci să nu mai asteptāmū, că amū asteptatū destulū optū ani de țile. Arū fi a ne da unū brevetū de incapacitate. Decā chiarū arū fi să scriemū unū cuvēntū în 20 de forme, să se scrie în dicționarū, și fiā-cine va usa pe aceea care va voi ; limbele se facū de timpū. Amintiți-vē istoria dicționarului Academiei franceze : nici astā-đl acelū dicționarū nu este perfectū și unū simplu omū privatū, *Littre*, a făcutu mai bine ca Academia. Sā nu mai perdemū timpū, ca să nu pățimū ca dēnsa ; comisiunea să lucreze înainte, fără a mai astepta tipārirea de alte cărți vechi.

D-lū *Maniu* recunōscē, că avemū o datoriā urgentā către societatea romānā, căci principala meuire a Academiei este a face dicționarulū. La preocupāțiunile morfologice ale D-lul *Quintescu*, D-lū *Maniu* aduce exemple concrete de la alte popóre. Francesii, Spaniolii, Italianii etc. n'āū asteptatū stabilirea formelorū morfologice ca să-și dea dicționarulū. Deci propune : cu unū momentū înainte să pășescā Academia

la lucrare, cu atât mai mult, că cele mai multe cuvinte au o formă stabilită și că avem o ortografie determinată de Academie. Mai târziu se vor aduce acestei lucrări modificările necesare.

D-lu Ștefănescu cere, ca dicționarul ce se redactază să cuprindă cuvintele usuale.

D-lu Romanu e de părere, ca dicționarul să începă numai de câtu. D-lu Quintescu, dice D-lui, aduce obiecțiuni serioase, cari totuși nu escludu redacțiunea dicționarului. Avem halna cugetărei, numai este cam trențosă, tocmai din culpa cărturarilor, cari au băgat în cărți forme contrarii firei limbii. D-lui aru dori deci, numirea unei comisii paralele acelei lexicografice, pentru ca să studieze formele limbii române. Nu există o națiune în Europa, care să fiă studiată mai puțin limba sa de câtu noi; dicem *constituție* pentru că nu cunoștem limba. Dicționarul proiectat să aflatu pre radicalu, noi nu suntem însă legați cu elu, dar me temu să nu cădem în extremitatea opusă. Calea de mijlocu ne este indicată, care ne va arăta că nu se cuvine să dicem *constituție* ci *constituțiune*. Pentru acesta însă, trebuie cercetări limbice și nu se indoesce D-lu Romanu, că se va găsi o modalitate de apropiere între etimologiști și fonetiști. D-lui însuși doresce grăbirea lucrării, insistă deci pentru numirea unei comisii, în care să nu se escludă însă omenii de specialitate, care să fixeze regulile morfologice, lucrându în paralelu cu comisiunea lexicografică.

D-lu Ionescu e mulțămitu, că cestiunea a venit în desbatere încă de la prima ședință a sesiunii. Comisiunea lexicografică ne-a adus un raportu, care trebuie să-lu luăm în considerare; toate celelalte cestiuni sunt secundare; ați avem a da o direcțiune, soluțiunea o vom da-o cându vom avea în mână celu d'ânteu fasciculul din dicționar. Din visele tuturilor D-lui vede diverse preocupațiuni: unii astéptă să se transforme limba prin mijlocul Academiei; D-lu Romanu pe de o parte ne-a spus, că avem vestmântul cugetărei, a limbii, și pe de alta crede, că noi o să facem limba. D-lu Ionescu e de părerea opusă: Noi nu avem să facem, nici să transformăm limba, care e opera po orulu: se face, dice proverbul la hală, într'o di de târgu, mai multu spirit în acea di, decâtu în unu an.

întregu la Academia.» Pe cându noi discutăm aci, limba se elaboră : în Parlamentu, în scôle, în societăți etc.; limba trăesce, se îmbracă cum pôte și se îmbracă bine, de ôre ce o vedem sănătôsă, respingëndu totu ce nu-i stă bine. Așa, dicționaru proiectatū a croitū vorba *națiune*, dar cine din publicū a adoptat-o ? mă temū, dice D-lū Ionescu, să ajungemū croitorū întârđiați, de vomū amāna lucrarea dicționaru, care așteptă de atāția ani, Să resolvāmū lucrarea, lāsāndū timpulu să facă mai bine la alte edițiuni. Deja cea d'ântēia, este afarā din usū; ceea-ce vomū face va fi mai bine primitū de publicū. Să nu ne împedcāmū de forme. Putemū indica cu care din forme ne unimū mai multū, d. e. cu *iune*, căci nimeni nu a ăisū și nu va dice *ocalione*, deși unil aă scrisū și *ocăjune*. S'arū putē întreba la cuvēntū de unde vine și comisiunea va consulta pentru acēsta limbile neo-latine; așa în limba romancilorū, dice D-lū Ionescu, se află acēstā formā *june* în vorba *grăjun*, natiun, căjun. Avemū și forma a cășuna. Filologit noștri studieze și utilizeze tôte aceste forme pe cari le oferă Națiunea, care este însăși croitorulū limbei sale. Comisiunea nu are de cătū să clasifice inaterialulū ce l dă națiunea. Venindū întrebarea la cestiunea tipārirei cărților vechi, D-lū Ionescu doresce facerea glosarelorū, a repertorelū limbei vechi, căci intereseză istoria limbei. Numai să ne grābimū și cu lucrarea acēsta, ca să nu pățimū ca Academia francesă, care a voitū să facă, după 1834, o edițiune istorică a dicționaru, dar a eșitū înainte lucrarea lui Littré. E timpū a lucra după planulū celū nou. Din cărțile, publicate până acuma și din Codicele Voronețianū se pôte ajuta comisiunea multū. D-lū Ionescu cere publicarea mai departe a cărților vechi în edițiuni inse fôrte economice. S'arū putea chiarū publica separatū glosare, spre neîntârđierea tipārirei. Fiindū publicate numai textele, vorū putea lucra asupra lorū mai numeroși bărbați și profitulū va fi mai mare. D-lū Ionescu termină, cerēndū comisiune de trei membri, care să cerceteze antecedentele cestiunei și să aducă o conclusiune în sensulū votulu de astă-ăi. D lui nu blameză comisiunea lexicografică pentru întârđierea de optū ani, căci curôsce îm-

prejurările grave, cari au înconjurat lucrarea. Doresce însă, ca comisiunea să se apuce acum de lucru.

D-lu *Romanu*, în cestiune personală, arătă, că nu a fost înțeles de D-lu Ionescu, că D-lui nu a dispus că noi creăm limba, ci că este creată de națiune și ea ne impune legile sale, deci este în deplin acord D-lu Ionescu cu D-lu Romanu.

D-lu *Babeșu* nu vede contradicere în vorbele ce s'au rostit; toți doresc lucrarea dicționarului, dar cestiunea este cum să începem, ca să nu cădem dintr'unu extrem în altul? proiectul de dicționar ne-a costat 125.000 franci, acum îl respingem; altul iar va fi respins, decât va fi făcut fără o prealabilă programă, cum s'a făcut cu primul proiect. Laurianu și Maximu au fost lăsați în voia lor. Totu așa se va face și acum? care limbă să fiă în dicționar? D-lu Babeșu cere numirea unei comisii, care să proiecteze programa prealabilă; primul proiect este cel puțin consecință în limbă, apoi comisiunea lexicografică putea-va ajunge la o așa consecință? Nu e bine să se înscrie în dicționar toate formele și toți galicismii în uzul d. e. în București. Naveim să ne preocupăm de forme ci să arătăm precumpănința uneia din ele. Bine, fiă și așa, numai lucrul să fiă trecut în programă, ca să nu cădem la răsărit la punctul unde suntem, după prima lucrare. Comisiunea lexicografică aducă-ne o asemenea programă.

D-lu *Sion*, ca membru din comisiune, face istoricul lucrării dicționarului. D-lui amintesc, că la început s'a fost împărțit lucrarea la mai mulți membri. D-lui a avut litera P, a muncit unu an la ea, după Becherelle, dar comisia a înlăturat lucrarea D-sale, nefiind conformă cu sistemul comisiei, care era să facă dicționarul limbii cum era să fiă peste 100 ani. S'a făcut o a doua comisiune lexicografică și s'a otărit să adune materialul din cărțile vechi. Din această cauză lucrarea a rămas în așteptare până la tipărirea cărților vechi. A demisionat în mai multe rânduri din cauza acesta și acum nu mai voesc să mai continue în comisiune, fiind bătrân. Cere să ne otărim: ce facem? Dicționar filologic? Limbistic? D-lui nu admite un dicționar cu orice forme scâlciate: Nu se va

trece d. e. *lăcrămașii* în locu de reclamașione, sub pretextu că este în poporū.

D-lu *Barișiu* susține, că comisiunea lexicografică a avutu programă încă de la începutu. D-lu Barișiu nu scie decă în 1860, când guvernul a primitu fondul Zapa și a pusu premiū de 2000 galbeni pentru facerea dicționarului, s'a fostu otăritu o programă. Crede, că s'a fostu datu o programă etimologică. Guvernul a așteptatū cinci ani în deșertū să presinte cine-va lucrarea. Atunci fericitulū Cuza Vodă a vedutū, că nu se pōte face dicționarulū prin concursū, ci prin o reuniune de filologi. D'aci originea Societăței Academice. Ne-amū adunatū în 6 Septembrie, ca să facemū gramatecă și dicționarū. Societatea Academică apoi a găsitū bine să despartă cei 24 membri ai sēi în 3 secțiunī, carl să se ocupe și de istoria țerei, pe lângă gramatică și dicționarū. Acel 24 membri aū cerutū apoi să se invoescă asupra ortografiei, ca să se scie în ce ordine aū să se scrie cuvintele în dicționarū. Doui ani, lupte pentru ortografia; ne-amū învoitū cu sistema etimologică din limba romănescă. Membri comisiunei lexicografice fură numiți: Heliade, Laurianū și Maximū. S'a dīsū să-l lāsămū să lucreze și să ne aducă o probă de cinci coli, tipărite în 500 esemplare, din litera A, până unde vorū ajunge și apoi acele coli se vorū cerceta și ne vomū invoi să scōtemū din ele norma de lucrare mai departe. Dar nu ne-amū invoitū să scōtemū din acele cinci coli de lucrare o programă. Aprōpe majoritatea era în opoșiune cu lucrarea adusă de comisiune, totuși amū dīsū acesteia: «mergeți înainte», Heliade trecu în Domnulū, iar cei-l'alți doi membri aū lucratū după programa ce inșil și-aū trasū, sistematicū, rigurosū, consecinte. Amū plătitū câte 15 galbeni de colă; i-amū atacatū mereū, dar i-amū lāsātū să lucreze... Mē simțū obligatū a apēra memoria acelorū bărbați: nouă cată să ne imputămū decă nu ne place lucrarea lorū... Aū nu noi, cu tōte criticele ce făceamū lucrărei, nu noi dīceamū: să ne aduceți până la anulū încă 30 de colē?! — La 1874 noi amū declaratū dicționarulū proiectatū de reū. S'a alesū altă comisiune de 5 membri, care să facă dicționarulū etimologicū romănescū. Ni s'a mai dīsū, nouă din comisiune, ca să scōtemū și din

glosarulū primei comisiuni vorbele, cari suntu în usū și să le repunemū în dicționarū. Dar ni s'a mai ȃisū : să vē apucați de cărțile vechi, să scōteți din ele materialulū limbii, ca să faceți istoriculū fiă-căreia vorbe. — Intre acestea, publiculū se impacientēzā, cerea dicționarulū. Apoi comisiunea compusā și din membri de peste fruntariile Romāniei, rarū se putea aduna, ca să lucreze, măcarū cā se otārisā și o diurnā de 10 franci pe ȃi de lucru. Nime nu m'a chiatatū la comisiune în 1875/6, totuși eū încā amū lostū lucratū unele litere. D-lū secretarū-generalū lucrase și D-lui o bunā parte ; dar împrejurāri grele amenințāndū însāși esistența societăței Academice, și lucrările ei rēmaserā în stāgnațiune. În urmă se limpedirā norii și Societatea Academicā deveni *Academia*. Academia ne-a numitū în comisiunea lexicograficā, dar cu ce condițiune ? Sā lucrāmū dupā programa din 1874. Dar s'a ȃisū : ortografia din 1874 nu e bunā, nu ne convine. Apoi a mai venitū și altā pedicā : tipārirea cărților vechi. D. Barițū nu era de părere să se tipārescā tōte cărțile vechi — afarā de Coresi, de ore-ce se aflā încā destule esemplare pentru lucrarea comisiunii. Celū multū trebue să fiā publicate simplū, ca să fiā spre folosința publicului.

«Programā pozitivā nu ni s'a datū», adaogā D-lū Barițū ; decā voiți una, să se facā, însă să se facā de Academia. În cātū pentru numirea unei nouā comisiuni ori menținerea celei de pānā astā-ȃi, D. Barițū crede, cā e de prisosū, căci este în atributele secțiunii filologice lucrarea dicționarului. Sā facā programa de lucrare a dicționarului însāși secțiunea filologicā.

D-lū *președinte* pune la votū propunerea acēsta a D-lui Barițū și Academia adoptā cu unanimitate trāmiterea la secțiunea filologicā, ca ea să aducā urgentū planulū unei programe de lucrare a dicționarului.

Cestiunea localului.

D-lū *Ghica* ridicā cestiunea localului Academiei. Dorește să se scie ce s'a făcutū de cāndū D-sea a lipsitū din țērā. Ore nu s'arū putē avē localulū prin Societatea de Construcțiuni ? Cestiunea este urgentā ; dispozițiunile din partea guvernului le scie bune... Terenū e datorū

guvernul să ni dea. Să numim o comisiune să aleagă acel loc.

D-lu *Sturdza*. Au fost multe propunerile făcute la guvern să ne dea loc și bani. A fost multă bună-voință din partea fostului ministru; și la cei actuali încă totu așa. Dar împrejurările au stat contrarii. D-lu *Sturdza* propune facerea unei loterii, care să ajute Academia la construirea localului său. Acea loterie ne-ar da măcar o primă sumă de 1 milion. Guvernul apoi ne-ar ajuta și el, căci ne mai trebuie pe lângă localuri, dotațiuni pentru urmărirea scopurilor noastre culturale.

D-lu *Urechia* este contra facerii de loterii. Țera este obosită de tombole și loterii. Se miră că D-lu ministru de culte actualu nu aplică legea construcțiilor. D-lu *Urechia* a dobândit în ea peste 1,000,000 lei ca primă cheltuială pentru Musee și Archive. «Aveam de gând — și luasem dispozițiunea, — să construiesc localul Academiei, unitu cu Museele și Archive. Bani ajungeau. Locul alesesem, vis-à-vis de Grădina Domna Balașa. Pe câtu mi-amintesc, însuși guvernul — cei-alți miniștri — erau de acord în acesta. Să binevoască dar guvernul, D-lu ministru de Culte, a nu mai amâna clădirea localului Academiei, decât ține la ea, cum dice D-lu președinte *Sturdza*.»

D-lu *Ghica* se unesce cu D-lu *Urechia* a nu primi facerea de loterii. Cere, ca de ore-ce este lege, care dă 1,000,000 lei pentru clădirea de Archive, Musee —, să se profite de planul ce avusese fostul ministru *Urechia*. 1,000,000 nu va ajunge, dar se va face o parte din clădire și apoi, după trebuințe, se va spori localul. D'ocamdată cu un milion se poate face clădirea ca să încapă bine Academia și museele, cari sunt încă puțin dezvoltate; așa s'a procedat și pe aiurea: până ce museele au luat o mare întindere au fost unite cu Academiiile. S'a numit o comisiune de acum doi ani, ca să se înțeleagă cu guvernul, care areta bune dispozițiuni. Și ați avem trei colegi în minister; ce a făcutu acea comisiune? Alesă măcaru locul, ca să avem o speranță de începere a lucrului?

D-lu *N. Ionescu*, în principiu este cu opiniunea D-lui *Ghica*. Crede ca să se facă o demarșă de corpore la guvern, sau prin o dele-

gațiune mai numerosă, la D-lu ministru alu Cultelorü, să-lu röge respectuosü, ca să se gândescă la dreptulü câștigatü alü Academiei — ca instituțiune de Statü, — d'a avé localü potrivitü. Să i se aréte D-lu ministru, care este localulü ce are ađi Academia și în ce triste condițiuni. D-lu ministru de va crede utile va introduce apoi delegațiunea și mai departe, la capulü cabinetulü și la ministrulü de financie, spre a obține de la cine póte să ni deé localulü cuvenitü. Celü puținü decă D-lu ministru puté obține mutarea Senatului în altă parte, amü fi dispusü și noi și Universitatea de mai multe camere. Avemü atăția colegi în ministerü și D-lu Ghica ne spune, că aü tótă buna-voință pentru Academia. Apoi D-lorü să pună umêrulü la lucru, să pună câte unü cuvêntü bunü și de urgență în favórea noulü localü alü Academiei.

D-lu *Sturdza*, propunerea D-lui Ionescu o allă nepractică : Senatulü nu va eși din localulü acesta și deci Academia printr'o adresă către ministru de Culte, care să fiă ca o adevêrată espunere de motive a cestiunei, să propună ministrului întocmirea într'o singură construcțiune a Academiei cu Museele și Archiva, așa construcțiunea va costa și mai ettinü.

D-lu *Ghica* unindü părerea D-lui Ionescu de a se face o manifestațiune la guvernü, cu a D-lui *Sturdza*, de mai susü, se pune la votü resoluțiunea, ca Academia printr'o delegațiune să ducă guvernulü unü memoriü completü, care să serve ca o adevêrată espunere de motive. Academia în unamitate aprobă propunerea, iar delegațiunea, care va supune memoriulü lucratü la aprobarea plenulü, o compune din DD. P. S. S. Melchisedecü, Alecsandri, Ionescu, Barițü și Maiorescu.

D-lu secretarü-generalü provócă Academia, ca conformü regulamentulü, să alégă o comisiune pentru revisuirea prealabilă a discursurilorü din ședința de Marți. Academia compune comisiunea din DD. P. S. S. Melchisedecü, Papad. Calimachü și Babeșü.

Ședința se ridică la orele 6 p. m.

ANEXA D

SECȚIUNEA ISTORICĂ

Ședința din 1 Aprilie 1883.

Sub președința : D-lui *Barîțu G.*Secretarū : D-lă *Maniu V.*

Membri presinți : DD. *Babeșu Vinčențiu*, *Barîțu George*, *Ionescu Nicolae*, *Maniu Vasile*, *Mariencescu Atanasie M.*, *Melchisedecū P. S. S. Episcopū*, *Papadopolū-Calimachū Alex.*

S'a datū citire procesulul-verbalū de la 30 Martie și s'a aprobatū.

D-lă *Barîțu* supune secțiunei adresa Plenulul No. 3013, din 31 Martie, privitoare la membri corespondenți. Propunerea pentru alegerea D-lui *Mandrea* nefiindū susținută în secțiune conformū regulamentulu, se înlătură până la îndeplinirea formalităților recerute.

Opera D-lui *Meitani* fiindū pusă la concursū, secțiunea decide a se amăna desbaterea asupra propunerii D-sale ca membru corespondinte.

D-lă *Babeșu* dă lectură raportulu său asupra adresei D-lui *Meyer* din Berlin, în care se dice, că Societatea Istorică constituită la Berlin și subvenționată de guvernulū imperiulu germanū, dorindū să tragă și pe România în sfera activității sale literare și a publicațiunilor întreprinse pe terenulū sciințelorū istorice, solicită de la Academia Română, prin organulū D-lui *Meyer*, concursulū bine-voitorū, atâtū prin consiliū câtū și prin împărtășirea elemintelorū despre mișcarea literaturei istorice a lumii române ; în acestū scopū, adresa D-lui *Meyer* pune în vederea Academiei, că învătătu profesorū D-lă *H. I. Schwicker* din B.-Pesta, referentulū Societăței pentru Ungaria, s'a oferitū a primi referatulū și pentru România, prin urmare Academia Română este rugată a da totū sprijinulū său întreprinderii, spre a se facilita titulatulu referinte adunarea celorū mai complete

indicațiunile bibliografice referitoare la literatura istoriei noastre. După această resumată espunere, concludsiunea D-lui Babeșu este, de a se trimite acelei Societăți, la adresa D-lui Meyer, raporturile și memoriile secțiunei noastre despre mișcarea literaturii în România și în străinătate, referitoare la Români, publicate în Analele Academiei, cari raporturî corespund pe deplin cererei ce ni se face.

D-lu *Baritū* este de părere, ca consemnarea indicelui bibliografic să începă cu scrierile din timpul lui Șinkai și anume cu operele și activitatea românilor pe terenul istoric din acea epocă; se mai coprindă acel prospect, pe lângă publicațiunile secțiunei noastre despre mișcarea literaturii istorice, Memoriele P. S. S. Episcopu Melchisedecū, publicate în Analele noastre precum și Memoriul răposatului nostru colegu Pappiu Ilarianu asupra lui Șinkai; în câtu pentru calea cea mai indirectă de a se pune Academia în legătură cu acea învățată Societate din Berlin, D-sa crede, că înlăturarea intermediului atinsu în adresa D-lui Meyer, n'arū presinta nici unū neajunsu și arū fi de preferitū corespondința nemijlocită.

D-lu *Ionescu N.* propune a se însărcina oficiul bibliotecii să comunice D-lui Meyer ceea-ce Academia posede în ramura literaturii noastre istorice; părerea D-sale este, că în vederea greșitei direcțiuni ce a luatū mai alesu literatura vecinilor noștri maghiari ocupându-se de originile și starea civilizațiunei noastre, oficiul să însoțescă indicele bibliografic destinatū pentru usulū acelei docte Societăți, cu o espunere succintă în formă de comitivă, despre întregul nostru tesaurū de monuminte istorice. În acea espunere arū fi bine să se amintescă, că Academia Română și-a țermuritu modesta ei activitate în adunarea elementelor limbistice și regularea limbii usuale; în același timp, ea se îndeletnicesce cu coordonarea și în parte cu republicarea de manuscrise și documinte vechi, cu retipărirea cronicelor noastre din vécurile trecute, în credința ca lumea acestui secolū de sciință și lumină, va sci să-și formeze convințiunea deplină asupra mișcării și activității bătrânilor noștri pe tărumul istoriei și culturii, într'unū timp pe cândū Europa centrală vărsa sângele fiilorū săi în luptele religioase și dinastice apröpe unū jumătate se-

colu ; neapăratu — dīce D-lū Ionescu — colecțiunea de eleminte istorice și limbistice, cum între altele sunt : Cronicele lui *G. Urechiiă*, *M. Costină*, *Descripțiunea Moldovei* a lui *Canemiră*, *Codicele Voronețianu* etc., va îndemna și de astă dată pe sapienții Germaniei culte, precum altă dată, în secolulū trecutū și la începutulū secolului nostru a îndemnatū pe marele dascālū *Busching*, pe ilustrilū istoriografū *Ed. Quinet* și *Michelet*, să recunoscă în originile romānilorū puterniculū elementū alū latinității, precum se documenteză prin materialulū, formele și arhaismele limbei nōstre, arhaisme precum nu le are nici una din limbile romanice surore. În cātū pentru starea culturală, seriozitatea cronicarilorū naționali, mișcarea literară din acei timpī aspri, prin carī aū trecutū și poporulū romānescū, aū fostū pe o trēptă destulū de susū puse, de ore-ce scrierea istoriei pragmatice și datorcesce primele începuturi bētrānilorū nōstri cronicari, în specialū prin cepele istoriografū D. Canemirū tratāndū în modū pragmaticū istoria imperiului Otomanū aū precesū pe marilū ingeniū occidental, ca Montesquieu. Gibbon și alții în studiulū istoriei critice. După o întinsă dezvoltare făcută în acestū subiectū, resumāndu-se, D-lū Ionescu, termină prin a observa, că este de datoria Academiei a se da unū răspunsū demnū și satisfăcētorū la cererea ce ni se face, însoțită de o espunere retrospectivă și lāmuritōre asupra literaturēi nōstre istorice, în sensulū vederilorū espuse de D-sa și în totū casulū a se da acelu răspunsū d'a dreptulū la adresa Societăței constituite și în limba francesă.

P. S. S. Episcopū Melchisedecū declară, că împărtășesce vederile D-lui Ionescu. Punēdu se la votū propunerea D-lui N. Ionescu se primesce, invitāndu-se D-lū președinte G. Barițū a comunica plenu-lū decisiunea secțiunei.

Ședința se ridică la 5^{1/2} ore sēra.

ANEXA E.

Ședința din 23 Martie 1883.

Sub președința D-lui *Barițu G.*

Secretarū : D-lū *Maniu V.*

Membri presinți : DD. *Babeșu V., Barițu G., Ionescu N., Marian V. Marienescu A., P. S. S. Episcopu Melchisedecū, Sturdza D., Urechiu V.*

Se dă lectură procesului-verbalu de la 22 Martie și se aprobă.

P. S. S. Episcopu Melchisedecū amintesce, că D-lū *Ionescu N.* a făcutu Academiei darū o carte ornată cu icōne sante și legende, între cari suntū și douē legende și douē icōne române. Cea mai interesantă între icōne și legendele scrise în limba slavonă este icōna de la monastirea Zugravu, donată de *Stefanū-Celū-Mare* și legenda despre marele Domnū alū *Moldovei*. *P. S. S. Episcopu Melchisedecū* depune pe sēma Academiei traducerea romānescă a legendei în cestiune.

D-lū *Ionescu N.* rōgă pe *P. S. S. Episcopu Melchisedecū* să dea lectură traducțiunei. Termināndu-se lectura, secțiunea exprimă D-lui *Ionescu* și *P. S. S. Episcopu Melchisedecū* grațitudinea pentru frumosul darū și interesanta traducțiune, pentru a cărei publicare în *Anale* se va face receruta propunere Plenului.

D-lū *Urechiu V. A.* propune a se lua în desbaterea secțiunei memoriile și raporturile puse la ordinea zilei pentru ședința publică de Vineri, anume studiul D-lui *Sbierea* și raportul D-lui *Barițu*. Primindu-se acēstă ordine de zi, se invită D-lū *Barițu* a comunica secțiunei rezultatul investigațiunilorū sale de la *Sarmisegetusa*.

D-lū *Barițu* dă lectură raportului asupra călătoriei și cercetărilor D-sale la ruinele *Sarmisegetusei*. În urma explicațiunilorū amēnunțite date de D-lū *Barițu* despre starea lucrurilorū și întreprinderile Societăței din *Transilvania*, după interlocuțiunile și observațiunile D-lui *Ionescu Nicolae*, care tinde a inveda, că sub raportulū filologicū și etnograficū, regiunea *Sarmisegetusei* arū presinta de o camdată și în prima liniă celū mai mare interesū, atât pentru istoria romānă câtu

și pentru întreaga ginte latină, întreaga romanitate prin urmare, studiul nostru ară fi să se mărginească cu preferință pe acestu teren, celă puțin pentru moment, de ore-ce explorațiunile arheologice întreprinse de diferitele Societăți științifice voră deveni curendă săă mai târziu de domeniul publică în lumea științelor, cândă atunci, prin rezultatele studiilor filologice și etnografice, unite cu descoperirile arheologice, se va constata, într'unu modă indubitabilă, marele interesă ală Romei de a da o esistență pe deplină romană Daciei-Traiane, ca în nici o altă parte din vastulă imperiū; se va mai învedera — ăice D-lă Ionescu N. — câtă de puternic s'a înrădăcinată cultura și geniulă Romei în această nouă țără Romană, care a contribuită atât de puternic la conservarea urmașilor coloni, poporulă românescă, în această lume romană. Resultatele studiilor combinate de la Sarmisegetusa și *Accintu* (Aquinta) voră ajunge pôte să suplinescă lacunele în istoria noastră, demonstrândă câtă de înriuritoare a fostă puterea de romanisare sub Antonini, în cele trei Dacii și câtă de strinse aă fostă relațiunile loră cu Roma și Italia.

D-lă *Babeșu* crede, că ară trebui luate măsuri eficace, proprii a ne conduce la scopulă pentru care a fostă însărcinată D-lă Barițu.

D-lă *Ionescu N.* nu vede cam ce ară pôte face mai multă Academia, eșindă din sfera studiului filologic și etnografic, întreprinsă în acele regiuni. *Sarmisegetusa* ca și *Accintu* aă ună interesă istorică pentru tătă lumea civilisată, ca și pentru tătă romanitatea; mărginindu-ne în studiulă filologic și etnografic, Academia va aduce cu prisosă tributulă seă științei. Incheindu-se discuțiunea, se decide a se ceti raportulă în ședința publică de Vineri 25 curentă.

D-lă *Sbierea* incepe lectura Studiului seă asupra viueței și scrieriloră cronicarului Gr. Urechă; după comunicarea indicelui bibliografic și cetirea unei părți din tectsulă biografic, în care se arătă părerea lui Cantemiră despre originea și adevăratulă nume ală familiei *Ureche*, transformată cu timpulă în *Urechă*, înrudită cu Corvini Transilvaniei și cu familia romană *Valeria*, ședința se ridică, orele fiindă înaintate, rămăindă continuarea lecturii pentru ședința prosimă.

ANEXA F

Ședința din 26 Martie 1883

Sub președința D-lui *Barițu G.*

Secretarū : D-lū *Maniu V.*

Membri presinți : DD. *Babeșu V., Barițu G., Ionescu N., Maniu V. Marienescu A., Melchisedec P. S. S. Episcopu, Urechiu V.*

Se citește procesul-verbalū de la 23 curentū și se aprobă.

D-lū *Barițu* supune secțiunei raportulū D-lui *Stefanelli* asupra colecțiunei de urice și documinte privitoare la istoria Moldovei, ale D-lui *Schmidt* din *Sucéva*. Secțiunea, avēndū în vedere conclusiunile din raportū și referindu-se la încheierea luatā pe basa raportulū D-lui *Sbiera*, care se unesce în tōte cu arētările D-lui *Stefanelli*, menține a sa decisiune, luatā în ședința preurmatā și trece la ordinea zilei.

Se dă lectură adresei D-lui *E. Meyer* din *Berlin* trimisā secțiunei de către plenulū *Academiei* spre a-și da opiniunea sa. Punēndu-se în desbatere cererea cuprinsā în citata adresā, de a se trimite *Societăței istorice*, constituite la *Berlin*, tōte publicațiunile nōstre istorice pentru a fi utilizate la compunerea unui *Conspectū* cuprindēndū intrēga literaturā istorică a diferitelorū națiunī. Secțiunea, ascultāndū espunerile făcute de D-lū președinte *Barițu*, propunerile D-lorū *N. Ionescu* și *Babeșu V.*, obiecțiunile D-lorū *V. A. Urechiu* și *V. Maniu*, însărcinēzā pe D-lū *V. Babeșu* a studia cestiunea și a supune părerea sa secțiunei printr'unū referatū.

D-lū *Sbiera* invitatū de D-lū președinte *Barițu* reincepe lectura *Memoriului* sēu biograficū asupra cronicarului *Gr. Urechiu*, după a cărei terminare se decide a se propune *Plenulū* publicarea scrierei în *Analele Academiei*.

Ședința se ridică la 5 ore.

ANEXA G.

Comisiunea lexicografică, invitată a da relațiune despre lucrările sale relative la revisuirea proiectului de Dicționarul lucratu de răposatilor Laurianu și Maximu, vine prin acesta a arăta, că n'a pututu face nici o lucrare până acuma. Causa care a condamnat'o la această inacțiune a fostu, că Academia, prin conclusele sale anteriore decidendu în principiu, ca Dicționarulu viitoru se fiă lucratu pe bazele filologiei rationale, cu studiulu archaismiloru întrebuințați în limba vechiă cunoscută în cărțile romănesci din secolulu XVI și XVII, și pentru acesta s'a luatū măsuri, ca să se retipărescă mai multe din cărțile vechi, din care multe se și află în lucrare, — până nu se va termina această întreprindere începută, comisiunea s'a vedutu în neputință de a împlini misiunea sa. — Doi din subscrișii însă, anume G. Barițu și G. Sion, nu se unescu cu ideea acesta, ca una care are de consecință amânarea revisuirei *ad calendas grecas*.

G. Barițu, G. Sion, Hasdeu.

ȘEDINȚA DIN 4 APRILIE 1883.

D-lu Sion cere, ca comisiunea de ortografiă să grăbescă a-și aduce lucrarea.

D-lu președinte invită comisiunea în acestu sensu.

Proiectulu de respunsu la raportulu secretarulu-generalu. (Anexa H).

D-lu Quintescu dă cetire punctulu I-iu, apoi esplică pentru ce comisiunea a ajunsu la această conclusiune, ca să se pôlă publica mai curēndu memoriile cetite în Academiă de la o sesiune generală până

la alta, căci altmintrelea autorii lor, sau că nu le mai cetesc, ori le publică înainte în diverse fol, nevoindă să aștepte târâia lor publicăiune în Anale.

D-lă *Sturdza* aprobă cerința comisiunei și deci cere o propunere de schimbare a art. 35 din regulamentul.

D-lă *Quintescu* spune, că comisiunea nu propune schimbare ci interpretare, precum s'a mai făcut, când Academia a decis, ca să se publice memoriile în broșure separate, spre a nu se întârâia aparițiunea lor până la terminarea întregului volum.

D-lă *Sbiera* crede, că nu este lipsă de schimbare a regulamentul, căci e vorba numai de o modalitate a publicărei Analelor.

D-lă *Babesă* află art. 35 legat de o cestiune financiară. De se va schimba acestă articol, trebuie schimbat și articolul relativ la budget.

D-lă *Sturdza* demonștră, că nu este nevoie de asemenea schimbare : noi decidem publicărea memoriilor, dar ea se va face în marginile budgetare.

D-lă *Sion*, sprijinit de D. D. Ștefănescu, Bacaloglu, Papadopolu-Calimach, Brândză, Porcius și *Sbiera*, depun propunerea următoare : «La art. 35 din regulamentul să se adogă : *sau în ședințele săptămânale de peste an.*»

D-lă *Maiorescu* susține, că nu e nevoie de modificare și că ajunge decisiunea Academiei, în spiritul esact al regulamentul, că ea aprobă tipărire memoriilor ce se vor presinta peste an. Acestă va fi și ca o simplă încercare ; deci numai pe anul viitor.

D-lă *Ionescu* cere, să se înlătore propunerea D-lui *Sion*, ca nevenită la timp oportun : ne lipsesce timpul cerut de regulamentul pentru ca să o votăm. D-lui aprobă pe deplin modul cum s'au interpretat în anul acesta, de secretarul-general, conclusiunea Academiei, publicând deosebit memoriile.

D-lă președinte, amintind formalitățile ce se observă pentru votărea modificărilor la regulamentul, cere să se pună propunerea D-lui *Sion* la ordinea zilei în ședința viitoare.

Academia aprobă.

D-lu *Quintescu* cetesce punctulü alü II-lea, despre Biserica de la Bălinesci.

D-lu *Ionescu* cere suprimarea acestui paragraf, căci nu avem a ne amesteca în sfera administrațiunei țerei. Academia nu are pe sémă conservarea monumintelorü publice.

D-lu *Babeșu* nu négă importanța cuvintelorü D-lui Ionescu, dar după Statutü. Academia este în raportü cu ministrulü de Culte și nu o dată s'aü preschimbätü între elü și noi acte de natura acestuia. Amü cređutü, dice D-lu Babeșu, că putemü atrage atențiunea ministrului asupra unui monumentü anticü, istoricü și e convinsü D-lu Babeșu, că arătarea nöstră nu va fi pusă la dosarü.

D-lu *Quintescu* vorbesce în sensulü D-lui Babeșu. Este unü simplu desideratü alü Academiei, care se aduce la cunoscința ministrului.

D-lu *Aleksandri* se rostesce în același sensü : s'a constatatü de D-lu Bucieski ruinarea bisericei, apoi nu facemü unü actü jicnitorü pentru min stru decât ü amintimü acea constatare.

D-lu *Ionescu*, ca cestiune de principiu menține opozițiunea sa. De altmintrelea ministrulü trebuie să scie în ce stare se află biserica de la Bălinesci, căci fostulü ministru a făcutü speciale cercetări și constatări de starea monastirilorü. Și D-lu Ionescu a primitü, să facă asemenea cercetări, fiindu-i simpaticü ministrulü Urechia. Nu scie ce va fi resultatü după asemenea cercetări.

D-lu *Urechia*. A resultatü îndreptările și reparațiunile posibile în timpulü câtü amü mai statü la ministerü.

D-lu *Aleksandri* crede chiarü, că este o îndatorire pentru Academia să facă ministrului artăarea propusă de comisiune. — Se pune la votü paragrafulü 2 și se primesce cu mare majoritate.

§ III relativü la stampele din colecțiunea lui Papiu Ilarianü. După ce D-lu Urechia esplică ce suntü acele stampe, facsimilări după documinte de la Michaiü Vitezulü, Academia aprobă conclusiunea comisiunei, ca să cêră de la secțiunea istorică regularea distribuirei lorü în Anale.

§ IV relativü la *Colicele Voronețianu* se aprobă, cu modificarea pro-

pusă de D-lu Ionescu, de a se arăta că Codicele nu este în bună stare nici completu.

P. S. S. Melchisedecă cere, ca dreptu mulțămire D-lui Crețu, care a descoperit Codicele, să i se dea unu esemplarū fotografiatū după elu.

Academia aprobă.

§ VII se aprobă intocmai.

§ VIII Despre raportulū D-rului Obedenaru se aprobă intocmai.

§ IX relativū la stațiunile meteorologice se aprobă intocmai.

§ X relativū la tomulū de memorii se aprobă intocmai.

§ XI *relativū la nepublicarea Psaltirei lui Coresi.*

D-lu *Maniu*. S'a făcutu vorbă și anū despre acesta, și i se pare nedreptă critica. D-lu *Hasdeu* a arătatū carī suntū cauzele carī întârzie publicațiunea cu care s'a însărcinatū.

D-lu *Hasdeu* n'a voitū să facă o publicare ori și cum căci atunci lucrulū era de multū terminatū, unū glosariū comparativū între Coresie și tôte psaltirele nu este o lucrare de într'o di în alta; acuzarea este deci nedreptă.

D-lu *Quintescu*. Comisiunea nu acuză, ci constată.

D-lu *Ionescu* cere supresiunea criticei, căci D-lu *Hasdeu* are lipsă de timpū ca să facă o lucrare demnă.

D-lu *Sturdza* este de aceeași părere.

D-lu *Urechiu* află termenū din lucrarea comisunei în nepotrivire cu paragrafulū relativū din raportulū secretarului-generalū.

D-lu *Quintescu* arătă, că despre D-lu *Odobescu* comisunea a constatatū cu regretū că nu a terminatū lucrările cu carī s'a fostū însărcinatū.

D-lu *Ionescu*. D-lu *Odobescu* nefiindū în țēră n'a pututū lucra, și nu merită nici o critică pentru acesta. Prin scrisōrea de eri, D-sa a cerutū chiaru ca să fiă desărcinatū, împărțindu-se lucrarea la alți membri. Așa d. e. D-lu *Sbiera* arū putea lua pe *Cantemir*. D-lu *Odobescu* cere, să nu figure numele sēu pe publicațiunī. Să obtemperămū la dorința D-sale, de ore-ce nu dă unū travaliū personalū, ci numai lipărire de texte, pe carī se potū dice că au fostū tipărite după decisiunea Academiei.

D-lu *Sturdza* propune, ca Pravila de la Govora alu căru originalu este la D-lu Odobescu la Paris, să se complete prin D-lu Bianu, ori și mai bine Academia să autorizeze Delegațiunea a regula terminarea tipăririlor prin membrii, cari va socoti ea. Academia aprobă această propunere, și modificările redacțiunei proiectului de răspuns precum se vede în anexa H.

§ XII. Academia aprobă nepublicarea la concursu a lui Amian Marcellin, călu privesce pe Cicerone fiindu că D-lu Dim. Laurianu nu a depus manuscriptulu datoritu, Academia decide să i se facă o ultimă invitațiune și decă nu va respunde, seū va respunde negativu, se va publica cu timpulū unū nou concursu de traducere.

In privința paragrafulu relativu la Coresi, Academia votază acestu paragrafu în cuprinderea arătată în anexatulū raportu.

Tote cele-lalte paragrafe din restulū adresei se votază intocmai, afară de punctulū ultimū, relativu la localu, asupra căruia urmază rezoluțiunea Academiei din ședința anterioră.

ANEXA H

RAPORTULŪ COMISIUNEI ÎNSĂRCINATE CU EXAMINAREA LUCRĂRILORŪ DELEGAȚIUNEI.

Domni colegi,

Comisiunea, pe care sufragiele D-vostă au onorat'o cu examinarea lucrărilorū onorabilei Delegațiuni, pe anulū expiratū, vine prin acestu raportu a'și împlini sarcina, referindu-se la puntele și cestiunile relative în expunerea onorabilulu nostru secretaru generalū, intru cătu a cređutū, că necesitate este.

I. In privința activitățil desfășurate de Academia în ședințele ei săptămânale de peste anū, care de astă dată au fostū în numărū de 36, comisiunea D-vostă socotesce, că acea activitate ar putē fi făcută încă mai fructiferă, decă Academia ar bine-voi să dea cuvinte-

iorū «Academia publică Analele ei în totū anulū», cuprinse în articolul 35 din Regulamentū, înțelesul de a se putē tipări lucrările din decursulū anulul în fascicule după maximum trei luni de zile, rămânendū ca în urmă să formeze unū corpū cu Analele anulul întregū

În ochilū comisiunei D-vōstră, acēsta ar fi pentru fiă-care membru nu numai reședinte în Bucuresci, pe de o parte un stimulū mai multū pentru-că lucrările sale eventuale n'ar fi expuse să zacă unū anū și mai bine netipărite în cārtōnele Academiei —, iar pe de alta n'amū mai avē a înregistra pe viitorū faptulū, că elaborate prețioșe — precum între altele Memoriulū asupra mōnăstirilorū din Bucovina alū venerabilulū nostru colegū, P. S. Episcopū Melchisedecū — citite în ședințele Academiei, aparū pentru același motivū în publicațiunī orī cât de simpatice dar streine Academiei, aducēndu-se prin acēsta o daună însemnățil Analelorū nōstre; pentru care, după părerea comisiunii D-vōstră, Academia ar trebui să facă totulū, ca ele să devină publicațiunea cea mai prețioasă și mai meritoriă.

Cu privire la raportulū D-lui pictorū Bucevski asupra Bisericii de la Bălinesci a logofetului Teutu (lit. c.) Academia speră, că înaltulū guvernū va lua, prin stăruințele Onorabilulū Ministru alū Instrucțiunei publice, mēsurile cuvenite, ca să nu mai rămână în părăginire și ruinare acea biserică comunală, de însemnătate istorică și artistică.

Academia așteptă, ca secțiunea istorică să iee în cercetare cestiunea utilizării stampelorū celorū doue documinte slavone relative la Mihaiū Vitezulū, allate de D. Nic. Densușianu în biblioteca neultatului nostru colegū, reposatului Papiū Ilarianū (lit. s), și despre carl a informatū Academia, dāndū și traducțiunea lorū, colegulū nostru D-lū Urechiă în ședința din 3 Septembrie 1882. Este cu atâtū mai necesarū să se provōce prin numita secțiune o pronunțare definitivă a plenului Academiei în privința acelorū facsimile, cu cātū în menționata ședință din 3 Septembrie, s'a decisū nu numai alăturarea lorū la Anale, ci și adăogirea la colecțiunea documintelorū lui Hurmuzaki. Dar aceștea aparū în numărū de 800 exemplare, pe când stampele în cestiune suntu numai 495 exemplare

Speranța ce onorabila Delegațiune o exprimă prin D-lu secretarū generalū în privința venirii neîntârziată la cunoștința mai directă a Academiei a codicelui Voronețianū, aflatū în Bucovina, încă din anulū 1871, de către D-lu profesorū Crețu și încredințatū stimatului nostru colegū, D-lu Sbierea, acea speranță nu numai s'a realizatū, ci Academia se pōte felicita, că a ajunsū în posesiunea sea acelū codice, celū mai vechiū și mai prețiosū, care ne a ramasū.

Comisiunea D-vōstră socotesce a fi interpreta credincioasă a sentimentelorū Academiei, arătândū gratitudinea sea, atâtū D-lui Crețu câtū și D-lui Sbierea, pentru partea ce revine fiă-cărula din D-lorū în aflarea și păstrarea a acestui adevăratū tesaurū alū limbei nōstre.

II. Academia împărtășesce părerea onorab. Delegațiunii relativū la starea insuficientă a bugetului nostru, care, nepermițendū înmulțirea și întreprinderea pe o scară mai întinsă de diverse misiuni și excursiuni, ne causază o adevărată pagubă și împiedică realizarea unui progresū mai învederatū pe tērimulū cercetărilor de diferită natură.

Cu acestă ocaziune, Academia constatândū cu plăcere frumoșele rezultate dobândite prin săpăturile la Iglitza și în alte localități ale Dobrogei, cu cari au fostū însărcinatū învęțatulū nostru membru corespondentū, D. Gr. Tocilescu, așteptă cu multū interesū comunicarea raportului, ce Domnia sea a pregătitū, raportū care figurază în programa lucrărilorū acelei sesiuni generale.

Comisiunea Domniei vōstre crede a nu se amăgi, exprimândū așteptarea sigură de a vedē întreprinsă misiunea în Dobrogea, cu care a fostū însărcinatū onorabilulū nostru colegū D. Hășdeu, și dusă la capētū cu acelū succesū ce caracterisă tōte lucrările unui bărbatū cu înalta erudițiune și îndemănarea sa intelectuală.

Bine a făcutū onorabila Delegațiune, că a atrasū cu totū dinadinsulū atențiunea guvernului și a autorităților țērii, ca să nu se mai urmeze cu săpături de câte ori se dă peste monuminte antice fără asistința unorū bărbați speciali, singuri în stare a le apreția însemnătatea lorū istorică. Altū-felū, — lucru care nu se practică în nici o țēră civilizată — nu numai ne-amū expune la nimicirea unor monuminte, ce facū mândria altorū țēri, și la a cărorū cruțare trebuie

să tindem și noi — dar am fi în același timp lipsiți de profitul cultural, ce se poate deduce din examinarea și studiarea lor.

Comisiunea Domniei văstre opinază, ca secțiunea istorică să ia în cercetare stampele comunicate de onorabilul nostru membru corespondent, Domnul Doctor Obedenaru, în urma însărcinării date Domniei sale de a urmări săpăturile din forum de la Roma, intru cât ar înfățișa interesul pentru istoria noastră.

III. Academia se asociază cu dorința, ce exprimă Onorabila Delegațiune, de a vedea treptat pe toate județele din țară — pe lângă acela al Iașilor, care a răspuns deja după puterile sale la apelul făcut — contribuind la stabilirea de stațiuni meteorologice.

Posederea unei întregi rețele de asemenea stațiuni, stabilite cu ajutorul tuturilor județelor țării, ar face putincioasă, pe deoparte dobândirea unui material însemnat de observații prețioase, iar pe de altă parte ar ușura puțin câte puțin bugetul Academiei, care acum deja, și cu atât mai mult pe viitor, va trebui să facă față la multiple necesități.

IV. Academia astăzi a vedea apărând negreșit în decursul acestei sesiuni tomul V al memoriilor anului încetat, conform asigurării onorabilei Delegațiuni.

Volumul al doilea al Psaltirei lui Coresi nu a apărut încă.

Asemenea nu s'au publicat încă «Istoria Ieroglifică a lui D. Cantemir; Vita Demetrii Cantemirii; Viața sântului Varlaam, și Pravila de la Govora» cu cari a fost însărcinat distinsul nostru coleg, Domnul Alexandru Odobescu.

În ce se atinge de *Coresi*, suntem siguri, că onorabilul nostru coleg, D. Hașdeu, care a luat asuprași lucrarea în cestiune, va profita de această ocaziune, spre a da Academiei asigurarea, că vom vedea în curând Psaltirea lui *Coresi* terminată și dată la lumină. Relativ însă la publicațiunile întreprinse de eminentul nostru coleg D. Al. Odobescu, luând în considerațiune, că — după informațiunile date de însuși Domnia sea Onorabilei Academii, absința sa din țară îl împiedică de la terminarea lor, Comisiunea Dv. este de părere, ca să fiă autorizată Onorabila Delegațiune a lua măsuri

pentru completarea lucrărilor încă de făcut, spre a pute astăzi cele patru opere să fie date publicității.

V. Comisiunea Dv. găsește de cuviință a atrage atențiunea Academiei asupra faptului, că în sesiunea generală din 1882 s'a scăpat din vedere a se lua decisiune în privința traducțiunei din *Ammianus Marcellinus*, pentru care nu intrase nici un manuscript. Rămâne dar ca Secțiunea literară să se pronunțe de astă dată, decât se mai continuă cu punerea la concursu a traducerii acelu autor, sau se înlocuesce cu altul. Asemenea Academia va trebui să pună un capăt stării în care a ramas de mai mult ani traducțiunea lui Cicero în Catilinam, premiată în persoana D-lui Dim. Laurianu. Acea lucrare n'a fost continuată, cu toate promisiunile date la timpul său din partea D-lui traducătoru. Comisiunea Domnii-văstre propune a se face D-lui Laurianu Dim. o nouă invitațiune pentru terminarea acelei traducțiuni.

VI. Academia va simți o deosebită plăcere de a auzi discursul de recepțiune asupra lui Petru Maior, alu stimatului nostru colegu, D. Marienescu.

VII. Academia a aflatu cu mulțămire schimbul de publicațiuni, ce s'a provocat de onorab. Delegațiune cu un număr însemnat de societăți învățate, și speră, că prin străduitoarea intervențiune a ei, biblioteca noastră va continua a se înavuși din ce în ce mai mult. Cu această ocaziune, Academia exprimă viiele sale mulțămiri onorabileloru Ministere de Externe, Finanțe și Agricultură, precum și tuturilor persoanelor private și aceloru Domni membri, cari prin donațiuni de cărți au contribuit la acea înavușire. În specialu nu putem a nu releva a nune prețioasa colecțiune de două-șeci și două manuscripte Letopisițe Române, a cărei achizițiune de la ilustrul nostru colegu, D. Mih. Kogălnicenu, a fost făcută în anul trecut prin Ministerul Instrucțiunii publice și dăruită Academiei. Academia areta pentru acesta, deosebita sea grațitudine guvernului și în specialu Ministrului din acelu timp alu Instrucțiunii publice. Nu mai puțin Academia manifestă sentimentele sale de mulțămire Domnilor membri Dim. Sturdza, N. Crețulescu, Urechia, precum și Onorabililor

Domnii G. Lensch, A. Popovici, Doinnei Aglae Ghica, D-lui Ispirescu și altora, care prin prețioasele D-loru daruri de Urice, documente și medalie, au contribuit la sporirea considerabilă a colecțiilor noastre.

Comisiunea Domnii-văstre exprimă dorința, de a vedea luându-se măsuri pentru publicarea deocamdată celor puțină a registrelor (registrelor) acelor documente, care vor putea vedea lumina în întregul lor, numai când mijlocele financiare vor permite acesta Academiei.

Pentru ca un asemenea material prețios să nu rămână mai mult timp neutilizat, Academia a făcut și altă dată apelul la onorabilul guvern, ca să i vină în ajutor cu mijlocele necesare. Academia se asociază și de astă dată cu apelul reinnoit al onorabilei Delegații, în scopul arătat și pentru procurarea unui local convenabil, care a ajuns o necesitate indispensabilă și adincă simțită de toți.

N. Quintescu, V. Babeșu.

ȘEDINȚA DIN 5 APRILIE 1883.

Comunicări :

a) Cu adresa No. 4 Academia de științe din Amsterdam primesc schimbul de publicații cu Academia Română.

Se aprobă.

b) D-lu Dr. Polizu, cu adresa înregistrată la No. 2036, revine asupra cererii anterioare de a i se înapoia manuscrisul, voindu D-sa să fiă cercetat de secțiunea literară. Urmază deciziunea anterioară a Academiei de a se trimite la secțiune șișul manuscrisul îndată ce D-lu Polizu îl va readuce.

D-lu președinte dă cuvântul D-lui Marienescu care dă celire abundantul său de informații discursul de recepțiune, ascultat cu via atențiune și salutat cu numeroase aplauze de către public și de Academia. (Vezi volumul memoriilor).

D-lu secretarŭ-generalŭ V. A. Urechiaŭ raspunde în numele Academiei la discursulŭ de recepŭiune alŭ D-lui Marienescu. (Veđi volumulŭ memoriilorŭ).

Şedinŭa se ridică la orele 4¹/₂ p. m.

ŞEDINŤA DIN 6 APRILIE 1883.

Sub preşedinŭa D-lui T. Maiorescu.

Secretarŭ-generalŭ : D-lŭ V. A. Urechiaŭ.

Se cetesce adresa Academiei Regale de sciinŭe din *Lisbona*, înregistrată la No. 2031. — Se aprobă schimbulŭ.

Demisiunea D-lui Hasdeŭ :

D-lŭ *Hasdeŭ* presintă preşedintelui adresa prin care se retrage din Academiă şi părăseşte şedinŭa.

D-lŭ preşedinte *Maiorescu* arătă, că după art. 22 din Statutulŭ, cererea D lui *Hasdeŭ* nu se pŭte satisface.

D-lŭ *Ion Ghica* se ţine strictŭ de regulamentŭ. Membrii suntŭ pe viaŭa, ba şi după mŭrte suntŭ presinŭi în Academiă, prin *efigie*. Pŭte cine-va absentă de la Academiă pentru casŭ de bŭlă, dar demisiune nu pŭte da. Delegaŭiunea să esplice D-lui *Hasdeŭ*, că nu i se pŭte primi cererea, pornită dintr'unŭ momentŭ de vivacitate. De ŭre-ce a primitŭ să intre în Academiă este ţinutŭ să rĕmână aci. D-lŭ *Ghica* rŭgă să se închidă discuŭiunea, şi Delegaŭiunea să dea D-lui *Hasdeŭ* asemenea esplicare.

D-lŭ *Urechiaŭ* doresce, ca D-lŭ *Hasdeŭ* să revină la loculŭ ce ocupă cu atâta ilustraŭiune. Pasagiulŭ din raportulŭ D-lui *Quintescu* a fostŭ modificatŭ de Academiă şi nu există din acestŭ punctŭ de vedere nici o raŭiune pentru ca D-lŭ *Hasdeŭ* să ne lipsĕscă de luminile sale.

D-lŭ preşedinte *Maiorescu* pune la votŭ închiderea discuŭiunii, care se aprobă, Academia otărândŭ ca Delegaŭiunea să arĕte D-lui *Has-*

deu, că după art. 22 D-lui nu pöte demisiona cu nici unü titlu, și să fiä invitatü a veni in sînulü Academiei unde și-are locü atätü de însemnatü.

Budgetulü :

Secretarulü-generalü citește raportulü comisiunei budgetare pentru compturü și budgetü. (Anexa I).

D-lü Sion cere ca D-lü Tocilescu să dea raportü in scrisü pentru escursiunea din Dobrogea.

Secretarulü-generalü arëtä, că cestiunea este resolutä in acestü sensü prin raportulü comisiunei răspundëtöre la raportulü secretarului-generalü.

Incidentulü se închide și Academia aprobä in totulü raportulü comisiunei compturilorü.

Propunerea de modificare a art. 35 din regulamentü :

Secretarulü-generalü amintesce, că la ordinea zilei arü trebui să fiä propunerea D-lui Sion pentru modificarea art. 35 din regulamentü, dar cum se constată, că in sedință nu se aflä 24 membri presinți, D-lü președinte amänä pe altä și asemenea propunere.

Alegerea autoritätülorü academice :

Conformü regulamentului, D-lü președinte pune votulü de alegere alü președintelui Academiei pe anulü viilorü :

D-lü Dimitrie Sturdza întrunindü 20 voturi din 21 exprimate, este proclamatü președinte alü Academiei.

Se alegü trei vice-președinți și întrunescü D-lü Maiorescu și P. S. S. Melchisedecü câte 19 voturi și D-lü Aurelianü 17, cele-lalte împărțindu-se între D.D. Barițü, Alecsandri, Bacaloglu, Maniu și Fëtul.

Se procede la alegerea comisiunei de nouä pentru premiulü Năsturelü și cele-lalte de peste anü. Resultatulü votului este : D-lü Barițü 20, P. S. S. Melchisedecü 20, D.D. Fëtul, Bacaloglu, Maiorescu și Alecsandri câte 18, iarü D.D. Ionescu, Fälcoianu și Romanü câte 17. Decü acești Domni academici suntü proclamați ca membri ai comisiunei de nouä.

ANEXA I.

RAPORTULŢ COMISIUNEI PENTRU COMPTURŢ ŞI BUDGETŢ.

*Domnule preşedinte,
DomnilorŢ colegŢ,*

Sub-semnata comisiune, însărcinată de D-v. cu cercetarea raportului D-lui casierŢ-comptabilŢ asupra compturilorŢ şi situaţiunei financiare a Academiei pe anulŢ 1882—1883, anume despre eserciţiulŢ de la încheiarea sesiuneiŢ de 1882 până la 11 Martie a. c. ziua deschiderii sesiuneiŢ prezinte, vine prin acesta a vŢ arŢta, cŢ examinandŢ cu deamŢnuntulŢ acestŢ raportŢ, censurândŢ actele, cŢrţile şi documintele relative, revisuindŢ casele, adecŢ atŢtŢ cea mare, a Academiei, cŢtŢ şi cea particulară a D-lui casierŢ-comptabilŢ, a constatatŢ darea de sŢmŢ întru tŢte esactă, şi coprinsulŢ caselorŢ pe deplinŢ corespundŢtŢre acela.

Ceea-ce din coprinsulŢ casei nu se amintesce în darea de sŢmŢ a D-lui casierŢ-comptabilŢ, este garanţia acestuia de lei 7,200 în rentă 5% şi fonciară urbană, de a cŢrei esactitate comisiunea D-v. încŢ s'a convinsŢ.

De asemenea comisiunea, cu începutulŢ lunei curinte primindŢ de la D-lŢ casierŢ-comptabilŢ raportulŢ sŢu suplimentarŢ despre eserciţiulŢ de la 11 Martie până la 31 alŢ acelei luni, adecŢ până la deplina încheiare a anuluiŢ nostru financiarŢ, a examinatŢ cu deamŢnuntulŢ şi acestŢ raportŢ, în legătură cu celŢ principalŢ şi a constatatŢ şi a acestuia esactitate.

VŢ rogŢ deci, comisiunea D-vŢstră, DomnilorŢ colegŢ, a lua actŢ de acestŢ rezultatŢ, şi a decide publicarea raporturilorŢ acestora la loculŢ lorŢ în Anale.

V. BabeşŢ, Gr. StefŢnescu, Sion.

Domnule președinte,

Amă onore a prezenta situațiunea comptabilității și a casei Academiei pe exercițiul 1882—1883 până la ziua de 11 Martie, nu până la finitul lunii curinte cândă, după budgetă, ar trebui să se încheie anulă nostru budgetară, însă de ore-ce Statutele și regulamentulă Onor. Academii ceră, să se dea o situațiune pentru încheierea compluriloră la deschiderea sesiunei generale, 'mi permittă a raporta următorele :

A. Veniturile s'aă incasată, afară de versămētulă Zappa pe anulă 1882—1883 de lei 11.750, care nu s'a ridicată încă de la Casa de Depuneri, de Consemnațiunii și de Economii, din causă că fiindu-ne numerariulă suficientă, amă credută să mai producă ceva dobândă, până la întrebuișarea lui.

B. Situațiunea budgetulă de cheltuieli este cum urmēză :

Suma votată la paragraf.		S'a plătită		A rămasă	
Litera	a = Lei . . .	Lei . . .	Lei . . .	Lei . . .	
	21.500.—	20.170.—	1.330.—		
»	b = » . . . 7.000.—	6.400.—	600.—		
»	c = » . . . 1.000.—	1.000.—	—		
»	d = » . . . 2.400.—	2.400.—	—		
»	e = » . . . 3.300.—	3.300.—	—		
»	f = » . . . 10.800.—	10.600.—	200.—		
»	g = » . . . 300.—	41.45	258.55		
»	h = » . . . 400.—	400.—	—		
»	i = » . . . 1.200.—	1.196.20	3.80		
»	j = » . . . 200.—	125.—	75.—		
»	k = » . . . 500.—	494.45	5.55		
»	l = » . . . 250.—	250.—	—		
»	m = » . . . 9.000.—	9.000.—	—		
»	n = » . . . 892.50	800.—	92.50		
»	o = » . . . 2.900.—	2.666.80	233.20		
»	p = » . . . 12.000.—	12.000.—	—		
»	q = » . . . 1.100.—	978.—	122.—		
»	r = » . . . 600.—	—	600.—		
»	s = » . . . 3.000.—	1.423.94	1.576.06		
	<u>78.342.50</u>	<u>73.245.84</u>	<u>5.096.66</u>		

Lei . . .	78.342.50 =	Lei . . .	73.245.84 =	Lei . . .	5.096.66
Litera t =	2.000.— =	» . . .	— =	» . . .	2.000.—
» u =	2.000.— =	» . . .	1.294.50 =	» . . .	705.50
» v =	6.000.— =	» . . .	5.254.— =	» . . .	746.—
Suma . .	<u>88.342.50</u>		<u>79.794.34</u>		<u>8.548.16</u>
prin urmare sporul din bugetul cheltueleuru este in suma de . . . <u>8.548.16</u>					

C. Comptul escedentă arată următoarele beneficii :

Escedentul care aru fi trebuit sa resulte după bugetul curentu aru fi de	Lei	1.393.55
Agio la aurū vëndutū	»	112.05
Vindere de publicațiunii peste prevederile bugetare in scrisă a fondulū economilorū	»	156.35
Arenda moșiei Lămotesci, ce s'a arendatū din nou in anulū 1882, in scrisă la fondulū Năsturei Herăscu	»	1.994.26
și in fine să in scrie sporulū derivatū din bugetulū de cheltueli, cum se arētă mai susū	»	8.548.16
Suma	Lei	<u>12.204.37</u>

de aici se scade o diferință de lei 8 — dobândă ce s'a detrasū de onor. ministerū alū Cultelorū și Instrucțiunii publice pentru lei 8.000 ce s'a primitū ca acomptū de la Banca națională in decursulū sesiunei generale trecute pentru a plăti diurnele D-lorū membri, nefindū atunci suficientū numerariulū aflătorū in casă . . . . .

Lei 8.—

Deci, escedentulū curatū ađi este de . . . . . Lei 12.196.37

D. Fondurile vechi ale Academiei aflătoare in efecte suntū totū acele, fără schimbare in plus sau in minus, cui. s'aū arētatū in raportulū anulū 1881—1882 și anume :

I. Fondulū Zappa, cu

59 titl. rentă amortis. de 5% ₀ a Lei 5.000.—	Lei	295.000.—
3 ¹ / ₂ » » » » 5% ₀ » » 500.—	»	1.750.—
4 » » română » 5% ₀ » » 2.000.—	»	8.000.—
14 » » » » 5% ₀ » » 500.—	»	7.000.—
		<u>Lei 311.750.—</u>

II. Fondulū Cuza, cu

5 ² / ₈ titl. rentă amortis. de 5% ₀ a Lei 5.000.—	—	Lei 27.000.—
Reportū		<u>338.750.—</u>

Reportă. : 338.750.—

III. Fondula economiilor, cu

18 titluri rentă amortis. de 5 ^o / _o a Lei 5.000.—	Lei 90.000.—
3 „ „ „ „ 5 ^o / _o „ „ 500.—	„ 1.500.—
1 quitanță a Băncii naționale „ „ 20.000.—	„ 20.000.—
8 scris. fonciare rurale de 7 ^o / _o „ „ 100.—	„ 800.—
	<u>Lei 112.300.—</u>

IV. Fondulă Năsturelă-Herăscu, cu

5 titluri rentă română de 5 ^o / _o a Lei 2.000.—	—.—	Lei 10.000.—
---	-----	--------------

V. Fondulă Chițu, cu

1 titlu rentă română de 5 ^o / _o a Lei 500.—	—.—	Lei 500.—
---	-----	-----------

VI. Fondulă Danielă, cu

30 obligațiuni de Stată de 6 ^o / _o a Lei 500.—	—.—	Lei 15.000.—
--	-----	--------------

Suma fondurilor vechi Lei 476.550.—

Către acestea în anul bugetar din urmă încurseră trei fonduri nou, precum :

VII. Fondulă A. Fătu, cu

2 titluri rentă amortis. de 5 ^o / _o a Lei 5.000.—	—.—	Lei 10.000.—
cu cuponul de 1 Octombrie 1882.		

VIII. Fondulă G. Lazăr, cu

5 scrisuri fonciare rurale de 7 ^o / _o a Lei 1.000.—	—.—	Lei 5.000.—
cu cuponul de la 1 Ianuarie 1883.		

IX. Fondulă Eliade Rădulescu, cu

4 scrisuri fonciare rurale de 7 ^o / _o a Lei 1.000.—	Lei 4.000.—
1 „ „ „ „ 7 ^o / _o „ „ 200.—	„ 200.—
8 „ „ „ „ 7 ^o / _o „ „ 100.—	„ 800.—
cu cuponul de la 1 Ianuarie 1883.	Lei 5.000.—

În totală deci constă toate nou fonduri în sumă de . . . Lei 496.550.—

Prin urmă Academia posedă în efecte :

84 ² / ₈ titluri rentă amortis. de 5 ^o / _o a Lei 5.000.—	Lei 422.000.—
6 ¹ / ₂ „ „ „ „ 5 ^o / _o „ „ 500.—	„ 3.250.—
9 „ „ română „ 5 ^o / _o „ „ 2.000.—	„ 18.000.—
15 „ „ „ „ 5 ^o / _o „ „ 500.—	„ 7.500.—
1 quitanță a Băncii naționale „ „ 20.000.—	„ 20.000.—
30 obligațiuni de Stată de 6 ^o / _o „ „ 500.—	„ 15.000.—
9 scris. fonciare rurale „ 7 ^o / _o „ „ 1.000.—	„ 9.000.—
1 „ „ „ „ 7 ^o / _o „ „ 200.—	„ 200.—
16 „ „ „ „ 7 ^o / _o „ „ 100.—	„ 1.600.—

Suma ca mai susă. . . Lei 496.550.—

Îmi permit să arăt, că bilanțul Băncii naționale de lei 20.000 înlocuiește 20 obligații municipale a 8°/₁₀, ce sunt depuse acolo pentru conversiunea în alte noi a 5°/₁₀; totu așa sunt de înlocuit și 1 titlu rentă amortisabilă a 5°/₁₀ de lei 5.000 la fondul Zappa, și 1 obligațiune de Stat a 6°/₁₀ de lei 500 la fondul Daniel, de ore-ce acestea sunt eșite la sort.

E. Fondul societății craiovene pentru înaintarea învățământului public, în efecte depuse la Casa de depuneri, de consemnațiuni și de economii, este totu acela alu anului trecut și anume :

9 ¹ / ₂ titluri rentă amortis. de 5 ^o / ₁₀ a Lei 500.—	Lei 4.750.—	
1 scrisu fonciară rurală a 7 ^o / ₁₀ » » 1.000.—	» 1.000.—	
1 » » » » 7 ^o / ₁₀ » » 500.—	» 500.—	
1 » » » » 7 ^o / ₁₀ » » 200.—	» 200.—	
14 » » » » 7 ^o / ₁₀ » » 100.—	» 1.400.—	Lei 7.850.—
Saldul în favorul fondului este de.	Lei 888.35	
plus 34 cupone fonciare rurale a 7 ^o / ₁₀ scădute la 1 Iulie 1882 și 1 Ianuarie 1883, de.	» 217.—	
împreună.	Lei 1.105.35	Lei 1.105.35
(contra saldul anului 1881—1882 de	» 650.85	
resultă unu plus de	Lei 454.50	
ce derivă din dobânda efectelor din anul 1882-1883).		

In totalu fondul adă este de . . . . . Lei 8.955.35

F. Fondul publicării documintelor istorice Hurmuzaki a începutu anul cu unu sald de . . . . . Lei 2.073.65

A intrat :

de la Ministerul de finance pe 1882—1883	• 18.000.—
» » Lei 24.000 rentă amortisabilă cu cuponul de 1 Oct. 1882	» 600.—
» » vindere de publicațiuni	» 596.25
	Intrați. . . . . Lei 21.269.90

S'a plătit :

pentru tipar și legat.	Lei 15.085.—
secretarului comisiunii, remunerariu pe unu anu a lei 350 lunar.	» 4.200.— » 19.285.—
Rămâne saldul pe anul viitor de	Lei 1.984.90

și lei 24.000 titluri rentă amortisabilă a 5°/₁₀ allate și în raportul anului 1881-1882 și depuse la Casa de depuneri, de consemnațiuni și de economii.

G. Imi permită a aduce spre știință, că în cursul anului bugetar corentă a încursă de la prefectura Iașilor pentru înființarea de stațiuni metereologice suma de lei 300 și s'a înscrisă în compte separată.

După situațiunea până aici arătată, Academia posedă următoarea avere în efecte și numerarū :

Sub C. Escedentulă anului 1882—1883 de	Lei 12.196.37
• D. Efecte de la 9 fondurī	496.550.—
• E. Efecte ale fondului Craiovenū și	7.850.—
Numerarū alū fondului Craiovenū	1.105.35
• F. Numerarū alū fondului Hurmuzaki	1.984.90
Efecte ale fondului Hurmuzaki	24.000.—
• G. Numerarū intratū de la prefectura Iașilorū	300.—
In totalū	<u>Lei 543.986.62</u>

H. În fine amū onōre a arēta că numerariulū casei este de lei 3.453.37 bani în 11 Martie 1883.

Înceiandū raportulū comptabilităței până acum, primiți, vă rogū, Domnule președinte, încredințarea pre distinsel mele stime și considerățiunī ce vă conservū.

Bucuresci, 11 Martie 1883.

C. Iuga
Casierū-comptabilū

Domnule președinte,

Am onōre a presinta raportulū lucrărilorū făcute până ađi în decursulū sesiunei generale 1883, cândū se finesce și anulū bugetarū 1882—1883.

I. În raportulū comptabilității și alū casei din 11 Martie anulū corentū se arēta escedentū de	Lei 12.196.37
S'a înscrisū la 28 corentū dobānda de la lei 11.750 pe timpulū de la 20 Iulie 1883 până la incasarea versāmētului Zappa	204.70
	<u>Lei 12.401.07</u>

Se scade, ca dați :

a) la Banca națională o diferență dată pentru completarea sumei conversiunii obligațiunilor municipale de lei 20.240	Lei	40.—
b) la artic. cumpărat. de cărți.	»	193.—
c) » » aquis de chrisóve și monete	»	92.50
d) ce s'a cheltuit pentru trebuințele sesiunii și cancelariei până ađi		102.85 » 428.35

Remâne escedentú realú de . . . . . Lei 11.972.72
care sumá va fi înscrisá la bndgetulú de venituri pe esercițiulú 1883—1884.

II In raportulú sus-menționatú suma totalá a efectelorú Academiei este înscrisá cu nominalú . . . . . Lei 496 550.—
acéstá sumá s'a sporit cu lei 3000 ce derivá din conversiunea obligațiunilor municipale . . . . . » 3.000.—

Așa dará suma astá-đi este de . . . . . Lei 499.550.—

III. Numerarulú casei este astá-đi de . . . . . Lei 15.196.—
dupá intrarea și a versáméntului Zappa arélatú în raportulú din 11 Martie anulú corentú ca neincasatú.

Primiți, vă rogú, Domnule președinte, încredințarea pré deosibitei mele consideratiuni.

Bucuresci, 31 Martie 1883.

C. Iuga.
Casierú-comptabil.

ȘEDINȚA DIN 7 APRILIE 1883.

Raportulú D-lui N. Ionescu despre cronologia Moldovei de G. Seulescu (veđi Tomul memoriilor) se trámite de Academiá în cercetarea secțiunei respective.

D-lú *Sbiera* cere, ca Academia să interviná la guvernú pentru ca să se facá o lege obligándú pe autori și editori să depuná câte unú numérú de esemplare din operile lorú la Bibliotecele publice din Bucuresci și Iași, căci după ce nu se găsește de câtú cu anevoiá cărțile vechi, apoi totú așa de cu anevoiá va fi și pe viitorú ca cineva să-și dea sémá de mișcarea literará a epocii nóstre. N'avemú,

dice D-lu Sbierea, foi bibliografice și nici că potu existe până ce nu se voru afla deposite publice, care să primescă tôte cărțile ce se imprimă în țeră. Din cauza acestei dificultăți, după bibliografia publicată de Iarca nu mai pôte continua nici bibliografia lui Degman.

D-lu Urechîă arêtă că în calitate de ministru alu Instrucțiunei publice a prevenitû dorința D-lui Sbierea și a și trecutû prin Senatû proiectulû sêu de lege prin care autoril și editoril se obligă a da câte trei esemplare Bibliotecelorû Academiei și a celorû publice din Iași și Bucuresci. Să rugămû pe D-lu ministru actualû de a susține acelu proiectû de lege și în Cameră și lucrulû este terminatû.

Procesû verbalû alû secțiunei de litere. (Anexa J).

Se ia în desbatere procesulû verbalû alû secțiunei literare. La punctul 1-iu D-lu Urechîă arêtă, că D-lu Hasdeu a fostû rechiămatû conformû votului Academiei.

D-lu Sion declară, că dacă D-lu Hasdeu va veni până mâne la îndatorirea sa, ca secretarû alû secțiunei, D-lul este gata a-l recede loculû. Academia adoptă art. I cu acestâ explicațiune.

Punctele 2 și 3 suntû aprobate întocmai de Academia.

Academia aprobă ca teasă pentru anulû 1885 a premiului Lazărû pe aceea propusă de secțiune. (Anexa K).

Budgetulû.

D-lu Babeșû dă cetire proiectulû de budgetû la veniturî și cheltueli arêtândû diferențele între acestû budgetû și celû de anulû trecutû și la veniturî și la cheltueli, echilibrându-lû cu unû escedentû de trei mil nouă sute nouă-deci și trei lei și șapte-deci și doui banî (3,993 lei 72 banî. (Anexa L).

Academia votéză cu unanimitate întregulû paragrafû alû veniturilorû după cum este presintatû de comisiune.

Se pune în desbatere cifra onorarielorû și a diverselorû diurne și se primesce după proiectulû comisiunei, afară de onorariile scriitorulû, care se lasă la suma de una sută două-deci lei No 120 pe lună.

Se adoptă cu unanimitate de Academia punctele următore : La suma pentru tipărire a colecțiunei Iarnik, D-lu Alecsandri cere, ca a-

cestu paragrafū sǎ pórte titlu de tipǎrire de poesii populare, cǎci nu aré a se tipǎri numai colecțiunile Iarnik Barsanū.

Academia încuviințéază, ca din acéstǎ sumǎ de 2000 lei doué mi se plátéscǎ D-lui Sion, de corecturǎ cǎte dece lei de cólǎ.

La paragrafulū *tipǎririlorǎ*, votatū de Academiǎ în sesiune generalǎ, se otǎrésce suma de trei mi cinci sute lei, No. 3,500.

Tóte cele-l-alte puncte suntū aprobate întocmai dupǎ proiectulū comisiunei.

Se votéază în totalū partea cheltuielilorū cu unanimitate.

Felicitare Majestǎței Sale Regelui.

La propunerea D-lui președinte, Academia votéază a se espedia o telegramǎ de felicitare cǎtre Majestatea Sa Regele, cu ocasiunea aniversǎrei nașterei sale, din 8 Aprilie.

ANEXA J.

Sub Președința D-lui *V. Alecsandri*.

Secretarū : D-lū *Sion*.

Membri presinți : *Alecsandri V., Caragiani I., Quintescu N., Romanu Al., Sbierea I., Sion G.*

Secțiunea întrunindu-se astǎ-đi și mai 'nainte de tóte urmǎndū a-și completa oficiulū în urma demisiunii secretarului ei, D-lū Hasdeu, a procesū la o nouǎ alegere în locu-l și în unanimitate a alesū pe D-lū G. Sion, iar pe D-lū Romanū vice-președinte

D-lū *Caragiani* dǎndū lecturǎ raportului sēu fǎcutū asupra traducerii lui Plutarchū fǎcutū de D-lū Georgescu, Secțiunea, vėdėndū cǎ traducėtorulū n'a fǎcutū lucrarea sa conformū cu proba premiatǎ, al-

terându în mare parte textul, opinază a se inapoa manuscriptul traducătorului, cu observațiunile D-lui Caragiani.

III. D-lu *Romanu* raportându asupra traducerii lui Titu Liviu, care s'a găsitu bună, secțiunea opinază ca să se pună sub tiparū până la 25 côle sub revisuirea D-lui G. Sion, care va preveghia atât esactitatea textului câtu și fidelitatea traducerii.

RAPORTU DESPRE MANUSCRIPTULU TRADUCEREI LUI PLUTARCHU.

Sub-semnatul, însărcinatū de secțiunea filologică de a esamina manuscriptul traducerii lui Plutarchu și a raporta, amū onôre a vē supune următorele :

Amū cetitū, pe câtu ml-a permisū timpulū, cea mai mare parte din manuscriptulū în cestiune și amū constatatū, că stilulū în genere este curgătorū și limba corectă. Comparându-lū însă cu textulū originalū amū găsitū multe părți traduse forțe liberū și abătute cu totulū din textū, iar altele traduse neesactū.

Spre a se vedea acēsta, dāmū ca probă câte-va esemple luate din cele patru d'ântēiū capitole din viēta lui Numa.

Capitolulū I.

Traducătorulū traduce :

1. Multă desbatere s'a făcutū și despre anii, în cari a trăitū regele Numa. Textulū dice : "Εστι δὲ καὶ περὶ τῶν Νουμᾶ τοῦ βασιλέως χρόνων, καθ' οὓς γέγονε, νεανικῆ διαφορά, adecă : este o *desbatere copilărescă* și despre anii etc.

2. De și vechile genealogii se parū a se cobori esactū la dēnsulū. Textulū dice : καίπερ ἐξ ἀρχῆς εἰς τοῦτον κατὰγεσθαι τῶν στεμμάτων ἀκριβῶς δοκοῦντων, adecă : de și de la inceputū se pare esactū că genealogiile familiilorū regale (și mai esactū corōnele) se suie la elū.

3. Unū ôre-care Clodiu insistă, că vechile acele table de nēmuri s'aū distrusū în timpulū de pradării cetăței de către Gali; textulū dice : Κλώδιος τις ἰσχυρίζεται, τὰς ἀρχαίας ἐκεῖνας ἀναγραφὰς ἐν τοῖς Κελτικοῖς πάθει τῆς πόλεως ἠφανίσθαι. adecă

ună ore-care Clodiu susține că acele vechi inscripțiuni s'au nimitit în nenocirile Celtice ale orașului.

4. Se dice dar că Numa a fost auditoru a lui Pitagora ; dar unii pretindă cu stăruință că Numa n'a avut cătuși de puțin cunoscință de învățatura elenică. Textul dice : Λεγομένου ως Νουμάς γενεοτο Πυθαγόρου συνήθης, οί μὲν ὅλως αἰτοῦσι μὴδὲν Ἑλληνικῆς παιδείσεως Νουμᾷ μετεῖναι, adică de și se dice cum că Numa a fost cunoscutu lui Pitagora, unii pretindă absolutu că Numa n'a avut de locu parte de cultură grecăscă.

5. Și că unu Pitagora Spartanu, textul dice : Πυθαγόραν τὸν Σπαρτιάτην, adică Pitagora Spartanulu (cu articolu).

6. In alu cărei alu treilea anu fu aședat Numa la împărătiă, textul dice : ἧς ἔτει τρίτῳ Νουμάς εἰς τὴν βασιλείαν κατέστη, adică în alu treilea anu alu căria Numa ajunse la domniă (iar nu la împărătiă, căci pentru împăratu și împărătiă Plutarchu are cuvintele αὐτοκράτωρ și αὐτοκρατορία).

7. S'au introdusu, textul dice : ἀναμειχθῆται, adică s'au amestecat.

8. Prin indempnulu și învățatura acelu Pitagora. Textul dice : Πυθαγόρου διδάξαντος, adică prin învățatura lui Pitagora.

9. Pe cătu se pôte deduce din luptele olimpice, textul dice : καὶ μάλιστα τοῦς ἐκ τῶν Ὀλυμπιονικῶν ἀναγομένους, adică și mai cu semă pe cei cari se suie de la invingători la serbările olimpice.

10. Mai târdiū, textul dice : ὀψέ, adică târdiū sau forțe târdiū. căci acesta însemnă ὀψέ.

11. Plecându de la propriulu inceputu alu țerei, textul dice : ἀρχὴν οἰκίαν λαβόντες, adică luându ca punctu de plecare unu timpu bine cunoscutu (fami-liarū, dice textul).

Capitolulu II

12. Insoțitu de multă turburare și vijeliă, textul dice : ἕνα πνεῦματι καὶ ζάλῃ, adică cu vântu și vijeliă.

13. Tótă mulțimea cea-l-altă a fugitu spăimântându-se, textul dice : τὸν ἄλλον ὄμιλον ἐκπλαγέντα συνέβη φυγεῖν, adică cea-l-altă mulțime s'a întemplatū să fugă de spaimă (sau înspăimântându-se).

14. Și vorba se respândise în poporū, textul dice : καὶ λόγον ῥῆναι ἐν τῷ δήμῳ, adică și se respândi vorba în poporū (nu : se respândise).

15. De mai nainte urându-li-se de a mai fi stăpâniți de împărați și vroidū să strămute puterea în mânilorū. Textul dice : ὡς πάλα βαρυνόμενοι τὸ βασιλεύεσθαι καὶ μεταστῆσαι τὸ κράτος εἰς αὐτοῦς θείλοντες, adică de multu fiindu-le greu de a fi guvernați de rege, și vroidū să facă să trecă puterea în mânilorū.

16. Acastă bănuelă însă ei o mai potoliau înălțându prin onori pe Romulus

de o potrivă cu zei. Textulă dice : τάτην μὲν τὴν ὑπόνοιαν ἐθεράπευον εἰς θεῶν τιμὰς ἀνάγοντες, adecă această bănuelă o moderau atribuindă disparițiunea lui Romulus la nisce onoruri dumnezeesci.

17. Ci a fostă chiămată la o sorte mai bună. Textulă dice : κρείττονος ὄντα μοίρας, adecă că este de o natură superiără.

18. Și patricienii interesându-se (din diferite interese) se bănuiaă unii pe alții, textulă dice : τῶν πατρικίων ἐν ὑποψίαις ἐκ τοῦ διαφόρου πρὸς ἀλλήλους, adecă și patricienii se bănuiaă unii pe alții din cauza neînțelegerilor dintre dēnsii.

19. I-aă primită la dēnsii, textulă dice : ἐπὶ τὰτα δεξζμένων, adecă I-aă primită la acestea.

Capitolulă III

20. Că care din ele să alegă rege din cea-l-altă, textulă dice : ὡπτε τὴν ἑτέραν ἐκ τῆς ἑτέρας ἀποδειξαι βασιλέα : adecă ca una să alegă rege din cea-l-altă.

21. Căci cu chipulă acesta s'arū fi curmată, textulă dice : μάλιστα γὰρ ἂν οὕτως ἔν τε τῷ παρόντι πάσασθαι, adecă căci eredeauă că astū-felū mai cu sēmă s'arū fi putută curma.

22. Afectuosū, textulă dice : εὖνον, adecă favorabilū (sau bine-voitorū).

23. Sciutū, γνώριμον, adecă cunoscutū.

24. In cătū la numirea lui I-aă prīnitū. ὡπτε αὐτοῦ ὀνομασθέντος δεξζασθαι, adecă in cătū, cum i s'a pronunțatū numele, I-aă primitū.

25. Spre a merge să-lū rōge ca să vie să-și primescă împērația, textulă dice : ἤκειν δεηρομένους καὶ λαβεῖν τὴν βασιλείαν adecă să-lū rōge să vie și să ia domnia.

26. Bărbatū fōrte reputatū, textulă dice : ἀνδρὸς εὐδοκίμου, bărbatulă cu bună reputațiune.

27. Din o preursire divină, textulă dice : κατὰ τινα θεῖαν τύχην, adecă după o întēplare dumnezeescă (sau providențială).

28. Care și acēstă di este cea înainte de a unsprezecea din calendele lui Maiū, textulă dice : αὕτη δὲ ἔστι πρὸ δεκαμῆς καλανδῶν Μαίων, adecă iar acēsta este înainte de a unsprezecea di a calendelorū lui Maiū.

29. Fiindū de la natură cu o bună aplecare spre orī-ce virtute, textulă dice : Φύσει πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν εὖ κεκραμένος τὸ ἦθος, adecă avēndū din natură unū temperamentū bine organisatū penfru orī-ce virtute.

30. Insă și pe cele plăcute la barbari, textulă dice : εὐδοκίμοισαν, adecă cu bună reputațiune (sau bine vēdute).

31. A gonitū din sufletulă sēu pasiunile, textulă dice : τὰ πάθη τῆς φυγῆς ἐκποδῶν ποιησάμενος, adecă pasiunile sufletulăi le a gonitū.

Notă. Multe frase din textū suntū traduse schimbându-se pozițiunea cuvinte-lorū fără nici unū motivū, de exemplu capitolulă III : *veri-ce luxū și desfātare,*

textulă dice : τρυφήν και πολυτέλειαν, adecă desfătare și luxū. Mai la vale : βασι
 și *desfătari*, textulă dice : ἡδυσπλαθείας και πορισμός, adecă desfătări și bani. Iar
 la capitolulă IV : cu *ună omă sobru* și *cuviosū*, textulă dice : θείου και σωφρονος
 adecă *cuviosū* și *sobru*.

Capitolulă IV.

32. Dee, θεάς, in locū de *dină* saū *deiă*.

33. Bucurându-se, textulă dice : γεγυμένους adecă *gustându*.

34. Carī se presupunū că ar fi stătutū *fericiți* și *iubiți* de *dee*, textulă dice :
 εὐδαιμόνων και θεοφιλῶν γενέσθαι δοκοῦντων, adecă *carī* parū (saū *trecū*) că aū *foști*
fericiți și *iubiți* de *dine*.

35. Și cu *mai multū* *cuvēntū*, textulă dice : Και που λόγον ἔχει, adecă și *chiar*
este o vorbă că.

36. Se pare ca... se *voescă*, ἐθέλειν πυνεῖναι (λόγον ἔχει), adecă *este vorba* că
voesce.

37. Să se *pōtă* *asocia* și să se *iubescă* unū *corpū* *omenescū* și *frumusețea*
 lui, textulă dice : κοινωνία και χάρις σώματος ἀνθρωπίνου και ὠρας, adecă să se
impreune cu unū *corpū* *omenescū* și să *găsescă* *orești*-*care plăcere* la *frumu-*
sețea lui.

38. Ori-cândū, textulă dice : ὅσάκις, adecă *de câte ori*.

39. Se *mai* *dice*, textulă dice : μυθολογούντες, adecă se *povestesc*.

40. Iar *pentru* *Sofocle* se *dice* că *chiarū* in *viețā* *fiindū* a *foști* *visitatū* de
Esculap, *despre* *care* *acestā* *vorbă* și *până* *acum* *incă* *există* *numeroșe* *doveđi*
 și că *după* *mōrtea* *lui* unū *altu* *i-ar* *fi* *făcutū* *inmormēntarea* ; textulă dice : Σο-
 φοκλεί δὲ και ζῶντι τὸν Ἀσκληπιὸν ἐπιζενωθῆναι λόγος ἐστὶ πολλὰ μέχρι δεῦρο δια-
 σώζων τεκμήρια, και τελευτήσαντι τυχεῖν ἑαφῆς ἄλλος θεός, ὡς λέγεται, παρέσχεν,
 adecă : *iarū* *despre* *Sofocle* *este o vorbă* că *chiarū* *pe* *când* *trăia*, *Esculap* *s'a*
găsduitū *la* *elū* și... *după* *ce* *a muritū*, unū *altū* *deū* *a* *făcutū*, *cum* *se* *spune*,
 să *capete* *inmormēntare*.

Fără a *mai* *preluogi* *citațiunile* *din* *totū* *capitolulū* *alū* *IV-lea*, in
care *mai* *suntū* *incă* *pasagie* *greșitū* *interpretate*, *subscrisulū* *față* *cu*
cele *espuse* *mai* *susū*, *este* *de* *părere* *ca* *manuscriptulū* *in* *cestiune*
alū *traducerei* *lui* *Plutarchū* *să* *se* *recomande* *traducătorulū* *a-lū* *mai*
revedea *și* *a-lū* *indrepta*, *comparându-lū* *cu* *textulū* *originalū*, *de* *la*
care *sa* *fiă* *invitatū* *a* *nu* *se* *abate*.

Raportorū, *I. Caragiani*.

1883, Aprilie in 3.

ANEXA K

SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

Procesu-verbalu alu ședinței din 7 Aprilie 1883.

Sub Președința D-lui *Em. Bacaloglu*.

Secretarū : D-lū *Gr. Ștefănescu*.

Membri presinți : DD. *Em. Bacaloglu*, *Porcius*, *Ioan Ghica*, *Dr. Fētu*,
Dr. Felix, *Ștefănescu*, *Brândză*.

În urma comunicărei Onor. Delegațiunii, pentru a ne ocupa cu tesa de pusū la concursū pentru anulū 1885 alū premiului Lazărū, secțiunea a decisū a rămănea totū tesa ce a fostū pusă pentru anulū acesta și pentru care nu s'a presintatū nici unū concurentū, și anume :

• *Studiū asupra agriculturēi, industriei și comerțului în Româniū.* •

Lucrarea va trata despre starea actuală a acestorū trei ramuri de producțiune și despre mijlocele de a le ameliora. O ochire asupra istoriei economice a României în secolii 17, 18 și 19, va precede acestū studiū.

Lucrarea va fi făcută din punctulū de vedere economicū și tehnicū. Manuscrisulū trebuie să cuprindă materiă pentru celū puținū 300—400 pagine de tiparū în-8° garmondū. Termenulū lucrării va fi până la 31 Decembre 1884.

ANEXA L.

BUDGETULŢ ACA
PE EXERCITIULŢ 1883-84 DE LA

I. VENITURŢ					
Ecedentele din anulŢ 1882-1883.					11.972 79
FondurŢ cu destinaŢiune generalŢ					
FondurŢ comune :					
a.	DotăŢiunea Statului, subvenŢiune anualŢ				20.000
b.	FondulŢ Zappa :				
	Cupone de rentŢ amortisabilŢ a 5 la sutŢ.	296.750	14.837	50	
	românŢ	15.000	750		15.587 50
c.	VărsămintulŢ Zappa :				
	VărsămintulŢ anualŢ de galbenŢ 1000				11.750
d.	FondulŢ EconomizilorŢ :				
	CuponulŢ de rentŢ amortisabilŢ a 5 la sutŢ	91.500	4.575		
	municipalŢ	23.000	1.150		
	foniciarŢ ruralŢ	800	56		
	ProdusulŢ vinderŢ publicaŢiunilorŢ		1000		6.781
e.	Prelevări de la :				
	FondulŢ Căsa :				
	Din Lei 1.350. — a 15 la sutŢ. L. 202. 50 —		202	50	
	FondulŢ NăsturelŢ-Herescu :				
	Din Lei 10.550. — a 15 la sutŢ. L. 1.582. 50 —				
	" " 4.055. — a 15 " " " 608. 25 —				
	" " 500. — a 15 " " " 75. —		2.265	75	
	FondulŢ DanieltŢ :				
	Din Lei 900. — a 15 la sutŢ L. 135. —		135		
	FondulŢ A. Fătu :				
	Din Lei 750. — a 15 la sutŢ L. 112. 50 —		112	50	
	FondulŢ George LazărŢ				
	Din Lei 525. — a 15 la sutŢ L. 78. 75 —		78	75	
	FondulŢ Eliade-Rădulescu :				
	Din Lei 525. — a 15 la sutŢ L. 78. 75 —		78	75	2.873 25
	FondurŢ cu destinaŢiune specialŢ				
a.	SubvenŢiuni de la StatŢ :				
	Pentru publicaŢiuni	L. 10.000. —			
	premulŢ G. LazărŢ	3.000. —			
	Eliade Rădulescu	5.000. —			20.000
b.	FondulŢ Căsa :				
	Cup. de rentŢ amortisabilŢ minus prelevăŢil 15 la sutŢ	L. 1.350. —	87.000		
		202. 50			1.147 50
c.	FondulŢ NăsturelŢ-Herescu :				
	VenitulŢ moŢiei NăsturelŢ	L. 10.550. —			
	minus 15 la sutŢ	1.582. 50	L. 8.967. 50		
	VenitulŢ moŢiei Lămotescil	4.055. —	3.446. 75		
	minus 15 la sutŢ	608. 25			
	Cup. de rentŢ românŢ	500. —	10.000		
	minus 15 la sutŢ	75. —	425. —		11.839 25
d.	FondulŢ DanieltŢ :				
	Cup. de ObligaŢiuni de StatŢ	900. —	15.000		
	minus 25 la sutŢ.	135. —	L. 765. —		765
e.	FondulŢ A. Fătu :				
	3 Cupone de rentŢ românŢ	750. —	10.000		
	minus 15 la sutŢ	112. 50	637. 50		637 50
f.	FondulŢ G. LazărŢ :				
	3 Canone funciare rurale	525. —	5.000		
	minus 15 la sutŢ L. 78. 75				
	avans	141. 25	L. 383. 75		383 75
g.	FondulŢ Eliade-Rădulescu :				
	3 Cupone fonciare rurale	L. 525. —	5.000		
	minus 15 la sutŢ L. 78. 75				
	avans	141. 25	L. 383. 75		383 75
h.	FondulŢ CrăloveniŢ :				
	Cup. rentŢ amortisabilŢ	L. 237. 50	4.750		
	foniciarŢ ruralŢ	217. —	3.100		
	In saldulŢ din 1882-1883	1.105. 25	L. 1.559. 85		1.559 85
i.	FondulŢ ChiŢu :				
	In rentŢ românŢ a 5 la sutŢ		500		
	numerarŢ		668	75	2.228 60
		807.800			107.839 89

DEMIEI ROMĂNE

1 APRILIE 1883—1 APRILIE 1884.

H. CHELTUELI					
Cheltueii proprii ale Academiei					
A. Personalu					
a.	Diurnele sesiunii generale		22.500		
b.	„ „ „ şedinţelor ordinare		6.500		
c.	„ „ a patru membri delegaţi		1.000		
d.	Remunerările secretarului generalu pe 1 anu a Lei 300 lunar		3.600		
e.	„ „ a trei secretari de secţiune pe 11 luni a Lei 300		3.300		
f. <i>Apunamentele funcţionariloru pe 1 anu :</i>					
	1 Casieru-comptabilu a Lei 400 — L. 4.800.				
	1 Bibliotecaru-Archivistu „ „ 350. — „ 4.200.				
	1 Copist „ „ 120. — „ 1.440.				
	1 Servitor „ „ 100. — „ 1.200.		11.640		
g.	Proces		300		
h.	Ajutorulu Epitropiei Sf. Vineri		400	48.040	
B. Materialu					
i.	Spese de Cancelarie, materialu, Inchişitu, etc.		1.200		
j.	Mobiliaru cu o Casă mare de foru şi dulapuri		2.500		
k.	Spese neprevăzute		800		
l.	Spese de expedit. publ. şi primiriu lor		900	4.800	62.840
<i>Premii, Aquisiţiuni, Tipărituri</i>					
A. Premii					
m.	Premiulu Heliade-Rădulescu (Nota)		5.000		
n.	„ „ Năsturelu		4.000		
	„ „ Craiovenu		1.500	10.500	
B. Aquisiţiuni					
o.	Monete, Chrisoave		765		
p.	Cărţi de fire-care secţiune legatulu lor a Lei 800. — L. 2.400. „ 900		5.200	3.985	
C. Tipărituri					
q.	Anale		10.000		
r.	Tipăritura posivilor populare		2.000		
s.	Titu Liviu		1.100		
t.	Cantemir		800		
u.	Coroşi		2.000		
v.	Monumente epigrafice		2.000		
w.	Vazarlam şi Iosafatu		1.000		
x.	Codicele Voroneţianu		3.100		
y.	Tipăriturile votate de Academie		3.500	25.300	39.765
8	Explorări la Sidonia în Banat (remanu de anu)				250
4	Capitalisarea fondurilor speciale		5.000		
	Premiulu G. Lazăr pe 1883		5.000		
	„ „ Năsturelu pe 1883		1.147 50		
	Procentele fondului Cuza pe 1883—1884		637 50		
	„ „ A. Fftu pe 1883—1884		383 75		
	„ „ G. Lazăr pe 1883—1884		383 75		
	„ „ Eliade Rădulescu pe 1883—1884		59 85		
	Saldulu fondului Craiovenu.		668 75	13.281 10	13.281 10
	Adausulu şi procentele fondului Chişu				1.213 72
5	Excedent				107.349 82

Votatu în şedinţa de la 7 Aprilie 1883.

V. Babeşu, Gr. Stefănescu, G. Sion.

NB. În şedinţa de la 8 Aprilie 1883 nefiind votatu acestu premiulu de L. 5000. Se trece la Capitalisarea fondurilor.

8 Aprilie 1883.

C. Iuga.

ȘEDINȚA DIN 8 APRILIE 1883.

Sub președința *P. S. S. Melchisedec*.

Secretar general : D-lă *V. A. Urechid*.

Academia aprobă procesul-verbal al secțiunii literare din 8 Aprilie, relativ la fixarea premiului Eliade pentru 1884.

D-lă secretar general cetește procesul-verbal al secțiunii istorice, din 7 Aprilie.

Academia aprobă punctul I-iu, relativ la informațiunile de dată D-rului Meyer, din Berlin.

Asemenea punctul al 2-lea : Tipărirea în Anale a manuscriptului «Cronologia Moldovei» de G. Seulescu.

De asemenea al 3-lea și ultimul punct relativ la publicarea celor două documente de la Mihail Viteazul, autografiate de repositatul Papiu Ilarianu, împreună cu traducerea și notele relative de D-lă Urechid.

Premiul Năsturelă Herescu de 4000 lei.

D-lă *Stefănescu*, secretarul comisiunii de nouă, cetește raportul comisiunii.

D-lă Dr. *Felix* rogă să se modifice pasagiul relativ la cartea D-lui Xenopolu. D-lă Felix n'a fost atăt de aspru în raportul său special, ci a arătat, că lucrarea coprinde multe aprecieri juste, și utile informațiuni. De altmintearea lucrarea nu este de premiată de și nu este lipsită de valoare.

D-lă *raportator* justifică redacțiunea pasagiului, care este personală a sa.

D-lă *Ionescu*. Observațiunea D-lui Dr. Felix este exactă. D-lă *Stefănescu* ca raportator general al comisiunii nu reflectă în raportul său numai opiniunea D-lui Dr. Felix, ci și a discuțiunilor comisiunii. Diferința de nuanță în redacțiune resultă deci de acolo. D-lă Felix să fiă mulțămît, că juste sale observațiuni se publică în Anale, unde ia loc și raporturile speciali. De altmintearea, de re-

dacțiunea raportului generalu, câtu privesce forma, D-lu raportatoru generalu este singuru răspunđătoru de ea.

D-lu *Alecsandri* cere schimbarea de la pasagiulü relativü la lucrarea D-lui Hasdeü, a vorbei «*incoherentü*», înlocuindu-se prin «*fără logică.*»

Se esplică, că acéstă vorbă în raportü nu are însemnarea francesă.

D-lu *Caragiani* cere, să se ștérgă din pasagiulü relativü la poeziile D-lui Păcățeanu motivulü, că scriitorulü nu a cunoscutü arta poetică a lui Horațiu, căcl au esistatü mulți poeți fără să fiă cunoscutü acéstă lucrare.

D-lu *Baritü* admite ștergerea, adăogëndü, că acesta este numai unul din motivele nepremierei, căcl scriitorulü pe lângă altele nu-și cunósce limba.

P. S. S. Melchisedecü, la pasagiulü despre Gasterü dice, că n'a pusü ca motivü alü nepremierei, aserțiunea D-lui Gasterü, că D lui este celü în-téiü, care s'a ocupatü de literatură Română din punctulü de vedere alü opului sëü. Acesta nu este unü motivü, ci amü semnalatü aserțiunea numai în trecétü, iarü motivele suntü altele arătate în raportü

D lü *Urechü*, pentru punerea votului cere să se facă votulü deosebitü la conclusiunea despre fiă-care carte, căcl suntü membri, cari potü să nu împărtășescă opiniunea majorității, sau chiarü a unanimității comisiunei.

D-lü *Ionescu* este de aceeași părere : s'arü putea întempla ca unü concurentü căđutü la comisiune să se ridice la plenu. — Se pöte, de exemplu, ca D lü *Baritü* să vină a susține înaintea plenui raportulü sëü asupra operei D-lui Meitani și plenulü să-i dea dreptate în contra conclusiunei comisiunei. Arü fi voitü să-i răspundă D-lui *Caragiani*, care a cerutü să se ștérgă din raportulü asupra operei D-lui Păcățeanu vorbele «*că nu a cunoscutü arta poetică a lui Horațiu.*» Da! este lucru elementarü, a esistatü ómeni înainte de Horațiu. D-lü *Ionescu* termină, cerëndü votarea pe conclusiuni asupra fiă-cărei cărți.

D-lü *Ghica* intrébă, decă D-lü Crăiniceanu a depusü cartea D-sale, la timpulü legiuitü la Academiă. D-lui nu are cunoscintă despre dënса

D-lu *Stefănescu* combatе opiniunea D-lorū Urechia și Ionescu, autorisatū pe practica de până astă-dl. Numai acele conclusiuni se votează, cari suntū favorabile unei lucrări și acelea cari aū întrunitū celū puținū o minoritate în comisiune. Operele respinse în unanimitate nu se punū la votū în plenū.

D-lu *Ionescu* esplică D-lui Ghica, că opera D-lui Crăinicenu a intratū în termenū regulamentarū și că a fostū esaminată prin unū hârbatū specialū, prin D-lu generalū Fălcoianu.

D-lu *Barițu* susține opiniunea D-lorū Urechia și Ionescu, cerendū ca fiă-care din cele 11 conclusiuni să fiă supuse aprobării plenului.

D-lu *președinte* constată douē opiniuni: *Prima*, susținută de DD. Ionescu, Urechia, Barițu, și a *doua*, a D-lui Ștefănescu, întemeiată pe practica din trecutū.

D-lu *Quintescu* se unescе cu opiniunea D-lui Ștefănescu, căci numai budgetulū de ordinarū se desbate pe articole, iarū la raportulū pentru premii se votează numai conclusiunile, cari aū numai majoritatea saū celū puținū o minoritate.

D-lu *Alexandri* este pentru votarea conclusiunilorū comisiunei, cari aū întrunitū majoritatea, căci altmintrelea la ce arū servi unū raportū generalū, decă arū trebui să discutămū raporturile speciali, și apoi acēsta arū fi și o pierdere mare de timpū.

D-lu *Bacaloglu* dīce, că, ca în tōte corpurile deliberante, se cuvine să se voteze conclusiunile fără alegere de aū saū nu majoritatea comisiunei. Să nu credemū, că cu acēsta vomū perde multū timpū.

D-lu *Papadopolu-Calimachū* voescе să nu se schimbe norma din alți ani, care este acea indicată de D-lu Ștefănescu.

D-lu *Caragiu* este de opiniunea D-lorū Ionescu, Urechia, Bacaloglu, deci cere, ca tōte conclusiunile să trecă prin votulū plenului, altmintrelea amū face o lucrare neregulată.

D-lu *președinte* pune la votū părerea D-lorū Ionescu, Urechia, Barițu etc. și ea nu intrunescе de câtū 10 voturi din 21, deci se pune la votū conclusiunea comisiunei unanimă în privința premieri operei D-lui Crăiniceanu. Aū votatū 21 membri, voturi albe 16, adecă cu 2 mai multū de câtū cele douē treimi cerute de regulamentū.

D-lu *președinte* voesce a pune votul pentru cartea D-lui Meitani, care a intrunit o minoritate de două voturi în comisiune.

D-lu *Ionescu* cere prealabila cetire a raportului D-lui Barițu despre această operă.

D-lu *Barițu* dă cetire raportului.

D-lu *Ionescu* amintesce obiecțiunile ridicate în comisiune contra premierei operei D-lui Meitani : întâi, fasciculele operei de la primele numere sunt numai reproduceri de articoli din inctatul jurnalului Presa ; alu doilea, tonul lucrării este de violență polemică, precum s'a putut vedea din pasagiul relativu la libertatea presei, cetită în comisiune de D-lu Maiorescu. Se pôte ca fasciculele mai noi, de la alu 7-lea încôce, să fiă mai puțin pline de polemică violentă, dar ce impresiune au făcut aceste fascicule noi în anul acesta ? la noi, forțe neînsemnate impresiune. D-lu Barițu dice, că nu așa în Ardealu. Se pôte, dar noi cerem mai multu constituționalismu de cât pe acolo. Bărbații noștri de Statu, cari luptă pentru fundarea regimului constituționalu nu s'au interesat de publicațiunea această a D-lui Meitani și nu au luat-o de călăuză, de ôre-ce în operă se vede, că autorul nu are convicțiuni tari constituționale. Arată câte-ve exemple, cari învederază, că nu e de ajuns să dicem că avem Constituțiunea cea mai liberală : care este opiniunea D-lui Meitani în privința cloturei discuțiunei în Camera, carea sugrumă cuvântul ? Pe lângă acestea, opera este nesfârșită și apoi nici nu înțelege multu ce va să dică naționalitatea, ori nu pune destulă discrețiune cându vorbesce despre ea. Gânditu-s'a la situațiunea acelor Români, cari locuesc sub guvern străin ? Putea să vedă în ce modu s'au armonisat interesele naționale într'o țără ca Elveția, unde Germani, Francesi, Italiani și Romanci trăesc în perfectă armonie și iubire. Deci, pentru aceste cuvinte, a votat și va vota contra premierei acestei opere.

D-lu *Sion* întâmpină obiecțiunea D-lui Ionescu : Și pe aturea Academiele au premiatu cărți esite din prealabile articole de diare. Nici o carte nu este perfectă ; despre toate se pôte face critică ; cartea D-lui

Meitani este pr e bine scrisă, de c at u p ote să nu ne convină vederea lui politice, ea însă cuprinde pasage de un u stil u laudabil u.

D-l u *Alecsandri*, tocmai cu stilul u nu e mulțamit u, apoi nici cu caracterul u sau natura lucr arei : pentru comentariul de legi se cere sânge-rece ; scrierea D-lui Meitani este o lucrare de jurnalist u pasionat u ; în ea se manifestă diversele lupte de partite, și încă cu violență și cu mare nedreptate ori întunecare a istoriei. Comentariile se c ade u să fiă nep artinitore și nu cu stilu sv ap aiat u.

D-lŭ *Bacaloglu* cere, ca mai  nt e u Academia să voteze asupra în treburilor : dec a cartea D-lui Meitani este sau nu admisibilă pentru votare ca op u de premiat u.

D-lŭ *Ghica*, explic and u regulamentul u, înțelege, că o carte care nu va întruni votul u majorit atei Academiei nu are să se mai pună la alt u vot u după art. 10 din regulamentul u.

Academia consimte la ac est a interpretare și pun endu-se la vot u premiarea operei D-lui Meitani, ea este respus a cu șapte voturi pentru și 14 contra din 21 votanți.

Concursul u didactic u.

D-l u *Roman u* cetesce raportul u comisiei pentru premiul u didactic u.

Academia pune la vot u premiarea operelor u didactice presintate de D-l u Manliu. Concluziunea este aprobată cu 16 voturi din 19 votanți.

Cererea D-lui Sbierea de a i se da cărți d en Biblioteca afar a din țeră.

D-l u Sbierea r og a Academia, să incuviințeze a lua la Cernăuți cărți din Biblioteca ei, în interesul u lucr arei relative la Codicele Voroneșianu.

Secretarul u-general u ar et a Academiei, că nu a putut u satistace o asemenea cerere a D-lui Sbierea, în lipsa unul regulament u al u Bibliotecel și că nici este de părere, că ori-ce cărți rare ar u putea fi scóse din Biblioteca afar a și mai ales u peste otar u ; dar plenul u va decide cum va crede, de  re-ce comisiunea ad-hoc nu ne-a adus u proiectul u de regulament u ce i s'a cerut u.

D.D. *Papadopol u, Ioan u Ghica, Baril u, Babeșu. Quintescu* susțin u, ca cestiune de principiu, să nu se dea cărți din Biblioteca nu numai peste otar u, dar nici în Bucuresci, afar a din localul u Bibliotecel, în

interesul conservării lor, mai ales a cărților, cari nu se află în vîndarea dîlnică.

D-lu *Sbiera* insistă asupra cererei D-sale, cerëndu de la Academia unu votu afirmativu sau negativu.

D-lu *Fălcoianu* rögă pe D-lu *Sbiera* să nu facă cestiune personală dintr'una de principiu. Academia nu pöte da astă-đi votulu cerutu, de öre ce cestiunea va reveni cu ocasiunea votărei regulamentului.

Academia trece la ordinea đilei.

Cestiuni ortografice :

Secretariulu-generalu, cu aprobarea Academiei amănă desbaterile asupra procesulu-verbalu alu comisiunei ortografice din 21 Martie, pentru sesiunea generală viitoare. Cătu privesce dificultăđile ortografice întempinate de D-lul la publicarea Analeloru, ele s'au impuđinatü după deslegările ce a primitü directü de la însăși comisiunea ortografică.

Cestiune de budgetü :

D-lu *Stefănescu* cere trecerea la economii, ca și în anulü trecutü, a premiulu de 5,000 lei, care nu s'a acordatü nimenu.

Academia aprobă.

Biblioteca :

La cererea secretariulu-generalu, Academia aprobă, ca până la complotarea Delegațiunei, ca să pötă lucra în regulă, Biblioteca Academiei să stea închisă, avëndü D-lü secretaru a presinta pe noulü bibliotecaru la Delegațiune în timpulü utilü. Se decide ca ședința publică finală să aibă locü Duminecă la orele 2 p. m. Ședința se ridică la orele 5¹/₂ p. m.

ȘEDIINȚA DIN 9 APRILIE 1883

Sub președința D-lui *I. Ghica*

Secretarū-generalū : D-lū *V. A. Urechiă*.

Dicționarulū :

D-lū *Sion* propune, ca plenulū să numescă o comisiune din sinulū sēd, ca, în decursulū anului, după închiderea sesiunei, să lucreze programulū definitivū alū lucrării dicționarului, ca așa, la sesiunea viitoare, să pôtlă Academia otării cestiunea.

D-lū *Quintescu* este de acēstă părere a D-lui *Sion*. Comisiunea acēsta arū putē lucra îndată și, în serbătorii, la Paști la Crăciunū, și alți membri arū putē să urmărescă lucrările comisiunei.

D-lū *Bariță* amintescē, că plenulū a luatū alaltăieri o decisiune, că secțiunea literară e datore a se ocupa de programa lucrării dicționarului. Să se adune secțiunea și ea să alegă comisiunea cerută de DD. *Sion* și *Quintescu*. Acē comisiune să lucreze în restimpulū câtū nu este sesiune generală, căci se pôte aduna, fiindū d'ajunsū membri în secțiune cu reședința în țēră.

D-lū *președintele Ghica* e de părerea D-lui *Barițū* și stărue, ca să nu se pērdă timpulū, ci să se lucreze neîntârziatū la dicționarū, ficsându-se programulū lucrării de o comisiune a secțiunei literare.

Se pune la votū acēstă propunere și întrunescē unanimitatea voturilorū.

Secretarulū-generalū amintescē, că la propunerea de modificare a art. 35 din regulamentulū neputēndū-se avē pentru desbatere 24 membri presinți, se amână acēstă desbatere pe sesiunea viitoare.

Academia, la întrebarea D-lui *Quintescu*, otăresce, că până la votarea programei de schimbare a art. 35, să se urmeze cu publicarea memoriilorū ca și până acum.

Ședința se ridică la orele 3¹/₂ p. m. și Academia lucreză în secțiunt.

ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ DIN 10 APRILIE 1883.

Sub președinția D-lui *I. Ghica*.

Secretarū-generalū : D-lū *V. A. Urechîă*.

D-lū secretarū-generalū dă cetire procesulū-verbalū alū D-lui Sion secretarulū secțiunei literare. (Anexa M).

D-lū *Quintescu* susține, că părerea D-sale nu o vede trecută în acelū procesū-verbalū.

D-lū *Sion* declară, că l-a scăpatū din vedere, însă póte a o intercala.

Procesulū-verbalū alū secțiunei literare se aprobă.

D-lū *Stefănescu* dă cetire raportulū de premierea D-lui căpitanū Crăiniceanu. D-lū președinte proclamă premiulū în aplausele publiculū. (Veđi raportulū).

D-lū *Romanū* dă cetire raportulū de premierea D-lui Manliu. — D-lū președinte proclamă premiulū în aplausele publiculū. (Veđi raportulū).

D-lū secretarū-generalū dă cetire, conformū regulamentulū, raportulū sēū pentru închiderea sesiunei generale

Ședința se ridică la orele 5 p. m.

RAPORTULŪ SECRETARULUI GENERALŪ PENTRU INCHIDEREA SESIUNEI GENERALE.

Domnilorū membri și colegi,

Sesiunea generală a Academiei, inaugurată la 15 Martie, a datū jocū la 24 de ședinți plenare ; din aceste ședinți patru au fostū publice.

De mulți ani, Domnilorū colegi, n'au participatū la lucrările nóstre unū numărū atâtū de însemnatū de membri activi și mai alesū dintre cei

care n'au reședință în România. Dintre aceștia, de astă dată ne-au lipsit numai DD. Marianu, Cipariu și Teclu.

Dintre membrii corespondinței esterne am vădit cu plăcere la ședințele noastre pe D-lu Iosif Vulcanu.

Constatăndu cu bucurie frecența sesiunii noastre generale de unu așa număr însemnat de membri, neîndoios că publicul român, ca și noi, va afla în acesta o nouă dovadă de conștiința ce au bărbații iluștri români de peste fruntariile politice ale țerei despre importanța institutului nostru, din toate punctele de vedere.

A lipsit însă, Domnilor, pentru ca bucuria noastră să fiă deplină, preșința în fruntea noastră a Președintelui nostru de onoare, Majestatea Sa Regele, care ne a deprinsu, încă de la începutul existenței Academiei, să-lu vedem luându o parte activă și din cele mai luminate și românește conducătoare la lucrările noastre. Cine din D-vostă n'a constatat asemenea cu regretu, neocupat și de astu-timpu locul de alături cu alu Augustulu nostru Președinte? Dacă rațiuni de sănătate au obligat pe Majestațile Loru Regele și Regina de a nu fi între noi, inima noastră l'a urmărit în călătorie, le-a dorit, cum le dorește totă țera, grabnică ameliorare a sănătăței sdruncinată sub grăua sarcină a lucrărilor lor pentru patriă. D-vostă, încă de la prima ședință, ați însărcinat Secretariatulu, să comunice telegrafic Majestaților Loru esresiunea acestor sentimente de devotament și neștrămutată iubire a Academiei. Responsulu neîntârziat ulu Majestaților lor, salutat cu vii aclamațiuni, a fost o nouă asigurare din cele înmulțite, despre putintele patronagi, ce M.M. L.L. continuă a accorda Academiei, în urmărirea scopurilor ei culturale.

*

În sesiunea ce închidem astă-zi, D-ni membri, Secretarul D-vostă generalu salută una din acele care mai cu tărie au manifestat intențiunile D vostă, tocmai în sensul acelor scopuri de cultură națională.

De sigur, o bună parte din timpul acestei sesiuni lă-ați consacrat, după detoria, la lucrările administrative și financiare ale În-

stitutului, totuși ați aflat timp pentru a asculta mai multe importante memorii și raporturi :

a) Alături de Gr. Tocilescu, despre trei monuminte epigrafice de la Iglitza.

b) Două memorii ale D-lui Hasdeu, aducându o atâta de ingenioasă explicație, vorbeli oltenesci *Biea*, și a etimologiei vorbeli *factă*, *făclă*.

c) Lucrarea D-lui Sbierea, o rodă plină de informații despre Gr. Urechiă și Miron Costin.

d) Informațiunea atât de cu atenție ascultată, a aceluiași membru, despre prețiosul Codex Voronețianu, descoperit de inteligentul profesor D-lu Crețu.

e) Memoriul trimis de D-lu Teclu : «Noțiuni generale despre industria pigmentelor de depinsu.»

f) Informațiunea interesantă a D-lui G. Barițu, asupra excursiunii sale arheologice la Sarmisagetusa.

g) Traducțiunea comentată ce ne-a făcut P. S. S. Melchisedec după inscripțiunea iconei lui Stefanu-celu-Mare din monastirea Zugravu.

h) Raporturile D-lor Marianu, Maiorescu, Iacobu Negruzi și N. Ionescu, despre operele până acum cercetate din ale răposatului G. Seulescu.

Va număra între ședințele serbătorești, D-lor membri, aceea în care D-lu V. Alecsandri, cu farmecul baghetei sale de poet, ne-a transportat sub seninul și caldul cer al mamei Patrie, Italia. și acolo, încântat de șoptele tainice dar guralive ale fântanei Bandusiei sau Blandusiei, cum l-a plăcut poetului să o chieame, ca să pună o desmădare a inimei Romănesci în sinul unei amintiri clasice, — ne-a făcut să trăim în intimitatea adorabilă a marelui Horațiu, ba chiar a întregii vieți Romane !

Totul D-lui Alecsandri datorește Academia otărirea de a fi înscris în bugetul său, în mod constant, tipărirea de colecțiuni de cântece populare. Această tipărire va începe cu colecțiunea Barsan-Iarnik despre care D-lu Alecsandri a făcut Academiei un raport din cele mai remarcabile.

În conexitate cu asemenea publicațiuni de cântece populare, Aca-

demia, ascultându informațiunile competente ale D-lui Alecsandri, a apreciatu însemnătatea ariilor vechi populare și a luatú decisiunea, să facă din culegerea și a acestora unú scopú urmăritú alú ei.

De aceea ați aprobatú opiniunea secțiunei literare de a se premia în 1884, cu premiul Heliade, cea mai complectă colecțiune de arii Romănesci.

*

Ascultându, Domnilorú membri, atâtea memorii, raporturi și lucrări de valóre literară, firesce atențiunea Academiei a fostú isbitá de limba lorú și v'ați pusú din nou grava întrebare a facerei Dicționarului, a Dicționarului celui adevăratú alú limbei Române. De mare temeiu suntú în acéstă cestiune stăruițorele D-vóstrá desbateri din trei ședințe, pe lângă cele din secțiunea literară. Aprópe în unanimitate D-vóstrá ați recunoscutú urgința publicărei unuí nouú Dicționarú pe base cu totulú schimbate.

Cestiunea fiindú astú-felú resolutá, în principiu, D-vóstrá ați decisú ca secțiunea literară să se ocupe îndată cu alegerea unei comisii, care se aducă proiectulú de programú pentru definitivă edițiune a Dicționarului.

Ați mai otăritú, în vedere cu acestú programú, nesubordonarea lucrărei Dicționarului, la prealabila totală terminare a retipărirei cărțilorú Romănesci, vechi și rari, tipărire care póte dura unú numărú de ani și deci arú puté continua să fiá o cauzá mereú împedicătóre grabniciei lucrării a Dicționarului cu legitimă impaciენტá așteptatú de Națiune.

*

Retipărirea acéstá mai departe a cărțilorú rari și vechi Romănesci, ați otăritú, că nu trebuie totuși să înceteze, dar din desbaterile D-va resulta o directivă mai practică în esecutarea acestei tipăriiri, căci atențiunea noastră se va îndrepta mai multú la retipărirea textelorú, fără a întârđia darea acelorú tipărite în mânele publicului, până ce

s'arū adăogi la texte, glosare și note explicative, lucrare care cere timpū și muncă anevoioasă. Asemenea glosare și ilustrațiunī de note le veți primi negreșitū, D-ni membri, ca și până acum, cu recunoșcința, dar, repetū, neterminarea lorū orī cātū de legitimată, nu va mai întârđia ajungerea textelorū vechi tipărite, in mânăle publicului doritorū de a le posedē și ale bărbațilorū străini Academiei, pregătiți să le studieze înșil.

*

In intimă legătură cu lucrarea Dicționarului, s'a arătatū de unil din D-văstră, că este deslegarea definitivă a cesțiunilorū ortografice și a morfologiei limbei. Fără a nega, că ortografia ce ați adoptatū, printr'unū fericitū compromisū, este o lucrare perfectibilă cu timpulū, D-văstră nu ați aflatū in neperfectiunile ei o pedică la lucrarea Dicționarului. Secretarulū D-văstră generalū însă a primitū de la comisiunea ortografică prețioșe lămuriri asupra aplicărei ortografiei adoptate, lămuriri prin care se vorū inlătura, in parte, nedumeriri și dificultăți întâmpinate in anulū incetatū la tipărirea Analelorū.

In ședința a 20-a publica solemnă, Academia a ascultatū, cu inordată atențiune, cuvântarea de recepțiune a D-lui Marienescu. D-lui a evocatū inaintea ochilorū inimei o intrégă epocă din Istoria Românilorū și ne-a arătatū rolulū mare ce pré fericitulū Petru Majoru a avutū in evoluțiunea culturei naționale, dar mai alesū la redășteptarea sentimentului patriotismului, acea sorginte sântă și dătătoare de viață pentru popóre.

Inșărcinatū de D-văstră, Domni colegi, să întâmpinū de bună-venire pe noulū nostru colegū, iml rămâne să vē mulțămescū pentru generoșă îngăduință cu care ați bine-voitū a primi pripita mea lucrare.

Revenindū la D-lū Marienescu, voi adăogi că D-sa și-a inauguratū intrarea in Academia prin lucrări importante : D-lui ne-a adusū o colecțiune de cāntece populare despre Baba Novacū și fiulū sēū, cum și o lucrare mare despre Mitologia Română. D-văstră, ascullându a-

visul secțiunilor unite, ați otăritu chiaru tipărirea și acestei ultime lucrări. Și colecțiunea de cântece Novăceșci se va tipări, după ce va fi fostu cercetată de comisiunea numită ad-hoc.

*

Câtă de ușor lucrările din diversele direcțiuni ale activității noastre s'arū putē inmulți prin cele intrate de la o sesiune la alta, a demonstratū acēsta comisiunea însărcinată cu respunsulū la darea de sēmă inaugurală a Secretariatulū generalū. Pentru a dobēndi acestū rezultatū, mulți din D-vōstră au convenitū, Domnilorū, că modificarea art. 35 din regulamentū este indispensabilă în acestū sensū, că memoriile cetite în ședințele săptămānale ale Academiei, de peste anū, sã pōtã fi publicate și fără a se mai aștepta aprobarea plenulū în sesiune generală. Pe câtū timpū nu se va face astū-felū, unū memoriū intratū la Academia în urma sesiunei generale, e condamnatū, orī câtū de urgentă arū publicarea lui, sã rămānă nepublicatū aprōpe doui anī, ceea-ce face ca autoril preferă a le edita în alte foi de câtū în Analele Academiei.

Numai dificultățile formali regulamentari au amānatū soluțiunea D-vōstră asupra acestei modificări a art. 35, care va face obiectulū desbaterilorū D-vōstră din sesiunea viitoare.

*

Laboriōsă a fostū lucrarea comisiunilorū cercetătōre operilorū de premiatū. Singurā comisiunea de nouă a avutū nu mai puținū de 11 opere de cercetatū. Aflāndū motivele arētate în raportulū generalū alū D-lui Ștefānescu, secretarulū comisiunei, fiã-cine 'și va explica pe de o parte distincțiunea acordată cu precădere operei D-lui căpitanū Crăiniceanu și pe de alta rămānerea la economil a premiulū Eliade-Rădulescu. D-vōstră, Domni colegi, ați otăritū concursurile viitōre aprobāndū propunerile secțiunilorū literarā și științifică, și deci aceste concursuri pe viitorū suntū următōrele : 1) Premiulū Năsturelū-Herăscu de 4000 lei seria B, pentru cea mai bună carte în limba romānă tipărită până la 31 Decembre 1884. 2) Premiulū He-

liade-Rădulescu de 5000 lei, pentru cea mai bogată colecțiune de arii vechi populare. 3) Marele premiū Năsturelū-Herăscu 12,000 lei, de decernatū in 1885. 4) Premiulū Lazărū de 5000 lei de decernatū la 1885 asupra tesel «Studiū asupra agriculturēi, industriēi și comerciulū in Romānia.»

Premiulū Alex. Ioanū nu a pututū fi datū in acēstā sesiune pentru lucrarea asupra tesel «Istoria Romānilorū in Dacia Traianā» deci conformū art. 94 este amānatū concursulū in cā pe trei ani.

Tesa ce era a se premia din fondulū Herăscu, seria A : «Istoria tipografiei Romānescē» nu a datū nici astā datā rezultate și deci nu a mai fostū reinoitū acēstū concursū.

*

Cu tōte cā dīlnicū Academia a ținutū ședințe plenarie, secțiunile ei, pe lângā lucrările regulamentare de constituire, iarū mai alesu secțiunea istoricā și cea literarā au ținutū numerōse și producētore ședințe.

Inre cestiunile ce au primitū o soluțiune, prin conclucrarea secțiunei istorice, voi aminti : a) Cestiunea comunicațiunei asupra mișcārei istorice la Romāni, cerutā de D-lū Dr. Meyer, pentru Societatea istoricā din Berlin ; Dv. ați aprobatū, ca acēstā lucrare s'o facā Secretarulū generalū. b) Respingerea cererel D-lui Schmidt din Suceava, ca Academia șā-i cumpere o mare colecțiune de documinte Romānescē. Raporturile D-lorū Marianū, Stefanelli și Sbierea, au arētatū cā acēstā colecțiune este numai de copil, dupā cărți cunoscute Academiei. c) Publicarea in Anale a douē documinte facsimilate de reposatulū P. Ilarianū, de la Mihaiū Vitezulū, cu traducerea și comentariel ce au avutū onōre a presinta. d) Cercetarea raportulū D-lui N. Ionescu despre Cronologia Moldovei de G. Seulescu.

*

Pe temeulū raportulū secțiunei literare, D vōstrā ați aprobatū lipārirea traducerel presintatā de D-lū Georgescu din Plutarchū, a lui Titu Liviu de D-lū Barbu. D-vōstrā ați dispusū in privința traducerel

nedepută încă până ați de D-lă Lauriană, din «Catilinare», ca să se facă D-lui traducătoră o nouă invitare să-și realizeze însărcinarea și la casă de răspunsă negativă, v'ați rezervatã dreptul a publica traducerea din noă la concursă.

*

Luândă cunoscință din raportulă Secretariatulă, de inaugurare a sesiunei, de precioșele acisițiuni nouă ale colecțiuniloră noastră, D-văstră ați avută însășivă, în decursulă sesiunei, ocașiunea să constatați fericită spornică dezvoltare a loră, din patriotica sorginte a iubirei publice pentru Academia. D-văstră ați primită însășivă număroșe daruri de cărți, urice etc.

Dar această faustă dobândă, a ridicatã înaintea ochiloră D-văstră, Domni membri, din noă, în toată amenunțarea ei, cestiunea grăbitore a *localului Academiei*. Colecțiunile noastre nu au unde să fiă adăpostite și în starea de îngrămădire în care se află, rămână condamnate a nu fi folosite nici de noi membrii Academiei, nici de publiculă română sau streină. D-văstră, imboldiți de asemenea neînvinșe dificultăți, v'ați otărită să faceți, prin o specială delegațiune, o nouă respectuoasă demonstrare guvernulă, a situațiunei Academiei, și să-i cereți grăbită concursă la schimbarea acestei situațiunei deplorabile. Să sperămă, Domni membri, că guvernulă va asculta cu favore, memoriulă nostru și se va simți obligată (cum rezultă și din legea constitutivă) a înlesni acestui înaltă institută de cultură națională, mijlocele de a-și urmări scopurile eminentă naționale pentru care a fostă creată.

Pentru ajungerea acestoră scopuri cu mai multe puteri, Academia a otărită să înmulțescă numărulă membriloră săi onorifici și corespondenți. De aceea D-văstră ați numitã în ședința No. 17, ca membri onorari, pe DD. N. Hurmuzache, Sella președintele Academiei dei Lincei, pe ilustrulă arhiepiscopă cardinală din Colocia Dr. Heynaldt și P. Grădișteanu; iară ca membru corespondentă pe D-lă G. Bengescu, autorulă bibliografiei lui Voltaire.

*

Să consemnă, terminându această datorită dare de sēmă de clotură a sesiunii generale, că D-văstră, apreciându neștrănutata iubire și devotamentul colegului nostru D-lu Dim. Sturdza pentru Academia, v'ați făcută o plăcută datorită d'a-i reînoui mandatul D-lui de *Președinte*. Și totu asemenea, și pe aceleași motive ați reînosit vice-președinții și asesorii ai Delegațiunii pre DD. P. S. S. Melchisedec, T. Maiorescu și Aurelianu.

Secretarul generalu, reprezentantul D-văstră celu mai *stabilu*, crede, terminându darea acēsta de sēmă, a exprime unu sentimentu nemutabilu alu inimei D-văstră, propunēdu-vē, să aclamați pe MM. LL. Regele și Regina, și să strigămū cu căldurā :

Trăiască Academia Română !

ANEXA M.

Ședința din 9 Aprilie 1883.

Sub președința D-lui *V. Alecsandri*.

Secretarū : D-lu *G. Sion*.

Membri presinți : DD. *Alecsandri V.*, *Caragiuni I.*, *Quintescu N.*, *Romanu A.*, *Sion G.*

Secțiunea intrunindu-se pentru consultațiune asupra programel după care urmēzā a se face lucrarea dicționarului limbii române și reviziunea proiectului făcutu de reșeașii Maximu și Laurianu, a invitatū a lua parte în conferința și pre DD. George Barițu și Ion Ghica, spre a putē culege și de la D-lorū ideile, cari, ca bărbați maturi și competenți, arū putē emite asupra acestei lucrări.

Deschidēdu-se discuțiunea D-lu secretarū alu secțiunii, a arētatū, că dēcā s'arū menține decisiunea luatā, de a se lucra adecā unu dicționarū filologicū așa în cătū să se arēte istoria cuvintelorū cu

citațiunii din autorii vechi și moderni, lucrarea ce se cere ară fi imposibilă : 1° pentru că adunarea materialului ară cere ani nenumărați și 2° pentru că acesta n'ară puté-o executa de cât o colectivitate numerosă de mai mulți filologi, cari să fiă bine înțeleși între dēnșii asupra multiplelor părerii ce potă să fiă asupra derivațiunilor, originelor și diverselor semnificațiunii, ce ofere fiă-care vorbă în limbă, precum și asupra modului scrierii până câtă nu este încă stabilită o ortografie adoptată de masele inteligenței și poporul românū. D-lui incheiă arētându părerea, ca pentru acesta să se ia dreptū modelū unulū din bogatele dictionare cunoscute în limba franceșă, esceptându pe alū lui Littré, care presintă dificultățile enumerate mai susū.

D-lū *Barițū*, făcēndū istoriculū lucrării proiectului de dictionarū ce suntemū chiămați a revisui, arelă greșela în care aū cădūtū reposații primii lucrători la această operă, modulū cum a lucratū D-lui partea cu care se însărcinase ca colaboratorū și părerea ca în dictionarulū viitorū să lipsescă discuțiunile filologice, vorbele cari n'au fostū nici suntū în usū precum și acele rēu făurite de omeni fără competență. În câtū pentru metodulū ce ară avea să urmeze lexicografii romāni, să nu pretindemū vre-o originalitate. Avemū alătea modele ale altorū popóre multū mai înaintale; n'avemū de câtū să alegemū pe acela ce s'arū afla mai corespundētorū cu natura limbii nōstre și la gradulū actualū alū culturei sale. Termină recomandāndū ca modelū dictionarulū Academiei francese.

D-lū *Carajiani* și-a resumatū părerile indicāndū câte-va puncte ca basă la programă, precum : 1° Admisiunea ortografiei actuale a Academiei ; 2° Scrierea basată mai multū pe fonetismū : *bunū* iarū nu *bonu*, *națiune* iarū nu *națiune*, șcl. ; 3° Derivațiunea cuvintelorū tără discuțiune ; 4° Dictionarulū și glosarulū să fiă la unū locū, cuprinđēndū cuvintele până acum întrebuințate și provenite din ori-ce limbă și acele cari se găsecū tipărite în ori-ce cărți romānesci vechi sau noue, chiarū de arū fi eșitū din usū ; 5° Să dee diferitele însemnări ale fiă-cărulū cuvēntū în diferite timpuri și accepsiuni, cu exemple din frazeologia romānă, proverbe și idiotismii ; 6° Să arēte formele cele

mai conforme cu geniul limbii la cuvintele noue ; 7° Să lase afară cuvintele, care n'au intrat încă în limba română. Pe asemenea base crede D-lui, că trebuie să se facă programa lucrării dicționarului.

D-lui *Aleksandri*, combatându unele păreri rostite în detaliu de D-lui Caragiani, ține, că nu e de părere ca dicționarul să cuprindă locuțiunile formate pe la hale și mahalale, nici cuvintele reu făcute de unii avocați sau scriitori fără cunoștințe, nici obscenitățile. Conchide, că dicționarul nostru viitor să se lucreze după modelul celui al Academiei franceze.

D-lui *Ghica* susține opiniunile D-lui *Aleksandri*, cu foarte însemnate observațiuni.

D-lui *Sion* crede, că cea mai bună programă s'ar face decă 2—3 membri din secțiune și-ar lua sarcina a aduce până la anul viitor câte un specimen de dicționar lucrat pe bazele opiniunilor parțiale emise; adăogându, că asemenea lucrare speră, că Academia în sesiunea viitoare ar remunera-o.

D-lui președinte *Aleksandri*, resumă diferitele propuneri, conchidându, ca până la sesiunea anulului viitor, fie care din membri să reflecteze a pune pe hârtia bazele programelor, pentru care apoi să se adune în conferință extraordinară spre a formula una singură, care să potă fi presintată Academiei în sesiunea sa generală.

Cu această propunere se asociază toți membrii prezinți, după care ședința se rădică la 6 ore p. m.

SECȚIUNEA ISTORICA

Ședința din 16 Martie 1883.

Sub președința D-lui *G. Barițu*.

Secretarū : D-lū *V. Maniu*.

Membri presinți : DD. *Babeșu V., Barițu G., Ionescu N., Maniu V., Marienescu At., Melchisedecū P. S. S., Papadopolū-Calimachū, Urechia V. A.*

Secțiunea constituită prin alegerea oficiului, în persoanele D-lorū Barițu ca președinte, V. A. Urechia ca vice-președinte și V. Maniu ca secretarū, își începe lucrările.

D-lū *V. A. Urechia* comunică agendele secțiunei puse la ordinea zilei, anume : Afacerea Bălășescu ; raportulū D-lorū Barițu, Marianū și Tocilescu despre cercetările archeologice în Transilvania, Bucovina și Dobrogea ; raportulū despre operele lui Seulescu ; raportulū D-lui Sbierea asupra propunerii D-lui Schmidt din Suceava pentru colecțiunea de documinte oferite Academiei spre cumpărare ; raportulū și propunerea părintelui Episcopū Melchisedecū, asupra rezultatelor obținute în excursiunile pré sântiei sale prin monastiri și alte aședeminte de cultură din Bucovina.

Luându-se în desbatere propunerea P. S. S. părintelui Episcopū *Melchisedecū* în coprindere ca :

I. Să se adune spre studiere, la Academia, tôte inscripțiunile aflălore prin țerile locuite de Români, de pe la biserică, monastiri și alte aședeminte de cultură.

II. Să se însărcineze unū arhitectū cu alegerea și adunarea de modelele cele mai alese din arhitectura noastră antică.

III. Să se încredințeze unul pictorū formarea unui albumū de pictură antică, de sculptură, de desemele ornamentelorū bisericesci, de cusătoria și argintăria.

IV. Să se mijlocască de la plenulū Academiei, alocarea unei sume

anuale de 3000 lei în bugetul spre a se face treptat această însemnată lucrare.

D-lu *V. A. Urechia* recunoște însemnătatea propunerii și crede că colecțiunea propusă ar fi o bine-facere pentru cultura noastră națională, se teme însă de dificultăți bănești ce vor împiedica de astă dată realizarea acestei propuneri. «Secțiunea, țice D-lu *V. A. Urechia*, nu poate de cât să se unescă cu propunerea înțeleptă a prē sănției sale și în totu casulū să se solicite alocațiunea unei sume în bugetulū viitorū.»

P. S. S. Melchisedecū accentuândū însemnătatea și suprema necesitate pentru cultura și arta națională, de a se aduna cu unū momentū mai înainte modele de arhitectură, sculptură, cusătoria, modele de desmele ornamentelorū bisericesci din anticitate, cu care națiunea română se poate mândri, conchide prin a solicita cu insistință primirea propunerii și susținerea ei în plenulū Academiei.

D-lu *Babeșū*, în fața unū pericolū de a se perde acele avuți naționale, D-sa crede, că piedicele bănești trebuiesc cu ori-ce preț înălțurate. Nu poate fi permisū Națiunei a sta nepăsătoare față cu disparițiunea unorū tesaurē și monuminte naționale; este de părere, că unū începutū ori câtū de modestū trebuie să se facă din partea Academiei chiarū și cu sacrificii.

După discuțiunea urmată, la care a luatū parte și D-lu *Barițū*, se admite propunerea și se decide a se cere plenulū alocarea unei sume de 3000 lei pentru realizare.

D-lu *V. A. Urechia* pune în desbaterea secțiunei cestiunea publicării documintelorū adunate de prin arhivele și bibliotecile din streinătate; arētă că D-sa dispune de o însemnată colecțiune de documinte copiate după originalele din bibliotecile de la Madrid și Italia; o parte din a sa colecțiune s'a tipăritū de D-lu *Hasdeū* în organulū Archivel Statulū; partea cea mai însemnată și voluminosă ce I-a mai remasū o pune la dispozițiunea Academiei în dorința de a se da publicității sub auspiciile Academiei, dar însă cu ajutōrele ce le avemū din partea Statulū pentru tipăritur. D-sa conchide prin a propune, să se numescă o comisiune din sinulū secțiunei cu însă-

cinare de a studia și examina acele documente, desemnându pe cele ce sunt a se publica.

D-lu *N. Ionescu* înțelege, că D-lu *V. A. Urechia* face daru Academiei întreaga D-sale colecțiune; în acestu casu este de părere a se rosti secțiunea asupra propunerii făcute.

În urma esplicărilor date de D-lu proprietaru, se admite propunerea în întregulu ei și suntu rugați *P. S. S. Melchisedec* și D-lu *N. Ionescu*, ca în unire cu D-lu *V. A. Urechia*, să examineze colecțiunea oferită Academiei, comunicându secțiunei rezultatulu studiului și conclusiunile ce se voru lua.

D-lu președinte *Barița* dă cetire raportulu venitulu de la D-lu membru *I. Sbierea* asupra propunerii D-lui *Schmidt* din Suceava, relativu la colecțiunea de documente oferită Academiei spre cumpărare.

D-lu *D. Sturdza* observă, că suntu alte documente de mai mare valore istorică și importanță, cum d. e. este manuscrisulu lui *Șinca* etc., a căroru acisițiune aru fi de cea mai mare utilitate pentru Academiă; nu crede că putemu reflecta asupra colecțiunei D-lui *Schmidt* mai alesu când vedem, că registrulu coprinde în cea mai mare parte documente adunate din cărți publicate și cunoscute și n'are nimic din cele necunoscute; decă necesitatea se simte, ca să avemu o asemenea colecțiune, ea se pôte aduna de prin biblioteci publice și particulare prin noi înșine. D-sa este de părere, să se respingă acea propunere.

După discuțiunea urmată și esaminarea amănunțită a registrului, se pune la votu conclusiunea motivată de *DD. Sturdza* și *Urechia*, și se admite.

D-lu *Urechia* invită secțiunea a pune la ordinea zilei cestiunea documentului *Huru*, care merită a fi discutată în sinulu Academiei de ore ce este chiămată și ea a-și spune cuvântulu său.

D-lu *Sturdza* nu crede că pôte fi folositoare o asemenea discuțiune; suntu multe puncte, multe elemente caru au determinat pe unil din învățații nostri a se rosti contra autenticității documentului; în totu casulu, după a sa părere, va fi chiaru bine a se lăsa cestiunea în studulu particulariloru.

D-lu *Urechia* crede a sci, că atâtu P. S. S. Melchisedecū călu și D-lu N. Ionescu nu împărtășescū vederile și opiniunile D-lu Tocilescu.

D-lu N. Ionescu se unesce cu ideea D-lu Urechia, ca să se aducă în sinulū secțiunei o lucrare studiată, unū memoriū care să fiă pusū în discuțiune față cu DD. Tocilescu și Hasdeū. D-sa a vēdūtū manuscrisulū, declară, că cel ce aū combătūtū autenticitatea nu prē aū ayutū simțulū adevēratei critice; arū fi de celū mai mare interesū a se căuta și descoperi manuscrisulū, care a servitū de originalū pentru copia combătūtă. D-sa scie, că acelū manuscrisū s'a fostū depusū la biblioteca din Iași; D-sa l'a vēdūtū la Hatmanulū Lațescu; elū s'a fostū datū lu Asachi spre tipărire cu multū mai nainte de a fi luatū Seulescu cunoscința despre esistența lu; acēstă circumstanță ilū face să respingă presupunerea unei fabricațiuni atribuite reposatulu Seulescu; credința sa este, că acelū manuscrisū nu pōte fi perdutū și neapēratū elū se va fi aflāndū unde-va; discuțiunea ne-arū conduce încă la vre-unū mijlocū prin care s'arū da de urma importantulu documentū.

P. S. S. Melchisedecū s'a ocupatū fōrte multū cu cestiunea, care cu dreptū ne preocupă și are mai mare interesū pentru istoria vechimeī; acelū documentū conține testuri, cuvinte, frase, nume de localități vechi a cărorū urme și tipuri se regăsescū prin cele mai vechi cărți bisericesci. Documentulū în prima parte este scrisū într'o limbă pe care nu o cunosea Seulescu, ceea-ce face și mai multū a cădē ideea unei fabricațiuni prin Seulescu; adevēruile istorice cuprinse în documentū conducū la epoce vechi necunoscute lu Seulescu; aci se vorbesce despre *Galicea*, înțelegēdu-se Muntenia, nume care a datū locū la multe confusiuni modernilorū critic-istorici, cum este și Rösler. Cestiunea merită tōtă atențiunea din partea Academiei; prin urmare se unesce cu propunerea de a se lua în studiū și a se pune în desbatere.

D-lu *Sturdza* insistă în propunerea de a se pune cestiunea în studierea unei comisii, care să aibă a veni cu unū memoriū în sinulū secțiunei.

Mai luāndū parte la discuțiune DD. Urechia, Babeșu și Ionescu,

se admite propunerea formulată de D-lă Sturdza, și se decide a se însărcina DD. N. Ionescu, V. A. Urechia și P. S. S. Melchisedecă cu studiul cestiunei și facerea unui memoriu.

Ședința din 17 Martie 1883.

Sub Președința D-lui *G. Barițu*.

Secretarū : D-lă *V. Maniu*.

Membri presinți : DD. *Babeșu V., Barițu G., Ionescu N., Maniu V., Muriencescu A., Melchisedecă P. S. S., Sturdza D., Urechia V. A.*

Se cetesce procesul-verbalu din ședința de la 16 Martie și se aprobă.

D-lă *Sbierea*, de și face parte din secțiunea literară, cere voia să asiste la discuțiunile secțiunei istorice, avându mai ales de făcută ore-carl lămuriri asupra documentului Huru.

Secțiunea, luându actū de acestă dorință, invită pe D-lă colegū *Sbierea*, prin organulū D-lui președinte, a lua parte chiarū și in comisiunea însărcinată cu studiulū vorbitulū documentū.

D-lă *Urechia* arătă că s'a transmisū secțiunei istorice *codicele Voronețianu*, dinpreună cu glosarele și comentariile D-lui *Sbierea*, spre a fi esaminate in unire cu secțiunea literară.

Se pune la ordinea zilei și se invită D-lū președinte a mijloci întrunirea secțiunilorū.

D-lă *Barițu*, dându cetire raportulū venitū de la D-lū *Pencovică*, asupra stăril de lucruri la schitulū românescū din muntele Athos, invită pre secțiune a'lū lua in desbatere.

D-lă *Ionescu* crede, că de și raportulū nu presintă unū interesū de însemnătate istorică, elū este preciosū chiarū și din punctulū de vedere alū amintirilorū, carl ne transportă la acele mărețe epoce in care poșil fundatori și restauratori, acei mari domni din țerile surorl, au datū atâtea probe de munificență și caritate strebună ; se

vede, țice D-lu Ionescu, că stimatul raportator, impresionat cu dreptu cuvântu de aceste reminiscențe, a știut să facă o descrițiune călduroasă și înflorită acelei stări de lucruri. Ceea-ce mai ne interesează pe noi mai multu, observă D-lu Ionescu, suntu relicuile domnesci depuse și neapăratu aflătore la monastirea Zugravu din S-tu Munte, restaurată de Stefanu-celū-Mare. Noi amū avea de cercetatū : I^o icōna donată de Stefanu-celū-Mare, II° Hrisovulū de donațiune de la același domnū și III° icōna S-lu George, trāmisă ca darū pentru bisericu restaurată de către marele Domnū Stefanū. In cătū pentru acēsta din urmă, D-sa posedă cartea rusească publicată la 1867 in Petersburg in care se află o reproducțiune după originalū, carte pe care o face darū Academiei. Cu privire la acelu însemnatū Hrisovū, arū fi de doritū ca elū să pōtā fi decopiatū pe sēma Academiei.

D-lū *Babeșū* propune a se aduce mulțămiri din partea Academiei D-lui Pencovici.

D-lū *Ionescu* se unescē cu părerea D-lui Babeșū, in casulū cândū ea nu se va fi esprimatū din partea plenului sau a Delegațiunei.

D-lū *Barițū* va lua informațiuni și va supune plenului opiniunea secțiunei.

D-lū *Urechidā* comunică secțiunei adresa D-lui *Lienteaud* prin care se solicită opiniunea Academiei asupra unorū inscripțiuni de pe diferite Discuri din bisericile ținutului Provence, reproduse prin facsimile in țiarulū La Provence Artistique et Pittoresque No. 62 din 6 Augustū 1882.

Dupā ore-carū observațiuni, făcute de DD. Ionescu și P. S. S. Melchisedecu, se decide a se însărcina DD. Sturdza, P. S. S. Melchisedeū și Tocilescu cu studiulū și descifrarea acelorū inscripțiuni.

D-lū *Sbiera* dā lectură notițelorū biografice asupra vieței și oporilorū lui D. Cantemirū. Termināndu-se lectura prefeței și introducerei, se invitā D-lū Sbiera a lua cunoștință de scrierile și manuscrisele din Biblioteca Academiei, referitōre la acestū subiectū spre a se complecta meritōsa D-sale lucrare.

Propunerea fiindū primitā se ridicā ședința la orele 5 p. m.

Ședința din 22 Martie 1883.

Sub președinția D-lui *G. Barițu*

Secretar: D-lu *V. Maniu*.

Membri prezinți: DD. *Babeșu V., Barițu G., Ionescu N., Maniu V., Marienescu A., Melchisedecă P. S. S.*

Se aprobă procesul-verbal al ședinței din 17 curent.

D-lu *Barițu* dă lectură adresei cu No 1977 din 19 Martie curent, cu care se transpune secțiunii istorice din partea Secretarului general, manuscriptul D-lui *Sbiera*, cuprindendă biografiile lui *Mironă Costină, D. Cantemiră și Gr. Urechiu*.

D-lu *Ionescu* cere a se pune cu precădere la ordinea zilei pentru astăzi continuarea dezbaterii asupra codicelui *Voronețianu* și propune a se invita D-lu *Sbiera*, să comunice secțiunii cuprinsul studiului D-sale, dăndu lectură unor părți din acel glosariu.

D-lu *Sbiera* espune în resumat cuprinsul indicelui și studiului.

P. S. S. Melchisedecă observă, că ar fi de cea mai mare utilitate sub raportul limbistic la aprecierea și a codicelui și a studiului, cunoșcerea testului slavono-român a unui apostol aflator la mănăstirea *Agapia*, a cărui vechime se urcă până la timpul lui *Vasile Vodă*, și îndemna pe secțiune să solicite, prin intermediul oficiului, de la ministerul Cultelor procurarea acelui apostol.

Propunerea *P. S. S. Melchisedecă* fiind primită, se invită președintele secțiunii a face pașii necesari în acest scop.

D-lu *Sbiera* dă lectură testului referitor la etatea codicelui, din care rezultă, că judecându după calitatea hârtiei, forma literilor și a caracterelor cu care este scrisu dîsul codice, avendu-se în vedere și arhaismele lecsice, urméză a fi fostu scrisu nici mai înainte de suta XV nici mai în urmă de jumătatea secolului XVI.

După mai multe interlocuțiuni și dezbateri, la cari au luat parte DD. *N. Ionescu, Sbiera, P. S. S. Melchisedecă și G. Barițu*, se decide

ca D-lă Sbierea să țină o lectură publică, dândă unŭ resumatŭ sinteticŭ asupra codicelui și ală studiulŭ.

Ședința se ridică la 5^{1/2} ore punându-se la ordinea zilei pentru proxima ședința biografia lui Mironŭ Costinŭ și Gr. Urechia.

Ședința din 7 Aprilie 1893

Sub președința D-lui *G. Barița*

Secretarŭ subst. : D-lă *V. Bebeșŭ*.

Membri presinți : DD. *P. S. S. Melchisedecŭ, Ionescu, Urechia, Papadopolŭ, Marienescu.*

Relativŭ la decisiunea plenulŭ Academiei, ca acestă secțiune să dea necesariile informațiuni și date, cerute de către D-lă Dr. Meyer din Berlin, în numele Societății istorice d'acolo, asupra mișcămentulŭ literaturii istorice la Români, secțiunea în unanimitate rŭgă pre D-lă membru *V. A. Urechia* a se însărcina cu acestă lucrare și D-sa primesce.

D-lă *Ionescu* face o dare de semă despre esaminarea manuscriselorŭ după repausulŭ Seulescu, cu care esaminare a fostŭ însărcinatŭ, prezentândŭ *Chronologia Moldovei*, găsită în acele manuscrise, și dă lectură unorŭ capitole din aceea și opinândŭ, că aceea merită a se face propunere cătră plenulŭ Academiei pentru tipăvirea acestulŭ manuscrisŭ în *Anale*.

Secțiunea adoptă propunerea.

Asupra invitațiunei de la plenulŭ Academiei, D-lă *V. A. Urechia* presintă cele doue documinte de la Mihaiŭ Vităzŭlŭ, aflate în colecțiunea repausatuluiŭ Papiu Ilarianŭ, cu o traducțiune și cu note din partea sa și propune a se recomanda plenulŭ pentru publicarea aceloră în *Anale*.

Secțiunea adoptă propunerea.

PREMIAREA DE OPERE

RAPORTULŢ GENERALŢ

DomnilorŢ colegŢ,

Comisiunea d-vŢstre pentru premii mŢ-a fŢcutŢ insemnata onŢre de a mŢe numi raportatorŢ generalŢ alŢ lucrŢrilorŢ sale. AcŢstŢ sarcinŢ a fostŢ mai presusŢ de puterile mele, de aceea vŢe previnŢ cŢ sŢ nu aŢteptaŢŢ de la mine o lucrare literarŢ, cumŢ acŢsta arŢ fi putut o face atŢtea pene mŢestre din sinulŢ comisiunei; in lipsŢ inŢsŢ de acŢsta, vŢe promitŢ cŢ voiŢ fi icŢna fidelŢ a vederilorŢ sale, arŢtŢndu-vŢe punctŢ cu punctŢ mersulŢ discuŢiunilorŢ ce s'au urmatŢ in sinulŢ ei, cu tŢtŢ claritatea posibilŢ, pentru a vŢe putea convinge de spiritulŢ ce a predominitŢ, de ideile ce au condus-o, Ţi aŢŢ putea adaoge de preocupŢrile ce a avutŢ comisiunea d-vŢstre in acŢstŢ insemnatŢ lucrare.

Premiile ce Academia nŢstrŢ avea sŢ decŢrnŢ anulŢ acesta erau douŢ:

1° PremiulŢ Eliade, de 5000 de lei, pentru cea mai bunŢ lucrare literarŢ apŢrutŢ in cursulŢ anului 1882.

2°. PremiulŢ NŢsturelŢ HerŢscu, litera B. de 4000 de lei, pentru cea mai bunŢ lucrare de ori-ce naturŢ ce se va fi publicatŢ in anulŢ trecutŢ.

Operele intrate la concursŢ pŢnŢ la 31 Decembrie, epocŢ fixatŢ de regulamentulŢ nostru, au fostŢ in numŢrŢ de un-spre-dece.

DŢcŢ numŢrulŢ lucrŢrilor a fostŢ indetultŢ de insemnatŢ, nu putemŢ dice, din nenorocire, totŢ astŢ-lelŢ Ţi pentru valŢrea lorŢ; din cele un-spre-dece publicaŢiuni intrate, abia vreo trei patru au o valŢre

intrinsecă, și dintre ele numai una singură a fost în condițiunile cerute de a putea fi premiată.

Comisiunea d-văstre, dupe ce s'a constituită, alegându de președinte pe d-lă V. Alecsandri și de secretar pre subsemnatul, după ce a numit raportatori pentru diferitele opere, și mai înainte de a păși la alte lucrări, și-a dat bine sēma de misiunea ce avea să îndeplinescă: a se decerne ună premiū, și-a șișu ea, de cătră Academia este o mare onōre pentru acelū ce-lū primesce și o respundere morală pentru celū ce-lū dă, de aceea ea a ținutū, ca opera ce o va propune d-văstre pentru premiare, să îndeplinescă cerințele ōrecum reglementare ale acelora cari au instituit acele premi și să însușescă, mai presus de tōte, calitățile literare și sciințifice ce se cerū de la o asemenea operă.

Cândū donatorii au șișu să se premieze cea mai bună carte apărută în cursulū anulul, nu trebuie să se uite, că prin acēsta ei au voitū să stimuleze talentele, să dea o impulsione învățaților noștri de a lucra, de a lucra mereū, pentru a înavuți câmpulū așa de sērăcū alū literaturē sciințifice și literare alū Romāniei. Astū-felū fiindū, de bună sēmă, că ei nu au înțelesū să se premieze lucrări deja apărute în alte publicațiuni periodice, și mai cu sēmă cândū aceste lucrări suntū fragmente isolate, fără legături și fără relațiuni între dēnsele, ci opere, sau chiarū părți de opere, dară în cari se vede unū planū, o țintă, o legătură strinsă între ceea ce precede și ceea ce urmēză, sau ceea ce are să urmeze.

Aceste condițiuni a înțelesū și comisiunea d-văstre, că trebuie să însușescă o publicațiune, care arū pretinde să fiă recomandată la premiare.

Să-mi permiteți dară acumū, după ce v'amū espusū norma ce și-a trasū comisiunea în lucrarea sa, ca să vē arētū decisiunile luate în cele cinci lungi ședințe, ce ea a ținutū în acēstă privință. Voiū urma ordinulū alfabeticū alū operilor esaminate și respinse, pentru a termina cu aceea pe care comisiunea o propune voturilorū d-văstre spre premiare.

Considerațiunile amēnunțite relative la recenziunea fiă-cării publica-

țiuni se voru vedea în raporturile speciale, cari se voru publica în anale, eu mă mărginesc aci, a arăta numai principalele puncte, cari au motivat respingerea sau primirea operii. Incepă.

1°. *Don alfonso de Castilia* melodramă în trei acte de d-nu George Boténu. Raportatoră d-lui Vasile Alecsandri.

Acastă lucrare, după opiniunea raportatorului și a unanimității membrilor comisiunii, ne corespundendă condițiunilor cerute de genulă literaturăi dramatice, se respinge de la concursă.

2°. *Din istoria limbăi Române*, de învățatul nostru colegă d-lă B. P. Hașdeu; raportatoră D-lă N. Ionescu.

Decă ară fi în usurile Academiei să se citescă în plenu și raporturile pentru operile respinse, aș vedea, din raportulă d-lui Ionescu, că cu totă erudițiunea autorului, neajunsurile lucrărei învățatului nostru colegă suntă multe și de aceea conclusiunile sale au dobândită asentimentulă întregel comisiunii. Din acestă raportă resultă, că aceste *Notițe etimologice*, cumă le numescă d-lă raportatoră, cu totă talentulă și erudițiunea ce cunoscemă cu toții ingeniosulă nostru colegă, nu corespundă condițiuniloră concursului, și deci propune nepremierea.

Cuvintele pentru cari raportatorulă nostru nu pôte recomanda la premiare opera d-lui Hajdeu, suntă :

1°. Că autorulă afirmă, că tôte cestiunile relative la limbă suntă concentrate în acastă scriere, ceea ce nu reese nici de cumă din cuprinsulă aceloră notițe.

2°. Că ea nu tratéză istoria limbăi, căci atunci ară fi trebuită să se țină sémă de loculă unde s'a întrebuințată, precumă și de condițiunile ce au concurată la dezvoltarea ei; și

3°. Că ea este o adunătură de articole deja publicate în Columna lui Traiană, articole, ingenioase neapărată, dar fără legătură, articole de polemică literară, dar nu o lucrare încheată.

Pentru aceste considerațiuni comisiunea, în unanimitate, se pronunță pentru nepremiare.

3°. *Flori de Tömăă*, pösit de d-nu Păcățenu; raportatoră d-nulă Gheorghe Barițiu. Raportatorulă nu pôte recomanda pentru premiare

lucrarea d-lui Păcățenu, fiind că, de și autorul ar avea ore-care aplecare naturală pentru poeziă, îi lipsește însă cunoștința limbii naționale, și mai presus de toate studiul serios și arta cerută pentru acesta. Comisiunea, împărțind concluziunile raportului, se pronunță, în unanimitate, pentru nepremiere.

4° *Literatura populară română*, de d-lu Dr. Gaster; raportatoru P. S. S. Părintele Episcopu Melhisedect. Comisiunea, în unanimitate și în unire cu opiniunea raportatorului, nu a putut premia această operă, căci de și autorul merită laudă pentru munca ce 'și-a dat de a aduna un mare număr de scrieri populare, dară nu este cel d'antîi scriitoru, care a tratat despre literatura populară, cum o afirmă în necunoștința de cauză, în opera sa, și afară de acesta d-lu Gaster nu cunoște indestul de bine limba în care scrie și astu-felul lucrarea sa este plină de erori gramaticale și de limbă.

5° *Logica* de d-lu Iosif Fericeanu; raportatoru d-lu Titu Majorescu. Confusiune în idei, limbă încurcată, termini puțin aleși, ecă care este caracterul Logicei d-lui Fericeanu. După o asemenea caracteristică, înțelegeți foarte bine, că d-lu raportatoru a fostu de părere, că această lucrare nu merită să fiă premiata. Comisiunea în unanimitate aprobă această părere.

6° *Portofoliul român*, prezentat de d-lu Bonifaciu Florescu; raportatoru d-lu Gr. Stefănescu. Raportatorul este de părere, că această publicațiune nici nu pôte intra la concursu, pentru cuvântul, că este opera a 28 de autori, că coprinde nu numai articole originale, dară și traduceri și reproducțiuni și că unele articole sunt scrise în limba francesă; lucrul contrariu condițiunilor noastre pentru ca o lucrare să pôtă figura printre cărțile admisibile la concursul pentru premiu.

Comisiunea, în unanimitate, primesce concluziunea raportului.

7° *Șoimii de la Resboieni*, poemă de d-lu Ioan I. Nenițescu, raportatoru d-lu Negruzzi. Poema d-lui Nenițescu are calități pre cari raportorul vosesce să le recunoască; ea are o limbă destul de curentă, versuri ușore, și chiar pasaje de adevărată frumuseță poetică, dară ea nu este decât o imitațiune după o altă poemă națională, cu schimbare de luptători și de unele personaje; în ea însă nu gă-

simu personalităţii bine caracterisate şi intimpinămū sentimente şi o limbă nepotrivite cu o poemă populară, cum a voitū s'o facă autorulū; adesea găsimū in ea cuvinte pre cari nici odată nu le audimū in gura poporului. Pentru aceste cuvinte d-lū Negruzzi propune nepremierea , şi comisiunea , in unanimitate , se unesce cu acéstă opiniune.

8° *Studiū asupra Constituţiunii Romānilorū* , de d-lū Gheorghe Meitani; raportatorū d-lū Bariţiu. Acesta este singurulū casū in care comisiunea d-vōstre nu s'a pututū uni cu conclusiunea raportatorului sēu ; in adevērū d-lū Bariţiu găsesce , că lucrarea d-lui Meitani merită să fiā premiatā , in vederea unei munci încordate de trei ani ce 'şi-a datū autorulū pinā acumū , in vederea valōrei lucrārei sēle şi in vedere că ea aduce unū mare serviciū tinerimii studiōse.

Comisiunea însă , in majoritate , nu s'a pututū uni cu vederile d-lui raportatorū : 1° pentru cuvētulū , că acéstă operă , fiindū pinā acumū numai o simplă analiză a constituţiunii noastre , nu se cunōsce care va fi opiniunea sintetică a autorului , atunci cândū îşi va termina lucrarea şi 2° pentru că stilulū acestei lucrāri este umflatū şi adesea svāpăiatū , pre cândū , din contra , stilulū unui comentatorū , trebuia să fiā rece , şi aprecierile sēle să pōrte sigiliulū imparţialităţii , când caracterisēzā ōmenii şi epocile.

Pentru aceste cuvinte , comisiunea , in majoritate , votēzā in contra conclusiunei raportului şi , prin urmare , respinge premiarea operi d-lui G. Meitani.

9° *Studiū economice* , de d-lū A. D. Xenopolu , raportatorū d-lū dr. Felix. Comisiunea in unanimitate respinge de la premiare lucrarea d-lui Xenopolu , pē motivele , că ea este o lucrare ale cărei multe din capitole apāruserā deja in alte publicaţiuni , şi pentru că unele din aprecierile şi deducţiunile sēle suntū contrarii cu faptele.

10° *Viaţa , lucrările şi scrierile lui Gheorghe Asachi* , de d-lū I. Negre , raportatorū P. S. S. părintele Melchisedecū. P. S. raportatorulū recunōsce autorului meritulū de a fi grupatū câtū a pututū mai multe date despre activitatea literară a lui Asachi , cum şi despre originea şi educaţiunea lui , darā nu pōte recomanda acéstă lucrare pentru

premiare fiindu-că ea este o scriere nematură, lipsită de orîce critică și plină de greșeli istorice.

Comisiunea în unanimitate primesce concludsiunea raportului.

Vinū acum la singura lucrare pe care comisiunea o recomandă d-vóstre pentru a o premia, cu premiulū Năsturelū-Herescu, de 4000 lei; a cęsta este opera intitulată : «*Cursū de fortificațiune pasageră*» de d-lū Căpitanū Crăiniceanu, compusă din douē volume de textū, coprinđendū impreună 530 de pagini și din douē atlase cu 41 de stampe, cu figura de fortificațiuni și planuri litografiate.

Pentru recensiunea acestei lucrări, nici unulū din membrii comisiunii nefiindū competentū, ea a decisū, în unanimitate, a se ruga colegulū nostru d-lū generalū Fălcioianu, ca să o studieze și să raporteze comisiunii despre valórea ei. D-sa a primitū cu plăcere acęstă sarcină și ne-a adusū raportulū sēu prin care recomandă opera d-lui Crăiniceanu, ca însușindū tóte calitățile pentru a fi premiată, pe motivele că este cea d'ăntiū lucrare completă, de acęstū felū, publicată în romănesce, și pentru că autorulū espune iutr'unū modū clarū și sciințificū aplicarea fortificației făcută de armata romănă în resbelulū din Bulgaria, din an. 1877—78.

În urma discuțiunilor urmate în sinulū comisiunii, s'a recunoscutū, că lucrarea d-lui Crăiniceanu este o lucrare completă, o lucrare consciințiosă, în care autorulū a concentratū tóte cunoscințele în privința sistemelorū de fortificațiuni, din timpulū Romanilorū și până astăđi, că ea are mai cu sēmă meritulū de a fi singura lucrare până astă-đi, care să fiă arętatū — și acęsta a făcut'o în 38 de pagini și în trei stampe cu figuri și planuri — să fiă arętatū, đicū, lucrările de fortificațiuni de la Grivița și Plevna. Acesta este unū meritū nu pușinū însemnatū, pre care Comisiunea D-vóstre a fostū fericită a 'lū constata în lucrarea D-lui Crăiniceanu și acęsta cu atătū mai multū, cu cătū ea este unū testimoniū sciințificū datū armatei romăne în resbelulū pentru Independință.

O singură observare, saū mai dreptū o singură întrebare s'a făcutū : aceea adecă decă acęstă lucrare arū putē intra în vre una din prevederile codicilului instituitorū alū acęstui premiū, de sub li-

tera B). Dară acésta s'a înălăturatū în urma demonstrărilor făcute cu însuși codicilulū repausatului donatorū, unde se arétă ce se pôte premia cu acestū premiū. După acestū codicilū lucrarea D-lu Crăiniceanu pôte intra în cele trei categorii următore : 1. în categoria de la litera D), «*Tratate originale de sciință exactă*»; ea este considerată ca o lucrare sciințifică ; 2. în categoria de la litera F) *Cărți didactice*; acésta este o lucrare didactică, ce serve elevilorū din scóla militară ; și arū mai putea intra în categoria literel H) *Publicațiuni artistice*, între carī și arhitectonice ; fortificațiunile suntū în câtū-va lucrări arhitectonice. Dară chiarū de s'arū contesta punctele D. și H. totuși rămâne punctulū F., căci este afără de ori-ce contestațiune, că lucrarea D-lu Crăiniceanu este o carte didactică, de vreme ce ea serve, ca atare, în scóla militară.

Pentru aceste considerațiuni comisiunea D-vóstre a votatū, în unanimitate, premiarea operei D-lu capitanū Crăiniceanu și vė rógă și pe D-vóstră să-i dați asentimentulū, încuragiându astū-felū ocupațiunile tinerelorū nóstre talente și în altă direștiune a activității nóstre naționale.

Raportulorū generalū, Gr. Stefanescu.

R A P O R T U R I L E S P E C I A L E

Onorabilă Comisie,

Cercetându scrierea D-lu Botėnu ce sub o formă dramatică pórtă titlulū de Don Alfonso de Castiglia, prezentată de autorū spre a concura la premiulū Iliad, amū constatatū că de și autorulū posedă calități literare, opera sa nu corespunde la condițiile cerute de genulū literaturei dramatice, și nu are o valóre îndestulătore spre a putea figura între operile destinate a intra la concursū.

V. Alecsandri.

RAPORTŪ ASUPRA VOLUMULUI DE NOTIŢE ETIMOLOGICE ALE D-LUI HAŞDEŪ.

Intre cărţile trâmise la concursŭ, în sesiunea din âst-anŭ a Academiei, a fostŭ şi una, unică adusă de unulŭ din membrii ei ordinari. Este acesta o carte, în înţelesulŭ înaltŭ alŭ cuvântului, sau este unŭ simplu volumŭ compusŭ din articole de Revistă? Puţinŭ importă formatulŭ, lucrarea în sine merită a fi luată în sêmă. Sub acestŭ titlu : «Din istoria limbii române», învăţatulŭ profesorŭ de filologie comparată, de la Facultatea din Bucuresci, a întreprinsŭ a reedita, în volume, unŭ şirŭ de articole publicate ântetiaşi dată în Revista sa, «Columna lui Traianŭ». Acestă seriă de Notiţie etimologice constituie volumulŭ prezentatŭ la concursŭ. Incepândŭ cu fascicululŭ de pe lunile Aprilŭ şi Maiŭ din anulŭ trecutŭ, şi până la acelu de pe lunile Ianuariŭ şi Februariŭ, din anulŭ acesta, Revista mensuală pentru istoria, lingvistică şi psihologie poporană, a datŭ publiculŭ ca primii în curgere de aproape unŭ anŭ tôte acele articole, ce formeză volumulŭ semnatŭ cu numele colegului nostru. Lipsescŭ din volume unele notiţie needitate încă prin Revistă, dar cetite în şedinţele publice ale Academiei din cursulŭ sesiunii actuale.

După titlu, lucrarea D-lui Haşdeŭ s'arŭ părê a fi unŭ şirŭ de capitole din istoria formării limbii românesci. Insa nimeni mai bine de câtŭ însuşi autorulŭ nu putea să simţă greimea unei atare sarcine; nimenea nu scie mai bine de câtŭ autorulŭ Istoriei critice a Românilorŭ ce vrê să dîcă a scrie o adevărată istoria a limbii românesci. Acoale totulŭ este critică dea-întregulŭ, de a putere fi. Totulŭ este de creatŭ de-acum înainte. Nicî originile graiului românescŭ tôte, nicî dezvoltarea lorŭ prin atâtea secole, prin atâtea şiruri nenumărate de ani, de când s'a iscatŭ în Dacia naţiunea acesta nouă latină : nimica nu s'a scosŭ la lumină din ceea ce arŭ putê fi geografia ei ethnică şi cronologia ei lingvistică.

Indemnulŭ de a scrie «o istoria a limbii române» l'a primitŭ, dîce D. Haşdeŭ, din partea aceluia dintre colegii nostri, care poartă

nedispuțatū scepțrulū criticelī romānescelī, intr'o revistā purū literārā, a căreia esistență, în Iași, este o fală a beletristicelī nōstre contimporane.

«De o cam dată», adaogă D-sa, «mē grăbescū a respunde măcar în parte la acēstā măgulitōre dorință. Aprōpe tōte cestiuñile esențiale din «Istoria limbelī romāne» se află aci (adică în cuprinsulū volumulū), dar se află, așa dīcēndū, condensate fiă-care în câte unū singurū *specimen*».

Colegulū nostru pare a crede, că o istoriā a limbelī nu trebuie sū mai cuprindā altū-ceva! «O istoriā a limbelī romāne, dīce, ce alta pōte și trebuie sū cuprindā de cātū — paralelismulū între desvoltarea latinității în Occidentū și la noi de-asupra substraturilorū indigene; stabilirea raporturilorū de filiațiune între dialectulū daco-romanū și acela macedo-romanū; pozițiunea dialectulū istriano-romanū; precisarea influențelorū *post-latine* asupra limbelī romāne; iar mai cu sēmā definirea epocelī cāndū ne-a surprinsū curențulū slavīcū.»

S'arū părē că aci autorulū delineează planulū opulū sēu întregū; și amū fi în dreptlū sū ne așteptāmū celū puținū a vedē, în cele dece articole ale volumulū, atâtea capitole seriate «din istoria limbelī romāne». Deșertā așteptare! Tōte sub-titulurī *Notițielorū* acestora etimologice aū însemnāteea lorū; ele totuși sēmēnā, precum și suntū în adevērū, mai multū a strigāte de polemică, de cātū a capitole de istoriā.

Etā-le aici în șirū :

1) «Ghiocū și sglāvocū». — *Unū dubletū greco-latinū în limba romānā*; 2) «Doina». — *Originea poezielī poporane la Romāni*; 3) «Doina». — *restōrnā pe Rōsler*; 4) «Zglobiū». — *Cu unū răspunsū hū Miklosich*; 5) «Voñicame și Mișelame». — *Istoria unū sufixū romanīcū, dispārutū din limba romānā*; 6) «Domname și Turcame». — *Sufixulū romanīcū-ame la Macedo-Romāni*; 7) «Crescetū și Urđicā». — *Etimologia poporānā din epoca formațiunei limbelī romāne*; 8) «Șugubēțū și șugubinā». — *Unū restū din influința jurīdică a Slavilorū asupra limbelī romāne*; 9) Ghiōga — O paginā din istoria armaturei romāne; 10) «Nu e în tōte dīlele Pascile». — *Originea creștinismulū la Romāni*.

În fasciculele cele mai recente, de pe Ianuarie și Februarie, anul acesta, 1883, s'au publicat încă în Revistă articolele următoare : « Cu vântulă sama este elu latinu saū maghiarū ». — *Istoria unui trunchiū crescutū din trei rădăcini* ; « Scornescu și sternescu ». — *Ună specimenū de necesitatea vechilorū texturū pentru ori-ce cercetare linguistica*.

De bună sémă, într'unū numărū viitorū alū Revistei sale, D-lū Hasdēu va tipări și Notița, atâtū de interesantă pe care Academia și publiculū au admirat'o într'una d'în ședințele nōstre publice, intitulatē : « Biea » — *cumū diceau Românū înainte de a fi luatū de la Slavi pe « Dragă »*.

Mai tōte, ba chiar tōte, aceste cercetări etimologice suntu ingenioase nu suntu însă, de bună sémă, nu suntu nici macarū capitule singurate ale unei istorii a limbii.

Autorulū lorū dice, că tōte problemele suntu deja sgândărite în volumulū de fēță. Despre partea nōstră, căci nu găsimū acēstă vorbă nici în glosarulū repozatului nostru colegū Maximu, nu vomū cuteza a numi aceste *sagi* a D-lui Hasdēu nisce sgândărituri numai din istoria limbii. Credemū a sci bine atâta lucrū : adevă, câtū de greu este de a sci istoria unei limbe. Pōte este o lucrare încă și mai a-nevoioasă chiar și de câtū a scrie istoria politică a unui poporū nou. În adevērū, decă o limbă arētă că s'au formatū o națiune, apoi istoria limbii caută a spune însăși istoria originilorū națiunii și a dezvoltărilorū ei naturale. De aceea, într'unū sensū, se pōte dice, că cercetările limbistice suntu strinsū legate cu istoria dezvoltărilorū politice și religioase, economice și sociale, intelectuale și morale ale națiunii.

Chiar decă nu s'arū putea pune în fruntea tabelorū istoriei nōstre literare de câtū numai nisce sgărieturū rudimentari, totuși analistulū consciinciosū, animatū de laudabili sa intențiune, de a aduce o pîrgă Academiei naționale, arū merita tōtă recunoscința nōstră, arū avea unū dreptū la tributulū mulțămirilorū nōstre.

Plin de acēstū sentimentū venimū a lăuda lucrarea învățatului nostru colegū.

Sgândăririle sale potū fi criticate, și soluțiunile sale puse din nou

în cestiune; însă nimene nu va nega probitatea intențiunii și onestitatea procedimintelor. Încercările sale pot fi ca rezultat numai o simplă canavață (canevas), numai ca o urdăla întinsă pe stative; pânza însă nu poate deveni o stofă minunată, frumos lucrată, de cât prin mâni maestre, și după ce o bătătură mândră și de bună sortă i va adăoge un preț nestimată. Aceea va fi întreaga și complectă istoria limbei românesce, partea principală a anelor națiunii române.

Materiale de tot sortul de abia au început amă a se aduna în curtea științei noastre; sunt aci mormane de documente însemnate îngrămădite fără ordine. Maestrii specialiști s'au pus pe lucru, care la una, care la alta. Planul edificiului însă nu este încă urdit; nici macar săpăturile temelior nu s'au întreprins; arhitectul meșter nu se arată. Analistul genial întârzie a veni.

Cât de îndelungate șiruri de ani au trecut până amă ajuns a ne scrie limba și a ne folosi de densa și scriptur frumose! Istoria acăsta, întreagă și deplină, este, se vede, cu greu de urdit, și mai anevoiă încă de țesut, de ore-ce unul dintre cei mai ingenioși cercetători din zilele noastre nu face de cât să o sgândărescă încă! În totu mai ca cu dreptul roman, și cu supremația romană și limba mamă a domnei Romei, — cum I dicea Horățiu, — s'a întins mai departe de cât bătea vîrtutea legionilor (1). Este deci de mirat decă vedem străbătîndu limba latină până unde nu se întindea domnia romană?

Colegul nostru au întreprins o nouă expediție asupra învățătorilor slavisanți cari, cu aspersiunile lor, caută a întuneca lămurita latină a limbei române născută și crescută în sinul coloniilor daciane. Să augurăm de bine valorosului nostru coleg. Eșitul glorios din acăstă luptă nu ne dă nici un fior de indoială. Dar premiul victoriei trebuie rezervat pentru lucrarea complectă a viitorului. Atunci sêrbătorea triumfală va fi momentul sosit de a de-

(1) ..... te profugus Scythes
Miratur, o tutella praesens
Italiae dominaeque Romae.

(Horatii, Lyric. IV. — XIV. Ad. Augustum).

cerne analistului limbei române prețului celū mai mare ce va fi la dispozițiunea noastră.

Acumū ōre mai este de trebuință de a spune, cā volumulū cuprinđendū cele X articole din istoria limbei romāne, privitū în de totū nu formēzā nici macarū o prescurtare (pēcis) de istoria idiomei romānesci? Őre este necesariū sā mai cāutāmū de-amēnunțitū, în plinā Academia romānā și se depānāmū de-a firū a pērū tōte mārđăritarele din salba de erudițiune ce colegulū nostru, etimologistū consumatū, a infățisatū publiculū și nouā spre admirare?

Eū unulū n'amū cređutū cā sarcina comisiunei nōstre constā dintru a rēsbate cu analiza cele X Notițe și a cāșuna Academiei impresiuni plācute, însă gustate de toți, una datā la citirea a întregū volumulū înainte de intrunirea sesiunei, și altā datā la ascultarea admirativā a Notițelorū celorū needite, darū împărtășite din viū graiū de însuși autorulū lorū.

De la celū d'ântēiū pēnā la celū din urmā mārđăritarū alū salbei etimologice — de la «Ghiocu și sglavocu», *dubletulū* greco-latinū în limba romānā, și pānā la «Nu-e în tōte dīele Pascile» — *originea* creștinismulū la Romāni, — tōte Notițele adunate la olaltā suntū învederatū istoria unei campanii polemstice, nici de cumū o desfășurare istoricā, o parte macarū din analele limbei.

Cāndū apoi scriitorulū etimologistū vine cu conclusiuni, bunā-ōrā ca acea sgāndăritā cu ocasiunea desbaterei asupra vorbelorū *ghiocu*, *diocu* și *sglavocu*, pe cari le retrace de la grecesculū *γλαυκος* și nu de la latinesculū *glaucus*, *glaucellus*, cum se afiā în Dicționarulū reposașilorū nōstri colegi Laurianu și Maximu, atunci, în fēlā cu afirmațiunea "ca *diocu* și *sglavocu* aū pētrunsū la Romāni pe doue cāi și în doue epoci diverse, suntemū nevoiși sā ne punemū întrebarea : care este pentru istoria limbei nōstre însemnătatea tragerii acestei vorbe din grecesce, iar nu din latinesce? Cestiunea rēmāne întregā de a se scie, în ce momentū alū formațiunei limbei aū venitū, aū strābătutū stratulū ei cristalinū *sglavocii* rēsăriși din grecesce?

Credemū de prisosū a da sēmā pe largū despre tōte conclusiunile aduse prin aceste X Notițe. Fiā-care din noi și noi cu toți le cu-

róscemú de multú, de la publicarea lorú prin Revistá. Mai puținú încă credemú de cuviință a ne constitui, în materiá de certe etimologice, arbitri supremi între doi membri ai Academiei, D. Cihac, membru onorariú și D. Hașdêú, membru ordinarú. Destulú numat sá constatámú aici, cá vorba ghiocú, pe câtú scimú, nu se aflá în dialectulú macedo-románú, nici într'o formá, nici sub forma de *ghiocu*.

Lucru curiosú : *Glosarulú* lucrare ca proiectú de ilustrii repositii etimologistii, cuprinde vorba *ghiocu* din care trage și vorba *ghiocire* seú *ghicire*; însă totú de la acéstá vorbá trage și acea de *ghioga* pe care și D. Hașdêú o derivá ca și repositii menționatii mai susú de la latinesculú *clava* !

Autorulú sgândáriturilorú limbiste triumfêzá a mâna cu *ghioga* sa într'unú modú strălucitú.

Latinesce, ȕice, *ghioga* se traduce prin *clava*... Și de aci, înșirá-te márgárite, sá ne fiá cu iertare expresiunea, de aci incolo *ghioga* este mánuítá așá în câtú ajunge a face pená și fortuná etimologicá a institúțiunei moderne a cluburilorú politice !

«Glosariulú» repositiilorú Laurianú-Massimú (pag. 266) amestecá «intr'unú chipú de totú ciudatú pe *ghiogá* «máclucá», nu numai cu «*ghiocú* «cójá de nucá sau de ou», dar încă și cu flórea *ghiocelá* = «*glaucellum*, despre care noi amú vorbilú deja într'unú altú studiú. «Este interesantú însă cá, afará de semnificáțiunea de «máclucá», «bátá etc.», autorii afirmá cá *ghiogá* mai însemnézá románescé «gá-máliá, cápéținá, capétú de acú sau de altú lucru». Dêcá acestú sensú «s'arú dovedi ca existándú în realitate la poporú, atunci, pe lângá «*ghiogá* din latinulú *clava* «máclucá», noi amú mai avea o altá *ghiogá* «din latinulú *clavus* «cuțu», carú ambele se vorú fi confundatú apoi «intr'o singurá formá femininá, dupá cum și latinesce se confundaú «une-orí *clava* și *clavus*. Germanulú *Kolbe*, de asemenea, întrunesce ambele înțelesuri de «máclucá» și de «gámáliá», iar rus'sce din *bulava* «máclucá» s'a născutú deminutivulú *bulavka* «acú cu gámáliá».

«Așá dará, de'mpreună cu *arcú* = *arcus*, *ságelá* = *sagitta*, *fustú* = *fustis*, «*buciumú* = *buccina*, *flamurú* = *flammula*, *scutú* = *scutum*, *armá* = *arma* etc., «strábunii noștrii din Italia aú adusú strábunilorú noștrii din Dacia

«și pe *ghiogă* = *clava*, care era generalmente din stejar, cu noduri în virf, «*trinodis clava*» în Ovidiu, și «*ctoplită numai din topor*» sau «*nestruiată*» după expresiunea poporană, adecă «*nerasă*», «*inrasa*», «*intocmai ca în versul din Silius Italicus*:

Ille et pugnacis laudavit tela Salerni
Falcatos enses, et quae Buxentia pubes
Aplabat dextris inrasae robora clavae

(Sil. *Punic.* VIII, 582-5)

«Astă-ți însă, dispărându treptat, pină și suvenirea vechei tactice «ostășesci», «*ghioga*» a început și ea a se perde la noi, rămânându «mai mult în limba poetică. Dicționarele din Transilvania: celu Budan, alu lui Sava Barcianu, alu lui Iser, alu lui Clemens etc., n'o «aū de locu. La Macedo-romāni de se va mai fi conservāndu unde-va, «arū trebui să albă forma de *cliogă* sau *ghiogă*...

«Acuma, dreptu post-scriptum, ună din minunāțiile limbii umane. «Amū vēdutu mai susu că Romāni au moștenitu pe *ghiogă* din latinulu *clava* «*măciucă*», iar Germanii au împrumutatu aceeași vorbă «latină, de unde, între cele-lalte, englesulu *club* «*măciucă*». În epoca «lui Cromwell, cându se începuse lupta între puritanii și regaliști, cel «de'ntāiu organizară nesce adunări menite a pregăti strivirea adversarulu, cărora de aceea le-aū și datu numele de *club*'uri, adecă «*măciuce*». De aci originea cluburilor de astăzi. Pe cându romānulu *ghiogă*, eredele dreptu alu latinulu *clava*, se face din ce în ce «mai nevēdutu, englesulu *club*, fratele seū mai micu și nelegitimū, «transformāndu-se prin civilizațiune în «une maison splendide tenue «au nom d'une association de personnes riches» (Littre p. 649), se «lătesce falnicu pe supralăta Romāniei. Cine ore arū crede că așa «disele «clubulu liberalu» sau «clubulu conservatoru» nu sunt, din «punctulu de vedere alu genealogiei lingvistice, altu ce-va decātu «*ghiogă liberală*» și «*ghiogă conservatore*»!

Să ne fiă permisū însă a sublinia aici vorbele: *străbunii noștri din Dacia*, și *ghioga liberală* și *ghioga conservatore*. Aceste bolide literarii cadu afară din sfera criticei. În acestu finalu plinu de spiritul veii recun-

sce cu toții pre spiritualul nostru colegu, cu toate calitățile sale. Dacă Notițiile sale etimologice sunt atât de reușite și ca spiritul de cercetare seriosă și ca ornamente de spiritul glumețu, la ce lucrare nu ne putem ore astepta, cându se va pune cu totu dinadinsulu a pētrunde în sinurile vergure ale istoriei limbii noastre minunate, nu plină numai de minunății filologice.

Intr'o limbă ca a noastră, cu atâtea *minunății*, nu este de mirare că D. Hașdeu să dea pe sēmă străbuniloru Daci vorbe curatū romānesci, sau mai dreptū de formațiune curatū romānescă, bună-ora ca *doina*. Reposatulū Maximu trage *doina* de la *doliu*, cântecū ce exprimă afecte de *doliu* sau dorū; pentru care cuvēntū se află în *Dicționarulū ca proiectū* sub forma de *dolina*.

Spiritele trecute din lumea acesta ale neuităților autori ai Dicționarulū limbii romāne elaboratū ca proiectū, vorū fi săltāndū de bucuriă dacă vorū fi fostū în stare d'a afla, că și estū-timpū D. Hașdeu a adusū la concursū atâtea Notiție de etimologiă clasică prin cari până la unū punctū ore-care ni se recordēză și opulū lorū inițiatorū.

Iar noi, suflete pământene, cari amū cititū, ba chiarū amū și ascultatū cu plăcere lucrările învățatului nostru colegu, noi eramū datorī a ne lua sēma bine până a nu propune pentru premiare volumulū presentatū sub titlu «Din istoria limbii».

Dreptū-aceea amū căutatū să preparāmū din partea comisiunei noastre o atare conclusiune care s'o putemū lua în unanimitate, și să dāmū laudele cuvenite, menționāndū cu onōre meritele încercārilor «din istoria limbii romāne»; dar să rezervāmū premiulū pentru o carte intrēgă și deplină *despre istoria limbii romānesci*.

Eū unulū nu despezēzū de a vedē pre laboriosulū nostru colegu ducēndū până la nesfērșitū cercetările sale, continuāndū și polemica sa în contra slavisanțilorū orbiți de spiritul de partitū cu aceeași pătrundere sciințifică și cu același spiritul sagaciū ca până acum. Suntū chiarū incredințatū, că D. Hașdeu va reuși a da împământēnirea cea mare la o mulțime de vorbe, cari suntū pe nedreptū condemnate ca străine. Dacă amū luatū pe *dragă* de la slavoni, cum admite însuși D. Hașdeu că s'a făcutū în dauna ireparabilă a dulceli vorbe reto-

latine *bi-biala*, apoi n'amū putē ōre pune intr'o *ghioḡă* conservatōre, bună-ōră, și pe cuvēntul a *īndrēgi*? Latinesce se ḡice *diligere*. Déca amū isbuti a face să semene *īndrēgūtū* cu participiulū din *diligere*, *dilectus*, atunci, de bună sēmă, de la *diligere* s'arū trage de-adreptulū *īndrēgi*, de unde de sigurū arū eși romānescă și vorba *dragă*!

Bin- și *biara*, ca adjectivū și ca adverbū, există în limba reto-romanică cu însemnare de mulțime — *Biati* (il) — *biadia* (la) se întrebuintează cu însemnare de nepōte, și nepōta. — Ōre nu totū de acolo vine romānesculū bēiatū, *bēiatū* (cum se ḡice peste Oltū și în țera Oltului)? Printre dialectele reto-romanice se vēdū o mulțime de asemēnări cu dialectulū macedo-romānū. Așa curiosū de totū este vocala *a*, care se anină de multe vorbe, iarū mai cu sēmă la însăși numirea ce-și dău limbei lorū *ladine* fraiit nostri Raeto-Romanī de astă-ḡi. Bună-ōră ei ḡicū : *aromauntch*, în locū de *romauntch*. Intocmai ca noi ḡicū, de la *rugar*, *rugaziun*, rugăciune, *caschunar*, *caschunescha*, a cășuna, cășuneză etc. etc.

Aseminea ḡicū : *vor*, și *bor*, adevērū ; *dir il vor* = a spune adevērū, a ḡice *sbōră* cum ḡicū Macedo-Romāni.

Svoul, *svular* = *sbuoru* de la a *sbura* etc. etc.

Mē oprescū acoloa, la marginea graiurilorū neo romanice despre Peninsula italică romanisată, pēntru că de pe acoloa credū unīl că s'aū iscatū acea mulțime de idiome neo-latine, carī însemnēză nascerea unorū popōre noue, pe carī Dōmna Roma, prin asimilarea sa civilisatōre, le-aū transformatū în națiunī romanice.

Raetia se numia, încă mai din nainte de Traianū, *splendutissima Raetorum Colonia*.

Mai apoi, cândū legiunile Romei, conduse de Traianū, aū străbătutū în inima Daciei, și după ce, și acoloa, s'a implantatū noua coloniă romană, atunci s'a iscatū o națiune care 'și-a făcutū o limbă nouă. Istoria acestei limbe este încă de făcutū.

N. Ionescu.

RAPORTULŢ D-LUI BARIŢŢ ASUPRA POESIELORŢ D-LUI PĂCĂŢIANU.

Cartea în versuri titulată :

Flori de TŢmnă. Poesii de Teodor V. PăcăŢianu.

TimiŢŢora 1882. Formatu 8-vo micŢ, pagine 206.

TŢnŢrulu concurentŢ la premiŢ ŢŢl publică încercărilor sale de versificaŢiune adunate la unŢ locŢ, dar despărŢite în Ţepte grupe mai mari Ţi mai mici numindu-le : *D'ale mele. AmorŢ. Tragedia. Lacrimidre. Et. Maria. Diverse.*

AmŢ cititŢ tŢte acestea încercări poetice cu o luare aminte aprŢpe neusitată la ŢmeniŢ de etatea mea, ori cānd e vorba mai alesŢ de visuri erotice ale talentelorŢ june Ţi incepetŢre, 'mi-amŢ fācut Ţi note critice asupra lorŢ în numŢrŢ considerabile, urmărindŢ testulu din diverse puncte de vedere, alŢ artei, alŢ sciinŢei, alŢ limbii cu gramatica, cu sintaxa, cu fraseologia, tot o-dată Ţi cu ortografia sau cu kakografia ei. Intr'aceea dilele sesiunii nŢstre fiindŢ fŢrte inaintate, eŢ aci voiŢ să cruŢŢ pe d-niŢ mei colegi cu o analiză amŢnunŢită, care m'arŢ duce prea departe. În locŢ de a face acŢsta, mŢ voiŢ resuma, formulāndu-mi opiniunea mea asupra cārŢii d-lui PăcăŢianu precumŢ urmŢză.

Autorulu acelei colecŢiunii de versuri are de la natură aceea ce se numesce vena poetică, are adesea inspiraŢiuni fericite, face de multe ori comparaŢiuni bine nemerite, Ţl lipsesce Ţnsă a doua condiŢiune esenŢială prevedută de Horatiu Ţi de ori-care adeptŢ alŢ muŢei pentru unŢ adevŢratŢ poetŢ, adică : *sciinŢa, studiŢ fŢrte seriosŢ Ţi încordatŢ*, intocmai precumŢ ŢlŢ cerŢ preceptele artei sau precumŢ se exprimă Horatiu de arta poetică (409—413) :

...ego nec studium sine divite vena,

Nec rude, quid possit, video ingenium : alterius sic

Altera poscit opera res, et conjurat amice.

Qui studet optalam cursu contingere metam,

Multa tulit fecitque puer, sudavit et alsit;

În cātŢ pentru limba nŢstră în care publică d. PăcăŢianu versu-

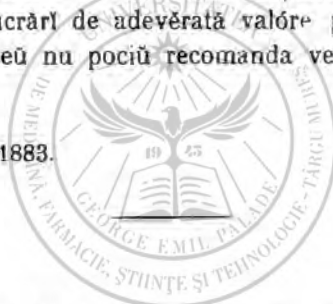
rile sale, nu va fi de prisosă a se recomanda d-lui, ca și la mulțime de alți omeri tineri, ca să 'și-o învețe mai bine de cum o cunoscă până acuma; tot-d'odată să-și pună totă silința de a se desrobî din jugul limbilor străine și anume de idiotismii și barbarismii acelora; totu așa însă aū să evite provincialismii și expresiunii locale, cunoscute abia în câte-va comune sau în vre-unu districtu situatū cine scie în care unghiū alū Daciei; și apoi, cu atâtū mai vîrtosū să se ferescă a mai muși câte unū jargonū din suburbiile unorū capitale, jargonū usitatū la populațiuni lō te amestecate și în partea lorū cea mai mare streine, unū amalgamū fără nici unū trecutū.

Pe lângă condițiuni ca acest-a, d. Păcățianu pōte spera să producă în viitorū și lucrări de adevărată valōre poetică.

Pentru astă-datā eū nu pociū recomanda versurile d-sale la premiare.

G. Barițiu.

Bucuresci, 31 Mart. 1883.

RAPORTULŪ P. S. S. EPISCOPULŪ MELCHISEDEC ASUPRA OPEREI D-LUI GASTER

Domnilorū colegi,

Mi-ați făcutū onōre a mă însărcina cu cetirea cărții D-lui Doctorū M. Gaster, intitulată : «Literatura populară română» și cu relatarea despre cuprinderea și valōrea ei.

Cartea acēsta constă din douē broșuri 8°, partea I-a cuprinde 250 pagine, a II-a 650 pagine împreună cu indicele.

Autorulū 'și-a propusū a da o relațiune despre tōte produsele literaturii populare române, ce s'aū scrisū și tipăritū, începēndū de la originea literaturii române până în timpul de fēță. Elū desparte aceste produse populare în trei clase : *literatura estetică, literatura*

etică și literatura religioasă, la cari grupază toate produsele noastre populare literare. Anume :

La clasa I-a : Legende despre zidirea lumii, Adam și Eva, despre dracii, despre lemnul crucii, Cain și Avel, Lamech; despre mărtașă, despre Melchisedec, Avraam, mărtașă, despre Moisi, Solomon, prorocirea Savilei, dărmasarea Ierusalimului și legenda prorocului Ieremia; despre Christos și Pilat; Apocalipsul Sântului Apostol Pavel, Epistolia Maicei Domnului; călătoria Maicei Domnului la Iad; Epistolia Domnului nostru Isus Christos; legenda Duminecei, legenda Vinerii, învățătura pentru 12 Vineri; Minunile Sf. Sisoe; Avestița aripa Satanei. Cele 72 de nume ale lui Christos, și totu pre atâtea ale Precistei. Descântecel. Minunile Maicei Domnului. Vasile cel nou, — cu vămile văzduhului, și cu judecata cea de pe urmă. Legenda despre descoperirea Sântei liturghii; întrebări și răspunsuri. Cântecel de stea, colinde, balade. Orații, Iroși sau Vicleim. Cărți de prevestiri : astrologia, gromovnic, obrociri de țile, prognosticari, Coliadnic, Trepetic, Zodiile; cărți de noroc : Rota lui Solomon, oglinda norocului, bilete de plăcintă, fisiognomia, cărți de visuri, Doftorii, Basme.

La urmă, în Apendice, adaoge, totu la literatura populară, o mică scriere inedită a lui N. Costin, intitulată « Césornicul Domnilor », scrisă la 1714, și care se păstrează manuscrisă în biblioteca centrală din Iași. Toate aceste subiecte se trată în partea II-a a operei Domnului Gaster.

În a doua clasă — literatura etică, în care se cuprind ideile poporului despre bine și rău, autorul pune : proverbele, țicalele și fabulele, anume : viața și pildele lui Esop; fabule și istorioare, povestea vorbeii, — amândouă de Anton Panu. Snovele lui Ispirescu. Florea darurilor, pilde filosofice, cilibi Moise, filosoful indian; ghicitorile, adică cimiliturile.

În a III-a clasă, numită de autor estetică sau romantică, intră : Alexandria, Varlaam și Iosaf, Sindipa filosoful, cei trei frați gheboși sau trei bărbați și o muiere, Bertoldo, Halima, Archir și Anadama, Ghenoveva, Iliodor, Filrot și Anthusa, dracul și femeea, Fló-

rea darurilor (amû amintit'o și la clasa II-a pentru pildele filosofesci; dar ea cuprinde și legende), Zadic, literatura haiducescă : fetele morarului, tâlharul Grozea, Roșcanû haiduculû, Tunsulû haiduculû, Corbea haiduculû, Michulû haiduculû și Ianculû Jianulû, Priamû și Tisbe, Narcis și Echo. Povestea vorbeii, șeșetorea la țeră de Anton Pann, Tilu Buhoglinďă, Năstratinû Hogeia, Leonatû și Dorofata, Cornicea satelorû, saû o adunare de anecdote, scornite de poporulû românû în pofida altora ; Păcală și Pepelea ; Snóvele lui Ispirescu ; Trei șireți ; Snóve și povești de Goleșcu, după manuscrisulû ce se află în posesiunea Academiei.

Acesta este întreaga provisiune de «literatură populară română», cu care se ocupă opera D-lui Gaster.

Autorulû ne spune în prefetă, că a lucratû multî ani la acestă carte, atâtû a.cî în țeră câtû și în străinătate ; că a înteminatû multe greutăți, adunândû singurû aceste cărți și cârticele, a descoperitû unulû câte unulû numeroșele manuscrite de carî s'a folositû, alû căroro numêrû este considerabilû ; căci mai pentru fiă-care carte tipărită a descoperitû manuscrite anteriore, ba une-orî are numai manuscrite; în sfișitû a trebuitû să-și procure singurû întregulû materialû literarû streinû, care lipsesce cu desăvêșire în bibliotecele nôstre.

Autorulû afirmă, că modulû sêu de a considera și a studia literatura populară se deosibesce într'unû modû fundamentalû de tôte cercările analogice făcute în alte limbi, căci nimenî nu s'a încercatû încă a grupa și a studia întreaga literatură populară a unulû poporû. A lăsatû însă locû și altora pentru cercetărî ulteriore pe acestû ogorû pe care D-lui a trasû o singură brasă. Scopulû, ce a avutû în vedere la acestă operă, autorulû îl spune singurû : «modificarea opiniunii generale în favorea nôstră, despre starea culturală a poporulû românû, adică de a arêta, că poporulû nostru stă pe aceeași înălțime a culturei, pe care staû cele-l-alte popóre ale Occidentulû ; pentru că și poporulû românû s'a adăpatû din aceleași isvóre ale literaturêi populare, ca și cele-l-alte popóre ale Europei.

Mai departe autorulû țice, că din studiulû operei sale se pôte cine-va convinge, că în véculû alû 18-lea, care în decomunû se crede a

fi fostă «epoca decadenței literare», precum era și starea noastră politică, — se poate, dîcî, convinge, că poporul român nu era amorțit, că activitatea și energia sa firéscă se retrăsese pe «câmpul pacnică ală muselor».

Domnilor! colegi! precum sciți în secolul nostru ideea înrudirei popórelor Europei și reducerea lor la o obârșia comună, de unde ca dintr'unu centru comun s'aú respândit de la răsărit spre apus prin emigrațiunl, mai timpuriú saú mai târđiú, a datú ocașiune la formarea unor studii nóue și de mare însemnătate pentru sciință. Astú-felú este limbistica cu filologia comparativă, carl se întindú asupra tuturilor limbelor literarie. De asemenea studiul literar al tuturor produselor populare, ori sub ce formă, carl se află la tóte popórele, fiá basme saú povești, fiá legende religiose, pilde, proverbe, maxime etc.

Literaturile națiunilor civilizate abundă în acestú felú de cercetări. Ele nu lipsescú nici la popórele cele mai tinere în cultură, precum suntu Rușil, Unguril, Sêrbil, Grecil moderni.

Dintre Români celú ántéiú eruditul nostru colegú, Domnulú Hașdeú, în opera sa «Cuvinte din bêtrâni», tomulú II-lea, a tratatú într'unú modú sciințificú, despre o bună parte din literatura nóstră propriú díșă populară, a pusú în comparare produsele române, cu ale altorú națiunil, le-a citatú textualú, în paralelú cu ale altorú națiunil vecine cu românil, saú ale națiunilor carl pe alte cái aú influințatú asupra desvoltării spiritului românescú. Iată bucățile pe carl le analizézá D. Hașdeú în opera amintitá :

1. Istoria tutunului.
2. Pentru a doua venire a lui Christosú.
3. Trepeticú de semne.
4. Dílele cele rele, ce a arêtatú Dumneđeú lui Moise, precum și dílele cele bune de preste anú.
5. Rojdanicú.
6. Dohtorií.
7. Gromovnicu lui Iraelie împêratú.
8. Intrebări și respunsuril.

9. Alexandria.
10. Istoria pré frumosul Arghirü și a pré frumoșei Elena.
11. Legenda Duminecei. Astă-đi : Epistolia Domnului Isus Christos.
12. Călătoria Maicei Domnului la iadü. Astă-đi : Epistolia Maicei Domnului, țesută la unü locü cu Visulü Maicei Domnului.
13. Ruga sântului Sisinie ; astă-đi : minunile sântului Sisoe.
14. Legenda sântei Vineri.
15. Legenda lui Avraamü.
16. Esorcisme și descânțece.
17. Apocalipsulü Apostolului Pavelü.
18. Balada «Cuculü și Turturica».
19. Povestea numerilorü.

Studiul acestorü bucăți din literatura populară cuprinde 496 de pagine, adică partea cea mai mare a tomului II-lea a operei Domnului Hașdeü «Cuvente den bêtrâni». D. Hașdeü le-a comparatü cu altele paralele din literaturile altorü popóre, le-a arêtatü variantele, obârșia de unde aü provenitü ele la Români, ba ce este mai multü, avêndü la îndemână manuscriptele române cele mai vechi, a făcutü asupra lorü studii prețioșe pentru filologia română.

Prin urmare, afirmările D-lui Gaster, că opera sa arü fi «singura brasdă» trasă pe câmpulü literaturii române, și că modulü său de a studia literatura populară română se deosibesce de tôte încercările făcute până acumü în alte limbi, trebuie a le înțelege cu restricțiune numai la întinderea materialului adunatü, că D-lui a adunatü și cercetatü celü mai mare numărü de bucăți literare populare, fără însă a pretinde că le-a întrunitü pe tôte, rămânêndü încă multe pentru alte studii posteriore.

De asemînea totü cu restricțiune trebuie a se înțelege și altă afirmațiune a D-lui Gaster, că studiulü literaturii populare române arü duce la conclusiunea, că poporulü românü arü sta pe aceeași înălțime a culturii, pe care stau cele-l-alte popóre ale Occidentului. Acesta pôte fi adevêratü numai cu referință la clasele inferiøre ale poporului, unde, în genere, la tôte națiunile, cultura intelectuală cu greü și puținü pôte strâbate.

D. Gaster în studiul său asupra literaturii populare procede astfel : După ce a împărțit-o în trei clase, precum am văzut mai sus, trată în parte fiă-care bucată, îi dă în scurtă copriinderea, vorbește despre manuscrisele și edițiunile lor, începând de la cele mai vechi ce-i sunt cunoscute, și unde ele se află în păstrare, le pune în paralel cu ale altor popore, arată variantele române și streine. Se silește a arăta originea lor. D-lui găsește originalele acestor bucăți literare — în literaturile poporelor orientale, Egipteni, Indieni, Chaldei, Arabi, Perși, Evrei, Turci; de acolo cu timpul au trecut în literatura greacă, apoi în cea latină, care le-a predat poporelor Europei apusene; din literaturile greacă și latină ele au trecut la poporele slave, de la acesta — la Români, cari la rândul lor și le au asimilat și au făcut din ele diferite producțiuni estetice, etice și religioase, ori povești (basmе), legende, dicțori, piese, cîmilituri, descântice, etc.

Nu se poate tăgădui meritul D-lui Gaster, de a fi adunat și cercetat în opera sa un număr mai mare de bucăți de literatură populară, din cele până acum cunoscute literaturilor; însă între ele se găsesc și de acele, cari nu se pot numi strict populare române, fiindu nu de mult traduse din alte limbi în cea română, și de aceea încă ne asimilate și neprelucrate de poporul nostru după geniul său. Chiar de se găsesc în ele ore-cari trăsuri ce sîmănă cu altele vechi ce aparțin poporului nostru, totuși forma lor actuală este un produs strein. Astu-fel sunt: Halimalele, sîm 1001 de nopți, Genovieva, Tîlu-Buh-ogîndă, chiar Cilibi Moise — este prea nou și pușin românesc și în fine apendicea cu «Cesornicul Domnilor» de N. Costin, sîm «Vorova înțeleptului Garamanșilor cătră marele Alexandru», D-lu Gaster a făcut bine că a reproduș a-castă bucată, needitată până acum, dar forma abstractă, în care înțeleptul dă lecțiuni de înțelepciune lui Alexandru, arăta indetul, că ea nu este destinată pentru popor, nici produsă de popor. Ea ne aduce aminte de cartea împăratului Marcu Aurel, intitulată «Hologium principum».

Cartea D-lui Gaster mai are și meritul acela, că este cea întăia

lucrare literară română produsă de unu fiu alu lui Israil trăitoru în România, și care dă probă de sentimentu românescū. Limba cărții în genere este simplă, fără novisme prisoselnice, modelată dupre literatura cărților vechi. Ortografia-fonetică, neținându sémă de investigațiunile și combinațiunile filologiei moderne române. Sintaxa limbii este adese-orî greșită din ne nemerita întrebuițare a articolorū, a genurilorū și a numerilorū. Vom cita câte-va esemple din partea I^a. Așa la pag. 29 : «Ursitórele ce vinū la *omulu* indată după nascere și I dau ursita»; pag. 82 : «posedăm noi amëndoue recensiu*n*». «După stilulū se vede că este o traducțiune»; pag. 86 : «frate-meū ședēndū la sóre ucide pe *toți păduchii*»; pag. 147 : «De poporulū aū remasū depărtați» (cărțile); pag. 164 : autorulū vorbindū de snóvele lui Nastratin Hogeia, se exprimă : «Anton Pan ū a *cules* din gura poporulū și *i-a* versificat». Pag. 92 : «Cărțile ce ni-aū fost aduse și *carii* aū lostū traduse din limba persană ū am pomenitū deja». Pag. 83. «piese de teatru, pe care elū ū prelucră». Pag. 141 : «éră acea parte este atâta de *înlăritū*». Pag. 186 : «se vorbiră doi sclavi să mănânce nișce *smochini* al stăpānului lorū». — Smochiniū nu se mănâncă, ci numai *smochinele*. Pag. 192 : «fabule și alegorii *scuși* dintr'alți autori»; pag. 197 : «avēndū tóte *un* și acelașu isvorū»; pag. 198 : «întelepțit cu aceste învățaluri nutria *pe* *popórele* în tinerete»; pag. 201 : «Maxime atātū *al* filosofilorū, câtū și *al* părinților hisericet»; pag. 207 : «piese filosofesct—copiit scriindu-*i* și repetindu-*i* mereū»; pag. 208 : «avem aci a face cu *una* din isvórele proverbelorū»; pag. 216 : «superstițiunile, din care *unii* sīntū multū mai vechi de câtū însuși creștinismulū»; pag. 225. Subietulū est *copiit* : «Acestea, cu tóte că sū multe, strigă peste mări și peste țeri, de îi audū cei ce vorū».

La verburī une-orī pune pasivulū in loculū activulū, alte-orī nu ține sémă de regimulū verbulū, d. e. pag. 100 : «bărbatulū ei s'a fostū călătoritū»; pag. 186 : «Aci se vede, că nu *s'a*ū întrebuițatū traducētorii de una și aceeași recensiu*n*»; pag. 103 : «*pre* *bietulū* Pavliu i tăia capulū».

Une orī autorulū nu pricepe bine sensulū și nuanțele cuvintelorū

și le pune acolo, unde nu le e locul. D. e. pag. 116 : «elū o dojenia, că o va omori». *Dojenia* în locū de *amenința*. Une-ori omite particulele, cari determină înțelesul, alte-ori le pune fără trebuință. D. e. pag. 112 : «Hoțū împēratū fu pusū tatălū sēu să invețe, etc. adecă : de tatălū sēu ; pag. 123 : «Ēră điuā scăpārīl fetei făcură prasnicū mare», adică : în điuā ; pag. 222 : «Povestea vorbil și proverbele «facū *de* oparte însemnată din colecțiunea D-lui Ispirescu», adică : facū o parte însemnată.

Greșele sintactice, de felulū celorū arătate mai susū, se află multe în cartea D-lui Gaster, și este de doritū ca D-lui să 'și aproprieze mai bine limba română, ca să pōtă cu succesū aplica la literatura noastră cunoșcințele și activitatea sa literariă.

D-lorū Colegi! aceste suntū observările mele asupra cărții, cu a căreia recenziune m'ați onoratū, și pe cari acum le depunū la aprecierea D-vōstră.

Episcop Melchisedec.

RAPORTULŪ ASUPRA CARTEI D-LUI FERICEANU

Domnilorū colegi,

Pentru a vē pune în stare să judecați D-vōstră înși-vē despre valoarea «Logicet» D-lui Iosif Fericeanu, cu a cărei recenziune ați binevoitū a mē însărcina, mē voi mărgini a vē cita aici textual câteva rënduri din acēstă carte.

Pag. 9. (Definiția filosofiei).

«Filosofia — nominalmente studiulū înțelepciunei — nu pōte fi nici mai multū, nici mai puținū, de câtū știința suprasensuală despre celū neprivibilū și nesimțibilū.

«Căci filosofia fără de știința suprasensuală, despre celū neprivibilū și nesimțibilū și altcum saū se pōte cugeta, saū ba : în casulū

inlăi, fără de știință suprasensuală despre cel neprivibil și nesimțibil, nu poate fi nici mai mult, nici mai puțin, de cât privire și simțire adevărată fără de rațiune și fără de cugetare, ca cauza tuturor cugetărilor (§ 11, N-rul 7 din critica facultății noastre cunoscătoare); așa dară și fără de înțelepciune condusă de rațiune, ce-i de totu imposibil. Apoi Dumnezeu, care-I spiritul adevărat fără de totu nervul, așa dară și fără de privire și simțire, n'arū putea fi filosof, nici înțelept, ce-I de totu imposibil; în cazul al doilea, (§ 18), filosofia fără de știință suprasensuală despre cel neprivibil și nesimțibil altcum nu se poate nici cugeta, de câtu numai fără de contrariul științei suprasensuale despre cel neprivibil și nesimțibil; așa dară filosofia — nominalmente studiul înțelepciunii — nu poate fi nici mai mult, nici mai puțin, de cât știința suprasensuală despre cel neprivibil și nesimțibil».

În rândurile următoare D. Fericeanu pretinde, că «idea filosofiei mai sus demonstrată se poate confirma și din diferitele definițiuni ale diferiților filosofi», dintre care citează după «Enciclopedia științelor filosofice» de Petru Bihari din Buda-pesta (!) și pe a lui Aristoteles (filosofia e știința celor ce există) și pe a lui Herbert (filosofia e știința perceptibilității lucrurilor), care spun tocmai contrariul.

Pag. 17. «Părțile filosofiei teoretice sunt cugetațiologia și cognițiologia».

Pag. 117. (Definiția judecării).

«Județul e subiectul și prelingământul subordonat la principiul determinării și eschiderii mediului nedespărțibil de către cugetare ca cauza tuturor cugetărilor».

Exemplele ce le dă D. Fericeanu, d. e. la silogisme, sunt de felul acesta :

Pag. 263. «Porc, Mănguliță, Scroafă».

» 264. «Porc, Mascure, Simțitoș».

» » «Porc, Mascure, scopitu (castratu)».

» 272. «Preot, mascure, scopitu (castratu)».

Pentru a avea adevărată imposibilitatea permutării cu această formă

a silogismului (Felapo), vrea ca școlarii să 'și intipărescă relațiile logice între preoți, mascari și scopii.

Credū, că aceste puține citate suntū de ajunsū pentru a justifica părerea, că «Logica» D-lui I. Fericeanu nu pōte fi recomandată pentru premiare.

T. Majorescu.

RAPORTULU ASUPRA *PORTOFOLIULUI* D-LUI B. FLORESCU

Domnilorū colegi,

Insărcinatū de D-vōstră a vē raporta decă publicațiunea *Portofoliulū Românū* intratū la concursū pentru unulū din premiile Năsturelū și Eliade, meritā saū nu de a fi premiată, amū onōre a vē pune în vedere, că, fără a intra în aprecierea valōrei diferitelorū articole publicate într'insa, suntū de părere, că acēstă publicațiune, după norma adoptată în anii trecuți de Academiā, nici nu pōte fi considerată ca însușindū calitățile cerute pentru a figura printre publicațiunile ce potū fi admise la concursū, și acēsta pentru cuvintulū, că ea este opera nu a D-lui B. Florescu, care s'a presintatū cu dēnsa la concursū, ci a unei colectivități de *două-deci și optū* de autori, romāni și streini; ea coprinde diferite genuri de scrieri, precum legende, operē teatrale, studii istorice, jurisprudință, poesii, reviste teatrale și chiarū reviste politice și acestea parte originale, parte traducțiunii și parte reproducțiunii. Limba în care aceste articole suntū scrise este cea românăscă și pentru câte-va cea francesă.

Astū-felū fiindū natura acestei publicațiunii, sub-semnatulū e de opiniune, că «Portofoliulū Românū» trebuie să fiā înlăturatū de la concursū.

Gr. Ștefănescu.

RAPORTULŢ ASUPRA SCRIERII D-LUI I. S. NENIŢESCU

Şoimii de la Răsboeni. Poemă în cinci cânturi.

În poema, Şoimii de la Răsboeni, d-nul Nenişescu a scris lupta lui Ştefanu Celu Mare înteu cu Tătarii şi apoi cu Turcii. Fără nici o îndoială autorul s'a inspirat, la compunerea poemei sale, de Dumbrava Roşia a d-lui V. Alecsandri.—Acelaşi erou, acelaşi obiectu în ambele poezii, cu deosebire, că la Dumbrava Roşia duşmanii lui Ştefanu sunt Polonii, pe cându în lucrarea d-lui Nenişescu sunt Musulmanii. Chiaru împărţela materiei este asemenată; d-nul Nenişescu însă a căutat să se depărteze de modelul ce-'şi alesese, în forma versurilor. În adevăr, autorul a crezut, că versul popularu, aşa precum ilu întelnim în cântecele bătrânesci, aru fi celu mai potrivit pentru o poezie epică, şi pôte că acesta a fost greşela sa cea mai mare : Farmecul poeziei populare consistă mai cu sémă în naivitatea gândirei şi expresiunii şi este cu nepuinţa de imitat. În zadar d-nu Nenişescu, ca şi toţi cei-l-alti autori cari au apucat pe aceeaşi cale, se încercă se reproducă acestu farmec. Elu rămâne o taină pentru spiritele culte.

Nici o-dată poetul popularu nu pune în versurile sale cugetări politice, ori cât aru fi ele inspirate de patriotismu, precum se întâmplă în scrierea d-lui Nenişescu «Ştefan Celu Mare» ; de exemplu, în cântul II dice :

«Cum aru tremura păgânul
Când aru fi una Românul»

Dacă amu presupune chiar că Ştefanu Celu Mare aru fi avut ideea modernă a unirei, totuşi asemenea combinaţiuni politice nu-'şi află locul în cadrul unei poezii scrise în formă naivă.

Nici o-dată poezia populară nu vrea să ne deştepte mila sau indignarea prin descrieri falnice sau fiorose şi, în deobşte, acesta se face în dramă, iară nu în poeme epice.—Altă-felă face d-nu Nenişescu De exemplu în cântul III, unde o parte a luptei e descrisă în modul următor :

«Ici un soțu e sfâșietu
De Tataru 'nfurietu,
Fiind că a îndrăznitu
Si moriți a dăruitu
Pe iubita lui soțiă
Ca s'o scape de urgiă.
Col'o mamă românească
Perdëndu frica femească
Luptă greu, cu 'nverșunare
Si ca săntă mamă mōre,
Pruncu-I apērându la sinu
De păgănulū celū hainū». etc.

Autorulū adese-ori ultă, că în forma populară nu este ertatū a în-
trebuința cuvinte străine poporului. În cântulū II de exemplu Ștefan
Celū Mare dīce :

«Dar arcașii
Si pușcașii
Deștepți, iconomicoși
Ochescă pe cei ochioși.»

Prosaiculū *iconomicoșū* într'unū versū popularū și încă în gura
unul eroū !

Rima câte-odată silesce pe d. Nenițescu să repeteze același epitetū
fără nici o altă trebuință. Cândū, de exemplu, dīce :

«Apoi și *laudărosulū*
Ungurēnū, Matei *falosulū*...»

autorulū n'ar trebui să uite, că *laudărosū* și *falosū* au același înțelesū.

Lăsândū însă citațiunile la o parte și vorbindū numai despre mo-
dulū cumū materia a fostū tratată, nu potū trece cu vederea, că
cântulū V alū poemei, care descrie lupta cu Turcii, nu este de
cătū o imitațiune a luptei cu Polonii din Dumbrava Roșiă. Cu ce co-
lori deosebite suntū însă descriși luptătorii într'o poemă și în cea-
laltă ! În poema d-lui Alexandri caracterizările suntū așa de bune,
în cātū toți luptătorii principali au o personalitate deosebită și viă;
aici ei se confundă unii cu alții, figurile suntū palide, nici una nu
resare.

Asemenea și cântul VII are un cuprins identic cu balada cunoscută a lui Bolintineanu «Mama lui Stelanu Celu Mare», însă d-nu Nenișescu lungesce scena de la Castelul așa de multu, în cătu lotu efectul se perde.

De altu-minteri putemu spune, spre lauda tinérului autoru, că în «Șolmit de la Rêsboeni» limba este destulă de corectă și în de obște frumôsă. De asemenea versurile curgă ușor și se citesc cu plăcere. Chiaru găsimu pasage de adevărată frumuseță poetică Greșala principală, precumă am mai spus-o, este, că d-nu Nenișescu a alesu forma populară, cu care unu poetu, chiaru mai ispititu, n'arū fi pututu isbuti să scriă o poemă epică.

I. C. Negruzzi.

RAPORTU ASUPRA STUDIELORŪ DESPRE CONSTITUȚIUNEA ROMÂNILORŪ
DE G. G. MEITANI.

Dintre publicațiunile intrate la concursu pe termenul de 31 Decembrie anul 1882, s'a u aflatu cu cale a mi se transpune mie doue spre studiere și dare de opiniune, unul în prosă și altul în versuri. Celu d'ânteu și celu mai greu de studiatu este :

Studie asupra constituțiunei Românilorū, sau esplicarea pactului nostru fundamentalu din 1 Iuliu 1866. Bucuresci 1882. Doue fascicule VI de 273 și VII de 286 pagine; prin urmare ele s'arū putea numi prea bine și volume dupe usul adoptatu de cătră literați; aci însă ne vomu ocupa mai multu numai de calitatea, de valorea intrinsecă a opului, iarū nu de estensiunea lui.

Onor. d-ni colegi. Aceste studie constituționale și juridice ale d-lui Meitani ne suntū cunoscute la toți din anul mai de aprupe trecuți, în cătu adecă d-sa le mai presentase la concursu, în cele cinci fascicule anteriore, a cărorū continuare suntū acestea doue din urmă în care s'a terminatu abia jumătate din tr'ensele. Labore vastă, grea

și storcătare de puteri. Ele însă suntu cunoscute și publicului în ale cărui mâni se află. Eu din parte-mi nu numai le amă citit, ci dupe ce acumă a treia oră suntu însărcinată cu darea de opiniune asupra loră, m'amă simțit obligată a le și studia și aprecia. Așa a fostă voința d-văstre, în locă de a le pune pe umeri unu legistă și legislatoră de profesiune, de cari aveți și cu cari cu totă dreptulă vă puteți fali. Întrăceea, opiniunea mea motivată asupra studiiloră on. domnă Meitani vă era prea bine cunoscută din cele doue sesiuni academice de curendă trecute. Mie prin urmare mi-ară fi ușoră a încheia acestă raportă ală meă declarandă, că rămănă pe lângă opiniunea ce mi formasemă despre acestă opă științifică în cele doue sesiuni trecute, prin urmare că ilă voi recomanda și astă-dată în cugetă curată binevoitōrei d-văstre atențiuni. După ce însă eu aslu în cele doue fascicole din urmă temeiuri și mai multe de câtă până acilea, de a ne ocupa de aceste studie, voiă releva dintr'ensele celă puțină unele părți principale.

Fascicula No. VI cōprinde comentariile articoloră 51 până inclusive 60 din constituțiunea Romăniei de la 1866, adecă dreptulă de *immunitate personală* a membriloră din ambele camere, pentru ca să nu pōtă fi urmărită sau prignită pēntru opiniuni și voturi emise pre câtă timpă se află în exercițiulă mandatului loră, precumă nici urmărită și arestată în materi de *represiune* de câtă numai cu autorisațiunea Adunărei din care face parte, afară de casulă de vină vedită; mai departe, dreptulă camereloră de a își face ele înșele regulaminte, de a delibera și lua rezoluțiunile loră separate, afară de unele casuri prevēdute în constituțiune; dreptulă exclusivă ală camereloră de a își avea propria sa polițiă și de a nu se apropia nici o putere armată de ușile saū împrejurulă adunărei, fără espresa învoire a ei. În alți patru articoli, adecă 57—69 are a face cu legea electorală a Romăniei, ceea ce din întâmplare tocmai acuma se află în preșilele unei revisiuni parțiale.

Relative la drepturile de immunitatea membriloră din cele doue corpuri legislative, esplicațiunile autorului și comparațiunea ce face preste totă între constituțiunea Romăniei și mai tōte cele-l-alte din

câte se află în alte staturi din Europa, ne convingă, ca nicăiri imunitatea și neviolabilitatea membrilor senatului și camerei deputaților nu este așa bine sau mai bine asigurată și garantată contra orî-cărei încerceri de răsburare din partea puterii executive, de câtă este ea în România; prin urmare, că în statul acesta, libertatea cuvântului pe terenul legislativ nu este ținută într-o măsură, de câtă numai desfrăul este moderat prin regulamentul casei, prin însuși prestigiul ei și, în casuri anumite, prin autoritatea presidiului. Spre a învedera nemărginita importanță a libertății cuvântului în viața publică a unui stat și anume în legislațiune, autorul citează mulțime de exemple și cazuri speciali foarte instructivi, nu numai din timpul modern, ci și din străvechime, de la elini și romani. Din toate, cele mai instructive ni se par a fi luptele seculare purtate în Anglia între monarhia și miniștrii despoți și între parlamente, adesea cu furie păgănească, atât pentru libertatea cuvântului cât și pentru alegeri. O lectură acesta, pe care eu unul nu o pot recomanda de ajuns, mai ales generațiilor noastre june, cu atât mai veros, că numai în alte țări, dar tocmai și în Anglia se întâmplă până în ziua de astăzi unele cazuri, de și foarte rari—de scotere a câte un deputat din camera legislativă, ce e drept, nu prin guvern, ci prin majoritatea parlamentare. Este adevărat că trage liniile sigure între libertatea cea adevărată, între despotismul îngănat și de altă parte, între desfrăul anarhic și nerușinat. Studiile d-lui Meitani ne ajută prea mult să ne clarificăm ideile acestea, care se află confuze peste măsură la miriadele de oameni.

În fasc. VII autorul comentază articlul 61 până la 70, adică cel relativ la dreptul electoral, în tot atâtea studii, la a căror scriere a consultat, ca și la cele anterioare, pe cel mai renumit autor străin, călău scris până acum în această materie de importanță atât de mare.

Înainte de a intra, cum se ține, în medias res, autorul pune în frunte o altă precăutare, de unde, pe lângă ce recapitulă din fasc. I, câte-va idei relative la științele juridice și la naționalitatea română, recomandă pe cele și peste tot studiul constituțiunii sta-

tului, tocma în interesul naționalității. «Este bine, țice autorul, ca fiă-care naționalitate, fiă-care stat să și afirme individualitatea sa, prin manifestațiunea variă, dar continuă a diverselor producțiuni isvorite din diversele ramure ale activității sale. Un popor nu se afirmă numai prin o singură stăruință la o ramură specială a travaliului uman». Și mai la vale : «Acastă manifestațiune a travaliului de cugetare are loc mai adesea și mai pronunțat în epoca de dezvoltare morală a unei națiuni, în timpuri de libertate și de mărire națională» etc. De aci, după ce glorifică rezultatele armelor române din anul 1877—78 observă, pag. VIII. că : De atunci luă naștere un șir continuu de stăruințe puternice în toate ramurile activității noastre, cari toate tindu a întări, a ridica, a întinde principiul naționalității române.» Apoi tot aci : «Legile sunt și ele unul din elementele ce constituie naționalitatea : același pământ, aceeași limbă, aceeași origine, aceeași credință, aceleași moravuri și aceleași țegii constituie toate acestea principiul naționalității».

La pag. IX și X autorul arată cum studiile științifice avură partea lor la deșteptarea generală a Italiei, prin escelele publicațiuni ale unor bărbați ca *Mumiani*, despre *Noul drept public european*, că *Palma* în scrierea sa intitulată «*Principiul naționalității în societatea modernă a Europei*, apoi alătura cu aceștia : *Esperson*, *Nocito*, *Vidari*, *Pierantoni*, *Gabba*, cu ilustrul *Mancini* în fruntea lor, toți profesori renumiți, cari au susținut teoria nouă, modernă, dar sănătoasă și foarte însemnată : *teoria naționalităților*. Mai departe :

«Principiul naționalităților este un principiu de ordine și de stabilitate pentru timpul de astăzi» D. monstrând această țesă ceva mai pe larg, încheie aliniatul cu definițiunea dată de filosoful Em. Kant : *Coexistența și acordul naționalităților libere a tuturor popoarelor*».

Pe pag. XI și XII autorul își pune din nou întrebarea din fasc. I pag. 15 et 174 : *până unde se întinde ținta română ?* la care alătura și răspunsul său dictat de prudență și tact sănătos.

A, unșându cătră finea precuvântărei, autorul enunță, la pag. XIV .

«*Studiul legiloră cată a fi neapărată obiectulă predilectă ală stăruințeloră ori-cărui română.*»

După ce premise acestea doctrine, D. Meitani supune la analiză critică, în stilă clară și bine înțelesă, toți articolulă susă citați al constituțiunei, îi esplică așia, în cătă să ȳ pricēpă și fragedilă începătorilă, reflectă totă-odată la multe divergințe de păreri cu căte se ocupă, mai virtosă portatorilă și reprezentanțilă așa numitelă politice inilitante, ceea ce se manifestă une-orlă cu multă fervore, une-orlă chiar cu violință în diverse țeri și staturlă; nouă însă aici nu are să ne facă durere de capă; intră a ceea, cetățenilă carlă se ocupă de ex. său cu aplicarea său și cu revisiunea de legi electorale, voră face fôrte bine, decă voră consulta înadinsă și de aprôpe coprinsulă întregă ală fasciculelă VII din studiële acestea.

Sciă ce mi se pôte răspunde la loculă acesta : că aceste comentariilă de constituțiune nu suntu așa de bogate precum se află în aceeași materiă la alte popore, eșite din pene ilustre, prin urmare, că lipsescă din trēnșele lucrurlă multe și demne de a fi cunoscute. Eă însă din partea mea mi-amă pusă o altă întrebare : Atăla cătă aflămă în acestea șapte fascicule, este bună, și decă pôte folosi publiculă, în ală cărui interesă se publică, și mi-amă răspunsă cu ună categorică *da*, mai alesă după ce amă și mai reflectată la tinerimea studiôsă din tôte țerile locuite de românlă căr-la nici de cumă nu ȳ dă mână se arunce decă și sute de lei, pe cărți pântecose și fôrte scumpe, publicate de autori francezi, germani, englezlă, elvețienlă; destulă că D. Meitani ȳ citēză fôrte desă, reproduce din ei pasage și aliniatē întregi, ăra cu acestea dă, anume generațiunei june, ocașiunea prea bine venită de a se familiarisa cu acelea celebrăți europene, pentru ca mai târđiă, cândă voră fi în stare și voră avea lipsa simțită de acelă autorlă, să-lă și sciă numi și căștiga. Celă puțină, în cătă cunoscă eă, tinerimea de la facultățile de sciințe din Transilvania și Ungaria aă începută a se folosi cu adevărată recunoscință de comentariële D-lui Meitani și credă că aceea se va folosi în viitoră cu atătă mai multă, cu cătă prețulă pentru studenți ilă vedemă redusă de la 5 numai la 2 lei noi de fasciculă.

Tóte acestea considerate, cumú și altele de la a cărorú n umérare me reține scurtimea timpulul, imi impuserá patriotica datorință de a vé ruga. Domnilorú colegi, ca să bine voiți a vota pentru premiarea cu lei noi 4000 a *studiilorú* asupra constituțiunei Románilorú, prezentate de cátrá D. G. Meitani în termenú legalú la concursú.

G. Barițiu.

RAPORTULÚ ASUPRA «STUDIILORÚ ECONOMICE» DE D. AL. D. XENOPOL

Domnilorú colegi,

Conformându-mé însárcinárii primite, amú cititú cartea D-lui Alex. D. Xenopol, intitulată «Studii economice, Craiova, 1882» și amú onóre a vé supune aprecierile urmátóre :

D. Alexandru D. Xenopolu a publicatú deja în anulú 1879, totú sub titlulú de «Studii economice, Iași, Tipografia Steaua României», o cárticică în care a reprodusú o seriá de articule, cari apáruaserá mai întâiú în anulú 1877 în «Convorbirile literare» și apoi în anulú 1878 în «Steaua României». Cartea pe care suntemú chiámați a esamina, este o edițiune nouá a lucrárii din anulú 1879, cu mai multe modificáțiuni și cu adáogirea unorú capitole, cari áu fostú publicate și în «Románulú» în anulú 1882.

Autorulú studiezá succesivú diferite cestiuni economice, începéndú cu expunerea opiniunei, cá inavuțirea materiale trebuie să precédá progresulú intelectualú, cultura, care nu este compatibilá cu sárácia, și ajungéndú la conclusiunea, cá sistemulú nostru de instruciúne este vițiosú; cá Universitáțile nóstre nu producú de cáttú bugetofagi; cá din sátenil cu carte se naște clasa demoralisatá și coruptá a notarilorú; cá scótemú din sfera lorú ómenil de josú pentru a-l arunca într'o pozițiune «maestritá» în care nu se potú susține de cáttú prin «șarlatáni și coțcárii», corumpéndú astú-felú ómenil până în moralulú lorú; cá prin întruțiunea care o dămú clasei de josú a poporulú o

sustragemu de la ocupațiunii productive; că ne lipsesc studiile practice : școli politehnice, școli reale, școli de meserii ; că gimnasiile noastre nu fac deosebire între viitorul omu de stat și de litere și între viitorul timplaru și bucătaru.

Nu mai puțin pesimistă de câtă critica asupra instrucțiunii publice, este opiniunea D-lui Xenopolu asupra viitōrei noastre industrii. D-sa nu împărtășește vederile economiștilorū noștri de frunte P. Marțian, I. Ghica și P. S. Aurelian, că trebuie să începem a forma meșteșugari români, a cultiva diferite meserii, cari se allă în mâ-nile streinilorū, a crea și desvolta industria casnică și să pășim în urmă la industria mare. D. Xenopolu nu conteză în patriotismulū poporului, care este necesariu pentru sprijinirea industriei mici; crede că împrejurările politice nu ne voru permite încuragērea industriei prin protecțiunea externă, că pozițiunea noastră politică ne va impedita totu-d'a-una a impune mărfurilorū streine taxe protecționiste, și cere ca statulū să intervină pentru crearea industriei mari, care nu va putea existe fără încurajarea directă din partea statului. Autorulū dă meseriilorū și industriei casnice mai puțină importanță, dorește însă, ca ele să existe pe lângă industria mare, pentru a da țeranilorū ocupațiunii în timpulū iernei. Regretămū că economiștii noștri nu studieză cu mai multă atențiune dezvoltarea succesivă a industriei din vecinătatea noastră, spre răsăritū ; studiulū economicū alū Rusiei pōte să ne serve ca exemplu și să ne indemne pe noi a păși pe aceea-și cale ca puternicii noștri vecini, cari la expozițiunea din Moscva din anulū trecutū au surprinsū lumea civilisată prin organizațiunea înțeleptă a industriei naționale.

Dacă D. Xenopolu se arētă în unele cestiuni forte pesimistū, elū aprețuește altele cu unū optimismū greu de esplicatū. Astū felū s. e. D-sa crede, că celū mai bunū mijlocū pentru a depărta din țēră mulțimea comersanțilorū streini, este ridicarea industriei române, care va imputina nevoia de comersanți străini așeșati în țēră.

Vorbindū despre pericolele, cari amenință o țēră exclusivū agricolă, D. Xenopolu crede, că lipsa industriei aducēndū sărăcia, favorizează celibatulū (burlăcia) și imputinarea populațiunei urbane. Im-

puținarea casătoriilor are însă alte cauze, căci ea se observă la noi și în comunele rurale, unde nesiguranța existenței nu poate fi acuzată ca obstacolul pentru fundarea unei familii. Concubinatele devin o calamitate pentru țera noastră, și este regretabil că nu i se dă atențiunea ce ea merită, că cauzele lor nu sunt studiate de către bărbați competenți, pentru ca guvernul să le poată combate în cunoștință de cauză.

Dacă regretăm împreună cu autorul lipsa industriei casnice din comunele rurale, nu putem aproba opiniunea D-sale, că munca câmpului, la care femeia ajută pre bărbat, uscă forțele ei fizice și o mai face incapabilă a procrea copii sănătoși. Vedem din contra, că copiii țeranului, de și mai puțin la număr decât ai lucrătorului industrial, sunt în genere mai sănătoși, că mortalitatea copiilor este mai mare în comunele cu industrie, mai mică în comunele cari trăesc din agricultură, că lucrarea industrială a mamei, că viața sedentară o face mai puțin aptă la născerea copiilor sănătoși decât lucrarea agricolă modestă.

De și sub-semnatul nu împărtășește toate opiniunile D-lui A. D. Xenopolu, recunoște, că cârtica D-săle conține multe așteptări juste, multe învățăminte practice și consilii prețioase, că ea este fructul unor studii îndelungate.

Dr. I. Felix.

RAPORTUL P. S. S. MELCHISEDECŪ ASŪPRA BIOGRAFIEI LUI G. ASAKI
DE D. NEGREA.

Domnilor colegi,

George Asaki, care a răposat în anul 1869, este fără îndoială unul din bărbații cei însemnați ai veacului nostru, care într'un îndelungat șir de ani, aproape o jumătate de veac, a stat în Mol-

dova în fruntea dezvoltării și mișcării culturii noastre intelectuale, d'intîiu ca profesorul, apoi ca membru alu episcopiei școliloru cu titlu de referendariu.

După revoluțiunea grecescă principatele noastre dobîndindû domni pămînteni, spiritulû românescû a luatû unû mare avîntû și în politică, și în cultura națională. Atîtû în țera românescă cîtû și în Moldova, s'aû înființatû școli de științe în limba română, în capitale, și prin județe școle primari. S'aû trimisû în streinătate tineri la învățatură, spre a avea bunî profesori, s'aû înființatû școli de meșteșuguri prin capitale, s'aû pusû întieile temelii ale teatrului naționalû în amîndoué țerile, s'aû ivitû cele d'antîiu jurnale politice și literare — în amîndoué țerile, — s'aû organizatû țerile pe bazele constituționale ale regulamentelorû organice. În acêstă mare mișcare națională a vieții române, unû bărbatû, ca George Asaki, inzestratû cu talente și cu cunoștințe întinse, dobîndite în școlile înalte ale Austriei și Italiei, a luatû parte activă și bine-făcătore pe teremulû culturii. A condusû școlile, a scrisû și publicatû cărți de învățămîntû, a introdusû jurnalistica și o a condusû dînsulû mai mulți ani, pînă ce s'a ivitû noi lucrători pe acêstû tîrîmû, cari l'aû lăsatû în urmă. Ca poetû a scrisû multe poesii, balade, fabule, nuvele istorice române, piese teatrale, etc.

Asaki a fost și omû politicû. Cariera sa politică a începuto prin misiunea de agentû politicû alû d-lui Iónû Sturza la Viena, unde a statû 5 ani; în acêstû timpû a descoperitû elû în biblioteca din Galiția documentele, cu care Domnulû Vasile Lupu înz-strase scôla de la Trei-Erarchi din Iași cu trei moșii, cari ajunseseră în stăpînirea egumenilor greci ai monastirei, din cauza perderilorû documentelorû. Asaki cumpără acele documente, intentă procesû grecilorû, și după o luptă de 18 ani, favoritû și de spiritulû naționalû alû guvernului, acele moșii se reîntorcû școlilorû, Asaki a luatû parte la elaborarea regulamentului organicû alû Moldovei în calitate de secretarû alû comisiunei însărcinată cu acêstă lucrare, la Bucuresci, apoi a fostû trimisû împreună cu alî boeri la Petersburgû, pentru sancționarea regulamentului de puterea protectrice a Rusiei. G. Asaki, împreună

cu fratele său Petru Asaki, erau sfetnici intimi ai Domnitorului Sturza, și se bucurau de totă favoarea și protecțiunea lui. Asaki ca jurnalistu era panigiristul Domniei, protectorul său, și totu'd-o-dată era și censorul presei; ori-ce producțiune literară și politică trebuia să fiă revădută și aprobată de el înainte de a vedea lumina tiparului.

În țără însă se formase unu partidū politicū și culturalū, care nu se multămia cu starea lucrurilor inaugurată și apărată în Moldova de domnia lui Michailū Sturza și a partizanilor lui. Partidulū acesta consta mai virtosū din lineri fil de boeri, cari se întorseseră în țără de la studiile lorū din Franța, unde dobândiseră noue provisiuni de idei politice și culturale, cari nu se potriveau cu cele ce dominau în Moldova. Lupta s'a începutū și a crescutū până la resturnarea domniei lui Sturza. Cu căderea Domnului protectorū, s'a imputinatū și vedea lui Asaki; între altele elū a perdutū și multe avantaje materiale, cari le avea înainte. Sub domnia lui Grigorie Ghica totulū în țără ia unū aventū nou și politicū și culturalū: presa se liberéză, cuvântulū se manifestă fără pedică, censura cade, se propagă unirea principatelorū. Academia sciințelorū din Iași, înființată de Michailū Sturza, dar apoi desființată și prefăcută într'unū pensionatū francesū pentru fil de boerilorū, — érași se restabilește. De asemenea se restabilește și seminariulū din Socola, care asemenea fusese redusū în anii din urmă ai domniei precedente. În mișcarea cea mare pentru unire, Asaki a statū isolatū; elū de și n'a combătutū pe față unirea, dară era contra ei, pentru care călmăcămia lui Teodorū Balșū — dușmanulū neimpăcatū alū unirei, a fostū favorabilă lui Asaki, care fu numitū directorū alu ministerului instrucțiunei și inspectorū alū scōlelorū. Din luptele politice a urmatū o răcēla mare din partea partidului progresistū moldovenū cătră Asaki, și meritele lui literare și culturale din trecutū au fostū date ultărei, puse în comparațiune cu greșelile lui politice. Indiferentismulū și răcēla către Asaki în partidulū progresistū, precumū și izolarea lui Asaki de acestū partidū a continuatū până la mōrtea lui.

Între anii 1839 și 1840 Asaki dobândise de la domnitorulū Michailū Sturza o bucată de locū dintr'o moșiă monastirēscă pe malulū

dreptu alu Bistritei, aprupe de oraşulu Pétra, unde Asaki infiinţă in-
leia fabrică de hârtiă în Moldova, care a esistatû acolo în curgere
de mai mulţi ani. Pe acelu locû se află o stencă spaţiosă care are
aparenţa temeliei unei cetăţul, şi cu o privire frumôsă; Asaki o nu-
mi *Petrodava*, adică locû care încă în vremea Daciloru a pututû să
fiă cetate, a căreia nume s'arû fi păstratû în numele oraşulu Pétra
de astă-đi. Asaki petrecea de multe ori vëra acolo, visita adese-ori
oraşulu Pétra şi şcôla de acolo. Precumû spune autorulû biografiei
sale (pag. 75). Asaki îndemna copiii să vină la fabrica lui, şi da
câte unû contû (testea) de hârtiă la toţi copiii, cari sa ducëu să vëđă
fabrica.

În oraşulu Pétra cu modulû acesta s'a păstratû cu deosebire su-
venirî frumôse şi vii despre memoria lui Asaki. Acolo, de câţi-va
ani s'a formatû o societate ştiinţifică-literară, compusă de profesori
şi de alţi junî instruiţi, cari sub impresiunea suveniriloru din copilăria
despre iubirea lui Asaki cătră loculû lorû natalû, au numitû socie-
tatea lorû cu numele rëposatulu Asaki. Cu ocaşiunea inaugurărei ace-
stei societăţi, în anulû 1881, societatea a însărcinatû pre d-nulû Ión
Negre, profesorû la gimnaziulu din Pétra şi membru alû societăţei,
să compună unû memoriû despre vieţa, lucrările şi scrierile lui G.
Asaki. D-lû Negre a implinitu însărcinarea ce 'i-a fostû pusă, a
cetitû lucrarea sa înainte societăţei literare şi ştiinţifice de la Pétra-
unde negreşitû a fostû aplaudată, o a tipăritû, şi a trimis'o şi A.
cademiei române spre premiare.

Intusiasmulû nobilû alû societăţei ştiinţifice şi literare «Asaki»
de la Pétra, a mersû încă mai departe în zelulû pentru patronulû
sëu G. Asaki. Auđindû că în Bucuresci s'a rëdicatû unû monument
distinsulu literatû românû Iónû Eliadû, s'a întreatû cu câtû este
Eliadû superiorû lui G. Asaki? Dcă Eliadû a fostû omû invëţatû şi
patriotû, n'a fostû ôre şi Asaki? Şi unulû şi altulû au începutû ca-
rierile lorû cu profesoratulû matematicilorû, şi unulû şi altulû au cul-
tivatû literatura română în o formănouă, punëndû bazele literaturii
moderne, şi unulû şi altulû au fostû poeţi, şi unulû şi altulû au
fostû cei d'ântëiû jurnalişti; şi unulû şi altulû au lucratû la regula-

mentul organic, și unul și altul au fostu campioni ai ideilor culturale și progresiste naționale, etc. Pentru ce numai lui Eliade să i se radice un monument? Societatea a și luat inițiativa rădicării unui monument memoriei lui Asaki, — în Iași. Comitetul s'a instituit în Iași, listele de subscripțione s'au împărțit. N'avem nimic de zis înaintea acestei nobile tendințe de recunoștință pentru bărbatul cel distinși ai națiunii noastre. Amu atinsu totu acestea detaliuri în trecutu, pentru ca să putem mai lesne aprecia lucrarea ce ni stă înainte, a d-lui I. Negre, despre viața și lucrările lui G. Asaki.

Autorul în cestiune, pătunsu de dragostea subjectului său, a crezut că nu pôte mai bine satisface dorința colegilor săi, de câtu făcendu din Asaki unu omu genialu, providențialu pe tărâmulu culturii naționale, care a încoronatu opera predecesorilor săi pe acestu tărâmu, de cându există națiunea română, așa că fără Asaki istoria culturii române n'ar avea desnodământul său, n'ar fi unu ce perfectu, n'ar fi avea epoca sa de auru. De acea autorul spre a face mai vederată strălucirea lui Asaki, începe biografia lui cu o scurtă istorie a culturii poporului român, de la Traianu, până la începutul vécului presentu, când a apărutu pe orizontul Moldovei. George Asaki, cu o vocatiune și cu o predestinațiune.... de a lucra și a munci la opera dezvoltării intelectuale și naționale a poporului român» (p. 29). Ce este mai mult, ivirea lui Asaki între români, formeză o epocă nouă în dezvoltarea noastră intelectuală și națională. De aci despărțirea conspectului său istoric în trei epoce mari: 1) De la Traian până la epoca lui Vasile Lupul și Matei Basarab, care corespunde anului 1630 de la Chr. 2) Starea culturii române după acești Doamni, până la anul 1788, cându s'a născutu Asaki. 3). Epoca a 3-a a dezvoltării noastre naționale este ocupată de viața și faptele lui Asaki pentru dezvoltarea noastră națională și culturală.

Conspectul său istoric cuprinde 30 de pagini; unde se tratéză în câte-va cuvinte despre cultura romană în Dacia, de la Traian până la Aurelian. De la Aurelian până la Dragoși, găsește urmele culturii în baladele, legendele, doinele și poveștile românescl. De la Dragoși până la Vasile Lupul găsește urmele culturii într'o

scolă înaltă, întemeiată de Alexandru cel Bun în Suceva, la anii 1404—1432, unde se învăța dreptul și teologia în limbile greacă și latină(?) Dar totu atunci, cu ocaziunea sinodului de Florența s'arū fi arsū cărțile latine, s'arū fi alungatū de la romāni limba latină și s'ar fi introdusū limba slavonă cu cărțile ei!! Sub Despotū Vodă s'arū fi înființatū universitate la Cotnari; la 1512, Nêgoe Basarabū în Muntenia și Bogdanū în Moldova arū fi introdusū tiparulū spre deșteptarea literilorū și artelorū!!

Logolētulū Stroiici în 1595 a scrisū romānesce «Tatăl nostru».

Urméză cronicarulū Urechia. Represintă pe Vasilie Lupulū ca pe celū măi mare vrājmașū alū limbēi Slavone, pe care arū fi alungat'o din cancelaria domnescă și din Biserică; dice, că Mitropolitulū Varlaam s'ar fi apucatū să traducă tōte cărțile bisericesti în limba romānă, când este sciutū, că atâtū Vasilie vodă, câtū și Mitropolitulū Varlaam aū scrisū tōtă viēta lorū cărțile domnesci și mitropolitane măi multū slavinesce; s'aū făcutū însă începutul de cultura limbēi romāne, prin traducerea și tipărirea a cător-va cărți romānesci. Darū încercārī de traducerea cărților bisericesti măi seriōse, s'aū făcutū pe la finele viacului 17-lea, în Moldova, de mitropolitulū Dositeiū, în Muntenia sub Mitropoliții Teodosie și apoi sub Antim Ivirēnul. Cu tōte acestea limba Slavonă s'a menținutū prin bisericī până aprōpe de finea viacului 18-lea. Vorbindū de Sinodulū din Iași, dice că la elū ar fi fostū fētā și patriarculū de Constantinopole, și că acolo s'arū fi decisū a se face cartea intitulată «Mărturisirea Ortodocsă», pe care apoi o ar fi lucratu Petru Moghilă. Amēndouē aceste aserțiuni suntū istoricesce neesacte. De asemenea spunerile despre *Academia Vasiliană* înființată în monastirea Trierarchii și despre formarea în ea a «Costineștilorū, Cantimireștilorū, Dosotheescilorū (?), Eustrateștilorū, scriitorilorū erudiți ai Moldovei, cuprindū detailuri nu istorice, ci măi multū închipuite.

Venindū la viaculū 18-lea, numitū în decomunū «epoca fanarioșilorū», autorulū ilū descrie și în privirea politică și în cea culturală cu colōrele cele măi întunecate; vorbește de tendința grecilorū de a dārīma totū ce era romānescū, de influința Austriei și a Rusiei,

de disființarea școlilor române și înlocuirea lor cu cele grecesci, de alungarea limbii române din cancelarii și din biserici, și înlocuirea cu cea grecescă. Asemănă pre domnul fanarioș cu un bandit din vechime, care reteza extremitățile prizonierilor săi, cari erau mai lungi de câtu patul lui, pe care îl întindea. Totu întunerecul acesta îl grămădesce preste viacul 18-le, pentru ca mai mare să esă strălucirea lui Asaki, care la rëndul său preface totul spre bine.

Tôte aceste și altele asemenea aserțiuni sunt neesacte și esagerate. Istoria critică și imparțială are de a înregistra și pe conta acestui periodu, mai alesu în ce privesce cultura, multe lucruri bune. Mai întâiu, nu toți Domnii fanarioși au fostu atât de rei în câtu să nu fiă făcutu nimica bunu în țără. Vomu aminti dintre ei câte-va nume, atâtu grecesci, câtu și românesci : Mavrocordașii, Ghiculescii, Racovițescii, Muruzii, cari au înzestratu țera cu multe legi și instituțiuni bune și laudabile, d. e. desființarea robiei țeraniloru, numiți în Muntenia «români» iară în Moldova «vecini». înființarea Spitalelorü, definitiva emancipare a Bisericii de limba slavonă, prin introducerea limbii române; căci în viacul acesta s'au tradusu și tipăritu totă biblioteca cărților bisericesci, bibliotecă destulü de voluminosă, Școla română nu a fostu prigonită, din contra protegiată prin multe chisove domnesci, cari ordonaü a se înființa școle pe la episcopii și prin orașe; ăra în Capitale erau școle de sciinți sau Academii, pentru o cultură mai înaltă, unde sub administrațiunea episcopilorü sau eforilorü compuse din boeri, și sub conducerea «Dascălului celui mare», cum am dice noi astă-đi «Rectorii» sau «Directorii», mai mulți alți dascăli, predaü matematica, istoria, filosofia, teologia, legile, limbile : latină, grécă, slavonă și română. Școlele acestea aveau chiarü și internate pentru elevii săraci. Eraü veniturii anume pentru întreținerea lorü, parte de la Domniă, parte din o dabilă anume pusă asupra clerului bisericescü, căruia cu deosebire se presunea datoria de a învăța pe alții. Este adevăratu, că în aceste școle de sciințe, sau cum se dicea atunci de «epistimi», predarea se făcea în limba elină, dar în totă Europa domina ideea, că sciințele trebuie a se preda în o limbă clasică.

Aşa în totu apusul Europei, și în Rusia, pe la universități, Academii, licee și seminarii, științele se predau în limba latină; în totu orientul creștin, la care aparțineau și țările române, științele se predau în limba elină. De și nestabilitatea și dese schimbări ale Domnilor, adese-ori paralizați pe unu timpu aceste școle, ele erau se restabiau, și au avutu o binefăcătoare inriurire asupra culturii noastre intelectuale și a dezvoltării simțului național. Școle poporare existau de asemenea multe, prin orașe mai pe la toate bisericile, pe la sate mulți dintre boeri întreținău școle și dascăli pe la moșii ale lor. Pe aiurea preoții și locuitorii fruntași improvizau, ernele, școle pentru copiii lor, angajându dascăli ambulanti.

Aceste școli le ținu minte mulți dintre contemporanii bătrani. În cancelariile țerei cu puține excepțiuni, se scria românește, și încă frumosu, cu o limbă bine lucrată, și ca scrisore, și ca conceptu. Dovədə chisovele din acelu timpu și alte acte publice eșite, din cancelariile Domniei, Mitropoliilor, episcopielor, etc. Anaforalele divanului Domnescu în chestiuni de judecată arată în autorii lor oameni culți, cunoscători de istoria țerei, de procedura juridică și de legi. Mulțimea cărților traduse în viacul acesta din părinții Bisericii, din chronografi bizantini și latini, cărți de literatură populară, arată că cultura și omeni culți nu lipsiau Românilor. Totu acesta ne arată și șirul cronicarilor români, continuat în véculu acesta, cu mai mare abundență de câtu în cele trecute. Sub Moruză s'a înființat celu întâiu seminaru românesc în Moldova, pentru cultura clerului. Cauzele relelor, de cari suferia națiunea noastră, erau comune tuturor popórelor Europei: Despotismul celor mari și împilara poporului. A trebuitu o sguuire puternică, care să imblândescă pre cei mari, și să deștepte pre cei mici. Acéstă sguuire o a făcutu, la finele vécului 18-lea, revoluțiunea francesă, care a adus o mare prefacere în sórta tuturor popórelor Europei, și care nu a rămas fără ródé nici pentru Români în toate privirile.

Autorul, de care ne ocupăm, la finele istoricului său despre cultura națională a Românilor, dá o listă de 36 persoane dintre Români, cari de la véculu 14-lea până în presentu au fostu motori cul-

turei naționale. Și aici autorul vedește puțina lui cunoștință istorică și critică, atât în numiri cât și în datele cronologice. D. E. Incepe lista sa cu Ioan Marele logofet, care ar fi trăit în anul 1436. — O persoană pentru mine necunoscută până acum. — Pe Mitropolitul Varlam, îl numește «Iacov Varlam» și-l pune între anii 1600 și 1668! În spațiul acesta de 68 de ani, au fost mulți alți mitropoliți : George Movilă, Anastase Crimca, Gedeon. — Pe Mitropolitul Iacov II-lea Stamat, îl pune în locul Mitropolitului Iacov I Putnenu, între anii 1748 și 1803; perioadă în care au urmat 4 Mitropoliți unul după altul; și apoi totuși în acestu perioadă pune și pe Mitropolitul Iacov I, între anii 1750—1761.

Tratându despre viața lui Asaki, autorul, când ajunge la activitatea lui Asaki, nu găsește în țară de cât «un singur soldat credincios», «un singur lucrător în via Domnului» — pe «nemuritorul Mitropolit Veniamin Costaki», cu care el îl împrietinește, și așa el amândouă devin «singurii apostoli ai dezvoltării noastre naționale»; ceea ce făcea Veniamin Costaki era făcut și de Asaki, și ceea ce făcea Asaki, era făcut și de Veniamin Costaki. Dar apoi autorul lasă și pe Veniamin și nu vede în toate cele ce s'au făcut în țară pentru progres, de cât pe Asaki. Toate în țară se mișcă de Asaki, toți ceilalți sunt pasivi, fără de dânsul. În genere autorul în scrierea sa aretă neexperiența în a scrie istoria, este lipsit de critică, de cunoștința istoriei țării, a împrejurărilor și a factorilor cari au contribuit la dezvoltarea prezentă a spiritului național. El nu vede de cât pe Asaki, cu a căruia apoteoză s'a însărcinat. Asaki este *părintele scânelor române*. Mihail Sturza a căzut din Domnia sa glorioasă, pentru că nu a ascultat de sfaturile cele înțelepte ale lui Asaki. Despre cei cari au criticat pe Asaki, se exprimă așa : «Este ușor a celor minți sece, când se vedu în plin progres, când au plăcinta pe măsură, să vedă pe și în sora» (p. 70). Totuși despre criticii lui Asaki autorul se exprimă în modul următor : «omenii școlii cosmopolite, ai ruginii, mediocrității și speculațiilor, după cum n'au iubit pe Ioan Eliade, totuși așa n'au iubit nici pe Asaki, silindu-se a le întuneca gloria și vir-

tușile lor, atribuindu-le ore-cari idei și cugetări politice contrare speranțelor de unire ale Românilor, *pe căni și-care cuvântă fă-care rână din scrierile acestor bărbați era protestatiunea cea mai evidentă.*» Acestor neguri a unor inimi ecsotice se aruncămū culpa neiertată, că veteranulū literaturēi nōstre, a fostū ultiū de Academia Română, la constituirea sa în 1867, însă generațiunile tinere și viitoare, vorū dice ca odiniōrā Academia francesā, după mōrtea lui Molierū : «Il ne manquait rien à sa gloire, il manquait à la nōtre» (p. 96—98).

Domnilorū colegi! Namū cređutū de trebuință să mă întindū mai multū, și să vorbescū mai în detalii despre vieța și lucrările progresiste ale lui G. Asaki, pe umnele autorului. Cređū că din cele relatate vați convinsū despre valōrea scrierei ce ni s'a înfălișatū la concursulū de premiare. Eū la premiare nū o potū recomanda, pentru că este o scriere nematură, lipsită de totā critica și plină de greșale istorice; nū este unū productū alū sciinței, ci mai multū alū fantasiei autorului. Recunoscū autorului unū singurū meritū, — de a fi grupatū câtū a pututū mai multe dale despre activitatea lilerarā a lui Asaki, precum și despre originea și educațiunea lui, cari vorū putea servi unū altū condeitū mai bine condusū, a ne da o adevēratā istoriā despre vieța și activitatea literarā și politicā a acestul distinsū bărbatū alū României. Dar și viitorulū scriitorū să nū se bazeze pe opiniunile scriitorului presentū, ci să se asigure de veracitatea lorū prin alte informațiuni temōinice, căci autorulū nostru de multe ori afirmā lucruri ce n'au esistatū, sau au esistatū în altā formā. Voiū cita unū esemplu : la p. 62 se dice, că Asaki cu Mitropolitulū Veniaminū în anulū 1843 au înființatū o scōlā primā și caticheticā în monastirea Nēmțului pentru tinerii călugări, și că arū fi fostū rēnditū profesorū unū archimandritū Arbore. Inșā de la 1841 Mitropolitulū Veniaminū nū mai era în scaunū. Asaki n'a sciutū nimicū de acea scōlā. Ea s'a înființatū de starețulū Neoni, și nu ca «scōlā primarā și calicheticā», ci pentru a învăța căți-va călugări limba grēcā. Profesorū a fostū protosingelulū Neofit Scriban. Scōlā a duratū nū mai căți-va ani.

Episcopulū Melehisdecū.

RAPORTU ASUPRA CURSULUI DE FORTIFICARE PASAGERĂ.

Domnule Președinte,

Conformu dorinței exprimate în scrisoarea d-văstre din 23 Martie 1883 prin care 'mi comunicați, că comisiunea de premii 'mi a făcutu onóre a mă însărcina cu esaminarea operei d-lui căpitanu Crăinicenu asupra fortificațiunei, prezentată onor. Academiu, 'mi îndeplinescú o plăcută datoria recunoscându prin acestú raportú, meritulú utilitatea și importanța acestei lucrări.

Opera d-lui căpitanu Crăinicenu, are marele meritú de a fi prima lucrare completă de felulú acesta în limba Română, care a reclamatú negreșitú autorulul o labóre din cele mai laudabile, concentrându în opera sa nu numai principiile artei fortificațiunei stabilite de ómeni de geniu reputați, dar încă expunendu într'unú modú clarú și sciințificú aplicările fortificațiunei făcute de armata Română în timpulú campaniei din Bulgaria în 1877—1878.

Osebitú de acésa mijlócele cu totulú restrinse ale autorulul dovedescú încă simțimentulú său distinsú de a sacrifica chiarú din mijlócele sele le existență spre a fi folositorú țerei.

Utilitatea și importanța operei d-lui Crăinicenu, reese atâtú din faptulú, că este cea ántéiu lucrare completă asupra fortificațiunei, cu care se îmbogățesce, biblioteca sciințifică a țerei nóstre, câtú și din folósele ce vorú trage negreșitú atâtú scólele nóstre militare câtú și armata, căci amú fostú fericitú a recunósce, că principiile artei fortificațiunei au fostú bine simțite și bine coordonate și sistema espunerei lorú dovedesce, că autorele posedá o instrucțiune distinsă și că astú-felú elú este destinatú a aduce servicilú importante țerei.

Credú dar cá, din tóte punctele de vedere, lucrarea d-lui căpitanu Crăinicenu meritá să fiá premiatá de Academia atâtú spre a adjuța pe autore celú puținú de o parte din sacrificiele sale, câtú și spre

a dovedi, că Academia recunoște cu nepărtinire utilitatea operelor naționale de ori-ce ramură a științei.

Terminându, îmi permit, d-le președinte, a vă exprima opiniunea, că ar fi bine a se acorda d-lui căpitan Crăinicenu, chiar premiul legat de repausatul Năsturel Herescu, unul din vechii spătari ai țării, fiindu sigur, că decă densusul ar fi astă-zi între noi, ar spune, nu numai că legatul său nu exclude de la premiare asemenea opere, dar încă ar exprime adēnca sa mulțămire de a vedea premiată prima carte militară didactică prezentată Academiei Române.

Bine-voiți vă rog, d-le președinte, a primi asigurarea distinsei mele considerațiuni.

Generalu adjutantū, St. I. Fălcoianu.

Bucuresti . . . Aprilie. 1883.

RAPORTU GENERALU ASUPRA PREMIULUI CRAIOVEANU

Domnilorū Membri și colegi,

Comisiunea D-vostră însărcinată cu cercetarea cărților didactice venite la concursu pentru premiul Craioveanu, făcēndu-mi onōrea a mē numi raportatorū generalū, viū cu totū respectulū a vē supune rezultatulū deliberațiunilorū sale.

Operele carū s'aū prezentatū la acestū concursu aū fostū următoarele :

1. Cursū elementarū de literatură, de D. I. Manliu.
2. Cursū practicū și gradatū de compozițiuni și de stilū, de același
3. Gramatica limbii române, de D. N. Piltia.
4. Gramatica română, tractată din bucăți de citire, Partea I, cursū practicū pentru învățătorii din cl. 3 a și a 4-a, edată la Lugosu de D. profesorū N. Măndreanu.

5. Gramatica română, Partea I, cu bucăți de citire și reguli gramaticale, edată la Caransebeșu, de același.

6. Manualu de Stilistică, cu indicațiuni și exemple de teme de D. prof. M. Strajanu.

7. Manualu de Gramatica limbii române de același.

8. Tractatu de versificațiunea latină, de D. profesoru G. D. Teodorescu.

Lucrarea de cercetare a acestor opere împărțindu-se între membrii comisiunii și făcând depunându-și referatele respective, s'au trasu conclusiuni diferite, din cari mă voiu nevoi a face unu scurtu resumatu, începându de la acele cari au datu mai puținu locu de discuțiune și terminându cu acele cari au provocatu adevărate deliberațiuni în sinulu comisiunii.

1. Gramatica D-lui Piltia, esaminată de colegulu nostru D. Marienescu, se presintă ca operă susceptibilă de critică în multe părți esențiali; dar din multe observațiuni aducem numai câte-va ca exemple :

a). Definițiunea vocalei (pag. 5 § 8) e împărțită în două diceri despărțite prin punctu, când aru trebui să fiă o dicere; afară de această definițiunea nu e chiară, ci prea conglomerată în 5 șire;

b). La pag. 9. Nota 1, autorulu dice : «De la substantivele masculine terminate în *u* se formeză femeninulu prin *a*». Aru fi trebuitu să spună, că numai de la substantivele cari represintă ființe, dar nu de la toate substantivele, pr. *lemn*, nu *lemnă*. La pag. 10. § 3 :

c). Declinațiunea articulată și nearticulată nu e pertractată bine și anume despre această din urmă nimica.

d). Despre *alu* ca articolu (pag. 11) dice, cumcă se pune înainte substantivulu său și adjectivulu, și nu aduce de locu exemple. Afară de această nu spune ce e mai esențialu, cumcă *al* se folosește anume la pronumele numeralu ordinalu punându-se înainte iară la capetu-i articolulu *le* sau *a*, pr. *al doi-le*; și unde tracteză despre această (p. 41), dice că se adauge silaba *lea*, pr. alu *doilea*. Mai departe nu spune că *alu* se folosește și la pronumele posesivă, *ală-meu* etc.

e). E smintă mare cându înșiră articolul feminin *ea* și *ua*, pentru că în *carte-a*, *ea* nu e articol ci numai *a*,—în *viștea-ua* (pag. 13) *ua* nu e articol, ci numai *a*.

f). La p. 13 dîcîndu : «genitivul se deosebesce de dativul numai prin pusețiunea sa» este ceva necomplet, mai ales că nu aduce nici un exemplu, ca să se vedă, cum rămîne afară *a* din genitiv.

g). Cuvintele *viștea*, *purcea* le termină în *é* (p. 13 și 17). Apoi nu explică cum intră *u* în cuvîntul articulat, nici *l* în declinațiune, pr. *viștea*, *viștelei*.

i). Regula despre strănutarea lui *o* la plural în *o*, cum *môră mori*, e incurcată și confusă.

j). La substantivul *șile*, pentru pluralul *șile* și la *mele*, *sale*, *iale* susține numai că se adaugă silaba *le*: *șile*.

k). După ce spune că *trebuie*, în construcțiunea frazei, cere conjunctiv aducîndu și exemplu : *trebuie se lu bata Dumneșeu*, apoi în notă (p. 80) dîce : *eș trebuie a rămâné acasă* în locu de : *eș trebuie se rămâné a casă*.

l). La p. 92 se dîce că «formarea de cuvinte prin adăogire de *sunele* saș silabe anterioré *prefixe*, se numesce derivațiune». Este știut înșă, că cu prefixele nu se fac derivațiuni, ci compozițiuni.

Aseminea observațiuni și altele multe, probîndu că multe părți din această operă sînt saș superficialu atinse, saș nici de cum pertratate, saș tratate în modu neesact și contra științei gramaticale, comisiunea cu unanimitate s'a declinat în contra premierei operei.

2. Asupra Gramaticii D-lui Măndreanu, acelaș referent ne arătă că mai tóte părțile vorbirei nu sînt deplinu tratate, — că materiile speciale sînt aruncate în mai multe locuri, — că sistema auctorului este astu-felú, în cătú elevul nu póte să facă ideă chiară despre partea formală și materială a gramaticii, și întru cătú învățatorii, în multe vorbe, nu s'arú putea și folosi bine de metoda aci introdusă,—pentru carte de studiú în mîna copilului nu e bună,—și după ce comisiunea a cercetat și materiile speciale s'a declarat în contra premiării acestei gramatice.

3. Asupra tractatului de versificațiune latină, același Domnău colegă, de și găsește că este o operă destulă de bine cugetată și adaptată cu programa studiilor liceale, totuși crede că, în privința organizării materialului, opului îi lipsesce o împărțire clară pentru ajutorul inteligenței elevilor în ceea ce privește partea formală a studiului; și de aceea conchide că ară fi hazardosă de a se lua în considerațiune la premiare.

4. Manualele prezentate de D. prof. M. Strajanu cădându în sarcina subscribului, amă constatată, cu adevărată mulțămire, înalta loră valóre. Autorulă a pusă multă labóre și sagăcitate : mai alesă partea III, care tratěză sintactica, se pôte dice că este prima carte didactică de felulă acesta în Romănia. Elă a utilizată bine pe Diez și pe Cipariu, dar sistema mi se pare cam impovorată pentru inteligența eleviloră din scólele gimnasiale, chiar pentru a celoră din clasele superióre. Partea I și II însă lasă multă de dorit. *Fonetica* este lucrată fără de nici o sistemă : autorulă pare a nu se fi ocupată seriosă cu natura limbii romănesce, căci nu cunósce regulele ei fonetice ; le constată fără a le esplica ; și unde le esplică, o face greșit. — Partea etimologică este mai bine lucrată. — *Stilistica* e destulă de bună : limba corectă, stilulă fluidă ; în scriere s'a servită cu grafia adoptată de Academiă, plus că a introdusă accentele, ceea ce proběză că autorulă a cunoscută și a simșită necesitatea accenteloră, mai alesă într'o carte didactică cum este gramatica limbii romănesce. Pentru aceste considerațiuni subscribulă a înclinată a propune cărțile D-lui Strajanu la premiare

5. Asupra cărțiloră prezentate de D. prof. I. Manliu, colegulă nostru, D. doctorulă Fetu, a făcută ună raportă iarăși lórte favorabilă : D-lui conchide a le recomanda pentru buna tractare a materiei ce ele conșină, pentru alegerea temeloră din subiecte morale și patriotice, pentru bine cugetata culegere de texte din autorii vechi și nuoi.

În urma acestoră espuneri, Comisiunea D-v. multă timp s'a consultată cărui autoră se cuvine a se propune premiul? În adevăr, aflându-se în feță cu operele celoră din urmă, cară după cum s'a spusă mai susă suntă de valóre necontestabile, ară fi înclinată a

propune, ca premiul să se împarță între D. Strajanu și Manliu ; dar fiindu că divisiunea nu ne este permisă, a decisu în unanimitate a vē propune ca premiul să-lu acordați D-lui Manliu pentru operele arătate mai susu.

A. Romanu.

Lista cărților dăruite de la 1 Aprilie 1882 până la 31 Martie 1883

I. Academii, Institute și Societăți.

De la Academia ungară de științe in Budapesia.

- Magyar tudományos Akadémiai Almanach, 1882, 1883.
 Archeologiai Értesítő, 1881-82, 1-2.
 A Magyar tudományos Akadémia Éstesítője, 1881, 1-8. 1882, 1-6.
 A Magyar t. Akadémia évkönyvek, XVI, 7.
 Matematikai és természettudományi közlemények, XVI, XVII, XVIII.
 Nyelvtudományi közlemények, XVI, 1, 2, 3. XVII, 1.
 Értekezések a nyelv- és széptudományok köréből, IX, 1-12. X, 1-13
 Értekezések a társadalmi tudományok köréből, VI, 1-12. VII, 1-5.
 Értekezések a történelmi tudományok köréből, IX, 1-2, 4-11. X, 1-9.
 Értekezések a matematikai tudományok köréből, XII, 1-10.
 Értekezések a természettudományok köréből, XI, 1-20. XII, 1-10.
 Monumenta comitialia regni Hungariae, VII, VIII.
 Monumenta comitialia regni Transilvaniae, VII.
 Anjoukori okmánylár, I, II.
 Ungarische Revue, 1881, 1882
 Egyetemeink a középkorban, írta dr. Abel Jenő. Budapesta 1881.
 Codex Cumanicus bibliothecae ad templum divi Marci Venetiarum. Iegyzetekkel ellátva Kiadja Graf Kuun Géza. — 1 vol. 8°.
 A közoktatás története Magyarországon a XVIII században.
 Nyelvemléklár. Régi magyar codexek és nyomtatványok, VII, VIII.
 Monumenta Hungariae archaeologica aevi praehistorici B. Nyáry Jenő. Budapesta 1881.
 Codex diplomaticus hungaricus Andegavensis, I, II,

Monumenta Hungariae historica. Okirattár Strassburg Pál 1631-1633 követ-sége és I. Rákoczy György első diplomáciai összeköttetései történetéhez.

Archivum Rákócianum, VIII.

De la Academia Regală dei Lincei în Roma :

Atti della R. Accademia dei Lincei. Anno CCLXXIX. 1881-82. Seria Terza Trasunti, VI, 9-14.

— Memorie della classe di scienze fisiche, matematiche e naturali, IX, X.

— Memorie delle classe di scienze morali, storiche e filologiche, VII. IX.

De la Academia de inscripțiuni și frumoșe litere în Paris :

Comptes rendus des séances de l'année, 1881 Octobre-Novembre-Décembre, 1882 Janvier-Septembre.

De la Academia regală spaniolă în Madrid :

Discursos leídos en las recepciones publicas que ha celebrado desde 1847 la Real Academia española. Tom. I, II, III, Madrid, 1860-65. 3 vol. 4.

Discurso del señor Don Antonio Arnao, individuo de numero de la Real Academia Española, leído ante esta corporacion en la sesion publica inaugural de 1876. Madrid, 1876. 1 vol. 8°.

Reseña historica de la fundacion, progresos y vicisitudes de la Real Academia Española. Discurso escrito por su individuo de numero D. Antonio Ferrer del Rio, y leído en la junta publica de 30 de Setiembre de 1860, Madrid 1860.

Discurso escrito por Don Manuel Cañete, individuo de numero de la Real Academia Española, y leído ante dicha corporacion en la sesion publica inaugural de 1867. Madrid, 1867, 1 vol. 8.

Sentido moral del teatro. Discurso escrito por el Excmo. Sr. D. Leopoldo Augusto de Cueto, individuo de numero de la real Academia Española, y leído en la junta publica inaugural de 1868. Madrid, 1868. 1 vol. 8.

Discurso del Excmo señor D. Patricio de la Escosura, individuo de numero de la R. Academia Española, leído ante esta corporacion en la sesion publica inaugural de 1870. Madrid 1870. 1 vol. 8.

Discurso del señor Don Francisco de Paula Canalejas, individuo de numero de la real Academia Española, leído ante esta corporacion en la sesion publica inaugural de 1871. Madrid, 1871, 1 vol. 8.

Discurso del señor Don Francisco de Paula Canalejas individuo de numero de la real Academia Española, leído ante esta corporacion en la sesion publica inaugural le 1875. Madrid, 1875 1 vol. 8.

Que el estudio profundo y detenido de las lenguas extranjeras lejos de con-

tribuir al deterioro de la propia. sirve para convocerla y manejarla con mas acierto. Discurso escrito por el Excmo. Sr. D. Antonio Alcalá Galliano. individuo de numero de la real Academia Española, y leído en la junta publica celebrada por dicha conporacion el día 29 de Setiembre de 1861. Madrid. 1861.

Discurso leído ante la real Academia Española en su junta publica inaugural de 1881. dedicada ala memoria del insigne venezolano Andrés Bello, por D. Manuel Cañete, individuo de numero y censor de la Academia. Madrid, 1881. 1 vol. 8.

Oracion funebre que por encargo de la real Academia Española y en las honras de Miguel de Cervantes y demas ingenios españoles, pronuncio en la Iglesia de religiosas trinitarias de Madrid. el día 23 de April 1879, D. Narciso Martínez Izquierdo, obispo de Salamanca y administrator apostolico de Ciudad Rodrigo. Madrid. 1879. 1 vol. 8.

Oracion funebre que por encargo de la real Academia española en las honras de Miguel de Cervantes y demas ingenios españoles. pronuncio en la Iglesia de monjas trinitarias de Madrid, el día 23 de April de 1864. el Ilmo Sr. D. Francisco de Paula Jimenez, Obispo de Teruel. Madrid, 1864. 1 vol. 8.

Oracio funebre, que por encargo de la real Academia Española y en las honras de Miguel de Cervantes y demas ingenios españoles pronuncio en la Iglesia de monjas trinitarias de Madrid, el 29 de April, de 1867, El P. D. Cayetano Fernandez, del oratorio de San Filipe neri de Sevilla y Academico de numere electo. Madrid, 1867. 1 vol. 8.

Discursos leídos ante la real Academia Española en la recepcion publica del señor Don Gabino Tejada el día 19 de Junio de 1881. Madrid, 1881. 1 vol. 8.

Discursos leídos ante la real Academia Española en la rec. publ. del Excmo Sr. D. Pedro de Madrazo el día 10 de April de 1881. Madrid, 1881. 1 vol. 8.

Discursos leídos ante la real Academia Española en la recepcion publica del Sr. D. Marciano Catalina, el día 20 de Febrero de 1881. Madrid, 1881.

Discursos leídos ante la real Academia Española en la recepcion publica del Excmo Sr. D. Augustin P'ascual el día 30 de April de 1876. Madrid, 1876. 1 vol. 8.

Discursos leídos ante la real Acad. Esp. en la rec. publ. del Excmo Sr. D. Eduardo Saavedra el 29 de Diciembre de 1878. Madrid. 1878.

Discursos leídos ante la real Acad. Esp. en la rec. publ. del Excmo Sr. Conde de Casa-Valencia, el 30 de Marzo de 1879. Madrid, 1879. 1 vol. 8.

Discursos leídos ante la real Acad. Esp. en la rec. publ. de D. Francisco de Paula Canalejas, el día 28 de Noviembre de 1869. Madrid, 1869. 1 vol. 8.

Discursos leídos ante la Real Acad. Esp. en la rec. publ. de Don Manuel Silvela, el día 25 de Marzo de 1871. Madrid, 1871. 1 vol. 8º.

Discursos leídos ante la R. Acad. Esp. en la rec. publ. de Don Antonio Arnao el día 30 de Marzo de 1873. Madrid, 1873. 1 vol. 8º.

Discursos leídos ante S. M. El Rey Don Alfonso XII presidiendo la Real Acad. Esp. en la rec. publ. del Excmo Sr. Don Tomas de Corral y Oña, marqués de San Gregorio, el 8 de Junio de 1879. Madrid, 1879. 1 vol. 8º.

Progreso y vicisitudes del idioma Castellano en nuestro cuerpos legales desde que se romanceo el fuero juzgo, hasta la sancion del codico penal que rige en España. Memoria escrita por D. Leon Galindo y de Vera, premiada por la R. Acad. Esp. 1863. Madrid, 1865. 1 vol. 8º.

Discurso necrológico literario en elogio del Excmo Sr. Duque de Rivas, director de la R. Acad. Esp. leído en la junta publica celebrada para honrar su memoria, por el Excmo Sr. D. Leopoldo Augusto de Cueto, Academico de numero. Madrid, 1866. 1 vol. 8º.

El Fuero de Avilés. Discurso leído en junta publica de la Real Acad. Esp. para solemnizar el aniversario de su fundacion, por Don Aureliano Fernandez-Guerra y Orbe. Madrid, 1865. 1 vol. 8º.

Breves consideraciones acerca del idioma valaco o romance oriental comparado con el castellano y demas romances occidentales. Informe leído en la Real Acad. Esp. en junta ordinaria de 5 de Marzo de 1868, por su redactor el individuo de numero Ilmo Sr. D. Pedro Filipe Monlau, sobre el Peregrinulu Transilvanu etc. etc. Madrid, 1868. 1 vol. 8º.

Memoria sobre el estado y trabajos literarios de la R. Acad. Esp. presentada por su director el Marqués de Molins en 30 Diciembre de 1869. Madrid, 1870. 1 vol. 8º.

Memoria relativa al monumento mural dedicado a Fray Lope Felix de Vega Carpio por la Real Acad. Esp. Madrid, 1863. 1 vol. 8º.

La nueva guerra punica, o España en Marrucios, poema premiado en el certamen extra ordinario abierto por la R. Acad. Esp. en 17 Febr. 1860 para conmemorar los triunfos de las armas españolas en la guerra de Africa. Su-auctor D. Joaquin José Cervino. Madrid, 1860. 1 vol. 8º.

La victoria de Bailen. Oda premiada en el certamen abierto por la R. Acad. Esp. en 2 de Marzo de 1850 su autor don Emilio Ollogni. Madrid, 1851. 1 vol. 8º.

Segundo centenario de don Pedro Calderon de la Barca. Poesia de Don José Devotos y Garcia, premiada en el certamen abierto por la R. Acad. Esp. y leída en la junta publica y solemne celebrada en 23 Maio 1881. Madrid, 1881. 1 vol. 8º.

Segundo centenario de don Pedro Calderon de la Barca. Poesia del Excmo Sr. D. Manuel Ortiz de Pinedo, que obtuvo mencion honorifica en el certamen abierto por la R. Acad. Esp. y leida en la junta publica y solemne celebrada en 23 de Mayo de 1881. Madrid. 1881. 1 vol. 8º.

A la Reina de España, Doña Isabel Segunda, composicion poetica de D. Manuel Fernandez y Gonzalez, premiada en el certamen extra ordinario abierto por la R. Acad. Esp. en 3 de Marzo de 1863 para conmemorar la generosa abnegacion con que S. M. ha cedido en beneficio del Estado gran parte de su Real Patrimonio. Madrid, 1865. 1 vol. 8º.

A la Reina de España Doña Isabel segunda, composicion poetica del Excmo s. r. D. José Heriberto Garcia de Quevedo premiada con mencion honorifica en el certamen extraordinario abierto por la R. Acad. Esp. en 3 de Marzo de 1865 para conmemorar la generosa abnegacion con que S. M. ha cedido en beneficio del Estado gran parte de su real Patrimonio. Madrid, 1865. 1 vol. 8.

A Isabel Segunda, oda de Don Gumersindo Laverde y Ruíz, agraciada con mencion honorifica en el certamen extraordinario abierto por la R. Acad. Esp. en 3 de Marzo de 1865. Madrid, 1865. 1 vol. 8º.

Pronuario de ortografia castellana en preguntas y respuestas arraglado por la R. Acad. Esp. Séptima edicion. Madrid. 1881. 1 vol. 8º.

Epitome de analogia y sintaxis de gramática castellana. para la primera enseñanza elemental por la R. Acad. Esp. Vigésima quarta edicion. Madrid, 1881. 1 vol. 8º.

Compendio de la gramática de la lengua castellana dispuesto por la R. Acad Esp. para la segunda enseñanza. Nueva edicion. Madrid, 1881. 1 vol. 8º.

Ensayo historico, etimologico sobre los apellidos castellanos, por D. José Godoy Alcantara. Individuo de numero de la Real Acad. de la Historia. Obra que obtuvo el premio en certamen abierto por la Real Acad. Esp. Madrid, 1871. 1 vol. 8º.

Ensayo historico, etimol. y filologico. . su autor Don Angel de los Rios y Rios, individuo correspondinte de la Acad. de la Historia. Madrid, 1871. 1 vol. 8º.

Siglo de oro en las Selvas de Erifile, compuesto por Don Bernardo de Valbuena. obispo de Puerto-Rico. Edicion corregida por la Acad. Esp. Madrid, 1821, 1 vol. 8º.

La Sepultura de Miguel de Cervantes. Memoria escrita por encargo de la Acad. Esp. y leida a la misma por su director el Marqués de Molins. Madrid 1870. 1 vol. 8º.

La Arancana de Don Afonso de Ercilia. Edicion de la Real Acad. Esp. Tom. I, II. Madrid, 1866. 2 vol. 8º.

Farsas y Eglogas al modo y estilo pastoril y castellano, fechas por Lucas Fernandez Salmantino. Edicion de la Real Acad. Esp. Madrid, 1867. 1 vol. 8º.

Comedias escogidas de D. Juan Ruiz de Alarcon. Edicion de la R. Acad. Esp. Tom. I, II, III. Madrid, 1867. 3 vol. 8º.

Teatro escogido de Don Pedro Calderon de la Barca. Edicion de la Real Acad. Esp. Tom. I, II. Madrid, 1868, 2 vol. 8º.

Obras poeticas de Don Juan Nicasio Gallego, secretario perpetuo de la Real Acad. Esp. publicadas par la misma Academia. Madrid, 1854. 1 vol. 8º.

Obras poeticas del Excmo Sr. Don Bernardino Fernandez de Velasco Duque Frias, publicadas a expensas de sus herederos por la Real Acad. Esp. de que fué Individuo. Madrid, 1857. 1 vol. 8º.

Gramatica de la Lengua Castellana, por la Real Acad. Esp. Nueva edicion Madrid, 1880. 1 vol. 8º.

Examen istorico-critico del reinado de Don Pedro de Castilla. Obra premiada por voto unanime de la Real Acad. Esp. en el certamen que abrio la misma en 2 Marzo de 1850 su autor Don Antonio Ferrer del Rio. Madrid, 1851. 1 vol. 8º.

Memorias de la Academia Española. Cuaderno 1—16. Madrid, 1870—1874. 16 vol. 8º.

Fuero Juzgo en latin y Castellano, cotejado con los mas antiguos y preciosos codices por la R. Acad. Esp. Madrid, 1815. 1 vol. 4º.

La campaña de Africa, poema en dos cantos, que obtuvo el accessit en el certamen extraordinario, abierto por la R. Acad. Esp. en 17 febr. 1860, para conmemorar los triunfos de las armas españolas en la guerra de Africa. Su autor Don Antonio Arnao. Madrid, 1860. 1 vol. 8º.

Poesias, que da a luz La R. Acad. Esp. habiendolas juzgado merecedoras de mencion honorifica entre las presentadas al certamen extraordinario, abierto por la misma Real Acad. para conmemorar los triunfos de las armas españolas en la guerra de Africa. Madrid, 1860. 1 vol. 8º.

Don Rodrigo, drama lirico en tres actos, subdividido en cinco cuadros, que obtuvó al accesit en el certamen literario abierto por la R. Acad. Esp. en 12 Decembre 1857. Su autor D. Antonio Arnao. 1 vol. 8º.

La Batalla de Bailén. Poema que obtuvo el accesit en el certamen abierto por la R. Acad. Esp. en 2 de Marzo de 1850. Su autor Don Antonio Aparici y Guijarro. Madrid, 1851. 1 vol. 8º.

Oracion funebre, que por encargo de la Real Academia Española, y en las

honras de Miguel De Cervantes y demas ingenios españoles, pronuncio en la Iglesia de monjas trinitarias de Madrid, el 28 de Abril, de 1862, el Ilmo. Dr. D. Antolin Monescillo, obispo de Calahorra y la Calzada. Madrid, 1862. 1 vol. 8º.

Oracion funebre, que por ruego y encargo de la Academia Espanola y en las honras solemnas de Miguel De Cervantes y demas ingenios españoles pronuncio en la iglesia de religiosas Trinitarias de Madrid el dia 23 de Abril del año de 1873, el Ilmo y Excmo Señor Doctor D. Fray Iacinto Maria Martinez y Saez, obispo de la Habana. Madrid, 1873. 1 vol. 8º.

De la Academia regalã de sciinte din Copenhaga :

Oversigt over det Kongelige Danske Videnskabernes Selskabs Forhandlinger og dets Medlemmers Arbejder. 1 Aaret 1882. — Kopenhaga, No. 2, din 1882. 1 vol. 8º.

Integration af en linjar Differentialligning af anden orden af Adolph Steen. Kopenhaga, 1882. 1 vol. 4º.

Nye Bidrag tel Kundskab om Fuglenes Bændelorme af H. Krabbe. Kopenhaga. 1882, 1 vol. 4º.

Den menneskelige Hjernes kals Byning ved Anencephalia og Misdannelsens Forhold til Hjernes kallsens primordiale brusk af Adolph Hannover. Kopenhaga, 1882. 1 vol. 4º.

Familien Podostemaceæ. Studier af Dr. Aug. Warming. II. Afhandling. Kopenhaga. 1 vol. 4º.

De la Academia din Cracovia :

Rocznik Zarzadu Akademii Umiejtnosci w Krakowie 1881. 1 vol. 8º.

Pamietni R. Akademii Umiejtnosci w Krakovia. Tom. 3 i 4.—2 vol. 4º.

Rozprawy i Sprawozdania z Posiedzen wydzialu history czno-filozoficznego Akademii Umiejtnosci. Tom. VIII. IX.—2 vol. 8º.

Sprawozdania Komisyi Jezg. Kowej Akademii Umiejtnosci. Tom. I. II.—2 vol. 8º.

Zbior wiadomosci do Antropologii Krajowej wydawany staraniem komisyi Antropologicznej Akademii Umiejtnosci w Krakowie. Tom. IV. V. 2 vol. 8º.

Zapytki Przedhistoryczne ziem Polskich widawane staraniem Komisyi Archeol. Akad. Umiejtn. w Krakowie. Serie I. Prusykrolewskie G. ossoboski Zeszy I. II.—2 vol. 4º.

De la Academia regalã din Stockholm:

Anglosachsiska Mynt i svenska kongliga myntkabinettet tunna i sveriges jord. Stockholm, 1881. 1 vol. 8º.

Hans Hildebrand, *Antiquarisk Tidskrift för Sverige*. Sjette Dellen, tredje Häftet. Stockholm 1880—1882, 1 vol. 8°.

De la Academia de Istorie și Antichități din Stockholm :

Kongl. Vitter Thets Historie och antiquitetens Academiens Manadsblad. Niomda Argaugen 1880—82 2 vol. 8°.

De la Academia din Warșovia :

Acta historica res gestas Poloniae illustrantia. Tomus II continet acta Joannis Sobieski. — 2 vol. 4°.

Acta Historijczne do objaśnienia Rzeczy Polskich sluzace. Tom. III i V. 2 vol. 4
Scriptores Rerum Polonicarum. Continet Diaria comitorum : 1548, 1553, 1570, 1480—1535, 1654—1668. Tom. I,—VII. — 6 vol. 4°.

Societatea pentru istoria Turingiei și Antichități, în Jena :

Zeitschrift des Vereins für thüringische Geschichte und Altertumskunde. Neue Folge. Dritter Band. Der ganzen Folge erster Band, Heft 1. und 2. Jena 1882. 1 vol. 8°.

De la Societatea arheologică nouă în Agram :

Viestnik hrvatskoga arheološkoga društva. Godina V br. . U Zagrebu, 1883 1 vol. 8°.

De la Institutul etnografic în Paris :

Lettre de Chr. Colomb sur la découverte du nouveau monde, d'après la rarissime version latine de la Bible. Imprimée, commentée et adnotée par Lucien de Rosny. Paris, 1865. 1 vol. 8°.

Histoire de Lille, Capitale de la Flandre française, depuis son origine jusqu'au 1830 par Lucien de Rosny. Paris, 1838. 1 vol. 8°.

Memoires de la Société d'ethnographie fondée en 1859.

Memoire sur l'infériorité des civilisations précoces par le Dr. Gaetan Delaunay. Paris, 1881. 1 vol. 4°.

Memoires de la Société d'ethnographie. Études ethnographiques sur les Bachkirs, populations du versant oriental de l'Oural par Wl. de Jouferow. Paris, 1881. 1 vol. 4°.

Les documents écrits de l'antiquité americaine; compte rendu d'une mission scientifique en Espaque et en Portugale (1880) par Léon de Rosny (avec planches). Memoires de la Soc. ethnogr. No. 3. Paris. 1882. 1 vol. 4°.

De la oficiulă meteorologic în Londra :

Report on the Storm of october 13—14, 1881, Published under the authority of the Meteorological council. London, 1882. 1 vol. 8°.

Meteorological observations at stations of the second order for the Year 1879. London 1882. — 4°.

Hourly Readings, 1881. I, II, III. — 3 vol. 4°.

Report of the meteorological council to the royal society, For the Year ending 31st of March 1882. London 1882. 1 vol. 8°.

The Quarterly Weather Report 1879. Appendices and plates. London 1882. 1 vol. 4°.

De la observa'oriulă de la Kew, Richmond, Surrey.

Report of the Kew Committee for the Year ending October 31, 1881. London 1882. 1 vol. 8°.

De la Institutulă centrală imp. reg. de meteorologiă și magnetismă terestru in Viena:

Jahrbücher der k. k. Central-Anstalt für Meteorologie und Erdmagnetismus. Jahrgang 1878, Neue Folge XV Band. Wien 1881. 1 vol. 4°.

Beobachtungen an der k. k. Central Anstalt für Meteorologie und Erdmagnetismus. Hohe Warte bei Wien. 1882, 1 vol. 8°.

Meteorologische Beobachtungen angestellt auf der k. k. Sternwarte in Krakau, 1882. 1 vol. fol. 4°.

De la Observatoriulă fizică centrală din St. Petersburg.

Annalen der physikalischen Central-Observatoriums. Jahrgang 1881, Th. I. St. Petersburg, 1882. 1 vol. 4°.

De la reg. Stațiune centrală meteorologică in München:

Uebersicht über die Witterungsverhältnisse in Königreich Bayern, Junie-August, 1882. 1 vol. folio.

Beobachtungen der meteorologischen Stationen im Königreich Bayern, Jahrgang III, 1881, Heft 4. Jahrgang IV, 1882, Heft 1, 2. München 1 vol. 4°.

D: la Universitatu Francisc-Iosefianu din Clujă.

Acta Reg. Scient. Universitatis Claudiopolitanae Francisc-Josephinae anni MDCCCLXXXI—XXXII, fasc. I; anni MDCCCLXXXII—LXXIII, fasc. I.

Beszédek melyek a Kolozsvári mag. kir. Ferencz-Iozsef-Tudomány-Egyetem, 1882, május hó 29-diki pályadíj-kí osztatási ünnepélyén tartattak. Kolozsvárt, 1882, 1 vol. 8°.

A Kolozsvári Mag. kir. Ferencz-Iozsef-Tudomány-Egyetem Almanachja. MDCCCLXXXI—XXXII-ről. Kolozsvárt, 1881. 1 vol. 8°.

A Kolozsvári magyar király Ferencz-Iozsef-tudomány-egyetem Tanrendje az MDCCCLXXXII—III tanév II-ik felére. Kolozsvárt, 1882. 1 vol. 8°.

De la Universitatea Franciscu-Iosefiana din Cernăuți

Personalstand und Ordnung der öffentlichen Vorlesungen an der k. k. Franz-Josephs Universität zu Czernowitz im Sommer-semester 1883. Czernowitz, 1883. 1 vol. 4°.

De la Societatea geografică română în Bucuresci.

Buletin. Anul III. 1882.

De la Societatea pentru cunoșterea Transilvaniei în Sibii.

Jahresbericht des Vereines für siebenbürgische Landeskunde für das Vereinsjahr 1880-81. 1 vol. 8°.

Archiv des Vereines für siebenbürgische Landeskunde, Neue Folge, XVI, fasc. 2 și 3.

De la Academia Română.

Hurmuzachi Eudoxiu, Documente privitoare la Istoria Românilor, vol. IV partea I (1600—1649) Bucuresci, 1882. 1 vol. 4°.

De la Societatea «Concordia» din Blaj.

Statutele societății «Concordia» înființată de unii locuitori meseriași din Blasiu. Blaj, 1883. 1 vol. 8°.

De la Societatea pentru Cultura și literatura română în Bucovina, în Cernăuți

Calindaru pe anul ordinariu 1883, redactat de Ion I. Bumbacu, Anul X, Cernăuți. 1 Vol. 8°.

De la Societatea «Furnica» în Bucuresci

«Furnica» Asociațiunea Doamnelor române pentru dezvoltarea industriei casnice. Statute. Bucuresci, 1882. 1 vol. 12°.

De la Eforia spitalelor civile în Bucuresci :

Tablou grafic al morbidității și mortalității spitalelor Eforiei pe anul 1880, de Dr. N. G. Cherembach, pe anul 1881 — 2 foi.

De la Asociațiunea studenților Universitari :

Anuarul Asociațiunii generale a studenților Universitari din România, Focșani—Pitești, 1880—81, I II. Bucuresci. 2 vol. 8°.

De la Ministerulă affaceriloră străine în Bucuresci :

Carte figurative du mouvement des transports sur les voies navigables de la Belgique en 1880.

Carte de la navigation et des eaux interieures de la Belgique.

Magyar Compass, pénzügyi évkönyv Magyarország és lársországai számára 1882 tizedik évfolyam. Szerkeszti és kiadja Mihók Sandor. Budapesta 1882.

Statistisches Jahrbuch des k. k. Ackerbau-Ministeriums 1879, 1880, 1881, Wien. 5 fasc.

Commission européenne du Danube. Protocole Nr. 393, Séance du 12 Mai 1882. Cu o chartă a planului cöstei și albiei sub-marine a Deltei Dunării.

La Justice en France de 1826 à 1880. Paris 1882. 1 vol. 4°.

Raportulă direcțiunii Institutului de nascere și copii găsiți din Austria-dejosă (n. ö. Landes-Gebär und Findelanstalt) despre administrațiunea Institutului în a. 1882, F. t. Wien 6. Jänn. 1883, 1 vol. folio.

Questiunea proprietății în Dobrogea. Parlea I. Studiū asupra proprietății, fonciare, și în special asupra domeniului publicū în imperiulū otomanū, urmatū de codicele ottomanū din 1858 asupra proprietății fonciare și alte legi mai recente, traduse în romănesce de G. M. Ghica. Parlea II Propunerī (pentru regularea proprietății în Dobrogea) de G. M. Ghica. Bucurescī 1881. 2 vol. 8°.

Stenographische Protokolle über die Sitzungen des Hauses der Abgeordneten des österreichischen Reichsrathes in den Jahren 1881—1882. V, VI, VII, VIII Band. Wien, 1882. 4 vol. 8°.

Comité international des poids et mesures. Sixième rapport aux gouvernements signataires de la convention du Mètre sur l'exercice de 1882. Paris, 1883, 1 vol. 8°.

Administration de l'octroi de Paris. Projet de Budget des dépenses Eexercice 1881. 1 vol. 4°.

Ville de Paris. Budget de l'exercice 1881, 1882. — 2 vol. 4°.

Textes et documents concernant la constitution légale de l'Imprimerie nationale. Paris, 1874. 1 vol. 8°.

Règlement général du 18 Juin 1880 pour l'administration, l'exécution des services, la discipline et la police de l'Imprimerie nationale. Paris. 1 vol. 8°.

De la Oficiulū centralū de statistică în Bucurescī.

Statistica judiciară din Romănia pe anii 1876, 1877. Bucurescī, 1882, 1883. 2 vol. 4°.

Statistică din Romănia. Comericiulū exteriorū, importū și exportū pe anii 1878. 1879, Bucurescī 1882. 2 vol. 4°.

Mișcarea populațiunei pe anii 1878, 1879. după registrele stărei civile, Bucurescī, 1882. 1 vol. 4°.

Statistica penitenciară din Romania pe anulū 1878. Bucurescī, 1882. 1 vol. 4°.

Statistica navigațiunii pentru anul 1879. Bucuresci, 1882. 1 vol. 4°.

Superficie de l'Europe, établie par Strelbitzki. Publication du Comité centra russe de statistique. accompagnée de deux cartes de l'Europe. St. Petersburg, 1882. 1 vol. 4°.

De la Ministerulă Agriculturii, comerului și lucrărilor publice în Bucuresci.

Die Waffensammlung der österreichischen Kaiserhauses in k. k. Artillerie—Arsenal — Museum in Wien, herausgegeben von Quirin Leitner. Wien, 1866—1870. — 1 vol. fol.

De la administrația domeniilor Statului.

Lege pentru regularea proprietății imobiliare în Dobrogea. Bucuresci, 1882, 1 vol. 8°.

De la Ministerulă de Răzbelă în Bucuresci :

Monitorulă oștei pe 1860—1865, 1870—1876 1878, 1880—1881. Bucuresci, 16 vol. 8°.

De la Ministerulă Financelor în Bucuresci :

Tabloulă generală, indicândă comerulă României cu statele streine în anul 1881. Bucuresci, 1882. 1 vol. 4°.

Buletinulă legiuiriloră financiare. Colecțiune de legi, regulamente, decrete, instrucțiuni privitoare la diferitele servicii ale administrațiunii financeloră. Parlea I vol. I. Bucuresci, 1882. 1 vol. 8°.

Adolf Stieler's Hand Atlas über alle Theile der Erde und über das Weltgebäude, 95 Karten. Gotha. 1 vol. fol.

De la Ministerulă de Interne în Bucuresci :

Expunerea situațiunii județeloră pe anul 1880. Bucuresci 1882, 1 vol. 4°.

De la Autori Traducători, editori, etc.

Dr. A. P. Alexi, O escursiune botanică în România și Dobrogea. Sibiu 1883. 1 vol. 8°,

Colonelă G. Botescu, Conferință militară publică. Pătra 1882. 1 vol. 8°.

E. Bacalaghi, Resumatulă conferințeloră ținute la Universitatea din Capitală în zilele de 20 Ianuarie 6, 20, 27 februarie și 6 Martie 1883. Bucuresci 1 vol. 8°

Georges Bengesco, Voltaire. Bibliographie de ses oeuvres, Tome I. Paris 1882. 1 vol. 8°.

Franesco Batagliu-Rizzo, Pochi cenni intorno ad un nuovo fossile rinvenuto nell'ex Castello Termini-Imerese. 1 vol. folio.

- Th. T. Burada*, Datinele poporului român la înmormântări. Iași 1883. 1 vol. 8°.
- Dr. Barna Ignác*, Dido Királyné Publius Virgilius Maro Aeneisének 4 első könyve — fordította Dr. Barna Ignác. — Budapest, 1877. 1 vol. 8°.
- Quinti Horatii Flacci Carmina. (Odarum libri V) in hungaricum convertit et notis illustravit dr. Ignatius Barna. — Budapestini 1875.
- Decimi Junii Juvenalis Satirae. In hungaricum convertit et notis illustravit dr. Ignatius Barna. — Budapestini 1876.
- Aulus Persius Flaccus és Sulpicia Satirái fordította dr. Barna Ignác. Budapest, 1881.
- I. P. Bancov*, Steua Româniî și morții de la Plevna. Craiova 1882. 1 vol. 8°.
- Carmen Syiva*, Povestile Peleşului. București 1882. 1 vol. 8°.
- Ion I. Condeescu*, Codice penal român anotat și explicat. București 1883. 2 vol. 8°.
- I. Croașă, C. Grigorescu, I. Ieșăchescu, N. Climescu, V. Răceanu și A. Simionescu*. Metoda nouă de scriere și citire. Iași 1882. 1 vol. 8°.
- Frédéric Bonnadieu*. Le Felibrige et l'idée latine a Marseille le XXV Novembre MDCCCLXXXII. Montpellier 1883. 1 vol. 8°.
- V. Dimitrescu*, Viitorul societăților judecătorești după prezente, sau ceva despre societatea de istorie și arheologie din județul Mehedinți. Turnu-Severin 1882. 1 vol. 12°.
- Dometiu Dogariu și Ion Dariu*, Aritmetica, exerciții practice cu numeri de la 1—100 după sistemul decadic pentru începătorii din anul I și II de școală. Partea I edițiunea II^a. Brașov 1882. 1 vol. 8°.
- Aritmetica. Exerciții practice cu numeri de la 1—1000 după sistemul decadic pentru începătorii din anul al III^{lea}. Brașov 1880. 1 vol. 8°.
- Aritmetica. Exerciții practice cu numeri de la 1—1,000,000 după sistemul decadic pentru începătorii din anul al patrulea de Dometiu Dogariu. Brașov. 1880. 1 vol. 8°.
- Aritmetica. Exerciții practice cu frângele decimale și vulgare de Ioanu Dariu. Brașov 1881. 1 vol. 8°.
- Julius Euting*, Fabula Scripturae Hebraicae delineata a Iulio Euting. Argentorati 1882. 1 vol. 8°.
- Dr. Anastasiu Fétu*, Relațiune despre starea ospitalelor și celorlalte stabilimente ale casei st. Spiridon. Iași 1877. Cu anexe No. 131, 132, 133, din 1882 și No. 143 din 1881. *Curierul Th. Balassun*. 1 vol. 8°.
- Dr. J. Felix*, Quatrième congrés international d'Hygiène. Sur la prophylaxie

de la Pellagre. Rapport de Mr. le Prof. Dr. I. Felix (de Bucarest). Genève 1882. 1 vol. 8'.

Separat-Abdruck aus der deutschen Vierteljahrsschrift für öffentliche Gesundheitspflege. Band XIV. Heft 4. in Braunschweig. 1882. (Jahresbericht der Stadt Bucarest für 1881, von prof. dr. I. Felix). 1 vol. 8°.

Florentin, Romeo, romanu originalu. Iași 1873. 1 vol. 16°.

Decebalu, nuvelă istorică. Craiova 1882. 1 vol. 16°.

Estetica. Schiță filosofică despre Frumos și Arte. Estetica generală : Frumosul. Iași, 1874. 1 vol. 8°.

Bonișciacu Florescu, Portofoliul român. Revistă, anul I. 1881—1882. Bucuresci. 1 vol. 8°.

N. Făgărășanu, Drumurile de feru cu cale normală și cele cu cale îngustă. Bucuresci 1883. 1 vol. 8°.

Ed. Gasselin, Dictionnaire français-arabe, t. I. Paris 1880. 1 vol. 4°.

L. V. Fischer, Gruiu Sănger von Alessandri aus dem rumänischen von L. V. Fischer. Leipzig 1883. — 1 vol. 8°.

Z. Herescu, Elemente de aritmetică pentru usuul elevilor din învățământul secundar. Bucuresci 1875. 1 vol. 8°.

N. I. Herovanu, Studiū economicu asupra așezării contribuțiilor directe și al organizării serviciilor de constatare și percepțiune. Piatra 1881. 1 vol. 8°.

Nicolău Ieremievici, Carte de cetire sau Lecturariu românesc pentru alu II și alu III anu alu școlilor populare. Viena 1882. 1 vol. 8°.

George Ioanidă, Disertație asupra adevăratei origine a limbei Daco-Române in strânsă afinitate cu limba pelasgo-elenică și asupra alfabetului foneticu in locul celui radicalu. Bucuresci 1882. 1 vol. 8°.

A. C. Ionescu Explicarea procedurii civile cu legile judecătorielor de ocule și judecătorielor comunale. Bucuresci 1881. 1 vol. 8°.

Ion Ionescu, Darea de sēmă cătră alegătorii colegiului IV de Roman. Bucuresci 1883. 1 vol. 8°.

St. Iosifă, Programa giunasiului mare publicu român din Brașov. 1 vol. 8°.

P. Ispirescu, Legende sau basmele Românilor. Bucuresci 1882. 1 vol. 8°.

M. Kogalniceanu, Programa de la Mazar-Pașa aplicată de guvernul Domnului Ion C. Brătianu. Bucuresci 1883. 1 vol. 8°.

Enea Laufranconi, Rettung Ungarns vor Überschwemmung. Mit. 2 Karten. Budapest 1882. 1 vol. in folio.

Des voies de communication par eau de l'Europe centrale et de l'importance de la régularisation du Danube spécialement du passage entre Thèbes et Gönyö. Vienne 1881. 1 vol. in folio.

Über die Wasserstrassen Mittel-Europa's und die Wichtigkeit der Regulierung des Donaustromes, mit besonderer Berücksichtigung der Strecke zwischen Theben-Gönyö. Presburg 1880. 1 vol. in folio.

⁴ Közép-Europa viziutai és a Duna-folyam szabályozásának fontosságáról, különös tekintettel a Dévény és Gönyö közti vonalra. Pozsony 1880. cu 7 Chărți. 1 vol. in folio.

Charles de Linas, L'art et l'industrie d'autrefois dans les regions de la Meuse Belge. Paris-Arras 1882. 1 vol. 8°.

Croix pectorale ouvrante de travail espagnol. Brive 1882. — 1 vol. 8°.

Lascăr Stavri, Carte de închinăciunii tipărită sub povețuirea înalt Prea Sfințitului mitropolitului Veniaminul Chostachi la anulul 1841 și retipărită de Lascărul Stavri în zilele Majestaței sale Regelui Carol I. Piatra 1882. 1 vol 8°.

Melchisedecul, Episcopul de Romanu, Inscripția de la Monastirea Resboeni, județul Némțului, comentată de Episcopul de Romanu Melchisedecul. Bucuresci 1882. 1 vol. 8°.

Raportul P. S. S. Episcopului Melchisedecul despre independența bisericeii române. Bucuresci. 1 vol. 8°.

S. Manguiecu, Calindariu Iulianu, Gregorianu și poporalu românul pe anulul 1883. Biserica-Albă 1882. 1 vol. 8°.

V. Măndreanu, Gramatica română în școlele elementare, tractată din bucăți de citire. Partea I-a, edit. 1-iu. Lugoșu 1882. 1 vol 8°.

Gramatica română în școlele elementare, tractată din bucăți de citire. Partea I, anulul 3-lea și alul 4-lea de școlă. Carasebeș 1882. 1 vol. 8°.

Dr. N. Manolescu, Studiul asupra miopiei cu examenul a 2991 elevi din școlele din Bucuresci. Bucuresci 1883. 1 vol. 8°.

Dr. Edmond Meyer, Jahresberichte der Geschichtswissenschaft :

C. Jireček, die Slaven.

E. Meyer u. Gerstenberg, Brandenburg, Schlesien, Lausitz.

C. Gerstenberg, Schesien und Posen.

E. Meyer, Mittelrhein. Berlin 1878—79. 4. vol. 8°.

C. Mille, Versuri. Iași 1883. 1 vol. 8°.

Achille Moch, Micul tractatulu asupra culturei gândaciloru de mătase în România. Bucuresci 1883. 1 vol. 8°.

Emile Picot et Georges Bengesco, Alexandre le bon, prince de Moldavie (1401—1433). Vienne 1882. 1 vol. 12°.

Porcius Florianu, Flora phanerogama din fostul districtu alu Năsăudului. — Săbiu 1881. 1 vol. 8°.

Virgiliu Popescu, Sgărcitulū de Moliere și Caiu-Grach de V. Monti, traducerī. Brașov 1882. 1 vol. 8°.

Gavrila Popū, Istoria revelațiunei divine a ambelorū așezēminte. Sibiu 1869. 1 vol. 8°.

Andrē Preclorian, Concours au prix Jacques Perier de Paris. Question du concours. L'instruction publique, comment doit-elle être repartie, afin pour satisfaire aux exigences de la société? Reponse. Bucarest 1882. 1 vol. 8°.

I. Cav. Pușcariu, Mărulū. Budapesta 1882. 1 vol. 12°.

Analele fundațiunei Gozsdu pe anii 1870—1880, fasc. II. Budapesta 1881. 1 vol. 4°.

Proiectū de regulamentū pentru afacerile consistoriului mitropolitanū. Sibiu 1882. 1 vol. 4°.

Dr. H. Rehm, Ascomycetes Lojkani lecti in Hungaria, Transylvania et Galicia. Budapestini 1882. 1 vol. 8°.

Beiträge zur Ascomyceten—Flora der Deutschen Alpen und Voralpen. Dresden 1882. 1 vol. 8°.

Alphonse Roque-Ferrier, La poésie populaire de l'Escriveta en provençal, en languedocien et en macédo-roumain. Montpellier 1883. 1 vol. 8°.

Brinde pourta a'n Baseli Alecsandri dins l'Assemblado Manteneucialo dou XXV de Mai MDCCCLXXIX. 2 foi volante.

Léon de Rosny. Question d'archéologie japonaise. Paris 1882. 1 vol. 8°.

Les distiques populaires du Nippon Extraits dn Gi-Retū Hyakū-Nin Is-Syu; trad. du japonais. Paris 1878. 1 vol. 8°.

Les populations danubiennes. Études ethnographiques par Léon Prunol de Rosny. Texte: 1-re et 2-e Livraison in 4°, Atlas 1re et 2e livraison, in folio. Paris 1882. 1 vol. 8°.

Dr. Szadeczky Lajos, Mihaly Havasaffjldi Vajda Erdélyben 1599—1601. Budapest 1882. 1 vol. 8°.

Georges G. Tocilescu, Étude historique et juridique sur l'emphytéose. Paris 1883. 1 vol. 8°.

Vilhelm Tomaschek. Zur Kunde der Hämus-Halbinsel. Wien 1882. 1 vol. 8°.

V. A. Urechid, Ode a Elisa, commedia in un atto, tradotta dal rumeno da Clelia Bruzzesi. Bucuresci 1878. 1 vol. 8°.

Opere complete, romane, cugetări, foiletonuri, bibliografii, varia Seria E. Tom. I. Edițiunea a doua. București 1882. 1 vol. 8°.

Al. N. Vitzu, Recherches sur les teguments chez les crustacées décapodes. Paris 1882. 1 vol. 8°.

Iosif V. Vulcanu, Lira mea. Oradea-mare 1882. 1 vol. 8°.

Emilian Wojucki, Profetul Jô o Elu, tradus și explicat după textul matoșic. Viena 1882. — 1 vol. 8°.

De la redacțiuni :

Adevărul, ziar, pe 1881—1882. — 1 vol. 4°.

Analele medicale române, pe 1882. București. 1 vol. 8°.

Asachi. Revistă pe 1882. Pătra. 1 vol. 8°.

Aurora română. Organu beletristicu literaru pe 1882. Cernăuți. — 1 vol. 4°.

Binele Publicu. Ziar pe anul 1881. București. 1 vol. 2°.

Biserica și școla pe anul 1882. Arad. 1 vol. 2°.

Biserica ortodoxă română pe 1882. București. 1 vol. 8°.

Bulentinul Tolegrapho-Postalu pe 1882. București. 1 vol. 8°.

Columna lui Traianu. Revistă mensuala pentru istoria, linguistică și psihologia poporană. București 1882. 1 vol. 8°.

Convorbiri literare. Iași 1882. 1 vol. 4°.

Contemporanul, revista pe anul I-II. 1881—1882. 2 vol. 8°.

Correspondența provincială pe 1882. Piatra. 1 vol. folio.

Dreptul; legislațiune, doctrină, jurisprudența iconomia politică: pe 1882. București. 1 vol. 4°.

Familia, jurnal beletristicu pe anul 1882. Oradea-mare. 1 vol. 4°.

Gazeta Transilvaniei. Ziar. Brașov pe anul 1882. 1 vol. folio.

Monitorul oficial al României pe anul 1882. București. 4 vol. 4°.

Monitorul oficial al României. Desbaterile Corpurilor legiuitoare. 1882. 1 vol. 4°.

Națiunea, Ziar pe 1882. București. 1 vol. folio.

Observatoriul, Ziar pe anul 1881. Sibiu. 1 vol. folio.

Ország-Világ, Képeslap a magyar művelt közönség számára. No. XXII din 1882. Pest. 1 vol. 4°.

Ostașul. Jurnal militar redigat de S. P. Scheletti. vol. I-V, VI (No. 1-2). București 1881—1883. 6 vol. 8°.

- Portofoliul român, revistă pe anul I, 1881-1882. Bucuresci. 1 vol. 8°.
- Progresul medical, pe anul 1882. Bucuresci. 1 vol. 4°.
- Il Progress. Scuol (Elveția), pe anul 1882. 1 vol. folio.
- Românul, diar. Bucuresci, pe anul 1882. — 1 vol. folio.
- România Liberă. diar pe anul 1882. Bucuresci. 1 vol. folio.
- Repertoriul legilor, pe anul 1882. Bucuresci. 1 vol. 8°
- Revista pentru istorie, archeologie și filologie An. I, vol. I fasc. I și 2. Bucuresci 1883. 2 fas. 8°.
- Școala Română revistă pe anul 1882. Ploesci. 1 vol. 8°.
- Spitalul, revista pe 1882. Bucuresci. 1 vol. 8°.
- Standardul. Diar. Focșani. 1 vol. 2°.
- Telegraphul. Diar pe anul 1882. Bucuresci. 1 vol. folio.
- Telegraful Român pe anul 1882. Sibiu. 1 vol. folio.
- Transilvania. foia Asociațiunei transilvane, pe 1882. Sibiu. — 1 vol. 4°.

De la d-lă V. Alecsandri,

Le Félibre Auguste Fourès par Marieton Paul. Lyon 1883. 1 vol. 8°.

De la d-lă Tache Andreianu,

- Fr. Villot, Notice des tableaux exposés dans les galeries du Musée imperial du Louvre 1, 2, 3 Partie. Paris 1865. 1 vol. 8°.
- Cartea românească de învățătură sau Cazană mitropolitului Varlaam din 1643. Fără titlu și cu mai multe fol rupte.
- Ciaslovu tipăritu în Sfânta Monastire Nemptulă, 1833. 1 vol. 8°.

De la d-lă G. Barițiu,

Memorialu compus și publicat din însărcinarea conferinței generale a reprezentanților alegătorilor români, adunați la Sibiu în zilele din 12, 13 și 14 Maiu st. n. 1881 prin comitetul său emis cu acea o casiune. Sibiu 1882. 1 vol. 8°

De la d-lă N. Crețulescu,

Исторія о жизни и дѣлахъ молдавскаго господара князя Константина Кантемира. сочиненная с. Петербургской Академіи наукъ покойнымъ профессоромъ Бееромъ съ російскимъ переводомъ и съ приложеніемъ родословія князей Кантемировъ. Въ Москвѣ 1783. 1 vol. 8.

De la d-lă dr. I. Felix,

Museul Severinului sau Anticitațiile județului Mehedinți de V. Dimitrescu. Turnu-Severin 1881. 1 vol. 8°.

De la d-lă Ioană Fiorană,

C. Suetonij Tranquilli XII Caesares; Sexti Aurelij excerpta; Eutropii de gestis Romanorum lib. X; Pauli Diaconi libri VIII (A. 1521). — 1 vol. 8°.

De la d-lă N. Ionescu.

Вышійя покровъ надъ Авономъ, или Сказаніи о святыхъ, чудотворныхъ, во Авоонѣ прославившихся, иконахъ. Санктпетербургъ 1867. 1 vol. 8.

De la d-lă P. Ispirescu,

Leguire pentru reciproacele drepturi și îndatoriri ale proprietarului și ale lucrătorilor pământului. Bucuresci 23 Aprilie 1851. 1 vol. 8°.

Proiect atingător de leguiri neîndeplinite ale Secției a-lă. Cap al 3-lea din Regulamentul Organic. 1 vol. 4°.

Diferite foi volante imprimate din epoca de la 1840 încoco; 120 bucăți.

De la d-lă George Lens,

E. M. Cousinery, Voyage dans la Macedonie contenant des recherches sur l'histoire, la géographie et les antiquites de ce pays. I II. Paris 1831 2 vol. 4°.

De la d-lă dr. Nicolae,

Lege de poliție sanitară veterinară. Bucuresci 1882. 1 vol. 8°.

De la d-lă Obedenariu,

Mostre de dialectulă macedo-romană, Partea II Basme și poezii populare culese și traduse de Vangelu Petrescu (Crușovenu), Bucuresci 1882. 1 vol. 8°.

De la d-lu Alex. Pencovic,

Rossici in monte Athos monasterii : Аѣты рускаго на святомъ Авоонѣ Монастыря св. великомученика и цѣлителя Пантелеимона. Кіевъ 1873 1 vol. 8.

Opuscul sur la question du convent de St. Panteleimon au Mont'-Athos par un ami de la vérité (traduit du grec). Constantinople 1874.

Cestiunea schitului românesc chinovială ală Sfințului Ioană Botezătorulă din sfințulu Munte Athos, lămurită după acte autentice de Eromonachulă Demianu Slarețulu Schi'ului. Bucuresci 1879 1 vol. 8°.

De la frațil Schragr,

Kalendaru pe anulă 1835. Eși.

De la d-lă M. Schwarzfeld,

Anuar pentru Israeliți, București 1882. 1 vol. 8°.

De la d-lă G. Sion,

Notițe statistice asupra Moldaviei de prințul Nicolae Suțu, traducere de T. Codrescu. Iași 1882. 1 vol. 8°

De l'abolition du servage dans les Principautés danubiennes par A. G. Golesco. Paris 1856. 1 vol. 8°.

Compidiu generală de statistică de B. Alessandru. Grațiș 1871. 1 vol. 8°.

Patriarșii sași pământului Canaanu traducere, București 1846. 1 vol. 8°.

Almanacul Milcovului cuprinzându calendarul pe anul 1861. Forșani 1861. 1 vol. 8°.

Quelques notes sur les derniers événements de Pologne. Paris 1846. 1 vol. 8°.

Caușa bivolarilor din Giurgiu înaintea Curții cu Jurați din Turnu-Măgurele. București 1873. 1 vol. 16°

Ballades et chants populaires de la Roumanie recueillis par V. Alexandri. Paris 1855. 1 vol. 16°.

Istoria lui Carol II, regele Sveliei, traducere de D. N. Racoviță. București 1846. 1 vol. 8°.

Culegere de tractate de pace încheiate între Înaltele Curți Otomană și Rusească, traducere de M. Kífalov. 1 vol. 8°.

Abecedarul turco-romanul de C. Petrescu. Ruscuk 1874. 1 vol. 8°.

Epistola marelui vizirul alu Înaltei porți adresatã Măriei Sale Domnitorului Românilor și responsulul Domnitorului. București 1865. 1 vol. 16°.

De l'amélioration de l'état des paysans roumains par C. Boeresco. Paris 1861. 1 vol. 8°.

Documente relative la negoțierile din Viena asupra questioni Orientului. București 1855. 1 vol. 8°.

Explicarea codicei comerciale române de B. Boerescu. București 1859. 1 vol. 8°.

Raportul la E. S. D. Caimacanul asupra stărei departamentului de finance în Moldova. Iași 1856. 1 vol. 8°.

Régime actuel des Principautés danubiennes par M-me L. C-tesse Stourdza. Paris 1856. 1 vol. 8°.

Acte de l'Assemblée ad-hoc et annexes explicatifs de quatre points. Bucurescã 1858. 1 vol. 8°.

Mistères diplomatiques aux bords du Danube par Elias Regnault. Paris 1858. 1 vol. 8°.

Mémoires et dispositions sur les églises et biens conventuels de la Moldavie Règlement pour la réorganisation de l'instruction publique dans la principauté de Moldavie. Iași 1857. 1 vol. 8°.

Memoariu adresatu de d-lu Scarlat Crețulescu, ministru Culturii și Instrucției publice în România, Escelenteloră loră d-loră Comisară ai puteriloră semnătore tractatulă de la Paris. Iași 1859. 1 vol. 8°.

Monumentulă Sinkai-Klainian. Buda 1844. 1 vol. 8°.

Statutele Asociației literare a României. 1 vol. 16°.

Românulă pe 1860. 1 vol. folio.

Memoires pour servir a l'histoire de la Roumanie. — 1-er memoire : Topographie de la Roumanie par C. Balliac. Paris 1856. 1 vol. 8°.

Grammatica românescă. II parte sintactică de G. Seulescu. Iași 1843. 1 vol. 16.

Istoria Româniloră, traducere de I. Fătu. Galați 1853. 1 vol. 8°.

Documente Istorice de P. Teulescu. Bucuresci 1860. 1 vol. 8°.

Amiculă școlăi. Anu I broș. 1 și 2. de V. Romanu. Sibiu 1860. 1 vol. 8°.

Respunsă la interpelarea făcută de D. Ministru ală Culteloră de D. M. Kogălnicenu, în ședința adunării din 19 Martie 1862. Iași 1862. 1 vol. 8°.

Statutele Asociațiunei transilvene pentru literatura română și cultura poporulă română. Sibiu 1862. — 1 vol. 16°.

Legiuirea Grâniceriloră. Bucuresci 1850. 1 vol. 16°.

L'art de parler et d'écrire corectement la langue française ou grammaire philosophique et littéraire de cette langue par L'abbé de Levizac. Paris 1809. 2 vol. 8°.

Quelques mots sur la Valachie. Paris 1856. 1 vol. 8°.

Candidatura prințului Grigorie M. Sturdza de N. Hurmuzaki. Iași 1858. 1 vol. 8°.

Précis de droits des Moldaves et des Valaques. fondé sur le droit les gens et sur les traités Paris 1839. 1 vol. 8°.

Zimbru, pe anulă 1856. 1 vol. 4°.

La Moldavie et Grégoire Ghycă par G. D. Murphy-Byrue. Iași 1856. 1 vol. 8°.

Lettres sur la circulaire de la Porte du 31 Juillet 1856 par D. Bratiano. Berlin 1857. 1 vol. 8°.

Le protectorat de Czar et la Russie. Paris 1850. 1 vol. 8°.

Adaos literară pentru DD. Abonați la Monitorulă oficială de G. Asaky. Iași 1861. 1 vol. 9°.

Adunarea completă de aședă mintele și deslegările date în ramul dăcanic în cursul de 12 ani de Scarlatu Pastia. Partea II-a. Iași 1856. 1 vol. 8°.

Starea instrucțiunii publice în România de susul la finitul anului școlastic 1860—1861. Bucuresci 1861. 1 vol. 4°.

Foiletonul Zimbrului pe 1855. Iași. 1 vol. 4°.

Tableau de l'histoire moldave, 1833, 1839, 1840, 1845. Iași. 4°.

Esplicăciunea întroducerii codicelui civilu de G. Marzescu Iași 1865. 1 vol. 8°.

Code sacré ou exposé comparatif de toutes les religions de la terre par A. de Maizieres. Paris 1835. 1 vol. folio.

Nationalul pe 1860. 1 vol. folio.

Table istorice de Dr. Edouard Vehse. Bucuresci 1844. 1 vol. in folio.

Monitorul oficial pe 1860. 1 vol. folio.

Gazeta Transilvaniei pe 1844,45,46. 3 vol. folio.

Steaua Dunării pe 1855. 1 vol. 4°.

Foaia pentru minte, inimă și literatură, Brașiov 1846. 1 vol. 4°.

Adunarea cuprinzătoare în seculu din cărțile împărătescilor pravili de Andronachi Donici. Iași 1814. 1 vol. 4°.

Vocabularu Român de I. D. Negulici. Bucuresci 1848. 1 vol. 16°.

Gazeta Tribunalelor pe anii 1860—1863. — 1 vol. folio

Dimbovița, foia politică și literară pe anul 1860. — (2 Ianuar. — 19 Oct.) 1 vol. folio.

De la d-lu D. A. Sturdza,

Diare relative la ajutorarea celor băntuiri de flacări, No. 1 din *Presa intrun lu. Poie copiiloru*, 23 Aprilu 1882. Programul Teatrului naționalu în zilele de 23. 24 și 25 Aprilie.

Alianța Germano-Austriacă și Rusia, traducere. Bucuresci 1882. 1 vol. 8°.

Αλεξανδρου Μαυροκορδατου του εξ Απορρητων επιστολαι P Εκδεδονται επιστολαι θ. Λωαδζ. Τερηστοη 1879. 1. 8°.

Românul 9 Augustu 1857. Banchetul oferit lui C. A. Rosetti cu ocaziunea aniversării a XXV-a a fondării «Românului» la 27 Septembrie 1881.

Preussen im Bundestag 1851 bis 1859. Documente der k. Preuss. Bundestag-Gesandtschaft herausgegeben von Dr. Ritter v. Poschinger. Leipzig 1882. 2 vol. 8°.

Etudes sur la Cancere par le Dr. Bougart. Bruxelles 1882. 1 vol. 8°.

Foia sălăscă a prințipatului Moldovei pe anii 1839, 1841, 1842, 1843, 1846, 1847, 1849. Iași. 7 vol. 4°.

Buletinŭ. Foae oficială pe anit 1839—1849. Iași. 11 vol. 4°.

Albina Romănescă pe 1835. Iași. 1 vol. in folio.

Das Staats-archiv. Sammlung der officiellen Aktenstücke zur Geschichte der Gegenwart. Leipzig. Band XXXVIII (4—6). XXXIX, XLI (1—2). 4 vol. 8°.

Der deutsche Herold. Zeitschrift für Heraldik, Sphragistik und Genealogie. Berlin 1882.

Romănulŭ. Diaru. Bucuresci pe a. 1882. 1 vol. folio.

Rudolf Orghidan. Gramatica romănescă și nemțescă pentru tinerimea națională. Brașov 1838. 1 vol 8°.

România (descriere geografică a țerei romănesc). F. I, s. a. 1 vol. 8°.

Notice historique sur les Tsiganes ou esclaves Zingares de Moldavie et de Valachie par Alfred Poissonier. 1 vol 8°.

Étude historique et juridique sur l'emphytéose en droit romain, en droit français et en droit roumain par Georges G. Tocilescu. Paris 1883. 1 vol 8°.

Numismatische Zeitschrift, herausgegeben von der numismatischen Gesellschaft in Wien. 1882. Wien 1882. vol I. II. 2 vol. 8°.

Vierteljahrsschrift für Heraldik, Sphragistik und Genealogie, redigirt von Ad. M. Hildebrandt. Berlin 1882.—1 v. 8°.

Verzeichniss der Mitglieder des Vereins Herolds in Berlin am 1 Januar 1883. Statut des Vereines Herold zu Berlin. Berlin 1882. 1 vol. 8°.

Conférence internationale pour la protection des câbles sous marins. 16 Oct.—2 Nov. Procès-verbaux. Paris 1882. 1 vol. 4°.

Conférence internationale pour la détermination des unités électriques. 16 Oct.—26 Oct. 1882. Procès-verbaux. Paris 1882. 1 vol. 4°.

Die Rumänen und ihre Ansprüche von Paul Hunfalvy. Wien und Teschen 1883. 1 vol. 8°.

Danube No. 1 (1883). Correspondence respecting the navigation of the Danube. London.

— No. 2 (1883) Protocol of conferences held in London respecting the navigation of the Danube. London.

— No. 3 (1883) Despatch to her Majesty representatives Abraad respecting the navigation of the Danube and the conferences relating thereto held in London, 1883.

Turkey. Correspondence respecting the affairs of Crete (No. 28) London 1878.

— Correspondence respecting the convention between great Britain and Turkey of June 4, 1878. (No. 43) London 1878.

— Correspondence respecting ottomann Loans (No. 46). London 1878.

Mayor Edmondo, Il trattato della Santa Alleanza e la signora di Krüdner. Torino 1882. 1 vol. 8°.

Literatorul. Revistă literară. Anul III. No. 6—12. Bucuresci 1882.

Ostașul. Ziar militar redigiat de P. S. Scheletti. An. III No. XII. Bucuresci 1882.

Dacia viitoare, An. I No. 1 — 5. Paris 1883.

Recreații științifice. Revistă. An. I No. 1—3. Iași 1883.

Stenographische Berichte über die Verhandlungen der durch die Allerhöchste Verordnung von 15-ten October 1879 einberufenen beiden Häuser des Landtages. Haus der Abgeordneten IV Band. Berlin 1880. 1 vol. 4°.

Asachi. Revista științifică literară. Anul I No. 4—12. Anul II No. 1—9. Piatra 1882, 1883.

Portofoliul român. Revistă. Anul I Nr. 2—12. Bucuresci 1881—82.

Liberul schimb și comerțul englesu de August Mongredien. Traducțiune de I. Cetățianu. Galați 1880. 1 vol. 8°.

Programa gimnasiului superioru, preparandiei, normei și școlii populare de fetițe din Blașu pe anulul scolasticu 1881—82. Blașu 1882. 1 vol. 8°.

Memoires et notes au sujet de l'utilisation des cours d'eau du royaume de Hongrie par Etienne Tür. Rome 1881. 1 vol. 8°.

Chromatica poporului român. Discursu de recepțiune rostitu în ședința Academiei române de la 12 Martiu 1882 de d-lă S. Fl. Marianu. Bucuresci 1882. 1 vol. 8°.

Cercetări asupra mineralelor din masivul cristalinu de la Brosceni de d. P. Poni. Bucuresci 1882. 1 vol. 4°.

Românii în literatura străină de V. Maniu. Bucuresci 1883. 1 vol. 4°.

L. Herbet, Statistique des prisons et établissements pénitentiaires pour l'année 1879. Paris 1882. 1 vol. 8°.

Inscripții aus der Dobrudscha von Dr. Gr. G. Tocilescu. Wien 1882. 1 vol. 8°.

Contimporanulă. Revista științifică și literară. Anul I, II. Iași 1881—83. 2 vol. 8°.

Geschichte der Handelskrisen von Max Wirth. Frankfurt am Main 1883. 1 vol. 8°.

Montenegro. Schilderung einer Reise durch das Innere nebst Entwurf einer Geografie des Landes von Dr. Bernhard Schwarz. Leipzig 1883. 1 vol. 8°.

Die Finanzen Frankreichs von Richard von Kaufmann. Leipzig 1882. 1 vol. 8°.

Corrispondenza politica della Romania. Roma 20 Sept. 1882.

De la d-lă V. A. Urechiă.

Ephémérides Daces ou chronique de la guerre de quatre ans (1736—1739) par C. Dapontés. I. Paris 1880. 1 vol. 8°.

Actele privityre la proclamarea independenței și a regatului Român și ceremoniile încoronării M. M. L. L. Regelui și Reginei. Bucuresci 1882. 1 vol. 4°.

Revista Contemporană, litere-arte-științe. anul II. No. 1—4, 1873—1874.

Ateneul Român. Iuliu, Augustu 1861. 1 vol. 8°.

Buletinul sentințelor Înaltei Curți de compturi, tom. II. No. 6—1875. Secțiunea I-a. 1 vol. 8°.

Monitorul medicalu, anul II, No. 1—41.

Institutul Urechiă. Anuarul pe anii școlastice 1877—81. Bucuresci, 1881. 1 vol. 8°.

Congrès international des orientalistes. Compte-rendu de la première session. Paris 1873. Édition comprenant le sommaire des travaux de la première période et les mémoires in extenso de la seconde période. Tomes I, II, III. Paris 1876—78. 3 vol. 8°.

Congrès international des américanistes. Compte-rendu de la première session. Nancy 1875. Tom. II. Nancy et Paris 1875. 1 vol. 8°.

Annuaire de la société américaine de France reconnue par un arrêté ministériel 1882. Paris 1882. 1 vol. 8°.

La science politique. Revue internationale. Dirigée par le professeur Émile Acollas. Premier année No. 6, 1 Decembre. Paris 1878.

Abecedariu pentru școlile începătore de Nifon Balașescu, rectoru seminarului de Huși a III-a edițiune Iași 1854. 1 vol. 8°.

Jurnalul de Galați, politicu, comercialu și literarū 104 numeri de la 6 Oct. 1849 până la 1 Oct. 1850. Galați. 1 vol. 8 folio.

Oda la campania Rusască de la 1829 de Eliad. Litografiată pe 2 foi.

Porunca lui Mihail Gregoriu Sturdza V. V. Domnulu Țerei Moldovei din Iulie 1847, către preoți, vorniceși, pacniciși, și toți locuitorii satelorū conținându măsuri administrative cu privire la buna stare a țeranuluși.

Vasul Moldovei conducătoru în patrie pe prea înaltul Domn Gregoriu Alex. Ghika V. V. Domnulu Țerei Moldovei, oda de G. Asaki. Iași 1849; două fol.

Moldova către fii săși, fôe volantă, (atribuită lui Anastase Panu); două fol.

Suplementu estraordinarū la arhiva Albinei româneși, No. 11. 1845, cuprinde unu glosariu de G. Săulescu; două fol.

Programa pentru orânduiala ce are a se păzi la solemnitate Mercuri 22 Iunie. 1849, zioa hotărîită pentru cetirea fermanului împărarescū. In limba română și fracesă; o lóite.

Suplementū extraordinarū No. 50 la Albina romănescă din 26 Iunie 1849, traducerea inaltului firmanū împărarescū coprinzătorū de șapte articole ratificate. Luna Regeb. an. 1265.

Suplementū extraordinar No. 49 din 1849 la Albina romănescă: Firmanulū împărarescū pentru rēnduirea prea inaltului Domnū Grigore Alexandru Ghica V. V. la Domnia țerei Moldovei.

Mission médicale dans la Tatarie—Dobroucha par le docteur Camille Allard, medecin inspecteur. Paris 1857. 1 vol. 8.

Gramatica romănescă sau observații gramaticești asupra limbei romănești pentru școle normale și gimnasiale compusă de d. Gheorghe Săulescu, profesorul filosofiei in gimnasia națională din monastirea S. S. Trierarhi. II Partea sintactică. Iași 1833. 1 vol. 8°.

Gramatica romăno-latină, partea etimologică, prelucrată de sulg. B. Paulini, prof. la colegiile academiei Mihăilene. Ești 1840. 1 vol. 8-a.

Insemnarea călătoriei mele Constantinū Radovicī din Golești. făcută in anulū 1824, 1825, 1826 (Reise-Beschreibung von Konst. Golesti). La Buda 1826. 1 vol. 8°.

Ἡγεραρος γραμματικῆς συνειθεῖς μὲν ὡς οἶόν τε ευμεθόδως παρὰ τοῦ επιστημονικωτάτου ἱστοροφιλοσόφου Κωνσταντινου Καραϊωάννου περιέχων ἀνελλιπειως ἐκ παντων των γραμματικων τό κάλλιστον Ἄφιερῶθαι δὲ τοῖς ἐκλαμπρότατοις καὶ ἐλλογίμοις ἰοῖσι τοῦ ὑψηλοτάτου εὐσεβεστάτου καὶ σοφιστάτου γηγένους πάσης Οὐγκροβλαχίας Κυρίου Ἰωάν Αλεξάνδρου Κωνσταντινου Μουρουζη Κωντανινο Γεωργίω. Δημητρίω, Νικολάω, καὶ τῷ ἐκλαμπρότατῳ ἀδελφῶω αὐτοῦ κηρίω Παναγιώτη. νῦν πρώτον τύποις ἐκδίδεται μεταπροσθηκης πολλῶν κανόνων ἀνεκδότων. καὶ ἀναγκαίων Παραδειγμάτων φιλοῶνομ σπουδῆ. καὶ αρισθῆ διορθῶσει τοῦ ἐν Ἑρεθῶνι ελαχιζε πολοζῶη Κοντοῦ Διδασκάλου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. Τόμος Β. Ἐν Βουδα 1897 1 vol 8°.

De la d-lă A. D. Xenopolu,

Revue historique. Septième année. Tome XIX. 1 Mai-Juin 1882. Paris.

De la unu anonimū,

Mediculū familieī, sau consiliū de igienă și medicină populară de Dr. Alexandru X..... de la facultatea de medicină din Paris. Bucuresci. 1 vol 8°.

Lista cărților cumpărate în anul 1882—1883.

- Voyages du Sr. A. de La Motraye en Europe, Asie et Afrique. A la Haye MDCCXXVII. Tom. I și II. 2 vol. in folio.
- Antologhionu ce se zice florea cuvintelorū, Iași 7236. (1755) 1 vol. 4°.
- Antologhionu ce cuprinde intru sine rânduiala tuturorū dumnezeiescilorū praznice. Bucuresci 1777. 1 vol. 4°.
- Ale prea fericitului Teodorit episcopulū Chiprului cuvinte zise pentru Dumnezeasca Pronie. Bucuresci 1828. 1 vol. 8°.
- G. I. Symons, Rainfall tables of the british isles for 1866—1880. London 1883. 1 vol. 8°.
- L. Remacle, Dictionnaire wallon-français. Liège et Leipsig. 2 vol. 8°.
- Thomas Davidson, British fossil brachiopoda. vol. I. London 1851—1854.
- A monograph of british tertiary Brachiopoda. Part I. London 1852.
- A monograph of british Cretaceous Brachiopoda. Part II. London 1852.
- A monograph of british oolitic and liassic brachiopoda. Part III. London 1851, 1852. 1 vol. 4°.
- L. De Koninck et Le Hon, Recherches sur les crinoïdes du terrain carbonifère de la Belgique. Bruxelles 1854. 1° vol. 4°.
- Scipion Breislak, Atlas géologique ou vues d'amas de colonnes basaltiques. Milan 1818. 1 vol. 4°.
- F. S. Beudant, Voyage minéralogique et géologique en Hongrie, pendant l'année 1818. Paris 1822. 4 vol. 4°.
- Fr. Guilelmus Holtze, Syntaxis priscorum scriptorum latinorum usque ad Tertentium. Lipsiae 1861, 1862. 2 vol. 8°.
- Dr. Richard Volkmann, Die Rhetorik der Griechen und Römer. Zweite Ausgabe. Leipzig 1874. 1 vol. 8°.
- Dr. A. Dräger, Historische Syntax der lateinischen Sprache. Zweite Auflage. Leipzig 1878, 1881. 2 vol. 8°.
- Professor K. Reisig's Vorlesungen über lateinische Sprachwissenschaft. Leipzig 1839. 1 vol. 8°.
- Dr. G. A. Saalfeld, Griechische Lehnwoerter im Lateinischen. Berlin 1877. 1 vol. 4°.
- (O colecțiune de 16 proclamațiuni, manifesturi, circulări de la diferiți Domni și alte persoane, începându de la anulū 1770—1821).
- Török Magyarokor emlékek. Okmánytár; 1—9. 9 vol. 8° — Indice de la Tom. I—VII. Budapest 1875. 1 vol. 8°.

Monumenta Hungariae historica. Diplomataria ; 1—25. Budapest 1857—1876 25 vol. 8°.

Jacob und Wilhelm Grimm, Deutsches Wörterbuch. Vierten Bandes erste Abtheilung II Hälfte 2 u. 3 Lieferung. Sechsten Bandes 6 u. 7 Lieferung. Leipzig 1880—1881.

Neues Schweizerisches Museum. Bern 1861—1864. 4 vol. 8°.

Rivista di filologia e d'istruzione classica. Roma — Torino — Firenze 1872—1882. — 10 vol. 8°.

Русскій филологическій вѣстник. 1879—1881. 8 vol. 8°.

Monumenta Hungariae historica.—Scriptores ; 1—32. Budapest 1857—1875 35 vol. 8°.

Monumenta comitialia regni Hungariae, I. 1—6. 1526—1581. Budapest 1874—1879. 6 vol. 8°.

Monumenta comitialia regni Transylvaniae 1540—1614. Tom. 1—6. Budapest 1876—1880. 6 vol. 8°.

Monumenta Hungariae historica. acta externa. — Tom. I. II și III. Budapest 1875—76. 3 vol. 8°.

Magyar diplomacziái emlékek Mátyás király korából. Tom. I—IV, 1458—1490. Budapest 1876—1878. 4 vol. 8°.

Annales des sciences naturelles. Botanique, comprenant l'anatomie la physiologie et la classification de végétaux vivants et fossiles publiée sous la direction de M. I. DeCaisne. 4e série. 1—20; 5e série, 1—20 Paris. 40 vol. 8°.

Histoire naturelle des poissons d'eau douce de l'Europe centrale par L. Agassiz. — Embryologie de Salmones par C. Vogt. Neuchatel 1842. 1 vol. 8°.

Histoire naturelle des poissons d'eau douce de l'Europe centrale par L. Agassiz. Planches. Neuchatel (Suisse) 1839. — 1 vol.

Monographie des Ammonites par P. Reynès, avec planches lithographiées d'après nature et de grandeur naturelle. 1 vol. 8°, 1 vol. en stampe in folio.

Archivio glottologico italiano, diretto da G. I. Ascoli; vol. V, 2. VII, 2. VIII, 1. Milano 1882.

Foile duminică spre învâțarea ceț de obște folositoare cunoștințe, alcătuită de o societate de învățați. Brașov 1837. 1 vol. 3°.

Foia pentru minte, inimă și literatură; pe anii 1839—1847. — 8 vol. 4°.

Gazeta Transilvaniei pe anii 1839—1848. Brașov. 8 vol. in folio.

Foie sătească a Principatului Moldaviei pe anii 1840 și 1844. 2 vol. fol.

Deslușiri asupra articulelor coprinse în înaltul firmană pentru întocmirea divanului ad-hoc de comitetul centrală ală unirei din București f. d.—1 vol. 8°.

D. Bolintineanu, Ștefană celă tănără Vodă. București 1871. 1 vol. 8°.

Rugămintea celor două episcopi românești. a celui greco-unită Ioan Lemeni de eadem și a celui neunită Vasile Moga așternută Dietei de la 1842. 1 vol. 8°.

Dimitrie Eufrosin Poteca, Mai înainte gătire spre cunoștința de Dumnezeu. Buda 1818. 1 vol. 8°.

Macreulă Serghie. Iubitorulă de înțelepciune povățuită de Dumnezeuiescile scripturi. Iași 1831. 1 vol. 8°.

Păstrătorulă prunciei și tinereței. F. I. 1835. 1 vol. 8°.

Σοφοὶς μεγάλη της Νοχθημέρου Ἀκολουθίας. Εν Ιασω. 1813. 1 vol. 8°.

Congrès international de géologie tenu a Paris, du 29 au 31 Août et du 2 au 4 Septembre 1878. No. 21 de la Serie. Paris 1880. 1 vol. 8°.

F. Aaron, Elemente de istoria lumii. București 1847. 1. vol. 8°.

Iohann Molnar v. Mullensheim, Deutsch-wallachische Sprachlehre. Hermannstadt 1823. 1 vol. 8°.

(Catavasier cu cirile. Titlulă și începutulă lipsesc. Sec. XVIII-lea). Râmniculă f. d. 1 vol. 8°.

Acatistă ală prea sfintei Născătoare de Dumnezeu. Râmnic 1784. 1 vol. 8°.

Catavasieră grecescă și românească. Sibiu 1803. 1 vol. 8°.

B. Boeresco, Examen de la convention du 19 Août relative à l'organisation des Principautés danubiennes. Paris 1858. 1 vol. 8°.

Drepturile țeraniloră. Propunerea deputaților săteni în adunarea ad-hoc a Moldovei în anulă 1857. București. 1 vol. 8°.

D. Bolintineanu, Plângerile României. București 1870. 1 vol. 8°.

I. Vachmann, Principiulă generale de musică europeană. București 1846. 1 vol. 8°.

Sfânta și Dumnezeiasca Evanghelie... tipărită din porunca lui Ion Șerban K. Voevod. București 1682. 1 vol. în fol.

Stânta și Dumnezeiasca Evanghelie. Cu voia pre luminatulă... Domnă... a toată țara Rumânească Io. Costandină B. Voevod. Snégov 1697. 1 vol. în folio.

Învățătorulă satulă pe anii 1844, 1845, 1846. 3 vol. în folio.

Vestiitorulă românească pe 1845, 1846. 2 vol. în folio.

Curierulă principateloră unite pe 1859. 1 vol. în folio.

Századok. A magyar történelmi társulat közlönye. I—V füzet 1882. Buda-pest. 8°.

Codice diplomatico delle colonie Tauro-liguri durante la signoria dell'ufficio di S. Giorgio (MCCCCLIII—MCCCCLXXV). Ordinato ed illustrato dal P. Ancedeo Vigna. Tom. I. II. III. Genova 1868—1879. 3 vol. 4°.

Die Rumänen und ihre Ansprüche von Paul Hunfalvy. Wien und Teschen 1883. 1 vol. 8°.

Carolus du Fresne Du Cange, Glossarium ad scriptores mediae et infimae graecitatis in quo graeca vocabula novatae significationis, aut usus rarioris. barbara. exotica, ecclesiastica, liturgica, tactica, nomica, iatrica, botanica, chymica explicantur, eorum notiones et originationes reteguntur. Lugduni 1688. 2 vol. folio.

Dr. Fr. Miklosich, Rumunische Untersuchungen, I. 2-te Abtheilung. Wien 1882. 1 vol. 4°.

Sitzungsberichte der k. Akademie der Wissenschaften, philosophisch — historische Classe. XCIX Band 2 Heft. Wien 1882. 1 vol. 8°.

CONCURSURILE

După decisiunile luate de Academia Română, în sesiunile de până la anul 1883, concursurile propuse de Academiă sunt cele următoare :

I. *Premiul Năsturelă-Herescu* de 4,000 lei, Seria B, se va decerne în cursul sesiunii generale din Martiu-Apriliu 1884, unei cărți scrise în limba română cu conținutul de ori-ce natură, care se va judeca mai meritoriă printre cele publicate de la 1 Ianuariu, până la 31 Decembrie 1883.

II. *Premiul Statului, Lazără*, de 5,000 lei, se va decerne în cursul sesiunii generale din Martiu-Apriliu 1884, unei cărți scrise în limba română, cu conținutul științific, care se va judeca mai meritoriă printre cele publicate de la 1 Ianuariu până la 31 Decembrie 1883, sau celei mai importante invențiuni științifice făcută în timpul de la 1 Ianuariu 1882 până la 31 Decembrie 1883.

NB. Concurinții la aceste premii vor fi binevoi a trimite la cancelaria Academiei Române în Bucuresci — Palatul Universității — operele lor, cari vor fi

fi în condițiunile de timpū aci însemnate, în câte două-spre-șce exemplare, până la 31 Decembrie 1883.

III. *Premiul Statului Eliade-Rădulescu*, de 5,000 lei, se va decerne în decursul sesiunii generale din Martiū-Apriliū 1884 celei mai bogate colecțiunii de arif vechi populare române.

IV. *Marele premiū Năsturelū-Herescu* din Seria B, în sumă de 12,000 lei, se va decerne în cursul sesiunii generale din Martiū-Apriliū 1885 unei cărți scrise în limba română, cu conținutū de ori-ce natură, care se va judeca mai meritoria printre cele publicate de la 1 Ianuariū 1881 până la 31 Decembre 1884.

NB. În privința premiilor «*Năsturelū-Herescu*», de sub N-ril I și IV, se punū în cunoșcinta publicului următoarele dispozițiuni din codicilele reposatului întru tericire C. Năsturelū-Herescu :

• B. *Premie pentru opere publicate.*

• În totū anulū Societatea Academică Română va ave a premia, din vențurile fondului *Năsturelū*, o carte tipărită originală, în limba română, care se va socoti de cătră Societate ca cea mai bună publicațiune apărută în cursulū anulū.

• Aceste premie vorū fi de două specie :

• 1. În trei ani consecutivi, d'a rëndulū, se va decerne câte unū premiū de patru mii lei, No. 4000 L. n. *minimum*, la cea mai bună carte apărută în cursulū anulū expiratū ;

• 2. Iară în alū patrulea anū, se va decerne câte unū premiū fixū de lei 12,000, carele se va numi «*Marele premiū Năsturelū*», opere-i, care va fi judecată ca publicațiunea de căpeteniă ce va fi apărutū în cursulū celorū patru ani pre-cedintī. Acestū premiū nu se va decerne unei lucrări, care va fi obținutū deja unulū dintre premiile anuale, de câtū defalcândū dintr'insulū valōrea premiulū precedentē.

• Operele carī se vorū recompensa cu acestā a doua seriā de premie, vorū tracta cu preferință despre materiile următoare :

• a) Scrieri serioșe de Istoria și sciințele accesoriū ale istoriei, preferindu-se cele atingētore de istoria țerilorū române ;

• b) Scrieri de Religiunea ortodoxă, de Morală practică și de Filosofă ;

• c) Scrieri de Sciințe politice și de Economia socială ;

• d) Tractate originalī despre Sciințele esacte ;

• e) Scrieri enciclopedice, precum Dicționare de istoriā și geografă, în carī

•să intre și istoria și geografia României ; Dicționare generale sau parțiale de științe exacte, de artă și meserii, de administrațiune și jurisprudență, și alte asemenea lucrări utile și bine întocmite ;

f) Cărți didactice de o valoare însemnată ca metodă și ca cuprins ;

g) Dicționare limbistice în limba românească, mai alesu pentru limbele antice și orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slavona vechiă, și altele ;

h) Publicațiuni și lucrări artistice de o valoare serioasă, adică relative la artele plastice, arhitectură, pictură, gravură și chiar opere musicale serioase, pe care aceste toate Societatea Academică Română le va pute aștepta atunci când-și va întinde activitatea ei și asupra tuturor materiilor de Belle-Arți ;

i) Scrieri de pură literatură română, în prosă și în versuri, precum poeme, drame și comedii serioase, — mai alesu subiecte naționale, — și ori-ce alte opere de înaltă literatură. Acestea mai cu seamă ași dori să se acorde *Marele Premiu Năsturelă*, când voru fi judecate ca avându un merit cu totul superioru, spre a se da astu-fel o încurajare mai puternică dezvoltării literaturii naționale.

La acestea se mai adaugă următoarele dispozițiuni luate de Societatea Academică :

1. La concursurile acestor premii se potu prezenta și opuri prenoite în noue edițiuni, cari se voru fi retipăritu în cursul anului de autori în viață.

2. După cuprinderea chiar a testamentului, traducțiunile din limbi străine sunt excluse de la concursu ; se va face însă excepțiune pentru acele traducțiuni de pe opuri străine clasice, cari :

a) sau prin dificultățile învinse ale unei perfecte reproduceri în versuri românești, voru constitui adevărate opuri literare ale limbii române ;

b) sau prin anexarea de elucidări și de note științifice, cu totul proprie traducătorului, și voru fi însușitu meritele unor lucrări originale în limba română.

3. Cărțile premiate de Academia Română din alte fonduri ale sale sau cele tipărite din inițiativa și cu spesele ei, nu potu intra la concursu pentru premiile Năsturelă din seria B.

4. Premiile Năsturelă din seria B, se potu acorda nu numai unor opuri complete, ci și părțiil unui op tipăritu în cursul anului, cu condițiune însă, ca această parte să fiă de valorea și de întinderea

unui volumu și nu de ale unei simple fasciōre, (minimum 400 pag. formatu în 8°, garmond).

5. Premiarea unei părți a unui opu la unu concursu anualu nu impedică premiarea unei alte părți a acelusași opu la unu concursu posterioru.

6. Opurile anonime și pseudonime voru puté fi admise la concursul cărților tipărite, iar autorii lor, spre a primi premiile acordate, voru trebui să justifice proprietatea lor.

V. *Premiul Statului, Lazăr, de 5,000 lei*, se va decerne în sesiunea generală a anului 1885, celei mai bune disertațiunii scrisă în limba română asupra următorului subiect :

«*Studiu asupra agriculturii, industriei și comerțului în România.*»

Lucrarea va trata despre starea actuală a acestor trei ramure de producțiune și despre mijlocele de a le ameliora. O ochire asupra istoriei economice a României în secolii 17, 18 și 19 va precede acestui studiu. Studiul va fi făcutu din punctul de vedere economic și tehnicu. Manuscrisul trebuie să cuprindă materia pentru celu puținu 300—400 pagine de tiparu în 8° garmond. Termenul presentării manuscriselor la concursu va fi până la 31 Decembrie 1884.

VI. *Premiul Alexandru Iōn Cuza, de 4,000 lei*, se va decerne în sesiunea generală din primăvera anului 1887, celei mai bune disertațiunii în limba română asupra următorului subiect :

«*Istoria Românilor în Dacia Traiană, de la Aurelianu până la fundarea principatelor Moldova și Țera Românescă.*»

Intinderea operatului va fi de 20 cōle de tiparu în 4° micu sau 8° ordinaru, cu litere cicero. Termenul presentării manuscriselor va fi 31 Decembre 1886.

Manuscrisele relative la premiile de sub Nr-ii IV, V și VI se voru presinta anonime, purtându o devisă, care va fi reprodusă pe unu plicu sigilatū conținându numele concurintelu.

Academia și rezervă dreptul de a tipări în publicațiunile sale disertațiunea ce se va premia.

PERSONALULŪ
ACADEMIEI ROMĂNE

ÎN ANULŪ 1883.

MEMBRII ACADEMIEI.

I. SECȚIUNEA LITERARĂ.

1. D. Romanu *Alexandru*, numitŭ la anulŭ 1866.
2. » Cipariu *Timoteu*, » » » »
3. » Caragiani *Ionu*, » » » »
4. » Sbiera *Ionu*, » » » »
5. » Alecsandri *Vasile*, » » » »
6. » Maiorescu *Titu*, » » » 1867.
7. » Sion *George*, alesŭ la anulŭ 1868.
8. » Fontaniu *George M.*, » » » 1870.
9. » Hasdeu *Bogdanŭ P.*, » » » 1877.
10. » Quintescu *Nicolae*, » » » »
11. » Chițu *George*, » » » 1879.
12. » Negruzzi *Iacobŭ*, » » » 1881.

II. SECȚIUNEA ISTORICĂ.

1. D. Baritiu *George*, numitŭ la anulŭ 1866.
2. » Babesiŭ *Vincentiu*, » » » »
3. » Urechiă *Vasile A.*, » » » »

4. D. Ionescu *Nicolae*, numitù la anulù 1867.
5. » Kogălniceanu *Michailă*, alesù la anulù 1869.
6. » M. Ichisedecù *P. S. S. Episcopa*, » 1870.
7. » Odobescu *Alexandru*, alesù la » »
8. » Sturdza *Dimitrie A.*, » » » 1871.
9. » Mauiă *Vasile*, » » » 1876.
10. » Papadopolù *Calimachù Alex.*, » » »
11. » Marianu *Simeonù Fl.*, » » » 1881.
12. » Marienescu *Atanasie*, » » » »

III. SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ.

1. D. Kretzulescu *Nicolae*, alesù la anulù 1871.
2. » Fētu *Anastasiu*, » » » »
3. » Aurelianù *Petre S.*, » » » »
4. » Ghica *Ion*, » » » 1874.
5. » Ștefănescu *Grigorie*, » » » 1876.
6. » Fălcioianu *Ștefanù*, » » » »
7. » Bacaloglu *Emanoitu*, » » » 1879.
8. » Brandza *Dimitrie*, » » » »
9. » Poni *Petre*, » » » »
10. » Felix *Iacobù*, » » » »
11. » Teclu *Nicolae*, » » » »
12. » Florianu *Porciu*, » » » 1882.

MEMBRII ONORARI

M. S. CAROL I, *Regele României.*

Proectorul alu Academiei Române

Preşedinte onorariu.

2. M. S. ELISAVETA, *Regina României* (Carmen Sylva).
3. D. Creţulescu, *Constantin* (Bucuresci).
4. » Adrianu, *Generalu George* (Bucuresci).
5. » Ioanide, *George* (Bucuresci).
6. » Polyzu, *doctoru G.* (Bucuresci).
7. » Grădiştenu, *Grigorie* (Bucuresci).
8. » Popea, *Archimandritu Nicolae* (Sibiu).
9. » Puscariu, *Cav. Ioan* (Pesta).
19. » Silasi, *Dr. Grigorie* (Cluj).
11. » Muresianu, *Iacob* (Braşov).
12. » Gonata, *Stefan* (Basarabia).
13. » Cămpenu, *Petre* (Iasi).
14. » Cihac, *Iacob* (Elveţia).
15. » Vegezzi Ruscalla, (Turin).
16. » Capellini, *Caval. Giov.* (Bologna).
17. » Biondelli, *Caval. E.* (Milan).
18. » Ascoli, *Graz. Isaia* (Milan).
19. » Egger, *Emile* (Paris).
20. » Desjardins, *Ernest* (ibid.).
21. » Fræhner, *Wilhelm* (ibid.).
22. » Bataillard, *Paul* (ibid.).
23. » Liuas, *Charles de* (Arras).
24. » Ubicini, *A.*, (Paris).
25. » Avril, *Bar. Adolphe d'* (Paris).
26. » Stanley of Alderley, *Lord Henry* (Londra).
27. » Mûler, *Max* (Oxford).
28. » Steenstrup, *I. S.* (Copenhaga).
29. » Lepsius, *Richard* (Berlin).

30. D. Tobler, *Adolf* (Berlin).
31. » Schuchardt, *Hugo* (Gratz).
32. » Bock, *Dr. Franz* (Aquisgrane).
33. » Uvaroff, *Comite Alezi* (Moscu).
34. » Picot, *Emile* (Paris).
35. » Mommsen, *Teodor* (Berlin).
36. » Miklosich, *Franz* (Viena).
37. » Torma, *Carolü* (Budapesta).
38. » Crețianu, *George* (Bucuresci).
39. » Grădișteanu, *Petre* (Bucuresci).
40. » Haynald, *Cardinal L.* (Calocia).
41. » Hurmuzachi, *Nicu* (Cernăuți).
42. » Sella, *Quintino* (Roma).

MEMBRII CORESPONDENȚI

pentru Secțiunea Literară

1. D. Lauriaun, *Dem.* (Bucuresci).
2. » Roșu, *Zacharia* (Sibiu).
3. » Popescu, *Ioanü* (Sibiu).
4. » Romanu, *Visarionü* (Sibiu).
5. » Densușianu, *Aronü* (Iași).
6. » Vlăcăn, *Iosifü* (Oradea-mare).
7. » Rosny, *Prunol Léon de* (Paris).
8. » Iarnik, *Ioanü Urban* (Praga).
9. » Ganea, *N.* (Iași).
10. » Bengescu, *George* (Paris).
11. » Lambrior (Iași).

pentru Secțiunea Istorică

12. D. Tocilescu, *Grigorie* (Bucuresci).
13. » Densușianu, *Nicolae* (Bucuresci).
14. » Moldovanu, *Ioanü* (Blajü).
15. » Popü, *Gavrilü* (Lugos).
16. » Legrand, *Emile* (Paris).
17. » Jnug, *Dr. Julius* (Praga).

- 18. D. Slavici, *I.* (București).
- 19. » Vizanti, *Andrei* (Iași).
- 20. » Goldisiu, *Ioană*, (Arad).

pentru Secțiunea Științifică

- 21. » Cucurênu, *Dr.* (Iași).
- 22. » Ionescu, *Ion* (Brad).
- 23. » Obedenaru, *Dr. M. G.* (Roma).
- 24. » Robescu, *C. F.* (București).
- 25. » Haretu, *Spiru* (București)
- 26. » Hepites *Stefan* (București)
- 27. » Ianca, *Victor* (Pesta).
- 28. » Kanitz, *Aug.* (Cluj).

C. PERSONALULU COMISIUNILORU

I. Comisiunea permanentă a Bibliotecel :

Membri : D-lă Sion G., secretarū alū Secțiunii literare.

- » Maniu Vasile, secretarū alū Secțiunii istorice.
- » Stefauescu Grigore, secretarū alū Secțiunii științifice.

II. Membru conservatorū alū Colecțiunii numismatice : D-lă Sturdza Dim. J.

III. Comisiunea pentru cercetarea cărților tipărite intrate la concursū pentru :

Premiulū *Năsturelū-Hercscu* Seria B, de 4000 lei, destinatū celei mai bune cărți în limba română, cu conținutū de ori-ce natură, tipărită de la 1 Ianuarīū 1883 până la 31 Decembrieū 1883 ; și

Premiulū Statulū *Lazăr* de 5.000 lei, pentru cea mai bună carte scrisă în limba română, cu conținutū științificū și tipărită în timpū dela 1 Ianuarīū 1883 și până la 31 Decembrieū 1883.

Membrii :

- din Secțiunea literară : D-lă *Alecsandri Vasile*, *Maiorescu Titu*, *Romanu Alec.*
 din Secțiunea istorică : *Baritiu George*, *Ionescu Nic.*, *P.S.S. Melchisedecū Ep.*
 din Secțiunea științifică : » *Fetu A.*, *Bacaloglu E.*, *Fălcoianu Stefanū.*

TABELA MATERIILOR

	Pag.
Partea I. — Ședința ordinară din 9 Aprilie 1882	
Informațiunea d-lui Popă, despre arhivul din Luca.	1
Condoleanța familiei Civelli	1
<i>Ședința ordinară din 16 Aprilie 1882.</i>	
Construirea localului Academiei	2 și 85
Epistola d-lui A. Papadopulo-Calimachiu cu oficiul Domnului Moldovei Gregorie Alexandru Ghica, din 7 Iunie 1856. No. 31, relativă la Clăndu	2
Înapoirea evangeliarului de la Homorău, la Cernaăuți	2
<i>Ședința ordinară din 30 Aprilie 1882</i>	
Epistola d-lui Aug Kannitz, primindă alegerea sa	3
» » Stefanelli, relativă la opera d-sale premiată	»
» » Biondelli arătându, că au primită publicațiunile	»
Propunerea d-lui N. Ionescu de a participa la excavațiunile din Forum de la Roma.	4.5
<i>Ședința publică din 7 Mai</i>	
Documente aflate la Wiesbaden, de D. Sturza	»
D. Tocilescu, despre Iglia	»
<i>Ședința ordinară din 21 Mai 1882.</i>	
Darul de documente de la d-na Alaux născută Ghica	»
<i>Ședința ordinară din 28 Mai 1882.</i>	
Depunerea de d. dr Fătul a 10,000 lei, darul făcutu Academiei	»
<i>Ședința ordin. publică, din 7 Iunie . . . . .</i>	
— Darul de manuscrise de la d. de St. Pierre	»
D. Aurelianu continuă lectura despre «starea economică a României»	»
D. Gr. Ștefănescu. Comunicațiune despre un colțu de mamul (veđi memoriu pe 1881-2).	6
D. Gr. Tocilescu continuă lectura despre excursiunea sa arheologică în Dobrogea.	6
Raportu despre starea Bisericei Bălănești	6
<i>Ședința ordinară din 11 Iunie 1882.</i>	
Intervențiunea pe lângă guvernul în favoarea d-lui Haretu	7
D-lu Kogălniceanu, despre museul d-lui Sorocceanu din Kișineu	7
Doze spre-țece monede de la Institutorul Românu Popescu, din Silistria	7
Despre vechile arhive ridicate din Moldova de către Mitropolitul Dositeiu	7
<i>Ședința ordinară din 20 Augustu . . . . .</i>	
Delegarea d-lui dr. I. Felix la congresul de igienă	8
Donațiunea manuscriselor de cronică, cumparate dela d-lu Kogălniceanu prin d-lu ministru V. A. Urechiu	8

	Pag.
Raportul legătuinei din Roma despre escavațiunile de la forum.	8
Informațiunile de la aceeași legătuine despre Coradini.	8
Despre același de la Consulatul din Odesa	8
Donațiunea d-lui Popovici din Salonic, de 16 monede de argint și 7 de aramă	9
Donațiunea dela d-lu Consul generalu Lenșu, de 12 bucăți argint, 10 de bronz și o statueta fără cap.	9
Resoluțiunea Academiei în privința monedelor cari nu sunt române sau bulgare.	9
Donațiunea manuscriselor de Dicționarul lit. N. și U, de d-lu Urechia.	9
Asemenea a almanahului Societăților din Dacia pe 1869 (manuscriptu).	9
Asemenea « <i>История Трoлaлeи</i> » (manuscrisă din secolul XVIII)	9
Despre așezarea Statuei lui Stefanu cel mare la Iași	9
<i>Ședința ordinară din 27 Augustu</i>	
Donațiune de la d-nul George Bengescu și V. A. Urechia.	10
<i>Ședința ordinară din 3 Septembrie</i>	
Cumpărarea Codicelui diplomaticu Tauro-Liguricu.	10
Arendarea moșiei Lămotesci pe 1883 - 1888.	10
Manuscrisurile repausatului predicatoru Sofronie Barboschi	11
Despre comunicațiunea d-lui Baçaloglu asupra Cabinetulu de Fizic din București	11
Despre recenziunea d-lui Maniu asupra Documentelor lui Hurmusachi.	11
D-lu Urechia, despre doue documente de la Mihailu-Viteazu, facsimilate de răposatulu Papiu	11
<i>Ședința ordinară din 17 Septembrie 1882.</i>	
D-lu N. Barbu depune cărțile 3 și 4 și partea VII din Titu-Liviu	11
Prapora de la Sf. Mihailu din Ardealu	12
D-lu N. Ionescu, despre doue biblioteci din Elveția.	12
Idem, documentulu relativu la uciderea lui Mihailu-Voda.	13
Concluziunea Academiei de a se trimite o alegere de cărți în Elveția	13
Documentulu aflatu în ștrașina Bis. Irel Erarhi din Iași.	13
<i>Ședința ordinară din 1 Octombrie 1882</i>	
Darea de sémă a d-lui dr. Felix despre congresulu de igienă	14
<i>Ședința ordinară din 8 Octombrie 1882.</i>	
Donațiunea d-lui Urechia de doue manuscrise și anume « <i>Petra smintelei și Paraclisulu muceniculu Haralambie</i> »	14
Donațiunea d-lui Urechia a manuscrisulu « <i>Pentru știința stihiloru</i> ».	15
Vasele Bisericești din jurnalulu « <i>La Provence</i> ».	15
<i>Ședința ordinară din 15 Octombrie.</i>	
Informațiunea d-lui N. Ionescu despre manuscrisulu lui Vladu Tepeșu.	16
Despre memoriulu d-lui Alex. Pencovici relativu la Macedonia.	16
Observatoriulu meteorologicu de la Iași	16
<i>Ședința ordinară din 22 Octombrie 1882</i>	
Mission medicale dans la Tartarie Dobrudjea, de dr. Camile Alland din 1857	16
Despre inscripțiunea de la Monastirea Răsboieni, de P. S. S. Părintele Melchisedec	17
<i>Ședința ordinară din 29 Octombrie 1882</i>	
Despre traducerea lui Titu Liviu, de N. Barbu	17
P. S. S. Melchisedec — despre unu nou codice descoperitu la monastirea Răsboieni de d-lu Crețu	17
<i>Ședința din 5 Noembrie 1882</i>	
	18

Cine să cerceteze opera «strategia militară?»	18
Comunicațiunea d-lui Bacaloglu despre expozițiunea electrică din Munich.	18
P. S. S. Melchisedecū — despre monastirea Putna. etc.	19
D. Tocilescu. Despre falsificatorii de anticități	19
<i>Sedința ordinară din 3 Decembre 1882.</i>	19
Esplicațiunea aparatului d-lui Haretū	19
Propunerea P. S. S. Melchisedecū relative la inscripțiuni	19—21
<i>Sedința ordinară din 10 Decembre 1882.</i>	22
Procesul-verbalū alū sect. științifice din 12 Noembre	22
Decisiunile Congresului geograficū din Veneția. 1881.	22
Adresa directorului Gimnaziului din Giurgiū, despre o stațiune meteorologică de acolo.	22
<i>Sedința ordinară din 21 Ianuarie 1883.</i>	24
Despre expedițiua postală gratuită dintre societățile savante	24
Numirea unei comisii pentru cercetarea colecțiunei de documente ce voesce să	
viadă d-lū Schmidt	24
Plata clișeurilor pentru Coresi	24
Darul de cărți Bibliotecel monastiril Neamțu	24
<i>Sedința ordinară din 10 Februlare 1883.</i>	25
Academia aprobă să se dea gratis anelele cu obser. meteorologice stațiunei meteorolo-	
gice din Nasaud	*
— Documentele d-lui Cimarā	*
<i>Sedința ordinară din 25 Feb. 1883.</i>	*
Stabilire de relațiuni cu Academia bavareză	*
» » » cu societatea de arheologieă din Zagabria	*
» » » cu seminariul arheologicū și epigraficū alū Universității din	
Viena	26
<i>Sedința ordinară din 5 Martie 1883.</i>	*
Stabilire de relațiuni cu Institutulū venețianū de științe, litere și arte	*
Asemenea cu Academia de științi naturalī din Halle.	*
Mențiune despre disertațiunea d-lui Gr. Tocilescu asupra inscripțiunei de la Isarlicū	
din Dobrogea	*
<hr/>	
Partea II. Seslunea generală din 1883	27
<i>Sedința din 15 Martie 1883.</i>	29
Telegrama Academiei către M. Sea	*
Raportulū secretarului generalū Urechia	*
Stabilire de relațiuni cu Academia de arheologieă, litere și belle arte din Neapole ;	
cu Inst. de Numismatică din Milano, cu Verein für geschichte und altertumskunde, din	
Hohenzolern	36
— Alegerea Comisiunei cercetătore raportului despre lucrările de peste anū	36
— Asemene pentru compturile Casieriei	37
— Programā lucrărilor sesiunei generale	*
<i>Sedința ordinară din 16 Martie 1883.</i>	38
Desbaterile pentru tipărirea colecțiunei de poesii populare a D-lorū Barsan și Iar-	
nik.	44, 45, 48, 49
Propunerea d-lui Urechia d'a se face unū regulamentū pentru bibliotecă și însărci-	

	Pag.
narea d'alui face DD. Secretari de secțiuni în unire cu DD. Sbiera și Gr. Tocilescu	40
Provocarea D-lui Nicolae Ionescu relativă la lucrarea dicționarului și desbaterea relavă.	40, 62, 76, 126
<i>Ședința ordinară din 17 Martie 1883</i>	43
Răspunsul M. Sale Regelui la telegrama A cademiilor.	*
Relativă la codicele Voronizan. Propunerile d-lui Sbiera. Desbaterile urmate.	43 și 58
Însărcinarea d-lui G. Sion cu priveghierea tipăririi colecțiunii Barsan și Iarnik.	45
<i>Ședința publică din 18 Martie 1883</i>	*
Raportul d-lui Alexandri despre colecțiunea de poezii Barsan și Iarnik.	48
D. Hasdeu, despre vorba Bia.	48
D. Tocilescu, despre trei monumente epigrafice de la Igliza.	*
<i>Ședința din 19 Martie 1883</i>	49
D. Quintescu, despre colecțiunea Barsan și Iarnik	*
<i>Ședința din 20 Martie 1883.</i>	
Alegerea D-lui Marienescu de membru în comisiunea premiului didactic	50
Documente de la Petru Schiopu, donate de familia Hurmuzache. Propunerea adhoc a D-lui Sturdza și desbaterea urmată și mai ales asupra întrebării dacă membrii pot publica memoriile citite în Academiă și în alte fol de cătu în Anale.	50—54
— Darul de autografe ale DD. Laurianu și Anastase Panu	54
— Răspunsul de la British muzeum	*
D. Alexandri — despre colectarea cântecelor populare de D. Vulpianu — desbaterea urmată.	54, 55, 63
<i>Ședința din 22 Martie 1883.</i>	
Comunicarea despre mărtea membrului onorariu Dr. Diefenbach.	*
Comunicarea D-lui N. Crețulescu despre documente aflate la Moscva	56
Desbaterile asupra raportului secțiunilor întrunită relativă la Codicele Voronețianu	43, 56—60 și 61
<i>Ședința din 24 Martie 1883</i>	60
P. S. Melchisedec depune unu manuscris în limba jugoslavă — informațiuni de spre el. otărîrea Academiei relativă	*
Se aprobă publicarea în anale a memoriului d-lui Teclu : Noțiuni despre industria pigmentelor.	61
Se aprobă publicarea în anale a raportului d-lui Marianu, despre colecția de des-cătere a lui Seulescu	*
Asemenea se va publica călătoria D-lui Barițiu la Sarmisagetusa	61 și 62
Se donază colecția Hurmuzachi la legațiunile țerei din străinătate	*
<i>Ședința publică din 25 Martie 1883</i>	
Citirea raportului D-lui Barițiu despre Sarmisagetusa	61
D-lui Hasdeu vorbește despre vorbele <i>facta</i> și <i>factio</i>	61
D-lui Sbiera, despre codicele Voronețianu.	*
<i>Ședința de la 28 Martie 1883</i>	62
Despre comisiunea lexico-grafică. — Desbateri	62
D-lui Alexandri, despre culegera de arif române a D-lui Vulpianu. — Desbateri.	63
Fixarea premiului pe anulul viitoru pentru colecții de arif românești	63
<i>Ședința de la 29 Martie 1883</i>	64
Cererea D-lui Dr. Polisu, că Academia să esamineze dicționarul său Romano-Germanu. Desbateri și respingere	64 și 65

	Pag.
D-lă Poni este ales membru în Comisiunea didactică în locul d-lui Dr. Fătu absentă.	64
<i>Ședința de la 1 Aprilie 1883.</i>	65
Votarea concluziunii raporturilor Comisiunii Bibliotecii	65
D-lă Dr. Polisu revine cu cererea de cercetare a dicționarului său, care se trimite la Secțiunea literară	65
Scrisoarea D-lui Odobescu prin care cere a fi desărcinată de publicarea introducerilor și glosarelor la cărțile vechi ce tipăresce	66
<i>Ședința din 2 Aprilie 1883</i>	68
Majestatea Sa Regina donază două facsimile după documente de la Ștefan cel Mare	68
D-lă Ispirescu dăruiesc «Doctorul de casă».	68
Desbaterea Raportului Secț. Unite Istorice și literare despre «Mitologia românească a D-lui Marienescu»	68
Trei-șapte balade despre «Novac», culese de D-lă Marienescu	68
D-lă Nicolae Hurmuzache este ales ca membru onorariu	70
Alegerea D-lui Salla ca membru de onoare	70
» D-lui Dr. Ludovic Hainald membru onorific	70
» D-lui P. Grădișteanu ca membru onorariu	70
» D-lui Bengescu ca membru corespondent	70
Procesul Verbal al Secțiunilor Unite Istorice și literare, din 29 Martie	71
<i>Ședința din 3 Aprilie 1883</i>	73
Desbaterea Pr. Verbal al Secțiunii Istorice din 1 Aprilie	73
Adresa D-lui Mayer din Berlin	74
Desbaterea asupra Pr. Verbal al Secțiunii Istorice. No. 5	75
Legenda iconei de la Mănăstirea Zugrăv.	75
Desbaterea asupra Pr. Verbal al Secțiunii Istorice. No. 5	76
Colecțiunea de documente a D-lui Schmidt din Suceava.	24, 76
Cestiunea dicționarului, desbatere.	76
Cestiunea localului	83
Numirea unei delegații în cestiunea localului Academiei	85
Numirea comisiei de revizuire a discursurilor din ședința publică	85
Pr. Verbal al Secțiunii Istorice din 1 Aprilie	86
Idem Idem din 23 Martie	89
Idem Idem din 26 Martie	91
Raportul Comisiunii lexico-grafice	92
<i>Ședința de la 4 Aprilie</i>	92
Desbaterea proiectului de răspuns la raportul Secretarului general	92
Anexa H. Raportul Comisiunii asupra lucrării Delegației	96
<i>Ședința de la 5 Aprilie</i>	101
Recepțiunea D-lui Marienescu și răspunsul D-lui V. A. Urechiă	101
<i>Ședința din 6 Aprilie.</i>	102
Dimisiunea D-lui Hasdeu din Academia	102
Aprobarea conturilor anuale.	103
Propunere de modificare a art. 35 din regulament	103
Alegerea autorităților Academice	103
Anexa I. Raportul Comisiunii pentru conturi și buget	104
Raportul Casierului asupra situației contabilității și a casei Academiei pe 1882-1883.	105

Asemenea alu aceluiași Casieru pentru lucrările făcute în decursul sesiunei generale 1883	110
<i>Sedința din 7 Aprilie</i>	
Depunerea raportului D-lui Ionescu despre «Cronologia Moldovei» de G. Săulescu	110
Debaterea asupra propunerii D-lui Sbiara relativă la o lege care să oblige pe autori și editori să depună din operele lor la bibliotecile publice	110
Debaterea asupra Pr. Verbalu alu Secțiunii de litere.	
Teza concursului «Premiulu Lazăr» pe 1885.	111
Debaterea și votarea budgetului pe 1883-1884	111
Felicitare Maj. Sale Regelui, cu ocaziunea aniversărei născerii sale	112
Anexa I. Pr. Verbalu alu Secțiunii literare de la 3 Aprilie	112
Anexa K. Pr. Verbalu alu Secțiunii științifice de la 7 Aprilie	113
Anexa L. Budgetul Academiei Române pe 1883-1884	118
<i>Sedința de la 8 Aprilie</i>	120
Fixarea premiulu Heliade pe 1884	120
Debaterea asupra Pr. Verbalu alu Secț. Istorice din 7 Aprilie	120
Debaterea asupra Raportulu Comisiunii de nouă pentru premiulu Nasturelu Herescu	120
Raportulu Comisiunii pentru premiulu Didacticu	124
Cererea D-lui Sbiara de a i se da cărți din bibliotecă, afară din țară	124
Cestiunea ortografiei amânată	125
Trecerea la economiă a premiulu de 5000 lei neacordatu	125
Despre bibliotecă	125
<i>Sedința de la 9 Aprilie</i>	126
Cestiunea dicționarulu	126
Amânarea propunerii de modificare a art. 35 pentru sesiunea viitoare	126
<i>Sedința publică solemnă din 10 Aprilie</i>	127
Citirea raporturilor pentru cărțile premiate	127
Raportulu Secretarulu generalu pentru închiderea sesiunii generale	127
Anexa M. Pr. Verbalu alu Secțiunii Literare din 9 Aprilie	136
Pr. Verbalu alu ședinții secț. Istorice din 16 Martie	138
<i>Sedința de la 17 Martie (Secț. Istorica)</i>	142
<i>Sedința de la 22 Martie</i>	144
<i>Sedința de la 7 Aprilie</i>	145
Raportulu generalu pentru concursuri	146
Raportulu D-lui Alexandri despre scrierea D-lui Boteanu	152
Raportu asupra volumulu de notițe etimologice ale D-lui Hasdeu	153
Raportulu D-lui Barițiu asupra volumulu D-lui Pacațenu	162
Raportulu P. S. S. Melchisedecū Episc. asupra opulu D-lui Gasteră.	163
Raportulu D-lui Maiorescu asupra cărții D-lui Fericeanu	170
Raportulu D-lui Ștefănescu asupra publicațiunii «Portofoliulu» de D-lu B. Florescu	172
Raportulu D-lui Negruzzi asupra scrierii D-lui I. S. Nenițescu	173
Raportulu D-lui Barițiu asupra opulu D-lui C. G. Meitani	175
Raportulu D-lui Dr. Felix asupra studiioru economice de Xenopol	180
Raportulu P. S. S. Melchisedecū asupra biografiei lui Asachi de D-lu Negrea.	182
Raportulu D-lui Generalu St. I. Fălcoianu asupra cursulu de fortificare pasageră alu D-lui Căpitanu Crăniceanu	192
Raportulu D-lui A. Romanu asupra premiulu Craioveanu	193

	<u>Pag.</u>
Lista cărților dăruite Academiei de la 1 Aprilie 1882—31 Martie 1883	197
Lista cărților cumpărate în anul 1882—1883	223
Concursurile	226
Personalul	230

Tocilescu. — Cu 38 stampe litografiate, 4 charte, din cari 2 cromolitografiate și 171 figuri în text . . . . . 1 vol. în 8°, lei 15 —

Tom. XI. Secț. I.

Desbaterile Academiei în sesiunea a. 1872. Raportul general al D-lui *Gr. G. Tocilescu* despre misiunea sa în Rusia . . . . . 1 vol. în 4°, lei 2 50 —

Tom. XI. Secț. II.

Memorii și Notițe. Economia rurală la Români de D-lă *P. S. Aurelianu*. — Pedaniu Dioscoride și Luciu Apuleiu (Botanica Daco-getică), de D-lă *A. Papadopolu-Calimachă*. — Începutul omului modern în România. — Noțiunile despre hasă, acidu și sare de D-lă *Nicolae Teclu*. — Descoperirea dinoteriilor în România de D-lă *Gr. Stefănescu*. — Bibliografia numismatică a României de D-lă *A. Sturdza*. — Noțiunile relative la economia socială și istoria civilizațiunii în Transilvania, de D-lă *G. Baritiu*. — Descoperirea unei falce de canilă fosilă la Slatina de D-lă *Gr. Stefănescu*. — Cununa mare din tesaurul de la Novo-Cercask de D-lă *A. I. Odobescu*. — Observațiuni meteorologice făcute la Școala de agricultură și silvicultură de la Ferăstrău București, și în Iași prin D-lă *P. Poni* pe anii 1877 și 1878 . . . . . 1 vol. în 4°, lei 20 —

Analele Academiei Române; Seria II :

Tom. I.

Desbaterile și lucrările Academiei în sesiunea a. 1879 . . . . . 1 vol. în 4° lei 3 50

Tom. II. Secț. I.

Desbaterile Academiei în sesiunea a. 1879—80. Elefantul fosil de la vadul Săreștitoru de D-lă *Gr. Stefănescu* Notia onomastică topică macedo-română comunicată de D-lă *A. Marghidu*. — Note despre călătoria lui La Mottraye la Tighina de D-lă *V. A. Urechid*. — Raportul D-lui *Nic. Densușianu* despre misiunea sa istorică în Ungaria și Transilvania. 1 vol. în 4° lei 5 —

Tom. II. Secț. II.

Discursuri, memorii și notițe. Discursul de recepțiune ală D-lui *Em. Bacalogo* despre calendar și răspunsul D-lui *Ion Ghica*. — Discursul D-lui *Ion Ghica* despre Ioanid Câmpineanu și răspunsul d-lui *B. P. Hasdeu*. — Discursul d-lui *Dr. P. Vasilecu*, despre Vegetarianism și răspunsul D-lui *Dr. I. Fălar*. — Discursul D-lui *N. Teclu* despre relațiunile între Chemia organică și anorganică și răspunsul D-lui *V. Babeșiu*. Discursul D-lui *Dr. D. Brândză* despre vegetațiunea României și exploratori ei și răspunsul D-lui *Gr. Stefănescu*. — Semințiile, solurile și rasele de D-lă *Ion Ghica*. — Scrisori către D-lă *Vasile Alecuandri* de D-lă *Ion Ghica*. — Cartografia română de D-lă *V. A. Urechid*. — Dare de sémă despre scrierea lui Atanasie Comnenu Ipsilanti "Εκκλησιαστικὴ καὶ πολιτικὴ βιβλία β", în ce privește pe Români de D-lă *A. Papadopolu-Calimachă*. — Plante noue din România de D-lă *Dr. D. Brândză*. . . . . 1 vol. în 4° lei 6 —

Tom. III. Secț. I.

Desbaterile Academiei în sesiunea a. 1880—81. — Vegetațiunea pinului silvestru și a pinului negru la școala de agricultură de la Ferăstrău de D-lă *P. S. Aurelianu*. — Protecți pentru organizarea serviciului meteorologic în România de D-lă *St. Hepites*. — Relațiune asupra congresului ală III-lea internaționalu de igienă ținut la Turin în Septembrie 1880 de D-lă *Dr. I. Fălar*. . . . . 1 vol. în 4° lei 5

Tom. III. Secț. II.

Relațiuni istorice despre țările române din epoca de la finele sec. XVI și începutul sec. XVII după scrierea lui Ivan Malișevski de *P. S. S. Episcopul Melchisedec*. — Desvoltarea progresivă a luminatului electric de D-lă *Em. Bacalogo*. — Schițe asupra stării economice a României în secolul ală XVIII-lea de D-lă *P. S. Aurelianu* . . . . . 1 vol. 4° lei 2 —

Tom. IV. Secț. I.

Desbaterile Academiei în ședințele ordınare din 1881—82 și în sesiunea generală din 1883 . . . . . Lei 3 —

Tom. IV. Secț. II.

Observațiuni meteorologice făcute la Brăila în anii 1879 și 1880 de D-lă *St. C. Hepites* (lei 4). — Observațiuni meteorologice făcute la Iași în anii 1879 și 1880 de D-lă *P. Poni*. (lei 1). — Observațiuni meteorologice făcute la Ferăstrău (București) în anii 1874 și 1880 sub direcțiunea D-lui *P. S. Aurelianu* (lei 1 : 0) . . . . . în 4° lei 6.50. — Dicționarul limbii române elaborat ca proiectu de *A. T. Laurianu* și *I. C. Massim*. . . . . 2 vol. gr. în 8°, lei 60 —

Glosariu, care coprinde vorbile din limba română străine prin originea sau forma loră, cum și cele de origine indouiasă, elaborat ca proiectu de *A. T. Laurianu* și *I. C. Massim* . . . . . 1 vol. gr. în 8° lei 12 —

Gramateca limbii române. Partea I. Analitică. — Partea II, Sintetică de d-lă *Tim. Cipariu* . . . . . 2 vol. 8° (parte 5 lei) lei 10 —

